Sfinţii mari mucenici Teodor Stratilat †319 (8 februarie/8 iunie) şi Teodor Tiron †306 (17 februarie)

Index

Acatistul Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (8 şi 17 februarie) 4
Sfântul Teodor Stratilat (8 februarie/8 iunie) 14
Evanghelia şi Apostolul zilei 15
În această lună (februarie), ziua a opta - Sfântul marele mucenic Teodor Stratilat şi Sfântul prooroc Zaharia (Minei) 18
În această lună (iunie), ziua a opta - Aducerea moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat..... 36
Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat (8 februarie)..... 49

Canon de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 iunie) 57
Viaţa şi Acatistul Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat 65
Acatistul Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat 80
Imnografie 90
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat, scrisă de Uar, sluga sa 91
Vieţile Sfinţilor - Aducerea moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 iunie) 108
Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat - drumul spre sfinţenie 109
Sinaxar - Pomenirea Sfântului măritului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 februarie) 111
Sinaxar - Pomenirea aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 iunie) 113
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat; Sfântul proroc Zaharia (8 februarie) 114
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Nicandru şi Marcian, Aducerea moaştelor Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 iunie) 116
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat; Sfântul proroc Zaharia (8 februarie) 118
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii mucenici Nicandru şi Marcian, Aducerea moaştelor Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 iunie) 121
Proloagele din 8 februarie 123
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 februarie) 126
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 iunie) 128
“Îndrăzneşte, Teodore, că sunt cu tine!” 129
Icoane 134
Sfântul mare mucenic Teodor Tiron (17 februarie) 169
Evanghelia şi Apostolul zilei 170
În această lună ziua a şaptesprezecea - Sfântul marele mucenic Teodor Tiron (Minei) 173
Sâmbătă, în întâia săptămână a Sfântului şi marelui post (Minei) 187
Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Teodor Tiron (17 februarie) 216
Acatistul Sfântului mucenic Teodor Tiron 224
Acatistul Sfantului mucenic Teodor Tiron 235
Imnografie 245

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mare mucenic Teodor Tiron 246
Sfântul mare mucenic Teodor Tiron - drumul spre sfințenie 256
Sinaxar - Pomenirea Sfântului marelui mucenic Teodor Tiron 258
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mare mucenic Teodor Tiron 260
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul mare mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna, sora Sfântului apostol Filip şi Sfinţii împăraţi Marcian şi Pulcheria 261
Proloage - Pomenirea Sfântului, marelui, mucenic Teodor Tiron (†304) .. 266
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfîntului mare mucenic Teodor Tiron 270
Cântare de laudă la Sfântul Teodor Tiron 271
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Statornicia martirilor, adevărata dragoste pentru Hristos 273
Arhim. Ioanichie Bălan - Predică la Sâmbăta întâi a Postului mare (pomenirea Sfântului Teodor Tiron) despre unitate prin Biserică 276
Istoria minunată a colivei - Sfântul Teodor Tiron - "Sâmbăta lui Toader" 281
Ce simbolizează coliva? 284
Ieromonahul Makarios Simonopetritul - Sâmbăta Sfântului Teodor – minunea colivelor şi pomenirea morţilor 285
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sâmbăta Sfântului Teodor Tiron 288
Nicolae Pintilie - Coliva, între istorie și actualitate 290
Preot Ştefan Rîmbu: Ce ne învață sâmbăta Sfântului mare mucenic Teodor Tiron și minunea colivelor? 294
Icoane 297
Sfinte moaşte ale Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat 327
(Foto) Hapovo - Mănăstirea unde se află moaștele Sfântului Teodor Tiron 341
(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo 358
Icoane - Sfinţii mari mucenici Teodor Stratilat şi Teodor Tiron 375

Acatistul Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (8 şi 17 februarie)

(Acest acatist ajută mult la diferitele necazuri şi mai ales ajută foarte mult pentru reuşiri la învăţătură şi la examene)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .

Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Apărătorii cei nebiruiţi ai Efaitelor, frumuseţea mucenicilor şi a nevoitorilor însufleţită podoabă Tiron şi Stratilat Teodorii. Veniţi cu laude şi cu cântări să-i încoronăm căci lupta şi biruinţa muceniciei au răbdat pentru Hristos, căruia se roagă neîncetat ca să ne izbăvim din toate nevoile, care strigăm: ***Bucuraţi-vă, mucenicii Domnului.***

Icosul 1

Îngerii s-au trimis din cer cu coroană nevestejită să încoroneze creştetul tău cel nebiruit, frumuseţea mucenicilor Teodore Tiroane slăvite; iar tu ca un viteaz al lui Hristos te-ai arătat apărător nebiruit al credincioşilor din toată lumea, pentru aceasta strigăm ţie:
Bucură-te, Tiroane voievodul mucenicilor,
Bucură-te, lauda şi podoaba Efaitelor,
Bucură-te, apărătorule al credincioşilor,
Bucură-te, surpătorule al păgânătăţilor,
Bucură-te, al mucenicilor podoabă şi bucurie,
Bucură-te, al Bisericii lui Hristos înfrumuseţare,
Bucură-te, că reverşi minuni cu îndestulare,
Bucură-te, că de bucurie pe toţi i-ai umplut,
Bucură-te, că din început Biserica ai apărat,
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos, sângele tău ţi-ai vărsat,
Bucură-te, mare mucenice Teodore.

Condacul 2

Putere de sus ai luat prin chinurile tale cinstite nouă, nevoitorule al Domnului şi prin vărsarea sângelui tău, ai mărturisit cu fapta iubirea Domnului tău, pentru care Stratilate ţi-ai dat sufletul tău, strigând: ***Aliluia!***

Icosul 2

Putere vitejească luând de la Împăratul Slavei,ai ruşinat mândria lui Lichie, prin luptele tale cele mucenicеşti şi pentru dragostea lui Hristos cu bucurie te-ai jertfit, pentru care credincioşii strigă ţie:
Bucură-te, Stratilate nebiruite,

Bucură-te, crin şi floare din Efaita.
Bucură-te, că ai biruit tabăra vrăjmaşilor.
Bucură-te, că prin chinuri ai câştigat cereasca Împărăţie.
Bucură-te, şi noi strigăm ţie!
Bucură-te, că armă ai avut crucea Domnului.
Bucură-te, că cu puterea ei pe tirani ai surpat.
Bucură-te, că şi pe idoli ai batjocorit.
Bucură-te, că pe idolii lui Lichinie, la săraci i-ai împărţit.
Bucură-te, că prin aceasta Hristos s-a proslăvit
Bucură-te, că prin răbdare, cununi ai câştigat.
Bucură-te, că spre cele cereşti pe toţi ne-ai îndemnat
Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 3

Luminându-ţi ochiul minţii, către cer ai privit şi de frumuseţea celor nepieritoare dorind, nimic n-ai iubit din cele trecătoare; ci şi trupul tău Tiroane l-ai dat muncilor celor de multe feluri pentru care ai primit coroană nevestejită şi gherdanul biruinţei, pentru care cântăm Domnului: ***Aliluia !***

Icosul 3

Lumina de sus strălucind sufletul tău cel mucenicesc, dar de bogăţie te-ai dat credincioşilor Tiroane că înfierbântându-te cu râvna bunei credinţe, ai scăpat pe credincioşi de spurcăciunile cele idoleşti pentru care cântăm ţie:
Bucură-te, ajutorul cel grabnic.
Bucură-te, strălucirea bunei credinţe.
Bucură-te, ocrotitorul ortodocşilor.
Bucură-te, înfrânătorul păgânătăţii.
Bucură-te, că prin colivă pe credincioşi ai scăpat,
Bucură-te, lauda şi bucuria episcopului Ioan
Bucură-te, că el cântare vrednică ţi-a dat
Bucură-te, biruitorule al tiranilor împăraţi
Bucură-te, că şi pe Maximian ai ruşinat
Bucură-te, al Bisericii înfrumuseţare,
Bucură-te, că reverşi raze strălucitoare
Bucură-te, că prin jertfă cu Hristos te-ai unit.
Bucură-te, că pentru aceasta El te-a proslăvit.
Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 4

Puterea credinţei înfierbântând sufletul tău, spre mărturisirea lui Hristos, pentru care cu dragoste ţi-ai dat trupul muncilor celor înfricoşate, sfinţite Stratilate; iar noi văzând răbdarea ta cântăm Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 4

Putere luând asupra păgânătăţii, pe idoli ai surpat cu mărturisirea lui Hristos, căruia sufletul ţi-ai dat cu mulţumire şi te-ai făcut apărător credincioşilor, mucenice Stratilate, pentru care cu dragoste strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, că prin suferinţă cununa muceniciei ai luat
Bucură-te, că într-aceasta ai avut pe Hristos întărire
Bucură-te, că cu puterea Lui, pe idoli ai surpat.
Bucură-te, strălucirea Iracliei şi a Efaitei.
Bucură-te, că şapte zile nemâncat ai petrecut.
Bucură-te, că şi alte chinuri cu răbdare ai suferit
Bucură-te, că toţi care te-au văzut, pe Hristos au proslăvit.
Bucură-te, că prin bărbăţia ta puterea credinţei a înflorit.
Bucură-te, că mulţi bolnavi ai vindecat.
Bucură-te, că lui Hristos bună mireasmă te-ai adus.
Bucură-te, că Efata ţie a cântat.
Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 5

Stea purtătoare de lumină te-ai arătat credincioşilor din toată lumea, lauda mucenicilor Teodore Stratilate, că ai scăpat pe mulţi de înşelăciunea idolească şi pe Hristos ai mărturisit şi ai luat cunună nevestejită din mâna Domnului tău, strigând: ***Aliluia!***

Icosul 5

Strălucind prin biruinţa mărturisirii, sufletul tău nevinovat l-ai adus lui Hristos, Carele a primit nevoinţele tale cele mucenicеşti, arătându-te apărător fierbinte credincioşilor din toată lumea, pentru care strigăm ţie:
Bucură-te, Stratilate nebiruite.
Bucură-te mărturisitorule al credinţei.
Bucură-te, diamantul răbdării.
Bucură-te, crinul înfrânării.
Bucură-te, balsamul vindecării.
Bucură-te, cedrul curăţiei.
Bucură-te, ajutătorul săracilor.
Bucură-te, ocrotitorul văduvelor.
Bucură-te, că eşti tuturor folositor.
Bucură-te, că din orice nevoi izbăveşti.
Bucură-te, că sănătoşi ne păzeşti.
Bucură-te, că şi locaşul tău îl proslăveşti.
Bucură-te, mare mucenice Teodore.

Condacul 6

Mărturisind cu îndrăzneală pe Hristos Dumnezeu adevărat, ai străpuns cu suliţa răbdării tale pe Faraon cel gândit şi închinăciunile elinilor le-ai surpat, ruşinând în privelişte pe Maximian, pentru care strigăm Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 6

Mărturisitor fierbinte te-ai arătat mucenice Teodore Tiroane, că fiind dus înaintea tiranului Maximian, nu te-ai ruşinat a mărturisi pe Hristos ci ai ruşinat închinăciunile cele idoleşti, pentru care strigăm ţie:
Bucură-te, că în oastea tironilor ai fost.
Bucură-te, că pe Maximian ai ruşinat.
Bucură-te, că pe idolii lui ai surpat.
Bucură-te, că aceasta singur ai mărturisit.
Bucură-te, că prin spânzurare singur ai mărturisit.
Bucură-te, că prin focul cuptorului ai trecut.
Bucură-te, că Mitropolia Amasiei te măreşte
Bucură-te, că Humialon oraşul tău te proslăveşte
Bucură-te, că creştinii serbează acum al tău nume
Bucură-te, că-n nevoi şi-n izbânzi, strigăm, ţie.
Bucură-te, făcător de minuni alese.
Bucură-te, că prin ele Dumnezeu se proslăveşte.
Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 7

Vrând tu mare mucenice Stratilate a-ţi mântui sufletul, pe care l-ai împodobit cu tot felul de fapte bune, cu rugăciuni şi cu milostenii, te-ai gătit spre lupte mucenicеşti pe care le-ai primit cu bucurie cântând Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 7

Străină minune a fost toată Efaita şi Iraclia s-a mirat de vitejiile tale, cum toate defăimând şi pe împăraţi mustrând, cu îndrăzneală ai alergat la lupte pentru dragostea Domnului tău, pentru aceasta strigăm ţie:
Bucură-te, minunea Efaitelor.
Bucură-te, înfrumuseţarea Iracliei.
Bucură-te, podoaba mucenicilor.
Bucură-te, mustrătorul tiranilor.
Bucură-te, jertfă însufleţită.
Bucură-te, că chinurile cu bucurie le-ai primit.
Bucură-te, că sfaturilor lui Lichinie nu te-ai plecat.
Bucură-te, că sufletul tău Domnului l-ai dat.
Bucură-te, că El cu bucurie l-a primit.
Bucură-te, că cetele mucenicilor primindu-te au dănţuit
Bucură-te, că şi noi bun apărător te-am dobândit.
Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 8

Toată ceata îngerilor, cu mucenicii şi cu stăpânul lor, întru cântări au întâmpinat sufletul tău, mare mucenice Teodore Tiroane, încoronând creştetul tău cel nebiruit cu gherdanul mucenicilor şi toţi au cântat cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul 8

Toată făptura s-a alăturat lângă lauda care ţi-a făcut-o Hristos Mirele tău, îngerii priveau aşteptând venirea ta, mucenicii cântau biruinţa ta, iar pământul s-a sfinţit prin stropirea sângelui tău, iar noi robii tăi aducem laudă muceniciei tale, cântând acestea:

Bucură-te, că ele au încoronat creştetul tău.
Bucură-te, că cerurile au serbat intrarea ta.
Bucură-te, că cunună nevestejită ai primit.
Bucură-te, că pentru credincioşi rugăciune ai făcut
Bucură-te, că Hristos cererile tale le-a plinit.
Bucură-te, că El prin tine s-a proslăvit.
Bucură-te, că Biserica apărător te-a câştigat.
Bucură-te, al Locaşului tău grabnic apărător.
Bucură-te, că de ispite, de furturi şi de judecăţi eşti risipitor
Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 9

Privind la frumuseţea cerului, ţi-ai luminat privirile minţii, cunoscând pe Ziditorul cerului şi al pământului, Făcător al totului, cu bucurie L-ai lăudat mucenice Teodore Stratilate şi cântare ai cântat Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ritorii cei mult vorbitori au amuţit ca nişte peşti fără de glas, cum tu un tânăr ostaş ai defăimat frumuseţile lumii, mergând cu bucurie spre chinuri, unde ai arătat lupte biruitoare, de care mirându-se, cântâm ţie acestea:

Bucură-te, ritore între mucenici.
Bucură-te, trâmbiţă propovăduitoare.
Bucură-te,luptător nebiruit.
Bucură-te, răbdătorule de patimi.
Bucură-te, gherdane al răbdării.
Bucură-te, că cu bărbăţie ai mărturisit.
Bucură-te, că credinţă nevinovată ai păzit.
Bucură-te, că la aceasta şi pe noi ne-ai sfătuit
Bucură-te, că cu îngerii te-ai unit.
Bucură-te, că cu ucenicii locuieşti.
Bucură-te, că prin chinurile tale pe toţi îi veseleşti.
Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 10

Vrând să-ţi mântuieşti sufletul şi să câştigi viaţă nemuritoare, te-ai păzit nevinovat de tot păcatul şi cu virtutea sufletului ai dorit pe Dumnezeu, carele este marginea doririlor, pentru care şi ultima picătura de sânge cu mulţumită ţi-ai dat cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 10

Vrând noi nevrednicii a-ţi lăuda mucenicia şi nevoinţele tale Sfinte mare mucenice Teodore Tiroane prin rugăciunile tale cerem ajutorul cel dumnezeiesc, cântându-ţi cu dragoste acestea:

Bucură-te, că sufletul tău curat, tot pământul a sfinţit.
Bucură-te, că întru suirea ta spre cer, toţi diavolii s-au îngrozit.
Bucură-te, că şi văduva ajutorul tău a primit.
Bucură-te, apărătorule de cetate.
Bucură-te, ajutătorule al sufletelor curate.
Bucură-te, al păcătoşilor lesne iertătorule.
Bucură-te, al tuturor împlinitor de cereri.
Bucură-te, al ierarhilor bun sfătuitorule.
Bucură-te, al preoţilor cucernici ,de mari daruri dătătorule.
Bucură-te, al monahilor, bun ajutătorule.
Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 11

Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor, întru ospăţul cel duhovnicesc a adăpat sufletul tău din pomul vieţii unde ai auzit glasul puterilor cereşti şi dansurile mucenicilor şi de bucuria aceea îmbălsămat fiind ai cântat împreună cu ei Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 11

Împăratul Maximian cu toţi muncitorii lui, n-a putut birui sufletul cel de diamant mucenice Teodore Stratilate, nici nu te-a putut despărţi de doritul tău Hristos, căruia te închinai cu dragoste. Pentru care cântăm ţie:

Bucură-te, bine cinstitorule al sfintei Cruci.
Bucură-te, purtătorule al patimilor lui Hristos.
Bucură-te, râvnitorule al Împărăţiei cerurilor.
Bucură-te, bine primitule în locaşurile Ei.
Bucură-te, diamantul şi steaua credinţei.
Bucură-te, fulgerul rugăciunilor sfinte.
Bucură-te, primitorule al rugăciunilor noastre.
Bucură-te, veşmântul darurilor care ne acoperi slăbiciunile noastre.
Bucură-te, împlinitorul cererilor noastre.
Bucură-te, al Locaşului tău înfrumuseţare.
Bucură-te, al robilor casei tale, cucernică şi sfântă mângâiere.

Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 12

Haruri mucenicești împarți tuturor credincioșilor, Sfinte mare mucenice Teodore Tiroane, preoților ești podoabă și lumină, celor ce cu dragoste serbează prăznuirea ta și te cheamă cu credință, le împlinești cererile; mie celui nevrednic și mai mult decât toți păcătoșii, dăruiește-mi să cânt cu bucurie Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 12

Vrând Sfinte mare mucenice Teodore a părăsi latura pământului, ai ajuns la desăvârșita dorire, unde privești frumusețea Împăratului ceresc, te-ai arătat biruitor încoronat prin sângele tău și n-ai încetat a ajuta cu rugăciunile și minunile tale pentru aceasta primește prinos de mulțumită acestea:
Bucură-te, steaua harului ceresc.
Bucură-te, podoaba cinului preoțesc.
Bucură-te, al mucenicilor podoabă și lumină,
Bucură-te, lauda celor ce-ți cântă ție.
Bucură-te, împreună vorbitorule cu mucenicii.
Bucură-te, că și rugăciunile noastre le primești.
Bucură-te dătătorule de sfaturi dumnezeiești.
Bucură-te, mărgăritar cu care luminezi sufletele.
Bucură-te, diamant carele tai neputințele.
Bucură-te, al sufletului meu mântuire.
Bucură-te, al locașului tău apărătorule.
Bucură-te, al ostenelilor noastre binecuvântătorule.
Bucură-te, mare mucenice Teodore!

Condacul 13 (de 3 ori)

De trei ori fericiților, podoaba Ortodoxiei și lauda Efaitelor, mucenicii Domnului: Teodore Tiroane slăvite și Stratilate nebiruite, rugați-vă Domnului pentru mântuirea noastră, ca izbăvindu-ne din nevoi, să cântăm Domnului: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăși:

Icosul I

Îngerii s-au trimis din cer cu coroană nevestejită să încoroneze creștetul tău cel nebiruit, frumusețea mucenicilor Teodore Tiroane slăvite; iar tu ca un viteaz al lui Hristos te-ai arătat apărător nebiruit al credincioșilor din toată lumea, pentru aceasta strigăm ție:
Bucură-te, Tiroane voievodul mucenicilor,
Bucură-te, lauda și podoaba Efaitelor,
Bucură-te, apărătorule al credincioșilor,

Bucură-te, surpătorule al păgânătăţilor,
Bucură-te, al mucenicilor podoabă şi bucurie,
Bucură-te, al Bisericii lui Hristos înfrumuseţare,
Bucură-te, că reverşi minuni cu îndestulare,
Bucură-te, că de bucurie pe toţi i-ai umplut,
Bucură-te, că din început Biserica ai apărat,
Bucură-te, că pentru dragostea lui Hristos, sângele tău ţi-ai vărsat,
Bucură-te, mare mucenice Teodore.

Condacul 1

Apărătorii cei nebiruiţi ai Efaitelor, frumuseţea mucenicilor şi a nevoitorilor însufleţită podoabă Tiron şi Stratilat Teodorii. Veniţi cu laude şi cu cântări să-i încoronăm căci lupta şi biruinţa muceniciei au răbdat pentru Hristos, căruia se roagă neîncetat ca să ne izbăvim din toate nevoile, care strigăm: ***Bucuraţi-vă, mucenicii Domnului.***

Sfântul Teodor Stratilat (8 februarie/8 iunie)

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

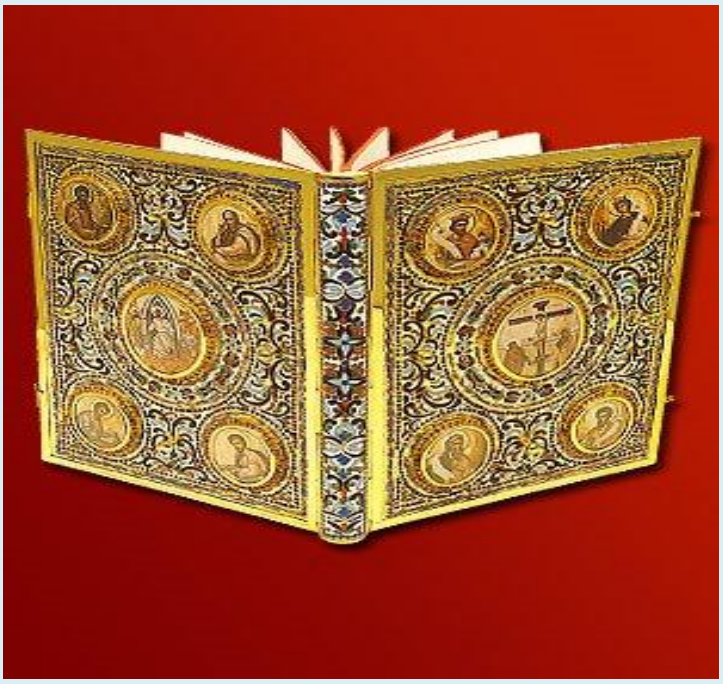

Matei 10, 16-22

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:

16. Iată Eu vă trimit pe voi ca pe nişte oi în mijlocul lupilor; fiţi dar înţelepţi ca şerpii şi nevinovaţi ca porumbeii.
17. Feriţi-vă de oameni, căci vă vor da pe mâna sinedriştilor şi în sinagogile lor vă vor bate cu biciul.
18. La dregători şi la regi veţi fi duşi pentru Mine, spre mărturie lor şi păgânilor.
19. Iar când vă vor da pe voi în mâna lor, nu vă îngrijiţi cum sau ce veţi vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiţi;
20. Fiindcă nu voi sunteţi care vorbiţi, ci Duhul Tatălui vostru este care grăieşte întru voi.
21. Va da frate pe frate la moarte şi tată pe fiu şi se vor scula copiii împotriva părinţilor şi-i vor ucide.
22. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu; iar cel ce va răbda până în sfârşit, acela se va mântui.

Apostol

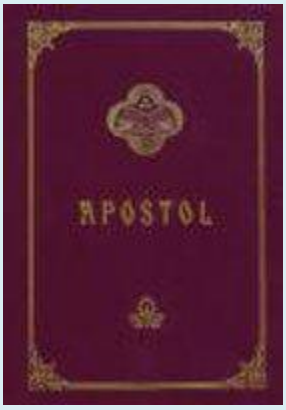

Epistola către Efeseni a Sfântului apostol Pavel

Efeseni 2, 4-10
Fraţilor,
4. Dar Dumnezeu, bogat fiind în milă, pentru multa Sa iubire cu care ne-a iubit,
5. Pe noi cei ce eram morţi prin greşelile noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos - prin har sunteţi mântuiţi! -
6. Şi împreună cu El ne-a sculat şi împreună ne-a aşezat întru ceruri, în Hristos Iisus,
7. Ca să arate în veacurile viitoare covârşitoarea bogăţie a harului Său, prin bunătatea ce a avut către noi întru Hristos Iisus.
8. Căci în har sunteţi mântuiţi, prin credinţă şi aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu;

9. Nu din fapte, ca să nu se laude nimeni.
10. Pentru că a Lui făptură suntem, zidiţi în Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit mai înainte, ca să umblăm întru ele.

În această lună (februarie), ziua a opta - Sfântul marele mucenic Teodor Stratilat şi Sfântul prooroc Zaharia (Minei)

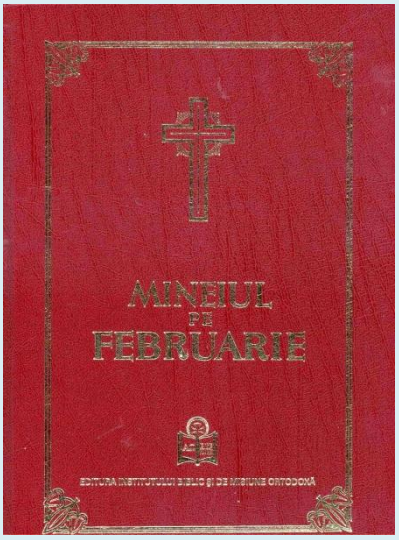

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale mucenicului 3, şi ale proorocului 3.

Stihirile mucenicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, ostaşul lui Hristos, cel ce ai biruit tabăra vrăjmaşului, cu arma bunei credinţe, întărirea credincioşilor, care prin multe munci ai câştigat cereasca împărăţie a lui Dumnezeu, Teodore. În care dănţuind, şi cu împărtăşirea îndumnezeindu-te şi luminându-te cu curate împărtăşiri, pomeneşte pe cei ce cinstesc mărită pomenirea ta, şi se închină cu credinţă sicriului moaştelor tale. Din care celor ce cer, le izvorăşti bună întărire şi mare milă.

Bucură-te, sfinţite cap, cinstită înălţarea purtătorilor de chinuri, podoaba Bisericii, surpătorule al vrăjmaşului, cela ce eşti numit cu numele dumnezeieştilor daruri, luminătorule care luminezi cu minunile, partea cea de sub soare. Turnule cel mare, care ai rămas neclintit, de loviturile nemăsuratelor munci. Cela ce cu suliţa răbdării tale ai omorât pe balaurul, care te-ai arătat foarte vitejeşte, ca un ostaş nebiruit; pe Hristos roagă-l, să dea sufletelor noastre mare milă.

Cu arma Crucii celei de viaţă purtătoare, sfărâmare făcând idolilor, ispită de bătăi ai suferit, şi pe lemn fiind întins, sfâşieri ai răbdat prea fericite. De care fiind zdruncinat, şi cu făclii ars, pe Cruce te-ai ridicat de dânşii, cu suliţe împungându-te, şi ochii orbindu-ţi. Pentru aceasta te fericim pe tine, cel ce bine ai

pătimit, şi cereşti cununi ai dobândit Teodore. Pe Hristos roagă-l să dea sufletelor noastre mare milă.

Alte **Stihiri** ale proorocului, glasul al 8-lea:

Podobie: Ce vă vom numi...

Având vieţuire întocmai cu îngerii, împreună cu îngerii arătat vorbeai, descoperitorule de cele dumnezeieşti, printr-înşii luminându-ţi cugetul cel mai presus de minte, cu lămurirea semnelor celor minunate, descoperirea tainelor celor mari, mai-nainte spunerea proorocească, cu înnoire duhovnicească; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Înger te-ai arătat pământesc, că ai avut pe pământ îngeri cereşti vorbind cu tine; făcându-te văzător vederilor celor mai presus de lume; şi sfeşnic care străluceşte lumină înţelegătoare; măslin, precum zice psalmistul prea roditor, care pică credincioşilor grăsime dumnezeiește lucrătoare; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Îndestulat fiind de îndumnezeirea cea nădăjduită, ca un prooroc prea adevărat al lui Dumnezeu, şi arătat umplându-te de desfătarea cea veşnică, şi văzând slava cea negrăită, de Dumnezeu cuprinsule, roagă-te neîncetat pentru noi cei ce te lăudăm pe tine, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Vezi: De este post, ***Slavă..., Şi acum... a Născătoarei sau a Crucii, a Născătoarei***

Izvor vieții veşnice, te cunoaştem Stăpână: Ci cu darul tău înviază-mi sufletul, cel ce s-a uscat de patimi, şi-l găteşte a izvorî totdeauna ape de mântuire. Şi acum pică-mi mie prin rugăciunea ta iertare greşelilor, şi mă curățește, rogu-mă.

A Crucii, a Născătoarei

Sabie a trecut prin inima mea o Fiule, zicea Fecioara, văzând pe Cruce pe Hristos spânzurat, şi mă sfărâm Stăpâne, precum odinioară mi-a zis Simeon. Ci scoală-te nemuritorule, şi mă prea slăveşte cu tine şi pe mine Maica şi roaba ta, rogu-mă.

Iar de nu va fi post, zicem Samoglasnica sfântului.

Slavă..., a mucenicului, glasul al 5-lea

Astăzi mai presus decât luceafărul, a răsărit cinstită pomenirea purtătorului de chinuri a lui Hristos, inimile credincioşilor nevăzut luminându-le, şi norii sufletului gonindu-i, cu lucrarea şi cu darul Duhului. Către care iubitorii de mucenici să strigăm: Bucură-te, cela ce te-ai arătat credincioşilor dar de Dumnezeu dăruit, şi care tinzi mulţimile minunilor, la cei ce aleargă către tine Teodore fericite. Pe acela nu înceta rugându-l neîncetat, ca să dobândească veşnicele bunătăţi, cei ce săvârşesc cu credinţă prea cinstită pomenirea ta.

Şi acum..., a praznicului, asemenea. A lui Anatolie

Cel vechi de zile prunc făcându-se cu trupul de Maica Fecioară în biserică s-a adus, plinind făgăduinţa legii sale. Pe care Simeon primindu-l a zis: Acum slobozeşte în pace, după cuvântul tău pe robul tău, că văzură ochii mei mântuirea ta, Doamne.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Primeşte Simeoane, zis-a, cu mâinile pe Ziditorul a toate. O, bătrânule îmbrăţişează pe Hristos, pe care tânăra Fecioară l-a născut mai presus de fire spre bucuria neamului nostru.

Stih: Acum slobozeşte pe robul tău Stăpâne, după cuvântul tău în pace.

Pe Făcătorul legii şi Dumnezeu, de care se cutremură mulţimea îngerilor, adunându-ne să-l lăudăm popoare, pe unul Făcătorul de bine, şi singur Dătătorul de lege, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Lumină spre descoperire neamurilor, şi slavă poporului tău Israil.

Acum mă slobozeşte, Stăpâne pe mine robul tău cu pace, de legăturile trupului, precum ai zis. Că te-am văzut Hristoase pe tine, lumina cea mai-nainte de veci spre descoperirea neamurilor, şi a lui Israil.

Slavă..., a mucenicului, glasul al 8-lea

Ca pe cel numit cu numele darurilor lui Dumnezeu, şi moştenitor fericirii lui, toţi credincioşii să lăudăm, şi să fericim după vrednicie, pe Teodor viteazul marele mucenic apărătorul lumii. Că se roagă lui Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a praznicului, asemenea

A lui Andrei Criteanul: Cel ce se poartă pe Heruvimi, şi se laudă de Serafimi, astăzi în dumnezeiasca biserică, după lege fiind adus, în braţele bătrânului ca pe un scaun şade. Şi de la Iosif primeşte daruri lui Dumnezeu cuvioase, ca o pereche de turturele ne-spurcata biserică, şi pe poporul cel nou cel ales din păgâni, şi doi pui de porumbel, ca un începător legii celei vechi şi celei noi. Şi sfârşitul făgăduinţei celei către sine Simeon luând, binecuvântând pe Fecioara Maria Născătoarea de Dumnezeu, semnele, patimii celui dintr-însa mai-nainte le-a spus, şi de la dânsul a cerut slobozire, strigând: Acum mă slobozeşte, Stăpâne, precum mai-nainte te-ai făgăduit mie; că te-am văzut pe tine, Lumina cea mai-nainte de veci, şi Domnul Mântuitorul poporului celui cu numele tău numit.

Troparul mucenicului, glasul al 4-lea: Cu numirea oştirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului împărat, voievod prea bun te-ai făcut, Teodore. Că cu armele credinței te-ai oştit înțelepțește, şi ai biruit cetele dracilor, şi purtător de biruinţă viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Slavă... a proorocului, glasul al 2-lea

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Zaharia, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., al praznicului

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., troparul praznicului odată; şi al mucenicului, ***Slavă...,*** al proorocului, ***Şi acum...,*** iar al praznicului.

După întâia Catismă, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cel cu nume mare numit mucenicul lui Hristos, cel iubit de Dumnezeu şi de îngeri, minunatul şi măritul Teodor, toate sfintele biserici cele de sub soare, astăzi întru Duhul Sfânt le veseleşte, şi a prăznui întru bucurie pomenirea lui, pe toţi îi îndeamnă.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului, glasul acelaşi

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

În muntele Sinai de demult a văzut Moise spatele lui Dumnezeu, şi glas dumnezeiesc subţire s-a învrednicit în nor şi în vifor a auzi; iar acum Simeon pe Dumnezeu cel ce s-a întrupat fără schimbare pentru noi, în braţe l-a luat, şi bucurându-se s-a dus din aceste de aici, la viaţa cea veşnică. Pentru aceasta a strigat: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne.

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Cela ce eşti visteria cea veşnică, şi viaţa tuturor, pentru mine prunc făcându-te, sub lege te-ai făcut, cel ce ai însemnat de demult în tăbliţe legea în muntele Sinai, ca pe toţi să-i mântuieşti din robia cea de demult a legii. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule, slavă împărăţiei tale, slavă rânduielii tale, unule Iubitorule de oameni.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 6, şi al Sfinţilor 2 pe 8.

Canonul Sfântului Teodor

Cântarea 1-a

Irmos: Pe Faraon cela ce se purta în căruţă, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind, şi despărţind marea, şi pe Israil fugătorul mergătorul cel pedestru l-a mântuit. Pe cel ce cânta cântare Lui Dumnezeu.

Cela ce cu dumnezeieşti străluciri arătat eşti împodobit, şi cu cunună mucenicească de sfinţenie înfrumuseţat, şi cu slava Sfintei Treimi strălucit, pomeneşte pe cei ce te laudă pe tine, mare între mucenici Teodore.

Plină de lumină, plină de dumnezeiescul dar, ne-a strălucit nouă sfinţită pomenirea cinstitelor tale nevoinţe, cu prea sfinţite străluciri luminând pe toţi, cei ce te cinstesc pe tine cu bună credinţă, mucenice pătimitorule Teodore.

Viforul idolesc cuprinzând firea omenească, sfinţitul mucenic fiind ocârmuit cu dumnezeiescul dar al Crucii, neviforat a înotat, şi la limanurile cereşti, a ajuns, bucurându-se.

A Născătoarei

Ceea ce eşti uşă dumnezeiască, deschide-mi uşile pocăinţei, Fecioară, şi cu dumnezeieşti gânduri sufletul meu luminează-l, şi goneşte norii cei grei ai patimilor. Ca să te cinstesc bucurându-mă, şi după datorie să te fericesc.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cela ce ai întărit cerurile...

Ca un leu îndrăznind ai stătut în mijlocul divanului, vestind cuvântul cel de mântuire, şi defăimând, şi adevărul propovăduind, celor rău credincioşi, şi vădind minciuna nedumnezeirii Teodore.

Mirându-se muncitorul de bărbăţia ta înţelepte, cu dobitocească mânie pornindu-se, fără milă te-a rănit cu vine de bou Teodore, pe tine, cela ce ai sfărâmat idolii cei urâţi.

Cu vitejesc gând picăturile cele din răni ca nişte valuri de mare le-ai suferit, gânditorule de Dumnezeu, cu darul Crucii fiind întărit, şi purtător de cunună cu puterea dumnezeiescului Duh arătându-te.

A Născătoarei

Făcutu-ți-a ție cu adevărat mărire Domnul, cel ce s-a născut din tine; şi toate neamurile pe tine Maica lui Dumnezeu te slăvesc.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sedealna mucenicului, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înţelepciunea...

Toată dumnezeiasca armă luând, şi înşelăciunea idolească surpând, pe îngeri i-ai îndemnat, să laude nevoinţele tale. Că cu dumnezeiasca dragoste gândul aprin-

zându-ţi, spre moartea cea prin foc bărbăteşte ai îndrăznit. Pentru care după numirea ta dai dumnezeieşti daruri, celor ce cer de la tine, pătimitorule Teodore. Pentru aceasta strigăm către tine; roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă..., a prooroculuiglasul al 3-lea

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Căruțe înhămate ai văzut, care se îndreptau cu mâna Dumnezeului tuturor, adică pe slugile cele fără de trupuri, Zaharie fericite; cu care împreună bucurându-te ca un prooroc pururea mărit, roagă-te, ca să se îndrepteze la căile dumnezeieştii cunoştinţe, cei ce săvârşesc cu credinţă neîndoită, prea sfinţită pomenirea ta.

Şi acum..., a praznicului**,** asemenea

Pe tine Cel ce te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se, te-a luat în braţe Sfântul Simeon, strigând: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne. Şi Ana cea fără prihană, proorocița şi mărita, acum mărturisire şi laudă ți-a adus ție; iar noi, dătătorule de viață strigăm către tine: Slavă ție, Celui ce bine ai voit aşa.

Vezi: ***De este post, Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei sau a Crucii, a Născătoarei***

Slăbiciunea şi slăbănogirea sufletului meu prea curată Maică Fecioară, schimbă-le acum întru tărie, şi întru putere a temerii de Dumnezeu, a face şi a lucra îndreptările lui Hristos. Ca să scap de focul cel nestins, şi să dobândesc moştenirea cea cerească, şi viața cea fără de sfârşit, prin mijlocirea ta, Stăpână, bucurându-mă totdeauna.

A Crucii, a Născătoarei

Văzând Preacurata pe Iubitorul de oameni Hristos, răstignindu-se şi cu sulița în coastă împungându-se, plângea, strigând: Ce este aceasta Fiul meu, ce ți-a răsplătit poporul cel nemulțumitor, pentru binele care ai făcut lui? Şi te sârguieşti să mă lipsesc de tine, Fiule prea iubite! Mă spăimântez milostive de răstignirea ta cea de bunăvoie.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, tu şi puterea mea, tu Dumnezeul meu, tu bucuria mea. Cela ce nu ai lăsat sânurile părinteşti, şi a noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta cu proorocul Avvacum strig către tine: Slavă puterii tale iubitorule de oameni.

Având pe Hristos vorbind întru tine fericite, mândria lui Licinie ai surpat cu cuvinte înțelepte, că cu adevărat ai defăimat mucenice prea mult nebunia lui, şi cu fapte prea mărite ai minunat, pe cei ce priveau, pătimitorule înţelepte, viteazule Teodore.

Spânzurat fiind din porunca cea fărădelege a muncitorului, şi cu unghii zgâriat, şi vopsit cu picăturile sângelui tău, ce s-a vărsat cu nedreptate mucenice, de grosimea omorârii, şi de haina stricăciunii te-ai dezbrăcat, prea fericite Teodore.

A Născătoarei

Zapisul cel viclean al păcatelor mele rupe-l prea curată, cu dumnezeiască suliţa, care a împuns dumnezeiască coastă, a Celui ce a voit a se întrupa din tine Fecioară; şi te roagă, să mă scrie în cartea celor mântuiţi, pe mine cela ce m-am depărtat fără de minte de la Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața ta, cela ce eşti lumină neapusă; şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul. Ci mă întoarce, şi la lumina poruncilor tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Fiind luminat mucenice cu raza dumnezeiescului Duh, şi aprins cu dragostea lui Hristos, nu ai băgat seamă de arderea trupului, nici ai simţit dureri, nici te-ai ferit de munci, cu cereştile nădejdi desfătându-te.

Jugul Stăpânului cel uşor purtându-l pe grumazi, cu greutate de plumb find îngreuiat purtătorule de chinuri prea fericite, nicicum nu te-ai plecat, nici te-ai clintit, nici ai fost biruit, viteazule Teodore.

Din Cer dându-ți ție glas Cuvântul cel prea bun, îndrăzneţ te-ai făcut; cu a căruia putere, dureri iuți ai răbdat de la cei fărădelege, mucenice al lui Hristos, şi munci, şi moarte silnică mărite.

A Născătoarei

Ca să rămân întreg, şi neschimbat din starea cea mai bună, şi drept să călătoresc, şi să fac cele plăcute lui Dumnezeu, roagă-te ceea ce eşti bună, care ai născut pe Cuvântul cel bun, care ne-a mântuit pe noi de dobitocie.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Pătimirea celui fără patimă închipuind, te-ai răstignit mărite mucenice, pironindu-te pe lemn prea fericite, şi asemenea Stăpânului te-ai făcut, celui ce a dezlegat de bunăvoie cu Crucea patimile omeneşti.

Spânzurat fiind pe lemn ca un miel, şi cu săgeţi săgetat fericite, şi în vederile ochilor împuns, şi rănit peste tot trupul, ai rănit inimile vrăjmaşilor cu sulița durerilor tale.

Râurile muncilor tale celor fără număr lovind în casa sufletului tău, mucenice, nu o a clintit pe dânsa, că a fost întărită pe piatra cea neclintită a celui ce a răsărit din Fecioară, şi neamul omenesc a luminat.

A Născătoarei

Marie Stăpână a toată lumea, ca ceea ce ai născut pe Domnul tuturor, mântuieşte-mă din robia vrăjmaşului, şi mă scoate din tirania lui, şi mă mântuieşte pe mine, cel ce nădăjduiesc spre tine fără de îndoială.

Condacul mucenicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cu bărbăţia sufletului, întru credinţă ca întru o platoşă îmbrăcându-te; şi cuvântul lui Dumnezeu ca o suliţă în mâini luând, pe vrăjmaşul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu care împreună lui Hristos Dumnezeu, rugându-te nu înceta pentru noi toţi.

Icos: Veniţi toţi credincioşii cu cântările cununilor să încununăm pe Teodor, frumuseţea cea strălucită a pătimitorilor. Că dar mare al lui Dumnezeu s-a arătat lumii, cu strălucirile minunilor. Că pe vrăjmaşul veliar biruind cu cinstitele chinuri, plouă în loc de sângiuiri, repejunile cele de tămăduiri, ca de nişte iz-

voare. Deci împreună cu aceştia toţi se bucură întru Hristos, şi dă pace nelipsită. Pentru aceea strigăm lui: Nu înceta rugându-te, pentru noi toţi.

Sinaxar

Întru această lună în 8 zile, pomenirea Sfântului măritului marelui mucenic Teodor Stratilat

Stih: Teodor Stratilat fiind cu cinul său,
Prin tăiere s-a făcut Stratilat lui Dumnezeu.
Puternic grumazul lui Teodor cel minunat.
În a opta zi l-au tăiat.

Acesta a fost pe vremea împăratului Licinie, trăgându-se de neam din Evhaita, locuind în Iraclia ceea ce se află lângă Marea Neagră, şi întrecea pe mulţi la podoaba sufletului şi la frumuseţea trupului şi la puterea cuvintelor; şi cercau toţi, ca să-i aibă prietenia.

Drept aceea şi Licinie avea multă sârguinţă ca să aibă adunare cu dânsul, măcar că auzise că este creştin, şi se îngreţoşează de idoli. Drept aceea trimiţând de la Nicomidia pe unii din ceata lui, le-a poruncit să aducă cu cinste înaintea lui pe mucenicul. Iar ei dacă s-au întors, au zis, că fericitul Teodor a răspuns, că mai vârtos se cade împăratului a merge către dânsul cu dumnezeii lui cei mai mari; şi îndată merse împăratul în Iraclia.

Iar Sfântul Teodor se îmbărbătă cu vedeniile cele din vis ce i se trimise de la Dumnezeu. Şi când auzi că Licinie este aproape, încălecă de-i ieşi înainte, şi-l cinsti precum se cuvine, iar el dându-i mâna dreaptă, şi întrebându-l de sănătate, a intrat în cetate, şi şezând într-un palat înalt, îndemna pe fericitul Teodor, să facă jertfă dumnezeilor săi.

Iar sfântul cerşindu-i pe dumnezeii cei mai lăudaţi, adică ca şi cum să-i cinstească întâi acasă, de aceea să le facă şi la obşte jertfe, dându-i voie împăratul, luă pe dumnezeii cei de aur şi de argint, şi la miezul nopţii i-a sfărâmat, şi făcându-i tot bucăţi mici, i-a dat săracilor şi lipsiţilor.

Şi dacă se făcu ziuă, a spus Maxentie Comentarisie împăratului, că a văzut capul dumnezeoaicei celei mari Artemidei la un sărac purtându-l, şi îndată se trimiseră ostaşi de aduseră pe sfântul cu poruncă la Licinie, şi întâi dezbrăcându-l fu întins de patru slujitori, şi bătut cu şapte sute de bice de vine de bou pe spinare, şi cincizeci pe pântece, şi-l mai bătură cu măciuci de plumb peste grumaz; după aceea îl strujiră, şi-l arseră cu făclii, şi cu hârburi de scoici l-au frecat peste

rănile cele bătute şi arse, şi-l aruncară în temniţă, băgându-l cu picioarele în gros, şi petrecu acolo nemâncat şapte zile.

După aceea iarăşi îl scoase; şi-i pironiră pe cruce mâinile şi picioarele. Apoi o cruzime de fiare şi neomenie i-au bătut prin părţile cele ascunse ale mucenicului, un piron, care a ajuns până la cele dinlăuntru ale lui. Şi sta şi prunci prin prejur de săgeta pe sfântul în obraz şi în ochi, alţii iarăşi cu cosoare croindu-l dea curmeziş peste părţile cele ascunse, i-au tăiat şi testiculele cu totul, şi rămânând noaptea pe Cruce, i se părea lui Licinie că a murit; ci s-a înşelat ticălosul, pentru că de dumnezeiescul înger fu dezlegat din legături, şi slobod, şi se făcu sănătos, şi cânta, şi mulţumea lui Dumnezeu.

Deci dacă s-a făcut ziuă, trimise Licinie să ia trupul mucenicului să-l arunce în mare. Şi sosind trimişii, dacă văzură pe sfântul că era cu suflet, şi cu totul sănătos, crezură în Hristos optzeci şi cinci de oameni, şi după dânşii alţi trei sute de slujitori, cărora le era căpetenie antipatul Chestis, care fiind trimişi să omoare pe cei dintâi, au crezut în Hristos.

Şi dacă văzu Licinie, că se face gâlceavă în cetate, a poruncit să taie capul sfântului. Atuncea stătură multă mulţime de creştini de-i oprea, şi abia potolindu-i sfântul, şi făcând rugă către Hristos, îi tăiară capul, săvârşindu-i alergarea mărturisirii.

Iar sfintele lui moaşte se mută din Iraclia la Evhaita, şi-l puse în lăcaşul părinţilor săi, precum a poruncit mucenicul lui Avgar tahigratului său să facă. Care i-a scris mai pe larg toată istoria muceniciei sale, întrebările şi răspunsurile, câte una, şi vremile şi chipurile cele de multe feluri ale muncilor ce a văzut, şi de la Dumnezeu ajutorări, ce s-au făcut, fiind de faţă la mucenicia lui.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului prooroc Zaharia.

Stih: În chip de cai, Zaharia pe îngeri ai văzut.
Prin care la înălţimea Cerului ai călătorit.

Acesta se tâlcuieşte, pomenirea lui Dumnezeu, care era din neamul lui Israil, din seminţia lui Levi, şi s-a născut în Galaad. Şi a venit în Ierusalim din ţara haldeilor, bătrân foarte, şi aflându-se acolo, mult a proorocit poporului, şi a dat multe semne întru arătare. Acesta a spus lui Iosedec, că va naşte fecior, şi se va face preot Domnului în Ierusalim.

Acesta a binecuvântat pe Salatiil pentru fiul său, zicându-i: Că vei naşte fiu, şi vei pune numele lui Zorobabel. Şi în vremea lui Kir, împăratul Perşilor, a dat semn, pentru Cresus împăratul Lidiei, dat-a în arătare şi de prada Ierusalimului,

şi de sfârşitul lui Israil, şi de începătura şi sfârşitul limbilor, şi pentru sfărâmarea bisericii până în sfârşit, şi pentru oprirea proorocilor, şi a preoţilor, şi a Sâmbetelor, şi pentru a doua judecată.

Şi proorocind şi de altele multe, a răposat în bătrâneţe bune; şi s-a îngropat aproape de mormântul proorocului Agheu.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Nichifor şi Ştefan, prin zgârâieturi s-au săvârşit.

Stih: Nichifor şi Ştefan, care au fost zgâriaţi.
Cu cununii împletite de biruinţă au fost încununaţi.

Tot în această zi, Sfintele Marta şi Maria, surorile. Şi prea cuviosul Licarion mucenicul de sabie s-au săvârşit.

Stih: Pe cele ce un pântece la lumină le-au iubit.
Pe Marta şi Maria o sabie de lumină le-au lipsit.
Fără de glas către sabie, Licarion este mergând.
Împotriva călăului, ca un miel tăcând.

Aceste sfinte fiind surori, vieţuiau în singurătate păzindu-şi fecioria. Deci trecând pe acolo unde petreceau ele, ighemonul locului, ele scoţând capul pe fereastră, se numea pe sine creştine; şi ighemonul jelind moartea lor cea în tinereţe, ele au grăit împotrivă, că nu este moarte cea pentru Hristos, ci viaţă care nu are sfârşit.

Asemenea încă şi Licarion singurul copil tovarăşul lor, spunând cele pentru dânsul, din porunca ighemonului au fost răstigniţi; şi de călăi împungându-se cu sabia, şi-au dat sfintele lor suflete în mâinile lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici, Filadelf şi Policarp.

Stih: Fost-a cu adevărat al vieţii sfârşit,
Şi lui Filadelf şi lui Policarp iubit.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Macarie, episcopul Pafei.

Stih: Proedrul Pafului s-a ascuns în mormânt,
Şi întru celelalte nu numai cu numirea fiind fericit.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului Perghet.

Stih: Cum voi trece fără de răsplătire pe Perghet,
Împreună cu sfinţii fiind şi el numărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Grăit-a mucenicul bucurându-se, măririle atot Stăpânitorului. Pentru aceasta mirându-se cei ce priveau, au lăsat tirania înşelăciunii, şi cu credinţă au strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu undiţa prea înţeleptelor tale cuvinte, prea fericite, bucurându-te, ai vânat dintru adâncul necunoştinţei, pe cei ce veneau la tine, şi i-ai făcut, Teodore, dumnezeieşti mucenici, care cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

În temniţă fiind tu legat de lemn, sfântul înger venind te-a dezlegat, îndrăzneală dându-ţi, şi întărindu-te ca să strigi cu mare glas, Teodore: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei

Spre mine, cel ce am vieţuit în lene, şi am trecut cu vederea sfintele tale legi, şi cinstitele tale porunci, Hristoase, milostiveşte-te şi mă mântuieşte pentru Ceea ce te-a născut, ca cela ce eşti Dumnezeu de binefăcător şi multmilostiv.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, au strigat: Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Luminat purtându-te ai biruit pe vrăjmaşul, şi ai pierdut oastea lui cu armele credinţei. Pentru aceasta cu cunună de biruinţă te-ai încununat, cântând Stăpânului: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

După răstignire mărite, şi după fericita patimă, şi după rănile cele fără de număr, ţi-ai plecat lui Dumnezeu grumazul tău, fericite şi înţelepte mucenice, şi cu sabia cinstit capul tău s-a tăiat, strigând Stăpânului: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Sfinţitul şi mult pătimitorul trupul tău Teodore, izvor de tămăduiri s-a făcut credincioşilor din care, cei ce aleargă cu bunăcredinţă, scot dezlegare de patimi, şi mântuire sufletelor, strigând Stăpânului: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

A Născătoarei

Sufletul meu cel omorât şi căzut şi rănit, înviază-l şi-l ridică şi-l vindecă, mintea mea o smereşte, şi valurile patimilor le potoleşte, Fecioară, şi mă mântuieşte pe mine, cel ce strig: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta Cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu s-a arătat oamenilor trupeşte, şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te slăvim.

Sfinţitu-te-ai însuţi pe tine Mielului şi Dumnezeului nostru, celui ce s-a junghiat de Dumnezeu cugetătorule mucenice, înălţându-te la dânsul ca o ardere cu bun miros şi sfinţită punere înainte; şi jertfă desăvârşit curată, bine primită. Pentru aceasta te lăudăm, şi după datorie te fericim.

Ca un luceafăr de dimineaţă, ca o zi luminoasă te-ai arătat, Teodore, ca un soare cu luminoase razele pătimirii tale, şi cu minunile prea fericite, creştineşte luminând partea cea de sub soare, şi gonind întunericul înşelăciunii şi al patimilor noastre, Teodore.

Împreunatu-te-ai cu îngerii trupeşte, biruind pe vrăjmaşii cei fără de trupuri, şi împreună cu cetele cele mucenicеşti te veseleşti totdeauna, şi dumnezeiască cântare cânţi Treimii, Teodore de trei ori fericite, luminătorule al bisericii, şi podoaba pătimitorilor.

Pământul se bucură întru punerea cinstitului tău trup, Teodore şi Cerul dobândind sfinţit duhul tău. Pentru aceasta noi oamenii totdeauna făcând cinstită pomenirea ta, cu cerere te rugăm pe tine, rugătorul cel pentru noi, prea fericite.

A Născătoarei:

Iubitoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe cel bun, ca să mă mântuiască pe mine din toate spurcăciunile, rănile inimii mele spălându-le cu curată pocăinţă, şi cu plângere cu lacrimi, ca să te fericesc şi să te slăvesc pe tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Luminânda mucenicului:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Mare mucenice al lui Hristos, mărite Stratilate, şi a purtătorilor de chinuri celor cinstiţi dumnezeiască frumuseţe, Teodore viteazule, nu înceta a te ruga pentru biruinţele binecredincioşilor împăraţi, şi pentru pacea lumii, iertare de greşeli, şi mântuire să se dăruiască, celor ce săvârşesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, prea înţelepte.

Slavă...,

Altă **Luminândă:**

Podobie: Cu Duhul în biserică...

Taberele vrăjmaşilor, şi îndrăznirile dracilor până în sfârşit le-ai surpat, şi cunună ai luat Teodore fericite din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, şi mântuieşti pe toţi din toate necazurile şi cursele celui străin.

Şi acum..., a praznicului

Cu Duhul în biserică înainte stând bătrânul, în braţe a primit pe Stăpânul legii, strigând: Acum de legătura trupului mă slobozeşte în pace, precum ai zis; că văzură ochii mei descoperirea neamurilor şi mântuirea lui Israil.

La Laude

Stihirile mucenicului pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pătimitorul viteaz, ostaş nebiruit, întru Duhul Sfânt te-ai arătat, surpând pe luptătorul cu înţelepciunea cuvintelor tale, şi cu arătările cele răbdătoare, ale faptelor tale înţelepte. Pentru aceasta ai luat cununi de biruinţă, şi cu cetele cele de sus te-ai împreunat, mărite mucenice Teodore. (de două ori)

Şi pe Cruce ridicat fiind, şi care strujindu-ţi, şi cu săgeţi ascuţite fiind rănit şi pe lemn întins, şi cu sabie tăiat, şi cu toate măiestriile de muncă înconjurat, nevătămat şi nebiruit te-ai arătat, cu puterea celui ce s-a răstignit pe Cruce, lauda mucenicilor, Teodore.

Dumnezeiesc stâlp bunei credinţe te-ai făcut prea fericite, de capiştile celor rău credincioşi scârbindu-te, şi jertfă cu totul desăvârşită, şi junghiere bineprimită aducându-te curat, celui ce s-a junghiat pentru tine, şi a slăvit sfântă pomenirea ta, şi te-a dăruit pe tine vistierie de minuni, celor din lume, Teodore.

Slavă..., glasul al 8-lea

Cu bărbăţie mucenicească creştineşte într-armându-te, mucenice al lui Hristos, şi slujba cea cuvântătoare prin taină apărându-o cu puterea lui, ai arătat păgânătatea idolilor, şi cumplirea tiranilor a fi neputincioasă, nebăgând seamă de munci, şi de focul cel vremelnic. Ci o cela ce eşti al dumnezeieştilor daruri şi cu fapta şi cu numele ! De toată primejdia mântuieşte cu rugăciunile tale, pe cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum..., a prazniculuI, glasul 1, a lui Anatolie

Cel vechi de zile, care legea de demult în Sinai a dat lui Moise, astăzi prunc s-a văzut. Şi după lege ca un Făcător al legii, legea plinind, în biserică s-a adus, şi bătrânului s-a dat. Şi primindu-l pe el Simeon dreptul, şi plinirea făgăduinţelor văzându-o săvârşită, cu bucurie a strigat: Văzut-au ochii mei, taina cea din veac ascunsă, care în zilele acestea de apoi s-a arătat lumină risipind întunericul neamurilor celor necredincioase, slavă dând noului Israil celui ales. Pentru aceasta slobozeşte pe robul tău, din legăturile acestui trup, la viaţa cea neîmbătrânitoare şi minunată şi fără de sfârşit, cela ce dai lumii mare milă.

La Stihoavnă

Stihirile prazniculuI, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Cela ce toate cu mâna cuprinde ca un Ziditor şi Stăpân al tuturor, de mâinile bătrânului, în biserică se aduce.

Stih: Acum slobozeşte pe robul tău Stăpâne, după cuvântul tău în pace.

Bucură-te, Simeoane, şi Ano veseleşte-te, că iată s-a arătat Mântuitorul lumii, ca un prunc aducându-se.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slava norodului tău Israil.

Te-ai dezlegat de stricăciune, Simeoane purtătorule de Dumnezeu, că ai văzut Mântuirea, purtând în mâini, pe cel ce poartă toate.

Slavă..., a mucenicului, glasul al 8-lea

Vitejească adunare strângând împotriva înşelăciunii, bărbăteşte ai suferit Teodore; cu limba ta cea cu foc grăitoare ruşinând neomenia lui Licinie. Pentru aceasta şi cu îngerii dănţuind fericite, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să fie nouă milostiv, în ziua judecăţii.

Şi acum..., a praznicului, glasul al 7-lea

Lumină spre descoperirea limbilor, ai venit din Cer Mântuitorul nostru; şi ieşind din Fecioară, te-ai odihnit în braţele dreptului Simeon. Că trebuia, Dătătorule de viaţă al tuturor, să te cunoşti de bătrânul, că ai venit să-l slobozeşti pe el după cuvântul tău; Cela ce ai mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul

La Liturghie

Fericirile din Canonul praznicului, Cântarea a 8-a, pe 4, şi din Canonul sfântului Cântarea a 6-a, pe 4.

Prochimen, glasul al 7-lea. Veselise-va dreptul de Domnul...

Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu...

Apostolul către Timotei: Fiule Timotei, întăreşte-te în darul cel întru Hristos Iisus... Aliluia.

Dreptul ca finicul va înflori.

Evanghelia de la Matei: Zis-a Domnul ucenicilor săi, iată eu trimit pe voi ca oile prin mijlocul...

Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi...

În această lună (iunie), ziua a opta - Aducerea moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat

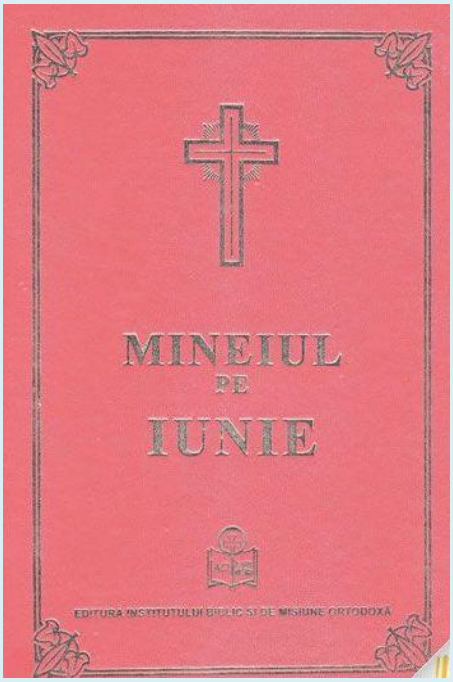

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi ale sfântului 3, iar de va fi în postul apostolilor, cântăm numai **Stihirile** sfântului, făcându-le pe 6, glas 4.

Podobie: Ca pe un viteaz...

Pătimitor viteaz, ostaş nebiruit, întru Duhul Sfânt te-ai arătat, surpând pe luptătorul cu înţelepciunea cuvintelor tale, şi cu arătările cele răbdătoare ale faptelor tale, înţelepte. Pentru aceasta ai luat cununi de biruinţă, şi cu cetele cele de sus te-ai împreunat, mare mucenice Teodore.

Şi pe Cruce ridicat fiind, şi carnea strujindu-ţi-se, şi cu săgeţi ascuţite fiind rănit, şi pe lemn întins, şi cu sabia tăiat, şi cu toate măiestriile de muncă fiind înconjurat, nevătămat şi nebiruit te-ai arătat, cu puterea; Celui ce S-a răstignit pe Cruce, lauda mucenicilor Teodore.

Dumnezeiesc stâlp bunei credinţe te-ai făcut prea fericite, de capiştile celor rău credincioşi scârbindu-te, şi jertfă cu totul desăvârşită şi junghiere bine primită aducându-te curat, Celui ce S-a junghiat pentru tine, şi a mărit sfântă pomenirea ta, şi te-a dăruit pe tine, vistierie de minuni celor din lume, Teodore.

Slavă..., glasul al 8-lea

Vitejească adunare strângând, împotriva înşelăciunii bărbăteşte ai stătut Teodore. Cu limba ta cea cu foc grăitoare, ai ruşinat neomenia lui Licinie. Pentru aceasta şi cu îngerii dănţuind, fericite, roagă-L pe Hristos Dumnezeu, ca să fie nouă Milostiv, în ziua judecăţii.

Şi acum..., a prazniculuiui

Iar de va fi în post, a Născătoarei: Stăpână primeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne mântuieşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Stihoavna prazniculuiui sau a sfântului.

Stihirile, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, ostaşul lui Hristos, cel ce ai biruit tabăra vrăjmaşului cu arma bunei credinţe, întărirea credincioşilor care prin multe munci ai câştigat cerească împărăţie a lui Dumnezeu, Teodore. În care dănţuind, şi cu împărtăşirea îndumnezeindu-te, şi luminându-te cu curate daruri, pomeneşte pe cei ce cinstesc mărită pomenirea ta, şi se închină cu credinţă sicriului moaştelor tale, din care, celor ce cer, le izvorăşti bună întărire şi mare milă.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Bucură-te, sfinţit cap, cinstită înălţarea purtătorilor de chinuri, podoaba Bisericii, surpătorule al vrăjmaşului, cela ce eşti numit cu numele dumnezeieştilor daruri, luminătorule, care luminezi cu minunile partea cea de sub soare, turnule cel mare, care ai rămas neclintit, de loviturile nemăsuratelor munci, cela ce cu suliţa răbdării tale ai omorât pe balaurul; care te-ai arătat foarte viteaz, ca un ostaş nebiruit, pe Hristos roagă-L să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

Cu arma Crucii celei de viaţă purtătoare, sfărâmare idolilor făcând, ispită de bătăi ai suferit, şi pe lemn fiind întins, strujiri ai răbdat, prea fericite. De care fiind zdruncinat, şi cu făclii, ars pe Cruce te-ai ridicat, rănit de dânşii cu săgeţi, şi ochii orbindu-ţi. Pentru aceasta te fericim pe tine, cel ce bine ai pătimit, şi cereşti cununi ai dobândit, Teodore; roagă-te lui Hristos, să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea

Ca pe cel cu numele darurilor lui Dumnezeu, şi moştenitor fericirii Lui toţi credincioşii să lăudăm, şi să fericim după vrednicie pe viteazul Teodor, marele mucenic, apărătorul lumii; că se roagă lui Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a prazniculuiar de va fi în post, ***a Născătoarei***

Cele cereşti te laudă, Maică care nu ştii de mire, ceea ce eşti plină de dar, şi noi prea slăvim naşterea ta cea netâlcuită, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul, glasul al 4-lea: Cu numirea oştirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al Cerescului Împărat, voievod prea bun te-ai făcut, Teodore. Că cu armele credinţei te-ai oştit înţelepţeşte, şi ai biruit cetele dracilor, şi purtător de biruinţă viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Slavă..., Şi acum..., al prazniculuisau ***al Născătoarei***

La Utrenie

Canoanele al praznicului, cu Irmosul pe 6, iar de va fi în post, amândouă Canoanele Octoihului, fără mucenicine, şi al sfântului pe 6.

Canonul Sfântului

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul crucii puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Cu mucenicește strălucire, arătat fiind strălucit, stai înaintea lui Hristos făcătorului de podoabă, de Dânsul fiind împodobit, ca cel ce eşti numit cu numele dumnezeieştilor daruri, mucenice Teodore.

Cu dumnezeieşti armele credinţei fiind într-armat Teodore, tare ai tăiat taberele vrăjmaşului cele de suflet stricătoare şi biruitor făcându-te, cu mucenicii te-ai încununat.

Slavă...

Luminată deşteptarea sufletului tău arătându-o împăratului celui rău credincios, de Dumnezeu înţelepţite, cu înţelepciunea cuvintelor tale şi cu darul faptelor, pe acela l-ai ruşinat Teodore.

Şi acum..., a Născătoarei

Fără de sămânţă de la Dumnezeiescul Duh, cu voia Tatălui ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, şi cu trup ai născut pe Cel din Tatăl fără mamă, şi pentru noi din tine fără de tată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselească-se de Tine Biserica...

Tabăra cea păgânească ca un voievod puternic o ai întors înapoi, şi toate meşteşugirile vicleanului diavol de nimica le-ai făcut.

Ca cel ce ai fost cu suflet osârduitor, cu gând blagocestiv, mărite, capiştile păgânilor celor fărădelege le-ai pierdut.

Slavă...

Cu tăria cugetului năvălirile vrăjmaşilor le-ai răbdat, morţii celei de viaţă făcătoare a mai marelui pătimitorilor urmând.

Şi acum..., a Născătoarei

Tu numai celor de pe pământ, solitoare bunătăţilor celor mai presus de fire Maica lui Dumnezeu ai fost. Pentru aceasta, bucură-te, strigăm ţie.

Irmosul: Veselească-se de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Mai presus de fire nevoinţe făcând, cereştile răsplătiri de la Dumnezeu după vrednicie ai dobândit, purtătorule de chinuri mult pătimitorule. Că nicicum supunându-te poruncii celei fără Dumnezeu, la munci de bunăvoie te-ai dat. Pentru aceasta răbdând strujiri, şi chinuri, şi Cruce, şi moarte, împreună cu Hristos te-ai proslăvit după cuviinţă Teodore. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. (de două ori.)

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Iar de va fi în post, a Născătoarei: Sufletul meu cel smerit Fecioară, care în viforul ispitelor lumeşti acum este înecat, ca şi cum ar fi fără ocârmuitor, ca ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi de sarcina păcatelor se arată nedeşertat, şi în fundul iadului a cădea este silit, întâmpină-l, de Dumnezeu Născătoare, cu călduroasă rugăciunea ta, şi-l mântuieşte, dându-i limanul tău cel cu bună linişte, ca cu credinţă să strig către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dea mie, că pe tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, dacă L-a văzut Mieluşeaua pe Cruce, s-a tânguit lăcrimând, şi cu amar strigând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar pântecele meu se aprinde văzând răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, îndelung-răbdătorule, Doamne, adâncul milei, milostiveşte-Te, şi

dăruieşte iertare de greşeli, celor ce laudă cu credinţă dumnezeieştile Tale patimi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Rănit-ai pe şarpele, cel ce vrea să te rănească pe tine şi prin răbdătoare împotriviri mucenic te-ai arătat, cântând cu dinadinsul Celui ce te-a întărit pe tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Chinuindu-ţi trupul prin multe răni, gând neclintit ţi-ai pus, de trei ori fericite, cântând cu osârdie, Celui ce te-a întărit pe tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă...

Împodobitu-te-ai cu patimile Stăpânului, ale tale cinstite patimi prea înţelepte, cu acelea împreunând, şi învrednicindu-te strălucirii Lui; şi frumuseţii celei dorite.

Şi acum..., a Născătoarei

Neştiind de nuntă, ai născut o Fecioară şi după naştere te-ai arătat iarăşi fiind Fecioară. Pentru aceasta cu glasuri fără tăcere, şi cu credinţă neîndoită, bucurăte strigăm ţie, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Cu stropiturile sângelui trupului tău ai oprit sângele drăcesc, cel ce se aducea spre pierzare, nebiruite Teodore.

O, minte evlavioasă! O, înţelepciune slăvită! O, credinţă prea călduroasă a cinstitului de chinuri purtător! Prin care pe Dumnezeu ai dobândit.

Slavă...

Minte având strălucită cu dumnezeiască lumină, ai întunecat pe şarpele părtinitorul răutăţii, prea mărite Teodore.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe tine armă nesfărâmată împotriva vrăjmaşilor te punem înainte, pe tine întărire şi nădejde mântuirii noastre, dumnezeiască Mireasă te-am câştigat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Biruit-ai cu tare îndrăzneală pe cei neînţelepţi, pe Cruce fiind întins, şi cu cuie pătruns, fericite, închipuind patima cea mântuitoare a Făcătorului.

Ţie, celui ce ai pătimit după lege, în temniţă fiind încuiat, Hristos S-a arătat, îndemnându-te ca un mai mare al vitejilor, spre lupte împotriva vrăjmaşului, mărite.

Slavă...

Jertfă curată şi sfântă, şi fără prihană pe tine te-ai adus, Celui ce S-a adus pe Sine însuşi de bunăvoie jertfă pentru tine, purtătorule de chinuri, Teodore.

Şi acum..., a Născătoarei

O minune mai nouă decât toate minunile, că Fecioara neştiind de bărbat, zămislind în pântece pe Cela ce ţine împreună toate, nestrâmt L-a încăput.

Irmosul: Jertfi-voi ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condacul şi Icosul praznicului sau al sfântului, glasul al 2-lea.

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cu bărbăţia sufletului, întru credinţă ca într-o platoşă îmbrăcându-te; şi cuvântul lui Dumnezeu ca o suliţă în mâini luând, pe vrăjmaşul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu care împreună lui Hristos Dumnezeu rugându-te nu înceta pentru noi toţi.

Icos: Pe podoaba cea strălucită a pătimitorilor, pe Teodor, veniţi toţi credincioşii cu cununi de cântări să-l încununăm. Că dar mare al lui Dumnezeu lumii s-a arătat cu strălucirile minunilor. Că pe vrăjmaşul Veliar biruindu-l cu

cinstitele chinuri, în loc de sângiuri izvoare de sfinţite tămăduiri izvorăşte. Şi împreună cu aceştia toţi, se bucură întru Hristos, şi dă pace neîmpuţinată, rugându-se neîncetat, pentru noi toţi.

Sinaxar

În această lună, în ziua a opta, aducerea moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat.

Stih: Pe mine Teodor mort, primeşte-mă patrie.
Ca cel ce vieţuind am îmbogăţit, cerul cela ce este a mucenicilor patrie.

Aceasta a fost în zilele lui Licinie, născut fiind în Evhaita, de acolo trăgându-se cu neamul, şi petrecând în Iracleea ce se află lângă Marea Neagră, fiind om frumos la trup, şi mai frumos la suflet, împodobit cu cuvântul, şi cu cunoştinţa, şi cu cealaltă înţelepciune. Pentru care unii îi ziceau Vrioritora, adică izvorâtor ritor. Acesta trecând prin toate organele cele de munci, lăsând la pământ fericitul său trup, izvor de tămăduiri izvorăşte, la cei ce merg către dânsul cu credinţă. Iar sfântul său suflet petrece, şi locuieşte în ceruri. A căruia aducerea cinstitului trup prăznuim. Căci mutarea acestuia de la Iracleea la Evhaita, şi aşezarea lui în părinteasca casa sfântului, după cum însuşi mucenicul a poruncit pentru aceasta lui Uar slugii sale, mai înainte de a i se tăia capul. Şi vezi mai pe larg sinaxarul sfântului ce se află în opt zile ale lui februarie.

Tot în această zi, pomenirea praznicului Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, ce s-a săvârşit întru Sostenio.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Nicandru şi Marchian.

Stih: Supunând Marchian grumazul la cuţitul tăietor,
Nicandru a zis: Şi eu îţi sunt următor.

Aceştia pentru mărturisirea în Hristos, pe vremea ighemonului Maxim, fiind cercetaţi s-au pus în închisoare. După aceasta iarăşi fiind soliţi a se lepăda de Hristos, şi neplecându-se, au fost strujiţi cu unghii de fier, şi ridicaţi pe lemne sus, şi au fost pătrunşi cu suliţa şi pârjoliţi cu foc. Apoi fiind pogorâţi, au fost întinşi pe cărbuni de foc, şi bătuţi cu toiege, turnându-li-se saramură peste rănile lor, şi peste hârburi ascuţite fiind târâţi, şi gurile şi obrazele zdrobindu-li-se cu pietre, limbile tăindu-li-se, în sfârşit au primit moartea cea de sabie.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei mucenițe Caliopi.

Stih: Frumuseţile făpturilor cu vederea trecând.

Frumuseţea Ziditorului Caliopi te afli privind.

Aceasta era pe vremea împăratului Deciu, strălucită cu tinereţea trupului şi cu frumuseţea sufletului. Deci fiind prinsă, fu silită ca să se lepede de dragostea şi de credinţa lui Hristos. Iar după ce cu tărie se ţinea de aceasta, fu strujită cumplit, şi i se tăiară sânii, pe care îngerul Domnului cercetând-o o făcu sănătoasă. Mai apoi fu târâtă pe hârburi ascuţite, şi arsă cu foc, şi trupul ei cel ars, presărat fiind cu sare, muncitorii îl frecau cu târsâni de păr; apoi în urmă i s-a tăiat capul spre lauda Domnului nostru Iisus Hristos.

Tot în această zi, cuvioasa Melania, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Izgonind Melania tot duhul întunecat.
Luminată cu duhul, la Dumnezeu Cuvântul a alergat.

Tot în această zi, cuviosul Atre, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Cu înţelepciune scuipând frumuseţile pământului;
Strânge Atre, frumuseţea a tuturor Stăpânului.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Nicandru, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Dar ştiu şi pe Nicandru viteaz bărbat;
Care cununa biruinţei prin sabie a luat.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Marcu, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Marcu fiind tăiat, tămâie aduce Domnului
Trimiţându-i abur, din caldă curgerea sângelui.

Tot în această zi, cuviosul Navcratie, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Străbătând Navcratie pământul, trimite,
Sufletească corabie la tine, cârmuitorule Cuvinte.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Teofan care a mărturisit în Constantinopol, la anul o mie, cinci sute cincizeci şi nouă, care prin cătuşe s-a săvârşit.

Stih: Teofan prin cătuşe de fier prea mare cunună;
A răscumpărat, oi de schimbare străină.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

În cuptorul nevoinţelor tale mucenice mărite, ai ars uscăciunea necredinţei, şi luminător bunei credinţe te-ai făcut, cântând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Ca un voievod, şi ca un înţelept, şi ca un treaz cu fapta pe împăratul cel neînţelept şi rău credincios de nimica l-ai făcut, şi l-ai arătat pe el neputincios, întărindu-te cu puterea Duhului.

Slavă...

Legea se biruieşte de slava laudelor tale; că tu ai strălucit cu prea luminate străLucirile muceniciei, Stăpânului tău strigând Teodore: Binecuvântată este puterea stăpâniei Tale.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce eşti locaş sfinţit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Nădăjduindu-mă spre Tine, Cel ce ai răbdat pentru mine Crucea şi moartea, pe Cruce m-am ridicat, Stăpâne, şi m-am pătruns cu săgetături, şi la răni cumplite m-am adus, Doamne, ai strigat mucenice pătimind, înţelepte viteazule Teodore. Adusu-te-ai pe tine însuţi jertfă curată Făcătorului tău, bucurându-te Teodore, şi te-ai osebit mărite spre împărăţia cerească, cu Sfinţii mucenici strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un crin, şi ca un trandafir înţelegător, cu miresmele patimilor tale pe noi ne umple de miros, gonind cu darul totdeauna stricăciunea cea rea a patimilor noastre, şi îndemnându-ne să strigăm cu suflete bine mirositoare: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum..., a Născătoarei

Tu una din toate neamurile Fecioară prea curată, Maică lui Dumnezeu te-ai arătat, tu Dumnezeirii te-ai făcut locaş, ceea ce eşti cu totul fără prihană, near-zându-te cu focul Luminii celei neapropiate; pentru aceasta bine te cuvântăm Marie dumnezeiască Mireasă.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Acum cu adunările celor fericiţi, şi cu cetele mucenicilor, ca un împodobit cu patimile, împreună sălăşluindu-te şi împreună desfătându-te, cunună purtând, stai înaintea Celui ce era dorit ţie, Teodore.

Spre înălţimea cerească ridicându-te, cele pământeşti a-i urât, şi sfârşitului celui dorit ţie te-ai învrednicit, singură săvârşirea celor dorite luând, Teodore bucu-rându-te.

De tine unul Cuvântul cel fără de moarte, care ai pătimit cu trupul şi ai murit, mucenicul cel de Dumnezeu înţelept dorind, nemurirea Ta a dobândit în ceruri sălăşluindu-se, Făcătorule a toate, Atotputernice.

Slavă...

Purtătorule de chinuri ca un viteaz cugetător, îndrăzneală având către Dum-nezeu, nouă tuturor celor ce te cinstim cu dragoste, cere-ne iertare de greşeli, izbăvindu-ne de patimi şi de necazuri.

Şi acum..., a Născătoarei

Cela ce a voit a veni în trup, care a înfrumuseţat toate cu cuvântul, întru tine S-a sălăşluit, pe tine una mai Sfântă decât toate aflându-te şi de Dumnezeu Născă-toare te-a arătat după adevăr, Maică Fecioară.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine Muntele cel netăiat Fecioară, s-a tăiat, unind firile cele osebite, pentru aceasta veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Luminânda

Podobie: Cu Duhul stând bătrânul...

Îndrăznirile dracilor, până în sfârşit le-ai surpat şi cunună ai luat, Teodore fericite, din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, şi mântuieşti pe toţi, din toate necazurile, şi din cursele celui străin. (de două ori.)

A Născătoarei

Cinstesc naşterea ta cetele celor fără de trupuri, că tu una ai umplut de bucurie cele pământeşti. Pentru aceasta pe tine cea cu totul fără prihană, credincioşii slăvindu-te, cu cântări te lăudăm. Că tu ca un luceafăr de ziuă ai răsărit, pe Cela ce este lumina celor din întuneric, răsărind.

La Laude

Zicem cele de la Stihoavna Vecerniei, glasul al 5-lea, Podobie; Stihoavna praznicului sau a Octoihului.

Bucură-te, ostaşul lui Hristos, cel ce ai biruit tabăra vrăjmaşului cu arma bunei credinţe, întărirea credincioşilor care prin multe munci ai câştigat cerească împărăţie a lui Dumnezeu, Teodore. În care dănţuind, şi cu împărtăşirea îndumnezeindu-te, şi luminându-te cu curate daruri, pomeneşte pe cei ce cinstesc mărită pomenirea ta, şi se închină cu credinţă sicriului moaştelor tale, din care, celor ce cer, le izvorăşti bună întărire şi mare milă.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Bucură-te, sfinţit cap, cinstită înălţarea purtătorilor de chinuri, podoaba Bisericii, surpătorule al vrăjmaşului, cela ce eşti numit cu numele dumnezeieştilor daruri, luminătorule, care luminezi cu minunile partea cea de sub soare, turnule cel mare, care ai rămas neclintit, de loviturile nemăsuratelor munci, cela ce cu suliţa răbdării tale ai omorât pe balaurul; care te-ai arătat foarte viteaz, ca un ostaş nebiruit, pe Hristos roagă-L să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

Cu arma Crucii celei de viaţă purtătoare, sfărâmare idolilor făcând, ispită de bătăi ai suferit, şi pe lemn fiind întins, strujiri ai răbdat prea fericite. De care fiind zdruncinat, şi cu făclii, ars pe Cruce te-ai ridicat, rănit de dânşii cu săgeţi, şi ochii orbindu-ţi. Pentru aceasta te fericim pe tine, cel ce bine ai pătimit, şi cereşti cununi ai dobândit, Teodore; roagă-te lui Hristos, să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., a sfântului, glasul al 6-lea

Dar de sfinţenie şi bogăţie de viaţă dumnezeiască te-ai arătat lumii, Teodore; că Hristos a slăvit pomenirea ta, înţelepte, întru care cu un glas credincioşii bucurându-ne, lăudăm nevoinţele chinurilor tale.

Şi acum..., a praznicului

Iar de va fi în post, a Născătoarei: Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit nouă Rodul vieţii, ţie ne rugăm: Roagă-te, Stăpână cu Sfinţii apostoli, şi cu toţi Sfinţii, să se miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Fecioara și Maica Ta cea prea curată Hristoase, văzând pe poporul cel fărădelege că Te pironeşte pe Cruce fără dreptate, i se rănea inima Mântuitorule, precum a zis mai înainte Simeon.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat (8 februarie)

Troparul Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea: Strălucit voievod al adevăratei Oşti a Împăratului Ceresc ai ajuns, fericite Teodor, purtătorule de biruinţă; că înţelepţeşte te-ai luptat cu armele credinţei şi mulţimile demonilor le-ai biruit şi adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta pe car l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut oarecând minuni, lovind în chipul crucii şi despărţind marea şi pe Israel cel ce fugea pedestru, l-a mântuit; pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfrumuseţat fiind cu nume care arată că eşti un dar al lui Dumnezeu şi visterie de daruri dumnezeieşti arătându-te, cel ce ai fost împodobit cu har mucenicesc, umple de har, fericite Teodor, pe cei ce te laudă pe tine, cinstindu-te cu cântări.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu fapta şi cu cuvântul încredinţând numirea ta de dar al lui Dumnezeu, în dar împărţeşti daruri celor ce au nevoie; că tot darul desăvârşit care se pogoară de sus, de la Tatăl primindu-l, îmbogăţeşti pe toţi cei ce te cinstesc pe tine.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea înţeleptule, primind din copilărie putere şi înţelepciune de la Dumnezeu, cu vitejie ai răpus mai întâi toată pofta trupului şi pe demoni; iar mai apoi ai ruşinat, cu ajutorul Duhului, trufia vrăjmaşilor tirani, fericite.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un îndemânatic, cu judecată şi cu chibzuinţă ai biruit înţelepţeşte, fericite, pe ritorul cel cu graiuri înşelătoare şi cu faptele ai prins ca într-o undiţă pe Liciniu, dovedindu-l că se închină chipurilor cioplite, celor moarte şi se hrăneşte cu deşarte nădejdi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preasfântă Curată, biruinţă dă-mi mie, celui ce alerg sub acoperământul tău, scoţându-mă pururea din nevoi cu rugăciunile tale; că ai născut pe Cuvântul cel împreună Veşnic şi împreună Stătător pe Scaun, cu Tatăl şi cu Duhul.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai ca un tânăr frumos şi prea cuviincios, strălucind în chip potrivit cu frumuseţea sufletului şi a trupului; fiind înfrumuseţat cu podoaba faptelor bune şi împodobit cu rănile mucenicilor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Povăţuit fiind de dumnezeiasca Pronie, mărite, ai urmat pe cărările muceniciei Stăpânului, celui ce a desfătat inima ta cu darurile harurilor şi te-a îndreptat către chemarea cerească.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Defăimând prea înţeleptule, cugetul cel trufaş şi socotind drept nimic toate desfătările lumii şi toate plăcerile vieţii, faţă de dragostea Mântuitorului, L-ai dorit pe El cu toată cinstea sufletului tău.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine te rog, ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu, cel ce a prefăcut blestemul de mai înainte în binecuvântare şi S-a făcut blestem pentru oameni, Fecioară binecuvântată şi a mântuit lumea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea Doamne, Tu şi puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea. Cel ce nu ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă, puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorirea ta cea pentru Dumnezeu, prea fericite, ţi-a întunecat toată înclinarea spre materie, mărire, plăcere, bogăţie şi desfătare şi spre înălţarea cea plină de faimă. Pentru aceasta te-ai ridicat la vestita Înălţime, la mărirea cea neveştejită a muceniciei.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înconjurat fiind de Legea cea nouă a Duhului celui Făcător de viaţă, cu vitejie ai nimicit, fericite, legea cea plină de fărădelegi a călcătorilor de Lege. Pentru aceasta te-ai luptat după Lege şi te-ai încununat cu cununa dreptăţii, din mâna Stăpânului, fericite Teodor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dar de la Dumnezeu ai fost dăruit lumii, cel ce porţi numele de dar; dar minunat, dar vrednic de iubire; dar care îmbogăţeşte pe tot credinciosul; dar care este lucru şi nume plăcut celor ce-l primesc, care trimite tuturor în chip potrivit împărtăşirile sale şi plineşte cererile robilor lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un următor a lui Hristos, cel spânzurat pe Lemn, după toată chinuirea trupului, după multe pătimiri rele din partea ucigaşilor, ai fost întins pe cruce ca şi Hristos şi te-au rănit cu săgeţi şi cumplit ai fost ciopârţit; dar ai scăpat din acestea toate, cu puterea lui Hristos.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toţi credincioşii te numim după datorie cu o gură şi cu o inimă, Împărăteasa Lumii, Stăpână; că ai născut cu naştere de nespus pe Făcătorul cel prea frumos şi Stăpânul pământului. Pentru aceasta te lăudăm pe tine noi, cei care ne-am eliberat din obişnuinţa cea rea a tiranului.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine păcătosul? Ci, Te rog mă întoarce la lumina poruncilor Tale şi îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea mărite Teodor, cu multă îndrăzneală ai arătat în faţa mulţimii slava Celui ce a pătimit cu trupul şi a zdrobit cu moartea pe moarte; şi primind multe lovituri de bici din porunca turbatului tiran, ai suferit osânda pe cruce.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu toată râvna urmând de bunăvoie Răstignirii lui Hristos, ai suferit aceeaşi pătimire, fiind pironit pe cruce; iar în locul lăncii, mulţime de răni de săgeţi ai primit, scoţându-ţi-se lobii ochilor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzutu-te-ai purtător de biruinţă, întreg şi deplin sănătos după răstignire şi după toată cealaltă tăiere a mădularelor şi omorâre; că Hristos, cel ce a biruit lumea, ca Unul ce este Începător al vieţii, te-a adus iarăşi la viaţă, prin mâna Îngerului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Hristos, Lumina cea veşnică, întreg L-ai născut Întrupat fără de sămânţă, pentru cei ce te laudă pe tine; pe Acela îmblânzeşte-L să mântuiască de ispitele vrăjmaşului pe toţi, Preasfântă Fecioară, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Milostiveşte-Te de mine...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucit-ai prin fapte bune şi prin învăţături, în viaţa ta, fericite Teodor şi cu strălucitele tale nevoinţe te-ai arătat ca un fulger de lumină. Şi acum prin facere de minuni strălucit te arăţi şi cald apărător.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mult milostive Teodor, dat ai fost de Dumnezeu doctor celor bolnavi, izbăvitor celor robiţi, păcătoşilor mijlocitor, celor datornici iertător şi celor îndureraţi mângâietor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu este capăt nesfârşitelor tale bunătăţi, fericite Teodor, nici balanţă pe potriva frumuseţii tale. Pentru aceasta primeşte dragostea mea, cea înflăcărată, dându-mi dar din belşug.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să lumineze acum asupra mea, Fecioară, nespusa ta milostivire, izbăvindu-mă din adâncul păcatelor şi al deznădăjduirii şi aducându-mă la limanul pocăinţei.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbă-vim, de Dumnezeu Născătoare.

Cu bărbăţia sufletului, îmbrăcându-te în credinţă ca într-o platoşă şi în mâini luând cuvântul lui Dumnezeu, ca pe o lance, pe vrăjmaşul l-ai rănit, fericite Teodor, mare între mucenici; cu care împreună nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat în Babilon, oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor cu picioare vesele ca într-o grădină verde, săltând au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelegând că Domnul S-a Înălţat pe Cruce şi a coborât la pământ trufia şarpelui, urmând lui Hristos, te-ai înălţat cu Dânsul pe cruce şi moarte pătimind, mucenice, te-ai ridicat împreună cu El.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cunoscându-te pe tine, fericite mare mucenice Teodor, ca pe un îndrăgostit plin de căldură de Slava cea negrăită a lui Dumnezeu, de dragostea ta din toată inima mi-am legat sufletul mea, punându-mi întru tine toată aşteptarea nădejdii mele; nu mă trece cu vederea.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slăvit-ai pe Domnul, care S-a Prea slăvit întru mădularele tale, în sfaturile Sfinţilor; pe cel ce te-a prea mărit pe tine, în chip măreţ cu tot felul de semne şi minuni, care au străbătut pământul şi după sfârşitul tău, înţeleptule Teodor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Născut-ai cu naştere de nespus pe Sfântul Sfinţilor, ceea ce singură eşti de Dumnezeu cu har dăruită; că ai rămas Fecioară prea curată, ca şi mai înainte de naştere. Pentru aceasta strigăm cu glasul Îngerului: Binecuvântată eşti, prea curată!

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori nebuneşte a ars cuptorul chinuitorul haldeilor, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o Putere mai mare, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nimicitorul Liciniu, cel turbat şi nelegiuit, dându-se pe sine cu desăvârşire în mâna demonilor, te-a supus pe tine la tot felul de pedepse şi bătându-te pe piept şi pe spate cu vine de bou, cu ciomege de plumb ţi-a sfărâmat grumazul, scrijelindu-ţi coastele cu ghiare de fier şi arzându-ţi-le cu făclii.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătând răbdare statornică, tărie nebiruită şi bărbăţie mai presus de fire, ai întrecut cu nevoinţele, cu feluritele chinuri şi cu dureroasele scrijelări, pe toţi

mucenicii; şi părtaş făcându-te Patimilor Crucii Stăpânului, ai pătimit şi mai vârtos, dar ai fost mărit şi mai mult.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întins fiind pe cruce, fericite Teodor, durerile cele din urmă a lui Hristos le împlineşti în trupul tău. Că nu ai răbdat numai ca mâinile şi picioarele să-ţi fie pironite, ci şi prin trupul tău au bătut un piron de fier, străbătându-ţi părţile dinăuntru şi ţi s-a ciopârţit trupul şi globii ochilor cu săgeţile ţi s-au scos.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Scară înţelegătoare, care duce la cer te cunoaştem pe tine, Fecioară, pe care Cel Preaînalt S-a pogorât în Trup, cu oamenii a vorbit şi pe cei smeriţi i-a suit la trăirea cea înaltă din ceruri. Pentru aceasta pe tine te cinstim, cea mai presus de ceruri şi de îngeri şi de toate făpturile.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spăimântatu-s-a adunarea îngerilor văzând vitejia ta, Sfinte mare mucenice Teodor Stratilat. Şi toată mulţimea ce era de faţă a fost cuprinsă de frică atunci, în faţa faptelor tale de vitejie, mărite.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Oastea demonilor s-a îngrozit de biruinţele tale, iar lumea acum se bucură de răsplătirile tale şi toţi credincioşii laudă minunile tale.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Multele şi marile tale biruinţe sunt prea mărite de aproape toată suflarea; minunile cele arătate asupra ta şi prin tine; scularea din morţi, însănătoşirea de pe urma zdrobirii, împuternicirea celor bolnavi, dezlegarea celor legaţi şi mângâierea celor în necazuri.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos, pentru care ai îndurat toate pătimirile până la tăiere, răbdând şi arsura morţii şi crucea, prea fericite şi mare mucenice Teodor Stratilat, roagă-te pentru iertarea greşealelor noastre, pentru pacea lumii, pentru biruinţa binecredincioşilor şi pentru mântuirea tuturor celor ce te cinstesc pe tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Neamul muritorilor s-a înălţat şi s-a prea mărit şi de cinstea cea mai aleasă s-a învrednicit, prin rudenia cu tine, Fecioară; iar cu mijlocirea ta a primit înfiere şi îndumnezeire; că Dumnezeu S-a arătat purtător de Trup din tine, în chip de nespus, rămânând Neschimbat cu Dumnezeirea.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Toată dumnezeiasca armă luând şi înşelăciunea surpând, pe îngeri i-ai îndemnat să laude nevoinţele tale. Că aprinzându-ţi mintea de dumnezeiasca Dragoste, moartea cea prin foc bărbăteşte ai înfruntat-o. Drept aceea potrivit cu numele tău, dăruieşti dumnezeieşti daruri celor ce cer de la tine, purtătorule de biruinţă, Sfinte mucenice Teodor. Pentru aceasta strigăm către tine: roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greşeale să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Praznicului Întâmpinării Domnului, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Pe Tine, cel ce Te-ai Întrupat din Fecioară, Hristoase, bucurându-se, Te-a primit în braţe dreptul Simeon, strigând: acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne. Iar Sfânta Ana cea nevinovată, proorociţa şi prea mărita, mărturisire şi laudă Ţi-a adus Ţie. Şi noi, Dătătorule de viaţă, strigăm către Tine: Slavă Ţie, celui ce ai binevoit aşa.

Canon de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 iunie)

Troparul aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea: Cu numirea oştirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului împărat, voievod prea bun te-ai făcut, Sfinte mare mucenice Teodore căci cu armele credinţei te-ai oştit înţelepţeşte şi ai biruit cetele demonilor şi purtător de biruinţă viteaz te-ai arătat, pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul crucii puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mucenicеştile străluciri, arătat fiind strălucit, stai înaintea lui Hristos făcătorului de podoabă, de Dânsul fiind împodobit, ca cel ce eşti numit cu numele dumnezeieştilor daruri, Sfinte mare mucenice Teodor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile arme ale credinţei fiind într-armat, Sfinte Teodore, tare ai tăiat taberele vrăjmaşului cele de suflet stricătoare şi biruitor făcându-te, cu mucenicii împreună te-ai încununat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminată deşteptarea sufletului tău arătând-o împăratului celui rău credincios, de Dumnezeu înţelepţite, cu înţelepciunea cuvintelor tale şi cu harul faptelor, pe acela l-ai ruşinat, Sfinte mucenice Teodore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fără de sămânţă de la dumnezeiescul Duh, cu voia Tatălui ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu şi cu trup ai născut pe cel din Tatăl fără mamă şi pentru noi din tine fără de tată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine, Biserica...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tabăra păgânilor ca un voievod puternic o ai întors înapoi şi toate meşteşugirile vicleanului demon de nimic le ai făcut.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca cel ce ai fost cu suflet osârduitor, cu gând cucernic, mărite capiştile păgânilor celor fără de lege le-ai pierdut.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu tăria cugetului năvălirile vrăjmaşilor le-ai răbdat, morţii celei de viaţă făcătoare a mai Marelui pătimitorilor urmând.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu numai celor de pe pământ, solitoare a virtuţilor celor mai presus de fire, Maica lui Dumnezeu ai fost, p entru aceasta, bucură-te, strigăm ţie.

Irmosul: Se veseleşte de Tine, Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rănit-ai pe şarpele, cel ce vrea să te rănească pe tine şi prin răbdătoare împotriviri mucenic te-ai arătat, cântând cu de-adinsul Celui ce te-a întărit pe tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cheltuindu-ţi trupul prin multe răni, gând neclintit ţi-ai pus, de trei ori fericite, cântând cu osârdie Celui ce te-a întărit pe tine: Slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împodobitu-te-ai cu patimile Stăpânului, ale tale cinstite patimi, prea înţelepte cu acelea împreunând te-ai învrednicit strălucirii Lui şi frumuseţii celei dorite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Neştiind de nuntă, ai născut Fecioară şi după naştere te-ai arătat iarăşi fiind Fecioară, pentru aceasta cu glasuri neîncetate şi cu credinţă neîndoită: Bucură-te, strigăm ţie, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu stropiturile sângelui trupului tău ai oprit sângele demonic, cel ce se aducea spre pierzare, nebiruite mucenice Teodore.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, minte evlavioasă; o, înţelepciune slăvită; o, credinţă prea fierbinte, a cinstitului de chinuri purtător, prin care pe Dumnezeu a dobândit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minte având strălucită cu dumnezeiască lumină, ai întunecat pe şarpele părtinitorul răutăţii, prea mărite Teodore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine armă nesfărâmată împotriva vrăjmaşilor te punem înainte, pe tine întărire şi nădejde mântuirii noastre, dumnezeiască Mireasă, te-am câştigat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biruit-ai cu îndrăzneală tare, pe cei neînţelepţi, pe cruce fiind întins şi cu cuie pătruns, fericite, închipuind Patima cea mântuitoare a Făcătorului.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ţie, celui ce ai pătimit după lege în temniţă fiind încuiat, Hristos S-a arătat îndemnându-te ca un mai-mare al vitejilor, spre lupte împotriva vrăjmaşului, mărite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Jertfă curată şi sfântă şi fără prihană pe tine te-ai adus, Celui ce S-a adus pe Sine Însuşi de bunăvoie Jertfă pentru tine, purtătorule de lupte, Sfinte mucenice Teodore.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

O, minune mai nouă decât toate minunile, că Fecioara neştiind de bărbat zămislind în pântece pe Cel ce ţine împreună toate, cu uşurinţă L-a încăput.

Irmosul: Jertfi-voi ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Cu bărbăţia sufletului, întru credinţă ca întru o platoşă îmbrăcându-te şi cuvântul lui Dumnezeu ca o suliţă în mâini luând, pe vrăjmaşul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu care împreună lui Hristos Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În cuptorul nevoinţelor tale, mucenice mărite, ai ars uscăciunea necredinţei şi luminător dreptei credinţe te-ai făcut, cântând: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un voievod şi ca un înţelept şi ca un treaz cu fapta, pe împăratul cel neînţelept şi răucredincios de nimic l-ai făcut şi l-ai arătat pe el neputincios, întărindu-te cu puterea Duhului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Legea se biruieşte de slava laudelor tale, că tu ai strălucit cu prea luminatele străluciri ale muceniciei, Stăpânului tău strigând Teodore: Binecuvântată este puterea stăpâniei Tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti Locaş sfinţit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, Bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Stăpână.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nădăjduind spre Tine, Cel ce ai răbdat pentru mine crucea şi moartea, pe cruce m-am ridicat, Stăpâne şi m-am pătruns cu săgetături şi la răni cumplite m-am adus, Doamne! - ai strigat mucenice, pătimind, înţelepte viteazule Teodore.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adusu-te-ai pe tine însuţi jertfă curată Făcătorului tău, bucurându-te, Sfinte mucenice Teodore şi te-ai deosebit, mărite spre împărăţia cerească cu sfinţii mucenici strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un crin şi ca un trandafir înţelegător, cu miresmele patimilor tale pe noi ne umple de miros, gonind cu harul totdeauna stricăciunea cea rea a patimilor noastre şi îndemnându-ne să strigăm cu sufletele bine mirositoare: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu Una din toate neamurile, Fecioară prea curată, Maică lui Dumnezeu te-ai arătat; tu Dumnezeirii te-ai făcut Locaş, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ne-arzându-te cu focul Luminii celei neapropiate, pentru aceasta te binecu-vântăm, Marie, dumnezeiască Mireasă.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum cu adunările celor fericiţi şi cu cetele mucenicilor, ca un împodobit cu luptele, împreună sălăşluindu-te şi împreună desfătându-te, cunună purtând, stai înaintea Celui ce era dorit ţie, Sfinte Teodore.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spre înălţimea cerească ridicându-te, cele pământeşti ai urât şi de sfârşitul Celui dorit tu te-ai învrednicit, singură săvârşirea celor dorite luând, Sfinte Teodore, bucurându-te.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De Tine Unul, Cuvântul cel fără de moarte, care ai pătimit cu trupul şi ai murit, mucenicul cel de Dumnezeu înţelept dorind, nemurirea Ta a dobândit, în ceruri sălăşluindu-se, Făcătorule a toate, Atotputernice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Purtătorule de chinuri, ca un viteaz cugetător, îndrăzneală având către Dumnezeu, nouă tuturor celor ce te cinstim cu dragoste; cere pentru noi iertare de greşeli, izbăvindu-ne de patimi şi de necazuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce a voit a veni în trup, care a înfrumuseţat toate cu cuvântul, întru tine S-a sălăşluit, pe tine Una mai Sfântă decât toate aflându-te şi de Dumnezeu Născătoare te-a arătat după adevăr, Maică Fecioară.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine Muntele cel netăiat Fecioară, s-a tăiat, unind firile cele osebite, pentru aceasta veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Mai presus de fire nevoinţe făcând, cereştile răsplătiri de la Dumnezeu după vrednicie ai dobândit, purtătorule de chinuri, mult-pătimitorule, că nesupunându-te poruncii celei fără Dumnezeu, la chinuri de bunăvoie te-ai dat,

pentru aceasta răbdând striviri şi chinuri şi cruce şi moarte, împreună cu Hristos te-ai prea slăvit după cuviinţă, Sfinte mucenice Teodore roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Iar de va fi Post:

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sufletul meu cel smerit, Fecioară, care în viforul ispitelor lumeşti acum este înecat, ca şi cum ar fi fără ocârmuitor, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi de sarcina păcatelor se arată nedeşertat şi în fundul iadului este silit să cadă, întâmpină-l, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunea ta fierbinte îl miluieşte, dându-i limanul tău cel cu bună linişte, ca să strig cu credinţă către tine: roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dea mie, că pe tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, dacă L-a văzut Mieluşeaua pe Cruce, s-a tânguit lăcrimând şi cu amar strigând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar pântecele meu se aprinde văzând răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, îndelung-răbdătorule Doamne, adâncul milei, milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare de greşeli celor ce laudă cu credinţă dumnezeieştile Tale patimi.

Viaţa şi Acatistul Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat

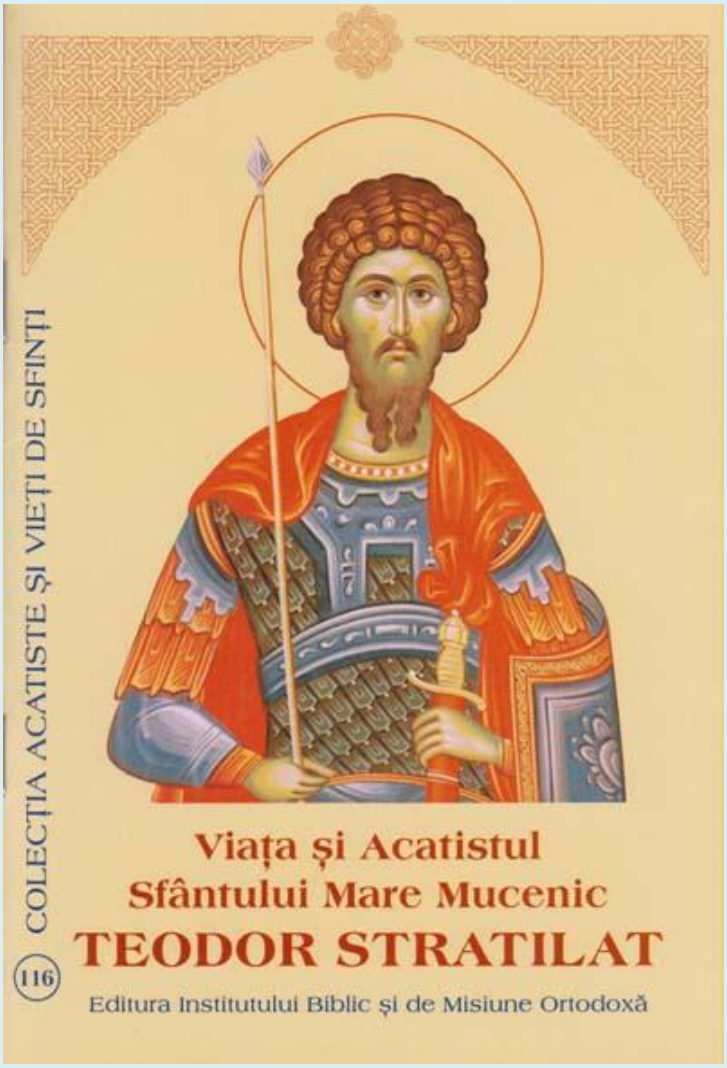

Viaţa Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat
(8 februarie şi 8 iunie)

Sfântul Teodor a trăit pe vremea împăratului Liciniu (308-324), fiind cu neamul din cetatea Evhania (aproape de Evhaita, îm Asia Mică). Şi a fost în oaste stratilat, adică general, iar împăratul îi încredinţase cârmuirea cetăţii Heracleea, din ţinutul Pontului. Sfântul întrecea pe mulţi cu virtuţile sufletului, cu frumuseţea trupului şi cu puterea cuvântului şi mulţi căutau să-l aibă prieten.

Până şi împăratul Liciniu dorea să-l întâlnească. Auzind, însă, că acest dregător al său nu numai că s-a îndepărtat de cinstirea zeilor, dar se ostenea şi cu propovăduirea credinţei în Hristos şi îndeamnă pe toţi să se lepede de închinarea idolilor, împăratul a hotărât să-l cerceteze el însuşi şi, de nu se va întoarce, cu înfricoşătoare moarte să-l piardă.

Astfel, împăratul a venit în Heracleea şi, la cererea Sfântului Teodor, i-a dat acestuia îngăduinţa să ia idolii de aur acasă la el, spre a-i cinsti după datină. Dar, ducându-i acasă. Sfântul a sfărâmat idolii în bucăţi şi i-a împărţit săracilor.

Iar după ce s-a făcut ziuă, un sutaş a spus împăratului că a văzut capul de aur al zeiţei Artemida - zeiţa care fusese dată în ajun Sfântului Teodor - şi că acum era purtat de un sărac. Şi acesta, fiind întrebat, a mărturisit că de la Teodor Stratilat l-a primit.

Şi împăratul, auzind de o faptă ca aceasta, a rămas mut de mânie. Deci, poruncind slujitorilor, sfântul a fost prins şi adus înaintea sa. Atunci, mărturisind el că toate cele spuse de sutaş sunt adevărate, a fost osândit la chinuri grele.

Şi a îndurat Sfântul Teodor, cu credinţă şi cu vitejie, toate chinurile; şi, pătimind, neîncetat propovăduia credinţa în Hristos. În cele din urmă a fost răstignit pe cruce, unde a pătimit o zi întreagă, încât păgânii credeau că va muri, dar noaptea un înger l-a tămăduit de răni şi l-a făcut întreg sănătos. Această minune a adus pe mulţi la credinţa creştină.

Deci, împăratul, văzând că nu poate să-l întoarcă la zadarnica cinstire a idolilor, a poruncit să i se taie capul. Şi, astfel, s-a săvârşit Sfântul Teodor mucenicește în ziua de 8 februarie a anului 320.

După o vreme, sfintele lui moaşte au fost mutate în cetatea de naştere, Evhania (în apropiere de Evhaita), care mai apoi s-a numit Teodoropole, în cinstea sfântului.

Peste multă vreme, în anul 1260, cea mai mare parte din moaştele lui a fost dusă la Veneţia, unde se află şi astăzi. Aducerea cinstitelor sale moaşte din Heracleea în Evhania se prăznuieşte în fiecare an la 8 iunie. La aceeaşi dată se pomeneşte şi minunea care s-a făcut cu icoana lui, despre care mărturisesc Sfântul Anastasie Sinaitul şi Sfântul Ioan Damaschin.

Astfel, aproape de cetatea Damascului era un loc numit Carsat, unde era o biserică a Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat. Acest loc l-au luat turcii în stăpânire. Ei au adus în ea dobitoacele lor şi femeile şi copiii lor. Şi era acolo, zugrăvit pe perete, chipul Sfântului mare mucenic Teodor. Şi, într-o zi, şezând mulţi necredincioşi în biserica aceea şi vorbind între ei, unul a luat un arc şi o săgeată şi, încordându-1, a tras în icoană. Şi s-a înfipt săgeata în umărul drept al sfântului şi îndată a curs sânge din icoană, ca dintr-un om viu. Şi, văzând acea minune, turcii s-au mirat, însă n-au ieşit din biserică, ci au locuit în ea mai departe. Şi erau acolo douăzeci de turci cu femeile şi copiii lor, şi, în puţine zile,

toţi au murit ca loviţi de o amară boală. Iar cei ce locuiau în afara bisericii, în aceeaşi vreme, au rămas întregi şi sănătoşi.

Şi spune cuviosul Anastasie Sinaitul despre icoana aceea, pe care a văzut-o, că erau pe ea urme de sânge, care cursese din rană. Această minune a fost spre înfricoşarea necredincioşilor, iar nouă, credincioşilor, spre învăţătură, ca să ştim că datori suntem a cinsti sfintele icoane, pentru că cinstirea lor se înalţă către cel înfăţişat pe ele şi prin ele ni se dă şi lucrează în noi harul cel minunat al Dumnezeului nostru.

Tradiţia ortodoxă deosebeşte pe Sfântul Teodor Stratilat de Sfântul Teodor Tiron (pomenit la 17 februarie şi în prima sâmbătă a Postului mare).

La noi în ţară se găsesc părţi din moaştele Sfântului Teodor Stratilat la Catedrala arhiepiscopală din Râmnicu Vâlcea, precum şi în Bucureşti, la Mănăstirea Stavropoleos, la biserica Sfânta Vineri - Drumul Taberei, precum şi în alte sfinte locaşuri.

Pentru rugăciunile Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Acatistul Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat

Preotul, după ce îşi pune epitrahilul şi felonul, deschide dvera şi dă obişnuita binecuvântare din faţa Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, în locul binecuvântării de mai sus diaconul, monahul sau mireanul va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia, şi puterea, şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul - Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.

4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie. (de trei ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 4-lea:

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),

Tropar, glasul al 4-lea: Strălucit voievod al adevăratei oşti a împăratului ceresc ai ajuns, fericite Teodor, purtătorule de că înţelepţeşte te-ai luptat cu armele credinţei şi mulţimile demonilor le-ai înfrânt şi adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te te fericim, (de două ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Al Născătoarei-Învierii, acelaşi glas: Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată şi Crucea de bunăvoie pentru noi luând, prin care înviind pe cel Întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Apoi: ***Doamne, miluieşte !*** (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Condacele şi icoasele

Condacul 1

Cu vitejie şi încredere tare în ajutorul cel de sus, Sfinte Teodor Stratilat, ai nimicit oarecând balaurul ce pustia cetatea ta, apoi cu mare îndrăzneală, ai înfruntat şi pe Liciniu, tiranul cel păgân, întărind întru mărturisire pe creştini şi aducând pe mulţi la credinţă. Pentru aceasta, noi după vrednicie îţi cântăm: ***Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!***

Icosul 1

Precum cerul este împodobit cu mulţimea stelelor, aşa şi marea ceată a mucenicilor luminează tăria Bisericii lui Hristos. Stea luminoasă fiind şi tu, mare mucenice Teodor, către tine ne îndreptăm privirile, minunându-ne de vitejia ta, prin care ai înfruntat moartea pentru Domnul şi ai primit cununa cea neveştejită din dreapta Stăpânului, pentru care îţi aducem aceste cântări de laudă:

Bucură-te, viteaz ostaş al lui Hristos;
Bucură-te, neînfricat comandant de oşti;
Bucură-te, neînfrânt mărturisitor;
Bucură-te, luptător pentru credinţă;
Bucură-te, nimicitor al zeilor mincinoşi;
Bucură-te, răbdător de chinuri;
Bucură-te, pildă pentru cei prigoniţi;
Bucură-te, nimicitor al balaurului cumplit;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit pe cei din primejdii;
Bucură-te, următor al Pătimirilor Domnului;
Bucură-te, cel împreună răstignit prin suferinţe;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 2

Mare şi viteaz ostaş te-ai dovedit în oastea împărătească, dar şi mai înţelept te-ai arătat în oastea credinţei celei adevărate, pentru care ai fost încununat de Hristos, Împăratul împăraţilor, căruia îi cîntăm: ***Aliluia!***

Icosul 2

Trăind pe vremea cumplitelor prigoane împotriva creştinilor, sfinte, ai strălucit în dreapta credinţă şi ai stăruit în ea, urând idolii cei mincinoşi şi punându-ţi toată nădejdea în cerescul Împărat, fără frică de răzbunarea împăratului păgân. Deci, văzând noi credinţa şi statornicia ta, îţi cântăm:

Bucură-te, vlăstar al Pontului;
Bucură-te, fiu al Bisericii;
Bucură-te, neînfricat ostaş al lui Hristos;
Bucură-te, următor statornic al dreptei credinţe;
Bucură-te, biruitor al ispitelor celui viclean;
Bucură-te, cel ce ai ruşinat pe păgâni;
Bucură-te, nimicitor al idolilor;
Bucură-te, propovăduitor al adevărului;
Bucură-te, îmbărbătare pentru cei slabi;
Bucură-te, ocrotitor al celor prigoniţi;
Bucură-te, cuceritor al cununii neveştejite;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 3

Luptând vitejeşte în oastea împăratului şi dobândind dregătoria de cârmuitor al cetăţii Heracleea, mai mult te-ai supus cerescului Împărat, propovăduind credinţa creştină în cetatea ta şi aducând la Hristos pe mulţi dintre închinătorii la idoli, pentru care şi noi Îi cântăm împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul 3

Văzând prigoana cea crudă ridicată împotriva creştinilor din nelegiuită poruncă, tu nicidecum nu te-ai înspăimântat, ci cu mare îndrăzneală ai propovăduit pe Iisus, pentru aceasta şi noi, minunându-ne de îndrăzneala ta, îţi cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, purtător de chinuri;
Bucură-te, podoabă a Bisericii;
Bucură-te, surpător al idolilor;
Bucură-te, luminător al oamenilor;
Bucură-te, dar făcut nouă de Dumnezeu;
Bucură-te, turn neclintit al credinţei;
Bucură-te, omorâtor al balaurului pământesc;
Bucură-te, biruitor al şarpelui celui nevăzut;
Bucură-te, ostaş neînvins în războaie;
Bucură-te, luptător neînfricat;
Bucură-te, purtător al armei sfintei cruci;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 4

Nesocotit-ai ademenirile cele viclene ale prigonitorului Liciniu şi ai rămas statornic în adevărata credinţă, încurajând pe creştini şi sporind numărul celor luminaţi prin botezul în numele Sfintei Treimi. Pentru aceasta, cântăm cu mulţumire lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Cu adevărat dar al lui Dumnezeu fiind, Teodor fericite, lupta cea bună ai luptat şi credinţa cea dreaptă ai păzit, iar ca răsplată, cununa cea neveştejită ai dobândit şi sălaş statornic în ceata Sfinţilor mucenici ai primit, iar noi, prăznuind pomenirea ta, îţi cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, îndrăzneţ mustrător al tiranilor;
Bucură-te, viteaz răbdător de chinuri;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit a te răstigni pe cruce;
Bucură-te, cel chinuit şi batjocorit;
Bucură-te, cel ce ai câştigat cununa slavei;
Bucură-te, cel ce ca un înger ai vieţuit pe pământ;
Bucură-te, înţelept învăţător al evlaviei;
Bucură-te, chip desăvârşit al virtuţilor;
Bucură-te, sfeşnic ce răspândeşti lumina credinţei;

Bucură-te, cel încununat cu veşnică mărire;
Bucură-te, ostaş plin de smerenie;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 5

Purtând arma dreptei credinţe, te-ai luptat, înţelepte Teodor, şi ai biruit cetele diavoleşti, viteaz purtător de biruinţă arătându-te; pentru aceasta, pe tine cu credinţă pururea te fericim, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Biserica lui Hristos se veseleşte la pomenirea ta, mare mucenice, că ai ascultat mai mult de poruncile dumnezeieşti decât de cele omeneşti ale împăratului nelegiuit şi crud, sporind astfel ceata celor care au luptat şi au suferit pentru Hristos. De aceea şi noi, minunându-ne de vitejia ta, îţi aducem această cântare de laudă:
Bucură-te, luptător cu armele credinţei;
Bucură-te, biruitor al uneltirilor celui viclean;
Bucură-te, cinstitor al adevăratului Dumnezeu;
Bucură-te, văditor al minciunii idoleşti;
Bucură-te, cel ocrotit de pavăza credinţei;
Bucură-te, cel acoperit cu coiful mântuirii;
Bucură-te, cel păzit cu platoşa dreptăţii;
Bucură-te, cel încins cu brâul puterii;
Bucură-te, cel ce porţi sabia Duhului;
Bucură-te, cel ce ai răsturnat idolii;
Bucură-te, cel ce ai doborât uneltirile diavoleşti;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 6

Înfuriat de vitejeasca ta înfruntare, nelegiuitul Liciniu a poruncit să fii pus la cele mai grele chinuri, dar tu nu te-ai înspăimântat de uneltirile şi ameninţările lui, ci ai primit cu bucurie moartea mucenicească, privind spre răsplata veşnică, de aceea şi noi, minunându-ne de vitejia ta, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Nici bătaia, nici sfâşierea trupului tău, nici văpaia focului, nici pironirea pe cruce n-au fost în stare să micşoreze răbdarea şi statornicia ta, Sfinte Teodor, ci ai suferit cu vitejie moartea pentru Hristos ca să dobândeşti viaţa veşnică. Pentru aceasta şi noi, lăudându-te, îţi cântăm:
Bucură-te, cel ce, prin statornicie, ai uimit pe călăi;
Bucură-te, cel ce ai ruşinat pe tiranul Liciniu;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat săgeţile vicleanului;
Bucură-te, cel ce ai înlăturat sfaturile păgânilor;

Bucură-te, ajutor al celor lipsiţi;
Bucură-te, tămăduitor al bolnavilor;
Bucură-te, mângâietor al celor neputincioşi;
Bucură-te, alinător al durerilor,
Bucură-te, întărire a celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, cel ce ne ajuţi să ne purtăm crucea;
Bucură-te, cel ce ne dai putere în suferinţe;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 7

Chemat fiind în Nicomidia de păgânul Liciniu şi nevrând să te duci şi să laşi cetatea pe care ai scos-o din mâinile diavolului, crudul împărat a venit cu mare oaste şi cu alai la Heracleea să te atragă din nou la închinarea idolilor; dar toată truda lui a fost zadarnică, iar noi, pentru aceasta, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Nici făgăduinţele, nici ameninţările crudului tiran n-au avut putere asupra ta, pentru că erai înflăcărat de credinţa în Hristos şi de fierbinte dragoste pentru El. Drept aceea, uimiţi de puterea răbdării tale, îţi cântăm şi noi unele ca acestea:
Bucură-te, cel înzestrat cu har dumnezeiesc;
Bucură-te, cel întărit în credinţă de pronia cerească;
Bucură-te, cel luminat de sfinţii îngeri;
Bucură-te, ostaş bine într-armat în lupta muceniciei;
Bucură-te, viteaz înflăcărat de focul dragostei de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce împarţi dar de sus tuturor celor lipsiţi;
Bucură-te, cel ce ai înfrânt nebunia lui Liciniu;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat cursele celui viclean;
Bucură-te, cel ce ai încurajat pe cei slabi în credinţă;
Bucură-te, tămâie a rugăciunii neîncetate;
Bucură-te, grăitor al psalmilor proorocului David;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 8

Liciniu tiranul, venind la Heracleea, a adus chipurile cele de aur şi de argint ale zeilor mincinoşi, crezând că te va îndupleca să te închini lor şi să le aduci jertfă; tu, însă, cu multă înţelepciune, l-ai făcut să-ţi încredinţeze ţie idolii, pe care sfărâmându-i, ai împărţit săracilor aurul şi argintul, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Chemat fiind de crudul tiran la Nicomidia, n-ai voit să te duci acolo, pentru ca pătimirea ta să fie în faţa celor pe care tu i-ai adus la credinţă, ca astfel să se

întărească prin mucenicia ta, ceea ce s-a întâmplat; iar noi, uimiţi de înţelepciunea ta, îţi cântăm:
Bucură-te, grabnic sprijinitor al celor din nevoi;
Bucură-te, izbăvitor al celor necăjiţi;
Bucură-te, tămăduitor al celor suferinzi;
Bucură-te, cel ce potoleşti întristările;
Bucură-te, biruitor al diavolilor;
Bucură-te, luptător împotriva vicleniilor celui rău;
Bucură-te, sfărâmător al relei credinţe;
Bucură-te, cel al cărui sânge a înroşit pământul;
Bucură-te, cel ce ai simţit pe trupul tău rănile lui Hristos;
Bucură-te, cel mai puternic decât văpaia focului;
Bucură-te, câştigător al cununii celei neveştejite;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 9

În vremea chinurilor la care ai fost supus, un glas din cer ţi-a strigat: „Îndrăzneşte, Teodor, că Eu sunt cu tine!" Aceasta te-a întărit, încât chinurile cele mai grozave ca pe nişte nimicuri le-ai socotit, gândindu-te numai la viaţa cea fericită şi fără de sfârşit, pentru care şi noi împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Mustrat de împăratul pentru sfărâmarea zeilor mincinoşi, ai răspuns: „Ce fel de zei sunt aceştia care nu s-au putut apăra şi s-au lăsat sfărâmaţi de un muritor?" De aceea, tiranul Liciniu a poruncit să fii supus la cele mai îngrozitoare chinuri, dar tu pe toate le-ai suferit cu dragoste, pentru care şi noi îţi cântăm acestea:
Bucură-te, surpător al mândriei celui potrivnic;
Bucură-te, vas de mult preţ al Stăpânului;
Bucură-te, luminător în întunericul păgânătăţii;
Bucură-te, ocrotitor al săracilor şi al văduvelor;
Bucură-te, întărire a credincioşilor;
Bucură-te, odihnă pentru cei osteniţi;
Bucură-te, tămăduitor al bolnavilor;
Bucură-te, izbăvire a celor robiţi;
Bucură-te, mângâiere a celor întristaţi;
Bucură-te, sprijinitor al celor neputincioşi;
Bucură-te, toiag puternic al bătrâneţilor;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 10

Văzând tiranul Liciniu că rabzi vitejeşte toate chinurile, a poruncit călăilor să te răstignească pe cruce, iar tu, auzind această poruncă, te-ai bucurat că te învredniceşti a suferi aceleaşi chinuri ca şi Mântuitorul tău, căruia îi cântai: ***Aliluia!***

Icosul 10

Fiind pironit pe cruce, ca şi Fiul lui Dumnezeu, un înger trimis din cer a venit şi te-a întărit. Apoi te-a luat de pe cruce şi ţi-a tămăduit toate rănile, pentru care tu ai dat laudă lui Dumnezeu, iar noi cântăm ţie:
Bucură-te, împreună vorbitor cu îngerii;
Bucură-te, visterie a milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, îndreptare a celor rătăciţi;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile hulitorilor;
Bucură-te, cârmaci bun al corăbiei duhovniceşti;
Bucură-te, cel ce locuieşti în locaşurile Raiului;
Bucură-te, cel ce te-ai lepădat de bunurile pământeşti;
Bucură-te, cel ce ai câştigat comoara veşnicelor bunătăţi;
Bucură-te, cel nebiruit de chinurile îngrozitoare;
Bucură-te, cel împodobit cu rănile Domnului;
Bucură-te, cel de a cărui răbdare s-au mirat călăii;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 11

Poruncind tiranul cel păgân să ţi se taie capul, iar trupul să fie închis într-o raclă de plumb şi aruncat în mare, ca să nu fie păstrat de creştini, pentru aceasta toată cetatea s-a îndurerat, iar mulţi din ostaşii păgâni au mărturisit pe Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 11

Văzând, sfinte, răscoala care s-a iscat în cetate pentru a-ţi scăpa viaţa, tu ai potolit-o zicând: „încetaţi! Că şi Hristos a fost răstignit şi a oprit pe îngeri a-I face răzbunare. De ce vă tulburaţi? Lăudată să fie voia lui Dumnezeu." Atunci poporul s-a liniştit şi mulţi au venit la dreapta credinţă. Pentru aceasta noi aducem ţie cântare de laudă:
Bucură-te, temelie neclintită a Ortodoxiei;
Bucură-te, pavăză a biruinţei;
Bucură-te, folositor al suferinzilor;
Bucură-te, nesecată comoară de binefaceri;
Bucură-te, călăuză spre mântuire;
Bucură-te, săturare a celor flămânzi;
Bucură-te, îmbrăcăminte celor goi;
Bucură-te, ruşinător al diavolilor;
Bucură-te, candelă luminoasă;
Bucură-te, propovăduitor al Evangheliei;

Bucură-te, ocrotitor al celor evlavioşi;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 12
Toată truda păgânului Liciniu de a te abate de la mărturisirea lui Hristos a rămas deşartă, pentru că tu, înfruntându-l cu îndrăznire, l-ai ruşinat. Iar creştinii, prinzând putere, s-au întărit în credinţă, lăudând cu mare glas pe Dumnezeu Cel în Treime şi cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 12
În timpul chinurilor pe care le-ai suferit, orice bolnav se apropia de tine se vindeca de neputinţa sa, iar după ce trupul tău a fost înmormântat la locul naşterii tale, la mormântul tău se făceau nenumărate minuni. Pentru aceea şi noi îţi aducem cântări de laudă:
Bucură-te, podoabă veşnică a Raiului;
Bucură-te, stâlp puternic al credinţei;
Bucură-te, nimicitor al rătăcirilor;
Bucură-te, cel ce ai semănat sămânţa bună în ţarina sufletelor;
Bucură-te, cel ce ai tăiat rădăcinile păgânătăţii;
Bucură-te, foc nestins dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, cel prin care adevărul s-a vădit;
Bucură-te, cel prin care credinţa s-a răspândit;
Bucură-te, cel prin care este propovăduită Treimea;
Bucură-te, frumuseţe a Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, rugător pentru mântuirea noastră;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Sfinte mare mucenice Teodor, primeşte cu bunăvoinţă această laudă, pe care ţi-o aducem din toată inima, şi mijloceşte pentru noi către Preasfânta Treime, să ne ferească de tot răul şi necazul, să ne dăruiască iertare de păcate şi să ne învrednicească împărăţiei Sale, ca în veci să-I cântăm: ***Aliluia!***

Şi se zic iarăşi:

Icosul 1
Precum cerul este împodobit cu mulţimea stelelor, aşa şi marea ceată a mucenicilor luminează tăria Bisericii lui Hristos. Stea luminoasă fiind şi tu, mare mucenice Teodor, către tine ne îndreptăm privirile, minunându-ne de vitejia ta, prin care ai înfruntat moartea pentru Domnul şi ai primit cununa cea neveştejită din dreapta Stăpânului, pentru care îţi aducem aceste cântări de laudă:
Bucură-te, viteaz ostaş al lui Hristos;
Bucură-te, neînfricat comandant de oşti;

Bucură-te, neînfrânt mărturisitor;
Bucură-te, luptător pentru credinţă;
Bucură-te, nimicitor al zeilor mincinoşi;
Bucură-te, răbdător de chinuri;
Bucură-te, pildă pentru cei prigoniţi;
Bucură-te, nimicitor al balaurului cumplit;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit pe cei din primejdii;
Bucură-te, următor al Pătimirilor Domnului;
Bucură-te, cel împreună răstignit prin suferinţe;
Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!

Condacul 1

Cu vitejie şi încredere tare în ajutorul cel de sus, Sfinte Teodor Stratilat, ai nimicit oarecând balaurul ce pustia cetatea ta, apoi cu mare îndrăzneală, ai înfruntat şi pe Liciniu, tiranul cel păgân, întărind întru mărturisire pe creştini şi aducând pe mulţi la credinţă. Pentru aceasta, noi după vrednicie îţi cântăm: ***Bucură-te, mare mucenice Teodor, viteaz ostaş al lui Hristos!***

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: ***Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Dacă este preot, acesta rosteşte ectenia întreită, după care face otpustul obişnuit. În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

***

„Strălucit voievod al adevăratei oşti a Împăratului ceresc ai ajuns, fericite Teodor, purtătorule de biruinţă: că înţelepţeşte te-ai luptat cu armele credinţei şi mulţimile demonilor le-ai înfrânt şi adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.” (Troparul Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat)

Acatistul Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat

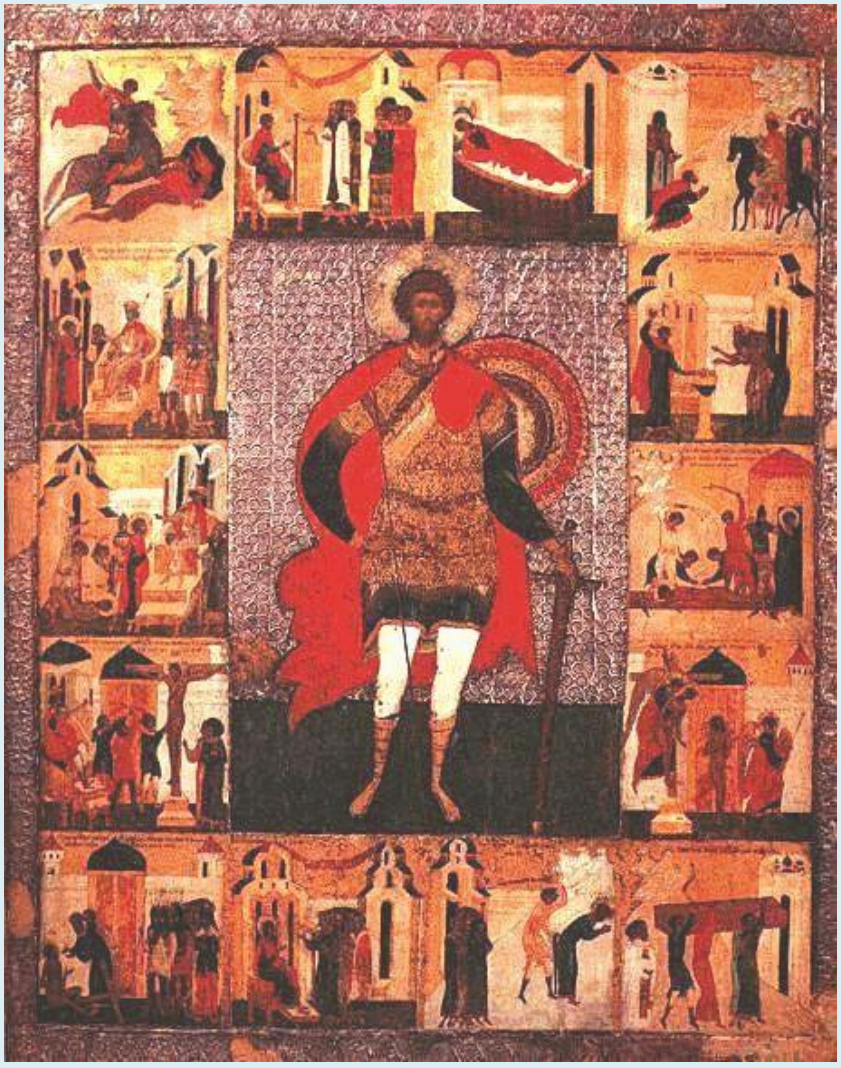

Prăznuire la 8 februarie şi 8 iunie, ca aducerea sfintelor sale moaşte. Sfântul mucenic Teodor Stratilat este mucenicul biruinţei, mai ales ca tămăduitor de toate bolile şi neputinţele.

În Sfânta Episcopie din Rm. Vâlcea, unde este o „părticică din oseminte”, se cinsteşte îndeosebi, atât de către preoţii slujitori, cât şi de către credincioşi. I se citeşte şi Acatistul adesea, mai ales când se cere de către cei în diferite necazuri.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început, se zice Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Alesule luptător, mare mucenice Teodore, al Preasfintei Treimi mărturisitor şi al păgânătăţii surpător, cu mare cinstire şi noi aducem lauda noastră cântând: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!***

Icosul 1

Sfinte mucenice Teodor Stratilat, care mult pe Hristos ai iubit şi pentru El te-ai jertfit, şi îngerii şi oamenii cântare îţi aduc, ca unui vrednic de acestea:
Bucură-te, ostaşul adevărat al lui Hristos;
Bucură-te, viteazule ales al muceniciei;
Bucură-te, mărturisitorul credinţei creştine;
Bucură-te, mare iubitor de Dumnezeu;
Bucură-te, luminat de Duhul cel Preasfânt;
Bucură-te, risipirea întunecimii păgâne;
Bucură-te, căderea idolilor mincinoşi;
Bucură-te, vestitorul Noului Testament;
Bucură-te, glasul Evangheliei;

Bucură-te, descoperirea adevăratului Dumnezeu;
Bucură-te, următor al Crucii biruitoare;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 2-lea

În ţinutul Heracliei, pus de împărat ca Stratilat, adică voievod, Sfinte Teodor ai ales mai mult pe împăratul Hristos, Căruia cântai neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Aproape de cetate era un balaur ce cu mare înfricoşare pe toţi îi îngrozea, că mânca tot ce găsea în cale, chiar pe oameni, pe care tu l-ai omorât cu puterea lui Hristos.
Bucură-te, că pe balaur l-ai biruit;
Bucură-te, că şi pe balaurul ascuns l-ai nimicit;
Bucură-te, că prin aceasta credinţa ai adeverit;
Bucură-te, că mărturisitorul lui Hristos te-ai vădit;
Bucură-te, că pe mulţi i-ai luminat;
Bucură-te, dragoste pentru cei oropsiţi;
Bucură-te, ocrotitor al celor necăjiţi;
Bucură-te, apărătorul nostru de tot răul;
Bucură-te, al nostru ostaş biruitor;
Bucură-te, că prin tine şi noi ne întărim;
Bucură-te, că prin tine păcatul lăsăm;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 3-lea

Balaurul cel ascuns, duşmanul de moarte al neamului omenesc, s-a ridicat cu mare otrăvire, că prigoană aprigă asupra creştinilor a pornit, să nu se mai cânte: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Liciniu, împăratul păgân, s-a arătat şi mai sălbatic decât balaurul, că peste tot moarte a semănat, ca toţi creştinii să fie nimiciţi.
Bucură-te, cel înfocat de râvnă pentru Hristos;
Bucură-te, că Liciniu auzind, s-a întristat;
Bucură-te, că apoi cu mare mânie s-a pornit;
Bucură-te, că ai rămas neînfricat;
Bucură-te, că şi glas din cer ai auzit: Nu te teme;
Bucură-te, că întărit de sus, la lupta creştină ai purces;
Bucură-te, că în noua ostăşie ai intrat;
Bucură-te, că de nimic nu te-ai temut;
Bucură-te, că de chinuri nu te-ai împuţinat;
Bucură-te, iubire de Dumnezeu prea fericită;

Bucură-te, dăruire mare de sine;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 4-lea

Te momea împăratul: Hai Teodor să jertfim Zeilor, dar tu pe Hristos Îl vesteai, ca pe Cel ce peste toţi zeii şi idolii S-a ridicat, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Luminat de strălucirea lui Hristos, înaintea lui Liciniu cu îndrăznire ai stat, care văzând tăria ta s-a înfricoşat, şi ca un leu răcnind repede te-a alungat.
Bucură-te, slăvitule Stratilat;
Bucură-te, că lumina lui Hristos prin tine se vedea;
Bucură-te, că se înfricoşau păgânii în faţa ta;
Bucură-te, că te bucurai de muncile lor;
Bucură-te, că în chinuri te veseleai;
Bucură-te, că idolii cădeau şi se sfărâmau;
Bucură-te, că noua credinţă se adeverea;
Bucură-te, că Dumnezeu Cel adevărat se vestea;
Bucură-te, că te-ai făcut înfăptuitor lucrării dumnezeieşti;
Bucură-te, ales de voia de sus;
Bucură-te, sfinţenie de cer pe pământ;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 5-lea

Te-au bătut cu vine de bou, cu vergi de plumb şi cu unghii de fier te-au strunjit, cu făclii aprinse te-au ars, cu ascuţişuri te-au împuns, dar tu cântai şi mai tare: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

De Însuşi Hristos întărit, cu răbdare te-ai îmbrăcat, ca şi cu o haină de sus, şi aşa toate muncile le-ai suferit, de se mirau toţi.
Bucură-te, mucenice minunat;
Bucură-te, răbdare peste margini;
Bucură-te, îndurare pentru alţii imposibilă;
Bucură-te, suferire peste fire;
Bucură-te, credinţă atotbiruitoare;
Bucură-te, mare mărturisitor al creştinătăţii;
Bucură-te, că te avem pildă grăitoare;
Bucură-te, că te ştim următorul vrednic al lui Hristos;
Bucură-te, că din mucenicia ta te adevereşti;
Bucură-te, că din virtutea ta te arăţi;
Bucură-te, Sfinte Teodor, nume prea lăudat;

Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 6-lea

Închis în temniţă şi cu picioarele în obezi, şi acolo cu glas mare slăveai pe Hristos, Domnul cerului şi al pământului, cântând să audă toţi: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Luminat de dumnezeiescul Duh, Sfinte mucenice Teodor, darul lui Hristos a strălucit peste tine cu prisosinţă, care şi nouă ne dă bogată rodire.
Bucură-te, mucenice mult pătimitorule;
Bucură-te, om supra pământesc;
Bucură-te, înger crescut din pământ;
Bucură-te, chip de cer în lume;
Bucură-te, strălucire de cruce înviată;
Bucură-te, icoană de taină creştină;
Bucură-te, chip de Biserică a lui Hristos;
Bucură-te, făclie pe altarul cel nou;
Bucură-te, tămâia binecuvântării sfinte;
Bucură-te, mireasma cea curată;
Bucură-te, bucuria vieţii depline;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 7-lea

Pe Cruce răstigniţi-l striga cu furie Liciniu, şi aşa ca şi Hristos, răstignit, ai îndurat crucea jertfei celei mari, că şi ochii ţi-au fost scoşi şi mâinile şi picioarele zdrobite, fără să conteneşti din cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Întărit de Duhul cel Preasfânt, cu inima plină de iubirea lui Hristos, ai trecut şi prin ultima încercare, cu biruinţa vitejiei neclintite.
Bucură-te, îndelung răbdătorule;
Bucură-te, următor cu adevărat al lui Hristos;
Bucură-te, că asemenea Lui ai fost şi tu răstignit;
Bucură-te, că darul crucii ai primit;
Bucură-te, că de încununarea ei te-ai învrednicit;
Bucură-te, că moartea viaţa de sus ţi-a deschis;
Bucură-te, că orbirea ochilor vederea cerească ţi-a dat;
Bucură-te, că zdrobirea mâinilor pe cele de duh ţi-a crescut;
Bucură-te, că zdrobirea picioarelor zburător te-a făcut;
Bucură-te, bucurie ajunsă la împlinire;
Bucură-te, iubire ce şi-a găsit iubirea;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 8-lea

Nemaiştiind ce să facă prigonitorii păgâni, capul ţi-au tăiat, dar glasul tău a rămas întipărit cu marea mărturisire a lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Poporul s-a răsculat văzând tirania păgână, dar tu pacea de sus a lui Hristos le-ai arătat, ca biruinţa iubirii celei fără de moarte.
Bucură-te, stea între stelele mucenicești;
Bucură-te, nume mare între cei aleşi;
Bucură-te, că amintirea ta nu se mai sfârşeşte;
Bucură-te, că la tine credincioşii aleargă;
Bucură-te, că pe cei neputincioşi îi tămăduieşti;
Bucură-te, izvor de apă tămăduitoare;
Bucură-te, că şi pe noi ne curăţeşti;
Bucură-te, o mare nădejde a noastră;
Bucură-te, că nu mai deznădăjduim sub acoperământul tău;
Bucură-te, că îndrăznire la tine căpătăm;
Bucură-te, şi al nostru bunule sprijinitor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 9-lea

Ajuns la limanul odihnitor, ca unul ce vrednic eşti de odihnă, Sfinte Teodor în locaşurile de sus ai fost primit, de unde şi nouă ajutor ne dăruieşte în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Credincioşii au ridicat în numele tău, biserică de pomenire, unde se adunau să-ţi aducă cinstire şi lauda cuvenită.
Bucură-te, cinstit de toată creştinătatea;
Bucură-te, vestit în toată lumea;
Bucură-te, că şi noi te sărbătorim;
Bucură-te, că şi noi la tine alergăm;
Bucură-te, că ne-ai învrednicit de sfintele tale moaşte;
Bucură-te, că prin acestea aproape te avem;
Bucură-te, că mare dar păstrăm;
Bucură-te, că mare comoară am câştigat;
Bucură-te, că aşa cu noi locuieşti;
Bucură-te, că între noi mereu eşti;
Bucură-te, că te avem chip de taină;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 10-lea

Sfântul şi mult pătimitorul tău trup, izvor de tămăduiri s-a făcut, că toate neputinţele şi nevoile se opresc la cei ce cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

În cerească Împărăţie ai intrat, dar nici de noi nu te-a depărtat, că ne eşti rugător fierbinte către Dumnezeu, ca şi noi păgânătatea păcatelor s-o lepădăm.
Bucură-te, că înaintea lui Dumnezeu şi pe noi ne pomeneşti;
Bucură-te, că pe toţi vrei să ne câştigi;
Bucură-te, că mijloceşti neîncetat pentru noi;
Bucură-te, că ceri Domnului milostivirea;
Bucură-te, că aştepţi îndreptarea noastră;
Bucură-te, că ne chemi şi pe noi la credinţă;
Bucură-te, că ne cerţi adesea pentru nepăsarea noastră;
Bucură-te, neîndurător cu cei răi;
Bucură-te, pedepsitor al celor vicleni;
Bucură-te, şi aspru mustrător;
Bucură-te, alinarea celor nevrednici;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 11-lea

Venim şi noi cu puţina noastră cinstire, Sfinte mucenice Teodor, la icoana şi sfin-tele tale moaşte, ca şi noi cu toţii laolaltă să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

S-a bucurat pământul şi s-a veselit cerul de biruinţa ta, căreia şi noi cu bucurie îi aducem laudă de mare veselie.
Bucură-te, turn al credinţei creştine;
Bucură-te, tărie a celor credincioşi;
Bucură-te, stâncă de temelie a Bisericii;
Bucură-te, că numele tău mulţi îl poartă;
Bucură-te, că prin numele tău, toţi se luminează;
Bucură-te, mărturisitor veşnic al lui Hristos;
Bucură-te, că mărturisirea ta a rămas tuturor;
Bucură-te, că vitejia ta s-a scris în cartea vieţii;
Bucură-te, voievod al creştinătăţii;
Bucură-te, şi al nostru chip prea cinstit;
Bucură-te, şi a noastră laudă plăcută;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 12-lea

Multe minuni s-au făcut la mutarea ta de pe pământ, şi se fac mereu acolo unde cinstirea ta este în neoprita cântare de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Te-a primit Hristos în locaşurile de sus, ca pe un vrednic mărturisitor al său, de unde şi nouă ne trimite ajutorul şi ocrotirea ta, Sfinte Teodor.

Bucură-te, al credinţei creştine mare nume;
Bucură-te, al lui Hristos bineplăcut;
Bucură-te, a lumii cinste;
Bucură-te, a lumii sărbătoare;
Bucură-te, vrednicule de încununare;
Bucură-te, că iubirea de Dumnezeu ceresc te-a făcut;
Bucură-te, că jertfa nemuritor te-a prefăcut;
Bucură-te, că dăruirea în rod te-a crescut;
Bucură-te, că mărturisirea dregătoria de sus ţi-a dat;
Bucură-te, că vestirea Evangheliei vestit te-a arătat;
Bucură-te, că fapta şi cuvântul le-ai unit;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, mult pătimitorule, Sfinte mare mucenice Teodor Stratilat, darul lui Hristos pen-tru lume şi darul lumii pentru Dumnezeu, primeşte slaba noastră cântare şi ne fii ajutător în toate necazurile şi nevoile, că fără mijlocirea sfinţilor, nimic nu putem, ca şi noi să cântăm: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1

Sfinte mucenice Teodor Stratilat, care mult pe Hristos ai iubit şi pentru El te-ai jertfit, şi îngerii şi oamenii cântare îţi aduc, ca unui vrednic de acestea:

Bucură-te, ostaşul adevărat al lui Hristos;
Bucură-te, viteazule ales al muceniciei;
Bucură-te, mărturisitorul credinţei creştine;
Bucură-te, mare iubitor de Dumnezeu;
Bucură-te, luminat de Duhul cel Preasfânt;
Bucură-te, risipirea întunecimii păgâne;
Bucură-te, căderea idolilor mincinoşi;
Bucură-te, vestitorul Noului Testament;
Bucură-te, glasul Evangheliei;
Bucură-te, descoperirea adevăratului Dumnezeu;
Bucură-te, următor al Crucii biruitoare;
Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!

Condacul 1

Alesule luptător, mare mucenice Teodore, al Preasfintei Treimi mărturisitor şi al păgânătăţii surpător, cu mare cinstire şi noi aducem lauda noastră cântând: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Teodor, tămăduitor a toată neputinţa!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Sursa:
http://arhiepiscopiaramnicului.ro/acatiste/acatistul-sfantului-marelui-mucenic-teodor-stratilat

Imnografie

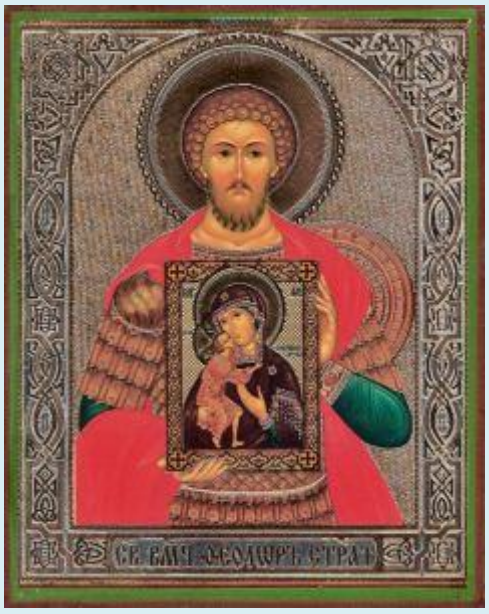

Troparul Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 februarie): Strălucit voievod al adevăratei oşti a Împăratului ceresc ai ajuns, fericite Teodor, purtătorule de biruinţă; că înţelepţeşte te-ai luptat cu armele credinţei, şi mulţimile demonilor le-ai biruit şi adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Condacul aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 februarie/ 8 iunie): Cu bărbăţia sufletului îmbrăcându-te în credinţă ca într-o platoşă şi în mâini luând cuvântul lui Dumnezeu ca pe o lance, pe vrăjmaşul l-ai rănit, fericite Teodor, mare întru mucenici; cu care împreună nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu pentru noi toţi.

Troparul aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 iunie): Cu numirea oştirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului Împărat, voievod prea bun te-ai făcut, Sfinte mare mucenice Teodore. Căci cu armele credinţei te-ai oştit înţelepţeşte şi ai biruit cetele demonilor şi purtător de biruinţă viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Icos: Veniţi toţi credincioşii, cu cununi de laude să încununăm pe Teodor, frumuseţea cea strălucită a pătimitorilor; că dar mare al lui Dumnezeu lumii s-a arătat cu strălucirile minunilor. Că pe vrăjmaşul veliar biruindu-l în cinstite lupte, revarsă ca un izvor, în loc de sânge, ploi de tămăduiri. Deci împreună cu aceştia se bucură în Hristos, cel ce dă pace veşnică. Pentru aceasta strigăm lui: nu înceta rugându-te pentru noi toţi.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat, scrisă de Uar, sluga sa

- ✓ Precum lumina soarelui veselește ochii celor ce-l privesc, tot astfel cuvântul despre mucenici strălucește în minţile celor ce-l ascultă.
- ✓ Precum cerul se împodobește cu stelele, tot astfel şi Biserica lui Dumnezeu, cu sfinţii mucenici.
- ✓ Precum florile împodobesc câmpul, tot astfel şi mucenicii Biserica.

Pomenirea mucenicilor este iertare de datorii, doctorie pentru boli, mângâiere celor necăjiţi, izbăvire celor ce pătimesc de duhuri necurate şi sănătate iubitorilor de mucenici.

Nevoinţele cele mari ale mucenicilor sunt cununi strălucite ale sfinţilor, pentru că ei şi-au dat trupurile lor la bătăi, toate cele frumoase ale lumii acesteia le-au socotit ca gunoiul, numai de Hristos să nu se lepede. De aceea şi ***Domnul le-a răsplătit a fi ca îngerii cei fără de trupuri.***

Vechiul vrăjmaş al neamului omenesc, sârguindu-se să-i biruiască, li s-a făcut pricinuitor de locuinţa Raiului şi tot el n-a încetat a porni fiarele cele cumplite asupra celor dreptcredincioşi.

Acela şi în vremurile noastre, zice Uar, sluga Sfântului Teodor, scriitorul pătimirii lui, a ridicat fiara cea cumplită asupra turmei lui Hristos, adică pe Liciniu, căruia, dreptcredinciosul împărat Constantin îi dăduse ca femeie pe sora sa. Acest Liciniu luând sceptrul de la păgânul Maximian şi urmând aceluia în toate, a ridicat prigonire asupra celor ce erau însemnaţi prin dreapta credinţă şi a trimis poruncă în toate cetăţile şi ţările sale păgâneşti, prin care a ucis ostaşi viteji fără de număr.

El a ucis pe cei 40 de mucenici în Sevastia şi 45 de ostaşi în Nicopolia Armeniei, cum şi pe Sfântul Andrian, fiul împăratului Prov. Asemenea şi pe cei 70 de aleşi ostaşi şi boieri din palatul său şi pe cei 300 de bărbaţi din Macedonia. Apoi, văzând prea nelegiuitul că o mulţime fără de număr defăima poruncile sale păgâneşti şi se ofereau bucuroşi morţii pentru dreapta credinţă, a poruncit să caute pe cei mai însemnaţi şi mai cinstiţi dintre creştini, câţi erau prin cetăţi şi prin cetele ostaşilor. Numai pe aceia îi silea la închinarea la idoli, nebăgând în seamă mulţimea cea de obşte a credincioşilor, dar nădăjduind ca, prin frică, să silească pe toţi cei ce erau sub stăpânirea lui.

Pretutindeni fiind cercetaţi cu mare sârguinţă cei mai însemnaţi creştini, s-a făcut înştiinţare lui Liciniu, care pe atunci era în Nicomidia şi despre Sfântul Teodor Stratilatul, care se afla atunci în cetatea Iracliei, aproape de Marea Neagră şi a dovedit că este creştin şi pe mulţi îi întorcea la Hristos.

Sfântul Teodor era de neam din Evhaita, ce nu este departe de cetatea Iracliei, om viteaz şi îmbărbătat, foarte frumos la faţă, înţelept şi ales orator. Pentru aceea îl numeau Vrioritor, care se tâlcuieşte "izvor de oratorie" şi era pus de împăraţi ca, stratilat, adică voievod, iar cetatea Iracliei era dată în stăpânirea lui, ca unui vrednic pentru vitejia sa, ce era vestită în acel timp, când a ucis un balaur în Evhaita.

Nu departe de cetatea Evhaitei era un câmp pustiu. În partea dinspre miazănoapte şi într-însul era o prăpastie mare şi în prăpastie un balaur mare care se încuibase acolo, care-i cutremura pe toţi, când ieşea din acel loc şi orice îi ieşea înainte, om sau animal, îl mânca. Auzind de aceasta, Sfântul Teodor, vrednicul ostaş al lui Hristos, fiind cu ceata sa pe acolo, a plecat singur, nespunând nimănui despre gândul său, înarmat cu obişnuitele arme şi având la piept o cruce de mare preţ, căci şi-a zis în sine: "Voi merge şi voi izbăvi moştenirea mea de acel cumplit balaur, cu puterea lui Hristos". Când a sosit în câmpul acela, văzând iarba verde, a descălecat şi s-a culcat să se odihnească.

În partea de miazăzi a cetăţii Evhaita locuia o femeie drept-credincioasă, anume Eusebia, bătrâna, care cu câţiva ani mai înainte cerând cinstitul corp al Sfântului Teodor Tiron, care a pătimit pe timpul împărăţiei lui Maximian şi Maximin, l-a îngropat cu aromate în casa sa din Evhaita şi în toţi anii săvârşea pomenirea aceluia. Aceasta, văzând pe al doilea Teodor, ostaşul lui Hristos, numit stratilat, dormind în câmpul acela, a mers la dânsul cu mare frică şi luându-l de mână, l-a deşteptat zicându-i: "Scoală-te, frate şi du-te degrab din locul acesta, fiindcă nu ştii ce este aici; iată, multora li s-a întâmplat moarte cumplită în locul acesta".

Cinstitul mucenic Teodor al lui Hristos, sculându-se, a zis către dânsa: "Ce groază mare este aici, măicuţă?"

Roaba lui Dumnezeu Eusebia a zis: "Fiule, aici este un balaur mare şi de frica lui nimeni nu poate să treacă, pentru că în toate zilele balaurul, ieşind din cuibul său, pe oricine află, om sau dobitoc, îl ucide şi-l mănâncă".

Ostaşul lui Hristos, Teodor, i-a zis: "Du-te maică şi stai departe de locul acesta şi vei vedea puterea lui Hristos".

Acea cinstită femeie plecând din locul acela, s-a aruncat la pământ plângând şi zicând: "Dumnezeule al creştinilor, ajută-l în ceasul acesta".

Sfântul mucenic al lui Hristos, Teodor făcându-şi semnul crucii s-a lovit în piept şi uitându-se la cer, a zis: "Doamne Iisuse Hristoase, numele cel frumos, Cel ce ai răsărit din fiinţa Tatălui, să nu treci rugăciunea mea Tu, Care m-ai ajutat în războaie şi mi-ai dat biruinţă asupra potrivnicului; Tu eşti acelaşi, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeule. Trimite-mi biruinţă din înălţimea Ta cea sfântă, ca să biruiesc pe vrăjmaşul balaur".

Apoi către calul său, vorbindu-i ca unui om, a zis: "Ştim dumnezeiasca putere, tărie întru toţi, în oameni şi în dobitoace deci, să mă ajuţi pe mine, Hristoase, întărindu-te pe tine, ca să biruiesc pe cel potrivnic". Calul, ascultând cuvintele stăpânului său, aştepta ieşirea balaurului.

Atunci mucenicul lui Hristos, apropiindu-se de prăpastie, a strigat cu glas mare către balaur: "Ţie îţi poruncesc în numele Domnului meu Iisus Hristos, Cel ce S-a răstignit de voie pentru neamul omenesc, să ieşi din locul tău şi să vii la mine".

Balaurul, auzind glasul sfântului, a ieşit şi se cutremura pământul în acel loc. Calul Sfântului Teodor s-a aşezat cu picioarele pe balaurul cel înfricoşat care ieşise. Apoi, ostaşul lui Hristos, Teodor, a lovit cu sabia pe balaur şi omorându-l, a zis: "Mulţumesc Ţie, Iisuse Hristoase, că m-ai auzit în ceasul acesta şi mi-ai dat biruinţă asupra balaurului". Apoi s-a întors în pace, în calea sa, la cetele sale, bucurându-se şi slăvind pe Dumnezeu.

Auzind de aceasta, toată cetatea Evhaitei şi popoarele cele din jur, au ieşit cu toţii în câmpul acela şi văzând balaurul omorât de Sfântul Teodor, s-au mirat şi strigau cu toţii: **"Mare este Dumnezeul lui Teodor".** *Atunci au crezut în Hristos o mulţime de popor şi ostaşi şi s-au botezat cu toţii, preamărind pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh.*

Sfântul Teodor, vieţuind în cetatea Iracliei, propovăduia pe Hristos, adevăratul Dumnezeu şi mulţi dintre elini se întorceau şi se făceau creştini. Apoi, în toate zilele, popoarele veneau la Sfântul Botez şi toată Iraclia a primit Sfânta credinţă.

Acestea toate auzindu-le păgânul împărat Liciniu, s-a mâhnit foarte mult şi a trimis din Nicomidia, unde era atunci, în cetatea Iracliei, nişte protectori, cu ostaşii lor, ca, luând pe Teodor Stratilat, cu cinste să-l aducă la dânsul.

Ajungând la Iraclia, Sfântul Teodor i-a primit cu cinste, făcându-le ospăţ mare şi dându-le daruri ca unor oameni împărăteşti. Aceia au chemat la Liciniu pe Sfântul, zicând: "Vino în Nicomidia, la împăratul care te iubeşte pentru că, auzind de vitejia, frumuseţea şi înţelepciunea ta, doreşte foarte mult să te vadă, vrând cu laudă vrednică şi cu daruri să te cinstească".

Sfântul Teodor **le-a zis:** ***"Voia împărătească şi a voastră să fie, dar astăzi şi mâine bucuraţi-vă şi vă veseliţi. Apoi vom merge şi vom face ceea ce se cade a face".***

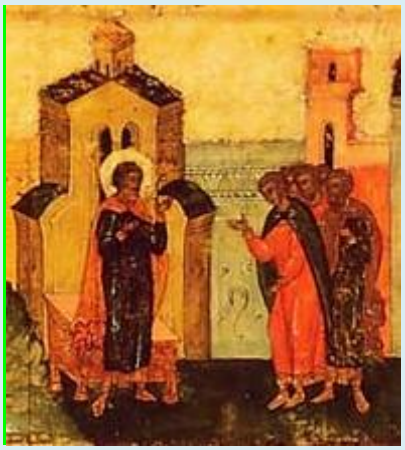

A treia zi, trimişii silind pe Sfântul să meargă cu dânşii la împărat, el n-a mers, ci şi pe unii din oamenii trimişi la dânsul i-a oprit, iar pe alţii i-a trimis cu o scrisoare la împărat.

În scrisoare i-a spus că nu-i este cu putinţă a lăsa cetatea în acel timp, când se face tulburare în popor, pentru că mulţi, lăsând pe părinteştii zei se închină lui Hristos şi acum aproape toată cetatea, întorcându-se de la zei, slăveşte pe Hristos şi aşa se sileşte ca cetatea Iraclia să se depărteze de la împărăţia ta. De aceea rog, împărăţia ta, să te osteneşti şi să vii aici, luând cu tine pe zeii cei mari şi aceasta pentru două pricini: pe de o parte, ca să împaci pe poporul cel tulburat, iar pe de alta, ca să întăreşti dreapta credinţă către zei, aducându-le jertfă cu noi, înaintea a tot poporul. Pentru că, văzându-ne poporul că ne închinăm zeilor celor mari, toţi ne vor urma şi se vor întări în părinteasca credinţă.

O scrisoare ca aceasta Sfântul Teodor a scris împăratului Liciniu, îndemnându-l să vină în Iraclia, pentru că Sfântul voia să pătimească în cetatea sa, adică s-o sfinţească cu sângele său vărsat pentru Hristos şi să întărească şi pe alţii în Sfânta credinţă, prin mucenicească şi bărbătească sa nevoinţă.

Liciniu, împăratul, luând scrisoarea aceea a stratilatului şi citind-o, s-a înveselit. Apoi, nezăbovind, a luat din oastea sa şi din cetăţenii care aveau dregătorie în Nicomidia ca la 8 000 şi bucurându-se, s-a dus în Iraclia cu boierii şi voievozii săi, ducând cu ei şi idolii cei mai mari, de aur şi de argint.

În noaptea aceea, Sfântul, rugându-se după obiceiul său, a avut vedenia aceasta: *se vedea deschis acoperişul casei în care locuia şi lumină cerească, ca un foc mare, l-a strălucit, pogorându-se pe capul lui şi un glas s-a auzit de sus, zicându-i: "**Îndrăzneşte, Teodore, că sunt cu tine**". După acel glas, s-a sfârşit vedenia, iar sfântul a cunoscut că a venit vremea pătimirii lui pentru Hristos şi se bucura cu duhul.*

Auzind că împăratul se apropie de cetate, a intrat în camera sa de rugăciune, cea mai dinlăuntru şi s-a rugat cu plângere, zicând: ***"Doamne Dumnezeule atotputernic, Care nu părăseşti pe toţi cei ce nădăjduiesc în Tine şi îi aperi, fii milostiv şi mă păzeşte de înşelăciunea vrăjmaşului, prin a Ta apărare, ca să nu cad înaintea potrivnicilor mei şi să nu se bucure vrăjmaşul meu de mine. Fii cu mine, Mântuitorule, în nevoinţa mea în care doresc să intru, pentru numele Tău cel sfânt. Tu mă întăreşte, ca să rabd pentru Tine cu bărbăţie, până la sânge şi să-mi pun sufletul pentru dragostea Ta, precum şi Tu, iubindu-ne, Ţi-ai dat pe cruce sufletul pentru noi".*** Aşa rugându-se Sfântul Teodor cu lacrimi şi-a spălat faţa, apoi îmbrăcându-se luminos, a încălecat pe calul său frumos, pe care odinioară a ucis balaurul din Evhaita şi astfel a ieşit cu oastea sa şi cu cetăţenii în întâmpinarea împăratului. Apoi i s-a închinat precum se cădea, făcându-i urare şi zicându-i: ***"Bucură-te, împărate prea puternic şi atotstăpânitor".***

Împăratul, primind cu mare dragoste pe Sfântul Teodor, l-a sărutat şi i-a zis: *"Bucură-te şi tu, prea frumosule tânăr, viteazule ostaş, slăvitule stratilat, luminatule ca soarele, păzitorule înţelept al legilor părinteşti, vrednicule de diademă, pentru că ţi se cade să fii împărat după mine".* Şi, vorbind amândoi multe lucruri vesele, au intrat în cetate cu timpane şi trâmbiţe, dănţuind şi veselindu-se.

A doua zi, fiind pregătit împărătescul scaun, în mijlocul cetăţii, la un loc înalt de privelişte, a venit Liciniu, împăratul, cu toată slava sa şi cu Teodor stratilatul. Apoi a început a lăuda cetatea, poporul şi pe stratilat, zicând: *"Cu adevărat locul acesta este vrednic a se numi scaun dumnezeiesc. Se cuvine ca astfel să se cheme locul acesta, deoarece cetatea este mare şi oamenii drept-credincioşi către zei. Cu adevărat într-alt loc nu se cinstesc zeii astfel ca aici şi nici nu este alt loc mai cuviincios şi mai potrivit pentru slujba marilor zei decât acesta. De aceea şi Iraclie, minunatul şi prea viteazul zeu, fiul marelui zeu Dia şi al zeiţei Alimina, au iubit locul acesta şi în numele lor, s-a numit cetatea aceasta Iraclia. Cu adevărat vrednic este locul acesta de stăpânirea ta, domnule Teodor, ţie ţi se cade a stăpâni o cetate minunată ca aceasta, tu eşti vrednic a cârmui atâta popor, deoarece eşti drept-credincios către zei şi toată dragostea ta este către dânşii, iar ziua şi noaptea nu te îndeletniceşti cu altceva decât numai cu aceasta, ca să placi zeilor elineşti. Deci, acum arată înaintea noastră dragostea ta ce o ai către dânşii şi adu-le jertfă cu închinăciune, ca tot poporul să vadă osârdia ta către zei şi să ştie că eşti prieten zeilor celor mari şi iubit de împăratul".*Acestea le zicea împăratul, momind şi amăgind pe sfântul.

Iar Sfântul Teodor i-a răspuns: ***"Împărate, fie voia ta. Însă să-mi dai în casa mea zeii elineşti de aur şi de argint pe care i-ai adus cu tine, ca mai întâi să-i cinstesc cu jertfe, cu cădiri, cu aromate şi cu închinăciune, în noaptea aceasta şi în noaptea cealaltă. Apoi, la arătare, când vei porunci, le voi jertfi înaintea a tot poporul".***

Împăratul, auzind aceasta, s-a bucurat şi îndată a poruncit să se aducă zeii cei mari de aur şi de argint, pe care luându-i, Sfântul Teodor, i-a dus în casa sa. În noaptea aceea a sfărâmat şi a zdrobit în bucăţi mici pe toţi idolii şi i-a împărţit la săraci. După două zile, împăratul a trimis la sfânt, poruncindu-i să-şi împlinească făgăduinţa la arătare, adică în acea zi să aducă jertfă zeilor, înaintea poporului.

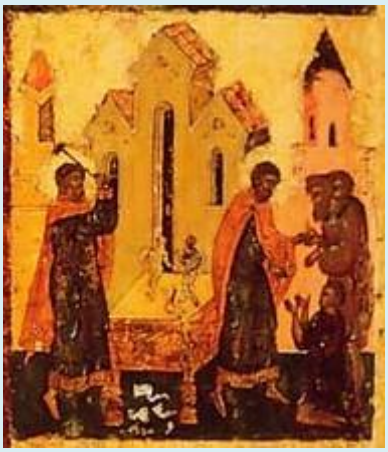

Sfântul a făgăduit să împlinească aceea şi sculându-se, s-a dus la împărat cu sârguinţă, iar împăratul a ieşit la locul de privelişte în mijlocul cetăţii şi aşezându-se pe scaun, a zis către dânsul: *"Prea înţeleptule Teodor, alesule stratilat, cinstitule de împăraţii cei mai înainte de noi, iată a sosit ziua jertfei şi a prăznuirii. Deci, adu jertfă zeilor la arătare, ca să vadă şi ceilalţi oameni osârdia ta către zei şi să se înveţe a fi mai sârguitori şi mai calzi către dânşii".*

Împăratul zicând acestea, un sutaş, anume Maxentie, fiind de faţă, a zis către împărat: "Mă jur pe marii zei că astăzi a fost amăgită împărăţia ta de necuratul acesta de Teodor, căci eu am văzut ieri capul de aur al zeiţei Artemida în mâinile unui sărac care se veselea şi întrebându-l unde l-a găsit, mi-a spus că i l-a dat Teodor stratilat". Auzind aceasta, împăratul s-a cutremurat cu totul şi îndoindu-se, a tăcut multă vreme.

Sfântul i-a răspuns: ***"Aşa este, împărate, mă jur pe puterea Hristosului meu că cele ce-ţi spune Maxentie, sutaşul sunt adevărate şi bine am făcut că am sfărâmat zeii tăi, căci dacă nu au putut să-şi ajute lor, fiind sfărâmaţi, apoi cum pot să-ţi dea ajutor ţie?"***

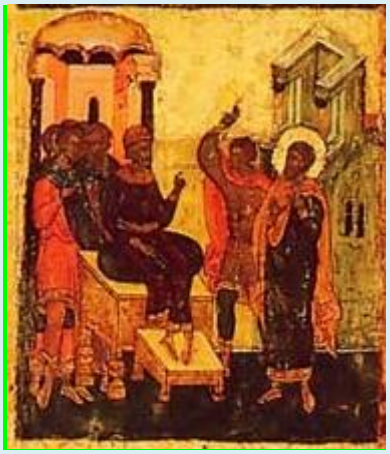

Iar Liciniu auzind un răspuns ca acesta al Sfântului Teodor, a rămas fără de glas ca un mut şi ieşit din minte. Apoi, de multă mâhnire, punându-şi dreapta pe obraz, se întrista, zicând: *"Vai mie, vai mie, cum sunt de batjocorit. Ce să zic şi ce să fac, nu ştiu. Fiind împărat atotputernic, am venit la omul acesta pierzător, adunând atâta mulţime de oameni şi acum sunt batjocorit de toate taberele vrăjmaşilor. Dar mai ales mă jelesc pentru că, pe zeii mei, purtătorii de biruinţă, ticălosul acesta i-a sfărâmat şi i-a împărţit la săraci".*

Apoi a zis către Sfântul Teodor: *"Teodore, acestea sunt răsplătirile tale către zei pentru darurile ce ai luat de la dânşii? Acestea nădăjduiam eu când te cinsteam pe tine? Pentru aceasta am plecat din Nicomidia şi am venit aici la tine? O, răule şi necuviosule! Cu adevărat fiu al vicleşugului şi locaş al vicleniei, care cu înşelăciune m-ai făcut să viu aici. Mă jur pe puterea marilor mei zei că nu-ţi voi răbda aceasta, nici spre bine nu-ţi va fi scornirea aceasta, o, prea neruşinatule".*

Sfântul i-a răspuns : ***"Împărate fără de minte, de ce te mânii, vezi singur şi înţelege bine puterea zeilor tăi. Căci de ar fi fost aceia cu adevărat dumnezei, apoi de ce n-au putut să-şi ajute? De ce nu s-au mâniat asupra mea când îi tăiam, nici n-au trimis foc să mă ardă? Ci, fiind neînsufleţită şi nelucrătoare materie, se tăiau de mâini omeneşti ca aurul şi ca argintul. Tu, împărate, te mânii şi te superi, iar eu mă îmbărbătez şi nu bag în seamă mânia ta. Tu te mâhneşti, iar eu mă bucur de pierderea zeilor tăi. Tu te lupţi cu Dumnezeu, iar eu binecuvântez pe Dumnezeu. Tu huleşti pe adevăratul Dumnezeu, iar eu Îl laud cu cântări. Tu te închini zeilor celor morţi, iar eu mă închin Dumnezeului celui viu. Tu slujeşti necuratului Serapid, iar eu slujesc preacuratului meu Stăpân, Hristos, cel ce şade pe serafimii cei curaţi. Tu***

cinsteşti pe urâtul Apollon, iar eu cinstesc pe Dumnezeu Cel ce trăieşte în veci. Tu eşti din Tracia, iar eu sunt boier al Romei. Tu eşti Liciniu, vânturătorul, iar eu, Teodor, darul lui Dumnezeu. Nu te mânia, o, împărate, nici nu te iuţi, pentru că acestea făcându-le, arăţi tirania ta cea dinăuntru şi te asemeni măgarului şi catârului".

Atunci, Liciniu, împăratul, mâniindu-se şi mai mult, a poruncit să-l întindă gol pe sfânt, în patru părţi şi să-l bată cu vâna de bou. Şi băteau ostaşii pe mucenic fără cruţare, schimbându-se de câte trei şi patru ori. Apoi au dat sfântului şase sute de lovituri pe spate şi cinci sute pe pântece şi-l batjocorea împăratul zicându-i: *"Teodore, aşteaptă până ce va veni la tine Hristos Dumnezeul tău, Care te va scoate din mâinile celor ce te bat".*

Sfântul a răspuns: ***"Fă ceea ce vrei şi nu înceta, căci nici necazul, nici strâmtoarea, nici bătăile, nici sabia, nici oricare muncă nu mă va despărţi de dragostea lui Hristos".***

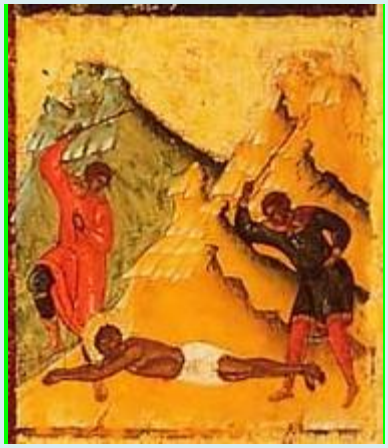

Împăratul, mâniindu-se mai tare, iarăşi i-a zis: *"Oare mărturiseşti încă pe Hristos?"* Şi a poruncit ca să-l bată cu vergi de plumb, pe spate, fără milă, apoi cu unghii de fier să-i strujească trupul şi cu făclii aprinse să-l ardă şi cu hârburi ascuţite să-i frece rănile.

Sfântul, răbdând toate acestea cu bărbăţie, nimic nu zicea decât numai: ***"Slavă Ţie, Dumnezeul nostru".***

După toate acestea împăratul a poruncit să-l închidă pe sfânt în temniţă şi să-i lege picioarele în obezi şi să nu-i dea nimic să mănânce timp de cinci zile.

După cinci zile, a poruncit să se pregătească o cruce şi l-a scos pe mucenic să-l răstignească. Deci ***Sfântul Teodor a fost răstignit precum Hristos, Domnul nostru, de către Pilat.***

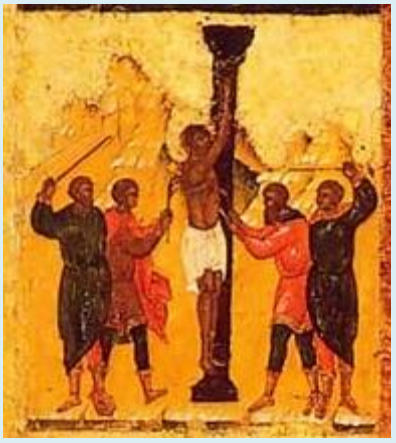

Aşa şi Liciniu i-a pironit mâinile şi picioarele. Apoi, nemilostivii chinuitori au mai adăugat sfântului răni şi dureri, căci au bătut un piron ascuţit şi lung în părţile ascunse ale lui şi cu briciul l-au tăiat. Alţi tineri şi copii, încordându-şi arcurile cu săgeţi, săgetau faţa lui, încât i-au scos cu săgeţi şi luminile ochilor.

Eu - zice scriitorul pătimirilor lui - Uar, notarul, văzând chinurile lui cele grele şi auzind suspinele lui cele dureroase, aruncând cărticica pe care o scriam, am început să plâng înaintea picioarelor lui, zicând: "Binecuvântează-mă. Dă cuvântul tău cel mai de pe urmă robului tău".

Iar stăpânul meu, ostaşul lui Hristos - Teodor - a zis către mine cu glas blând: ***"Uare, nu lăsa slujba ta şi nu înceta privind la chinurile mele, ci scrie toate pătimirile mele şi ziua sfârşitului meu".***

Apoi, strigând către Domnul, el a zis: ***"Doamne, ai zis mai înainte: Eu sunt cu tine, iar acum pentru ce m-ai lăsat? Vezi Doamne, că fiarele cele sălbatice m-au chinuit pentru Tine. Luminile ochilor mei sunt scoase, mi se răneşte faţa, mi se sfărâmă dinţii, iar oasele pe cruce mi se frâng. Pomeneşte-mă, Doamne, pe mine, cela ce rabd cruce pentru Tine, fier, foc şi piroane; de acum, primeşte duhul meu, ca să mă duc din viaţa aceasta".***

Acestea zicându-le, mucenicul a tăcut şi n-a mai grăit nimic, pentru că tot trupul lui era sfărâmat. Iar Liciniu, socotind că acum mucenicul era mort, l-a lăsat pe cruce spânzurat. Atunci, ***înaintea schimbării străjii pentru noapte, îngerul Domnului l-a pogorât de pe cruce şi l-a făcut cu totul întreg şi sănătos, precum era mai întâi şi sărutându-l, i-a zis: "Bucură-te şi te întăreşte cu darul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, că iată cu tine este Domnul Dumnezeu. Dar pentru ce ai zis că te-a lăsat? Săvârşeşte-ţi alergarea nevoinţii tale, că vei veni către Domnul, ca să iei cununa nemuririi, cea pregătită ţie". Îngerul, zicând acestea mucenicului, s-a făcut nevăzut, iar Sfântul mucenic Teodor, mulţumind lui Dumnezeu, a început a cânta: Înălţa-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu şi voi binecuvânta numele Tău, în veac şi în veacul veacului.***

Liciniu, nesosind încă ziua, a trimis doi sutaşi ai săi, pe Antioh şi Patricie, zicând către dânşii: *"Mergeţi şi aduceţi trupul lui Teodor cel ce rău a murit, ca în raclă de plumb să se aşeze şi să-l arunc în adâncul mării, ca nu cumva*

creştinii cei nebuni să-l ia". Sutaşii, apropiindu-se de locul crucii, au văzut crucea, iar pe mucenicul cel răstignit pe dânsa nu l-au văzut. Atunci a zis Antioh lui Patricie: "Cu adevărat grăiesc galileenii, că Hristos al lor S-a sculat din morţi, precum mi se pare şi pe Teodor, robul Său, l-a înviat". Patricie, venind mai aproape de cruce, a văzut pe Sfântul Teodor şezând şi lăudând pe Dumnezeu. Apoi, Patricie a strigat cu glas mare, zicând: **"Mare este Dumnezeul creştinilor şi nu este alt Dumnezeu afară de El".**

Apropiindu-se amândoi sutaşii de sfânt, au zis: "Rogu-te, mucenice al lui Hristos, primeşte-ne pe noi. Din ceasul acesta suntem şi noi creştini". Acei doi sutaşi crezură în Hristos în acea zi, iar cu dânşii încă 70 de ostaşi. Înştiinţându-se de aceasta, Liciniu a trimis pe Sixt, slujitorul său şi împreună cu dânsul 300 de ostaşi, ca să ucidă pe toţi cei ce crezuseră în Hristos. Ei, mergând şi văzând minunile ce le făcea Sfântul Teodor cu puterea lui Hristos, au crezut şi aceia în Domnul nostru Iisus Hristos. Şi s-a adunat mulţime nenumărată de popor în locul acela, strigând: **"Unul este Dumnezeu, adică Dumnezeul creştinilor şi nu este alt Dumnezeu afară de El".** Apoi iarăşi strigau: "Unde este Liciniu, tiranul, să-l ucidem? Pentru că noi avem ca Dumnezeu şi Împărat pe Hristos, Cel propovăduit de Teodor".

Atunci s-a făcut mare gâlceavă şi tulburare în popor, precum şi vărsare de sânge, pentru că a venit un ostaş cu sabia, anume Leandru, care s-a repezit asupra Sfântului Teodor, vrând să-l lovească, iar Sixt, slujitorul împăratului, l-a oprit, i-a smuls sabia din mâinile lui şi l-a străpuns prin mijloc.

Alt ostaş, pe nume Mirpos, repezindu-se, a ucis pe slujitor. Sfântul Teodor, potolind tulburarea poporului, a strigat: ***"Încetaţi iubiţilor, Domnul meu Iisus Hristos S-a răstignit, oprind pe îngeri ca să nu se facă izbândire neamului omenesc".***

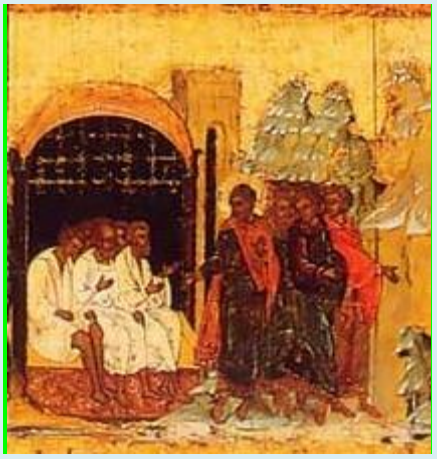

Sfântul Teodor multe grăind, rugându-i şi sfătuindu-i, a potolit gâlceava şi tulburarea poporului şi mergea pe lângă închisoare. Dar în urma sa era toată mulţimea poporului şi a ostaşilor, iar cei ce erau în închisori, legaţi, strigau cu glas mare către sfânt: "Miluieşte-ne, robul lui Dumnezeu, Celui de sus".

Sfântul, dezlegându-i din legături, cu cuvântul şi uşile temniţei deschizând, le-a grăit: ***"Mergeţi în pace şi mă pomeniţi, o, bărbaţilor".*** Apoi s-a adunat la dânsul toată cetatea şi toţi, lepădându-se de închinarea la idoli, prea măreau pe Hristos, unul Dumnezeu, iar cei neputincioşi se tămăduiau şi diavolii din oameni se izgoneau, căci de care se atingea sfântul numai cu mâna sau numai cu hainele, îndată acela câştiga tămăduirea.

Un ostaş oarecare, din cei mai de aproape ai lui Liciniu, văzând cele ce se făceau, a alergat la Liciniu, spunându-i: "Toată cetatea, lăsând pe zei, crede în Hristos, prin învăţătura şi vrăjile lui Teodor".

Împăratul, umplându-se de mânie, îndată a trimis un speculator, ca să taie capul lui Teodor. Dar poporul, văzând pe speculator, a ridicat iarăşi gâlceavă şi tulburare, sculându-se asupra lui Liciniu, voind să ucidă pe speculator.

Sfântul i-a sfătuit cu blânde cuvinte să înceteze o scornire ca aceea, zicându-le: ***"Fraţilor şi părinţilor, nu ridicaţi război asupra lui Liciniu, pentru că este slugă a diavolului, căci mie de acum mi se cade să mă duc la Domnul meu, Iisus Hristos!"***

Acestea zicând, a început a se ruga lui Dumnezeu, apoi a binecuvântat pe fraţi şi s-a însemnat cu semnul crucii. Apoi a zis către sluga sa: ***"Fiul meu, Uare, să te îngrijeşti a scrie ziua săvârşirii mele, iar trupul meu să-l duci în Evhaita, spre stăpânirea strămoşilor mei, iar când şi tu te vei sfârşi, să porunceşti să te îngroape de-a stânga mea".*** *Şi, rugându-se din nou, a zis:* ***"Amin".***

După aceasta şi-a plecat sub sabie cinstitul şi sfântul său cap şi astfel s-a săvârşit, mucenicește, în opt zile ale lunii februarie, sâmbăta, la trei ceasuri din zi.

După tăierea lui, tot poporul a făcut cinste mare Sfântului, întâmpinându-l cu lumânări şi tămâie. Apoi, la loc cinstit a pus trupul lui, care a fost dus apoi în Evhaita cu slavă, în opt zile ale lunii iunie.

Şi se făceau acolo minuni mari şi nenumărate, întru slava lui Hristos Dumnezeu, Căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, se cuvine cinste şi închinăciune, în veci. Amin.

***

Se cuvine a şti că sunt doi sfinţi Teodori mari mucenici în Evhaita. Cel dintâi, Tiron şi al doilea este acesta, Stratilat.

Sfântul Teodor Tiron a pătimit mai înainte în împărăţia lui Maximian şi Maximin, nepotul său în anul de la facerea lumii 5797, iar de la naşterea lui Hristos, 289. Şi s-a aşezat în Evhaita, precum se scrie despre el, în 17 zile ale acestei luni.

După dânsul, mai pe urmă, a pătimit acest Sfânt Teodor Stratilat, la 22 sau 23 de ani, în zilele lui Liciniu. Pe vremea împărăţiei lui Constantin, în anul de la zidirea lumii 5820, iar de la naşterea lui Hristos 312, l-a mutat asemenea în Evhaita.

Amândoi aceşti sfinţii sunt evhaiteni.

(După Sfântul Simeon Metafrast)

Vieţile Sfinţilor - Aducerea moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 iunie)

Sfântul Teodor Stratilat este prăznuit pe 8 februarie, în vreme ce pe 8 iunie facem pomenirea mutării sfintelor sale moaşte din cetatea Eracliei în Evhaita.

Sfântul Teodor Stratilat a vieţuit la sfârşitul secolului al III-lea şi începutul secolului al IV-lea. A fost supus la multe chinuri pentru că a refuzat să aducă jertfă idolilor. După cinci zile de temniţă, este răstignit asemeni lui Hristos. I-au fost pironite mâinile şi picioarele, iar trupul i-a devenit ţintă tinerilor arcaşi. ***Noaptea, îngerul Domnului l-a coborât de pe cruce şi l-a făcut sănătos.*** În urma acestei minuni, mulţi păgâni s-au convertit la creştinism. I s-a tăiat mai târziu capul, din porunca împăratului Liciniu.

Amintim că înaintea muceniciei sale, Sfântul Teodor a lăsat următoarele porunci în testamentul pe care i l-a lăsat lui Varus, ucenicul său: ***„În Evhaita să îngropi trupul meu, în pământul strămoşilor mei."***

Sfântul Anastasie din Sinai a scris despre o minune a icoanei Sfântului Teodor: ***În oraşul Karast de lângă Damasc se afla o biserică închinată Sfântului Teodor Stratilat. Când saracinii au cucerit Damascul, un grup de saracini s-au instalat în biserică cu nevestele şi copiii lor. Acolo, în frescă, se afla pictat chipul Sfântului Teodor. Unul dintre saracini a tras cu o săgeată şi a lovit chipul sfântului în faţă. De îndată, din faţa sfântului a început să curgă sânge. Curând după aceea, toţi saracinii aceia au pierit în acea biserică.***

Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat - drumul spre sfințenie

Pe vremea când împăratul Liciniu dăduse ordin ca toți cei credincioși să fie prinși și chinuiți până la moarte, mii de oameni pierzându-și viața în cele mai atroce moduri, a fost aflat și Sfântul Teodor Stratilat că Îl mărturisește pe Hristos și îi întoarce pe mulți la credință.

Născut în Evhaita, Sfântul Teodor era cunoscut pentru frumusețea sa exterioară și interioară, fiind unul dintre cei mai buni oratori, fiind voievod și stăpân al cetății Iraclia. Cuviosul a reușit să aducă toată cetatea la dreapta credință, după ce a ucis un balaur ce sălășluia în apropierea Evhaitei și de care toată lumea se înfricoșa. Dar Sfântul Teodor s-a rugat și a primit ajutor de la Dumnezeu Cel Adevărat să ucidă balaurul, așa că a fost chemat de împăratul Liciniu, închinător la idoli, cu înșelăciunea că dorește să îi facă daruri pentru fapta sa.

Sfântul Teodor, fiind înțelept, nu a ascultat porunca, ci l-a chemat pe împărat la el, ca să pătimească în cetatea sa. În noaptea aceea Domnul i-a grăit sfântului în timpul unei vedenii să îndrăznească, pentru că este cu el, iar Sfântul Teodor a înțeles că venise vremea să își mărturisească până la capăt credința.

Ajuns împăratul în cetate și aducând cu el idolii, i-a cerut lui Teodor să se închine lor, iar cuviosul a cerut răgaz vreme de două zile, timp în care a sfărâmat zeii, pentru a-i arăta împăratului că aceștia nu l-ar putea ajuta în vreun fel, din moment ce nici lor nu și-au putut ajuta.

Plin de mânie, Liciniu a poruncit ca Sfântul Teodor să fie întins gol și bătut cu vine de bou, până când ostașii oboseau și se schimbau între ei, iar sfântul doar dădea slavă Domnului. Și i-au zdrobit trupul cu unghii de fier și i-au adâncit rănile cu făclii aprinse, i-au pus picioarele în obezi și l-au întemnițat, iar după cinci zile în care l-au ținut flămând l-au răstignit, pironindu-i mâinile și

picioarele. Și l-au săgetat, până când i-au scos ochii, iar cuviosul nu mai zicea nimic, încât au crezut toți că e mort. Dar când s-a înserat, îngerul Domnului l-a coborât de pe cruce și l-a făcut sănătos, întărindu-l să nu se lase până nu va lua cununa biruinței.

Trimițând împăratul ostașii să îi aducă trupul, aceștia l-au găsit viu, așa încât sute dintre ei au început să creadă în Hristos, iar Sfântul Teodor a mers singur la împărat, dezlegându-i în drumul său pe cei închiși.

Și și-a plecat cuviosul capul sub sabie, împlinindu-și drumul mucenicesc, iar trupul său a fost dus în Evhaita, făcându-se mari minuni în rândul celor care îi cereau ajutorul, prin rugăciune.

Așa a devenit Evhaita casă a doi sfinți Teodor, mai întâi a lui Teodor Tiron, pe vremea împăratului Maximian, iar apoi a lui Teodor Stratilat.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului măritului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 februarie)

În această lună (februarie), ziua a opta, pomenirea Sfântului măritului marelui mucenic Teodor Stratilat.

Acest sfânt a trăit pe vremea împăratului Liciniu. ***Se trăgea după neam din Evhaita şi locuia în Iracleea, care se află lângă marea Neagră.*** El întrecea pe mulţi cu podoaba sufletului, cu frumuseţea trupului şi cu puterea cuvintelor; şi toţi căutau să-i câştige prietenia. Chiar şi Liciniu s-a găsit multă vreme în legătură cu el, cu toate că auzise că este creştin şi că defăimase pe idoli.

Odată Liciniu a trimis pe câţiva bărbaţi din Nicomidia, care erau de acelaşi rang cu Teodor, şi le-a poruncit să aducă cu cinste înaintea lui pe mucenic. Când aceştia s-au întors şi i-au spus lui Liciniu răspunsul fericitului Teodor (cum că se cădea mai degrabă ca împăratul să se ducă acolo, cu cei mai mari dintre zeii lui) atunci împăratul a pornit îndată la Iracleea.

Iar Sfântul Teodor, pregătit de mai înainte fiind prin vedenii ce i-au fost trimise în vis de Dumnezeu, când a auzit că Liciniu se apropie, a încălecat pe cal şi i-a ieşit înainte, cinstindu-l precum se cuvine.

Şi Liciniu întinzându-i mâna dreaptă, şi întrebându-l de sănătate, a intrat în cetate, şi şezând într-un loc înalt, îndemna pe fericitul Teodor, să aducă jertfă zeilor săi.

Iar sfântul, cerând lui Liciniu pe zeii cei mai de seamă, ca şi cum ar fi voit să-i cinstească mai întâi acasă, şi numai după aceasta să le aducă şi jertfe de obşte, împăratul dându-i voie, el a luat pe zeii cei de aur şi de argint, şi la miezul nopţii i-a sfărâmat, şi făcându-i pe toţi mici bucăţi, i-a împărţit celor săraci şi celor lipsiţi. Şi când s-a făcut ziuă Maxenţiu Comentarisie a spus împăratului, că a văzut capul zeiţei celei mari, Artemida, în mâinile unui sărac.

De aceea, din porunca lui Liciniu, sfântul a fost prins şi adus înaintea lui, unde a fost supus la nenumărate chinuri şi apoi a fost aruncat în temniţă cu picioarele în butuci, unde a petrecut acolo nemâncat şapte zile. După aceea iarăşi a fost scos şi supus la şi mai grele chinuri în timp ce era pironit pe cruce, în văzul mulţimii din care mulţi luau parte la chinuirea sfântului, care răbda chinurile cu ajutorul lui Dumnezeu.

Văzând aceasta, au crezut în Hristos optzeci şi cinci de oameni şi după dânşii alţi trei sute de slujitori, a căror căpetenie era antipatrul Chestiu, care fiind trimişi să omoare pe cei dintâi, au crezut în Hristos.

Şi dacă Liciniu, a văzut că se face zgomot mult în cetate, a poruncit să se taie capul sfântului. Dar mulţime multă de creştini s-a ridicat să-i oprească şi abia potolindu-i sfântul, şi făcând rugăciuni către Hristos, i-au tăiat capul, săvârşindu-şi astfel calea muceniciei sale.

Iar sfintele lui moaşte au fost mutate din Iracleea la Evhaita, şi puse în locaşul părinţilor săi, precum a poruncit mucenicul lui Avgar, tahigrafului său, să facă.

Acesta, fiind de faţă la mucenicia lui, a scris mai pe larg toată istoria muceniciei sale, întrebările pe care le-a primit şi răspunsurile pe care le-a dat şi a mai descris şi vremea şi chipurile chinurilor sale de multe feluri, precum şi ajutorul pe care l-a primit de la Dumnezeu.

Sinaxar - Pomenirea aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat (8 iunie)

În această lună (iunie), în ziua a opta, pomenirea aducerii moaştelor Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat.

Acesta a trăit în zilele lui Liciniu, născut fiind în Evhaita, de acolo trăgându-se cu neamul, şi petrecând în Heracleea ce se afla lângă Marea Neagră, fiind om frumos la trup, dar şi mai frumos la suflet, împodobit cu cuvântul şi cu cunoştinţa, şi cu cealaltă înţelepciune. Acesta trecând prin toate felurile de chinuri, lăsând la pământ fericitul său trup, izvor de tămăduiri izvorăşte pentru cei ce merg către dânsul cu credinţă. Iar sfântul său suflet petrece, şi locuieşte în ceruri.

Aducere a cinstitului său trup prăznuim astăzi. Căci mutarea acestuia de la Heracleea la Evhaita, şi aşezarea lui în casa părintească a sfântului, după cum însuşi mucenicul a poruncit pentru aceasta lui Uar slugii sale, mai înainte de a i se tăia capul.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat; Sfântul proroc Zaharia (8 februarie)

Sfântul Teodor (†320) a trăit pe vremea împăratului Liciniu (308-324), iar neamul său era din Evhaita. El era în oaste stratilat, adică general, iar împăratul îi încredinţase cârmuirea cetăţii Heracleea din ţinutul Pontului.

Sfântul Teodor avea un suflet curat şi pe mulţi îi întrecea atât prin înţelepciunea şi bunătatea sa, cât şi prin frumuseţea trupului. Fiindcă era şi un orator bun, puternic în cuvânt, mulţi căutau să-l aibă prieten. Până şi Liciniu dorea să-l întâlnească, deşi auzise că este creştin. Auzind însă împăratul că Teodor nu a vrut să aducă cinstire zeilor păgâni şi că se ostenea cu propovăduirea credinţei în Hristos Iisus, îndemnându-i pe toţi să renunţe la închinarea la idoli, a hotărât să-l cerceteze el însuşi. Astfel, a mers împăratul în Heracleea şi, la cererea Sfântului Teodor, i-a dat acestuia îngăduinţa să ia idolii de aur acasă la el spre a-i cinsti după datina păgânească. Însă sfântul a sfărâmat idolii în bucăţi şi i-a împărţit săracilor.

A doua zi, Maxenţiu sutaşul i-a spus împăratului că a văzut capul de aur al zeiţei celei mari, Artemida, că era purtat de un sărac. Iar acela, fiind întrebat, a mărturisit că de la Teodor Stratilat l-a primit. Auzind acestea, împăratul s-a mâniat cumplit şi l-a supus pe Sfântul Teodor la chinuri groaznice, iar în cele din urmă a poruncit să i se taie capul.

Sfintele sale moaşte au fost duse în anul 1260 la Veneţia, unde se află şi astăzi.

***

Tot astăzi pomenim şi pe Sfântul proroc Zaharia (†520 î.Hr.) care era din neamul lui Israel, din seminţia lui Levi, fiu al lui Varahia. El este al 11-lea

dintre prorocii mici ai Vechiului Testament, iar numele lui înseamnă „Dumnezeu şi-a adus aminte”.

Sfântul Zaharia a propovăduit împreună cu prorocul Agheu, îmbărbătând poporul la zidirea templului din Ierusalim.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii mucenici Nicandru şi Marcian, Aducerea moaştelor Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 iunie)

Sfinţii Nicandru şi Marcian erau ostaşi în armata romană de la Dunăre şi îşi îndeplineau slujirea ostăşească în cetatea Durostorum (astăzi Silistra), pe vremea împăratului Diocleţian (284-305). În acea vreme, în cetăţile de la Dunăre a venit cezarul Maximian Galeriu, care a îndepărtat pe toţi ostaşii creştini din armata romană, arestându-i şi persecutându-i până la moarte.

Pentru că Sfinţii ostaşi Nicandru şi Marcian au mărturisit împreună cu alţi trei ostaşi: Pasicrat, Valention, Isihie, şi cu veteranul Iuliu că sunt creştini, au fost aruncaţi în închisoare. Apoi, au fost cercetaţi şi siliţi să se lepede de Hristos, dar ei, nevrând să apostazieze, au fost bătuţi şi chinuiţi în multe feluri.

Văzând împăratul că nu-i poate îndupleca să se închine zeilor, a poruncit să se taie capetele Sfinţilor Nicandru şi Marcian la 8 iunie. Şi aşa aceşti sfinţi au primit de la Hristos-Domnul cununa muceniciei.

***

Astăzi facem pomenirea aducerii cinstitelor moaşte ale Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat.

El a pătimit pentru Hristos pe vremea păgânului împărat Liciniu (308-324) în cetatea Iraclia (Heracleea Pontului), unde sfântul era dregător.

Sfârşitul său mucenicesc a fost la data de 8 a lunii februarie a anului 319.

Astăzi cinstim aducerea moaştelor sale din Iraclia, în patria sa, adică în Evhaita. Căci aşa i-a poruncit Sfântul Teodor slugii sale, Uar: „Trupul meu să-l duci în Evhaita, în ţara strămoşilor mei”.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat; Sfântul proroc Zaharia (8 februarie)

1. Sfântul Teodor a trăit pe vremea împăratului Liciniu (308-324), fiind cu neamul din cetatea Evhania (aproape de Evhaita, îm Asia Mică). Şi a fost în oaste stratilat, adică general, iar împăratul îi încredinţase cârmuirea cetăţii Heracleea, din ţinutul Pontului.

Sfântul întrecea pe mulţi cu virtuţile sufletului, cu frumuseţea trupului şi cu puterea cuvântului şi mulţi căutau să-l aibă prieten. Până şi împăratul Liciniu dorea să-l întâlnească.

Auzind, însă, că acest dregător al său nu numai că s-a îndepărtat de cinstirea zeilor, dar se ostenea şi cu propovăduirea credinţei în Hristos şi îndeamna pe toţi să se lepede de închinarea idolilor, împăratul a hotărât să-l cerceteze el însuşi şi, de nu se va întoarce, cu înfricoşătoare moarte să-l piardă.

Astfel, împăratul a venit în Heracleea şi, la cererea Sfântului Teodor, i-a dat acestuia îngăduinţa să ia idolii de aur acasă la el, spre a-i cinsti după datină.

Dar, ducându-i acasă, sfântul a sfărâmat idolii în bucăţi şi i-a împărţit săracilor. Iar după ce s-a făcut ziuă, un sutaş a spus împăratului că a văzut capul de aur al zeiţei Artemida - zeiţa care fusese dată în ajun Sfântului Teodor - şi că acum era purtat de un sărac.

Şi acesta, fiind întrebat, a mărturisit că de la Teodor Stratilat l-a primit. Şi împăratul, auzind de o faptă ca aceasta, a rămas mut de mânie. Deci, poruncind slujitorilor, sfântul a fost prins şi adus înaintea sa.

Atunci, mărturisind el că toate cele spuse de sutaş sunt adevărate, a fost osândit la chinuri grele. Şi a îndurat Sfântul Teodor, cu credinţă şi cu vitejie, toate chinurile; şi, pătimind, neîncetat propovăduia credinţa în Hristos.

În cele din urmă a fost răstignit pe cruce, unde a pătimit o zi întreagă, încât păgânii credeau că va muri, dar noaptea un înger l-a tămăduit de răni şi l-a făcut întreg sănătos. Această minune a adus pe mulţi la credinţa creştină.

Deci, împăratul, văzând că nu poate să-l întoarcă la zadarnica cinstire a idolilor, a poruncit să i se taie capul. Şi, astfel, s-a săvârşit Sfântul Teodor mucenicește în ziua de 8 februarie a anului 320.

După o vreme, sfintele lui moaşte au fost mutate în cetatea de naştere, Evhania (în apropiere de Evhaita), care mai apoi s-a numit Teodoropole, în cinstea sfântului. Peste multă vreme, în anul 1260, cea mai mare parte din moaştele lui a fost dusă la Veneţia, unde se află şi astăzi.

Aducerea cinstitelor sale moaşte din Heracleea în Evhania se prăznuieşte în fiecare an la 8 iunie. La aceeaşi dată se pomeneşte şi minunea care s-a făcut cu icoana lui, despre care mărturisesc Sfântul Anastasie Sinaitul şi Sfântul Ioan Damaschin.

Astfel, aproape de cetatea Damascului era un loc numit Carsat, unde era o biserică a Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat. Acest loc l-au luat turcii în stăpânire. Ei au adus în ea dobitoacele lor şi femeile şi copiii lor.

Şi era acolo, zugrăvit pe perete, chipul Sfântului mare mucenic Teodor. Şi, într-o zi, şezând mulţi necredincioşi în biserica aceea şi vorbind între ei, unul a luat un arc şi o săgeată şi, încordându-l, a tras în icoană.

Şi s-a înfipt săgeata în umărul drept al sfântului şi îndată a curs sânge din icoană, ca dintr-un om viu. Şi, văzând acea minune, turcii s-au mirat, însă n-au ieşit din biserică, ci au locuit în ea mai departe.

Şi erau acolo douăzeci de turci cu femeile şi copiii lor, şi, în puţine zile, toţi au murit ca loviţi de o amară boală. Iar cei ce locuiau în afara bisericii, în aceeaşi vreme, au rămas întregi şi sănătoşi.

Şi spune cuviosul Anastasie Sinaitul despre icoana aceea, pe care a văzut-o, că erau pe ea urme de sânge, care cursese din rană.

Această minune a fost spre înfricoşarea necredincioşilor, iar nouă, credincioşilor, spre învăţătură, ca să ştim că datori suntem a cinsti sfintele icoane,

pentru că cinstirea lor se înalţă către cel înfăţişat pe ele şi prin ele ni se dă şi lucrează în noi harul cel minunat al Dumnezeului nostru.

Tradiţia ortodoxă deosebeşte pe Sfântul Teodor Stratilat de Sfântul Teodor Tiron (pomenit la 17 februarie şi în prima sâmbătă a Postului mare).

La noi în ţară se găsesc părţi din moaştele Sfântului Teodor Stratilat la Catedrala arhiepiscopală din Râmnicu Vâlcea, precum şi în Bucureşti, la Mănăstirea Stavropoleos, la biserica Sfânta Vineri - Drumul Taberei, precum şi în alte sfinte locaşuri.

2. Sfântul proroc Zaharia († 520 î. Hr.) - S-a născut în Haldeea în timpul robiei babilonice. Misiunea lui profetică a început în al doilea an al domniei lui Darius I al lui Histaspe, regele perșilor (521-485), adică pe la anul 520 î. Hr., după întoarcerea evreilor din robie.

El a îndemnat poporul să înceapă lucrările pentru refacerea templului.

Cartea proorocului Zaharia are 14 capitole. Ea cuprinde tot felul de încurajări de viitor pentru Ierusalim și pentru poporul iudeu. Glasul proorocului Zaharia vestește printre veacuri împlinirea legii morale.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfinţii mucenici Nicandru şi Marcian, Aducerea moaştelor Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 iunie)

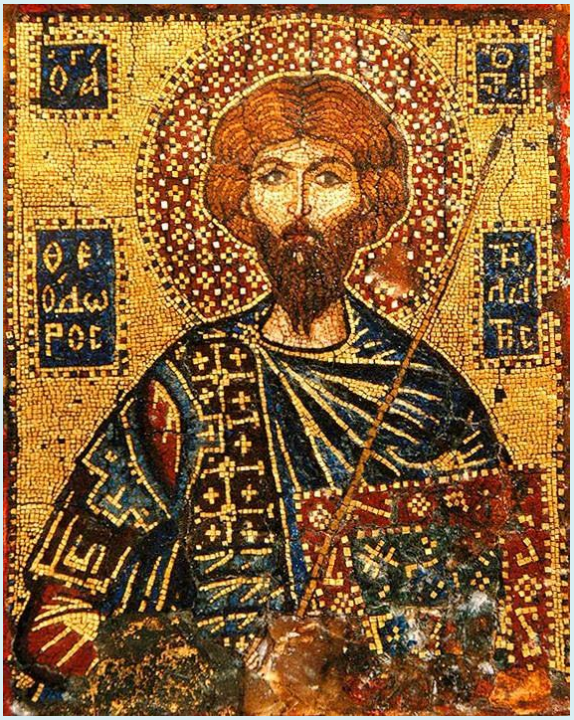

1. Sfinţii mucenici Nicandru şi Marcian au fost ostaşi în armata romană de la Dunăre şi îşi îndeplineau slujirea ostăşească în cetatea Durostorum, astăzi Silistra, pe vremea împăratului Diocleţian (284-305).

În anul 298, cezarul Maximian Galeriu a îndepărtat din armată pe ostaşii creştini, arestându-i şi persecutându-i până la moarte. Când a venit Maximian Galeriu în cetăţile de la Dunăre, Sfinţii ostaşi Nicandru şi Marcian au mărturisit împreună cu alţi trei ostaşi, Pasicrat, Valention, Isihie, şi cu veteranul Iuliu că sunt creştini, fiind aruncaţi în închisoare din porunca împăratului.

Din nou au fost cercetaţi, îndemnaţi şi apoi siliţi să se lepede de Hristos. Dar ei, nevrând să se lepede de Mântuitorul, au fost bătuţi şi chinuiţi în felurite chipuri.

Au rămas statornici în credinţa Domnului nostru Iisus Hristos, iar împăratul Maximian Galeriu, văzând că nu-i poate înduplecа să se închine zeilor, a poruncit să li se taie capetele Sfinţilor Nicandru şi Marcian în 8 iunie, primind astfel de la Hristos cununa muceniciei.

2. Sfântul mare mucenic Teodor a pătimit pentru Hristos de la păgânul împărat Lichinie, în cetatea Eracliei, unde era voievod.

Vremea sfârşitului său a fost în opt zile ale lunii februarie, iar în această lună şi zi se cinsteşte aducerea cinstitelor lui moaşte din cetatea Eracliei în Evhaita, patria lui. Pentru că aşa i-a zis el lui Uar, slugii sale, care a privit la pătimirea sa şi a scris-o pe aceea: „Trupul meu să-l pui în Evhaita, în stăpânirea strămoşilor mei”.

Deci cel ce va voi să ştie toate cele despre acest sfânt, să citească pătimirea lui cea scrisă pe larg şi pusă în ziua de opt februarie.

Iar noi să pomenim aici o minune care s-a făcut de icoana lui şi pentru care Sfântul Anastasie Sinaitul şi Sfântul Ioan Damaschin ne încredinţează. Acea minune a fost astfel: Departe de cetatea Damascului, ca la patru mii de paşi, era un loc care se numea Carsat, unde era biserica Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat.

Şi când au luat saracinii locul acela în stăpânirea lor şi au început a locui acolo, mulţi dintre dânşii au intrat în biserica mucenicului şi au întinat-o cu toate necurăţiile, pentru că au băgat în ea dobitoacele lor, femeile şi copiii şi făceau acolo multe păcate trupeşti spurcate şi urâte.

Şi acolo, pe un perete, era pictat chipul Sfântului mare mucenic Teodor, iar într-o zi oarecare, şezând mulţi saracini şi vorbind în biserica aceea, unul dintre dânşii a luat un arc şi o săgeată şi, încordând arcul, a săgetat în acel chip şi a nimerit cu săgeata în umărul drept al sfântului şi îndată a curs sânge din icoană, ca dintr-un om viu.

Şi văzând saracinii această minune, s-au mirat, însă n-au ieşit din biserică, ci locuiau în ea şi îşi săvârşeau necurăţiile după obiceiul lor cel spurcat.

Şi erau cei ce locuiau acolo douăzeci de saracini, fiecare având femeile şi copiii lor; şi în puţine zile toţi au pierit cu moarte amară, fiind loviţi fără de veste. Iar cei ce locuiau afară din biserică, toţi au rămas sănătoşi în acea vreme.

Şi spune cuviosul Anastasie Sinaitul despre acea icoană, că a văzut-o el însuşi şi era pe ea semnul sângelui ce cursese din rană.

Această minune a fost spre înfricoşarea saracinilor necredincioşi, iar nouă credincioşilor spre învăţătură, ca să ştim că suntem datori a cinsti sfintele icoane, căci prin ele se fac minuni şi lucrează minunat darul Dumnezeului nostru.

Proloagele din 8 februarie

PROLOAGELE

ÎN FIECARE ZI ÎMPREUNĂ CU SFINȚII

Luna februarie în 8 zile: pomenirea Sfântului, slăvitului marelui mucenic Teodor Stratilat (†320).

Acesta a trăit pe vremea împăratului Licinius(308-321), trăgându-se cu neamul din Evhaita. Şi, fiind un general viteaz - numele de Stratilat arăta că era un mare conducător de oaste - împăratul îi încredinţase cârmuirea cetăţii Heracleea, lângă Marea Neagră. Şi întrecea Sfântul pe mulţi, cu podoaba sufletului, cu frumuseţea trupului şi cu puterea cuvântului şi mulţi căutau să-l aibă prieten.

Până şi Licinius împăratul dorea să-l întâlnească, măcar că auzise că era creştin. Auzind însă că acest dregător al său, nu numai că s-a îndepărtat de cinstirea zeilor, dar se ostenea şi cu propovăduirea credinţei în Hristos, şi îndemna, pe toţi, să se lepede de închinarea idolilor, împăratul hotărî să-l cerceteze el însuşi şi, de nu se va întoarce, cu înfricoşătoare moarte să-l piardă. A mers, deci, în Heracleea împăratul şi, la cererea Sfântului Teodor, i-a dat acestuia îngăduinţă să ia idolii de aur acasă la el, spre a-i cinsti, după datină. Dar, ducându-i acasă, Sfântul a sfărâmat idolii în bucăţi şi i-a împărţit la săraci. Iar dacă s-a făcut ziuă, Maxenţiu sutaşul a spus împăratului, că a văzut capul de aur al zeiţei celei mari, Artemida, zeiţa care fusese dată în ajun Sfântului Teodor, şi că acum era purtat de un sărac. Şi acesta, fiind întrebat, a mărturisit că, de la Teodor Stratilat l-a primit.

Şi împăratul, auzind, de o faptă ca aceasta, a rămas mut de mânie. Deci, poruncind slujitorilor, sfântul a fost prins şi adus înaintea sa. Şi, mărturisind el că toate cele spuse de sutaş sunt adevărate, sfântul a fost osândit la chinuri grele. Şi a îndurat Sfântul Teodor, cu credinţă şi cu bărbăţie, toate chinurile; şi pătimind, neîncetat propovăduia credinţa în Hristos.

Deci, împăratul, văzând că nu poate să-l întoarcă la zadarnica cinstire a idolilor, a poruncit să i se taie capul şi, astfel, s-a săvârşit în ziua de 8 februarie.

Iar sfintele lui moaşte au fost îngropate în cetatea de naştere, Evhaita, care mai apoi s-a numit Theodoropol, în cinstea sfântului. Peste multă vreme, în anul

1260, ele au fost duse la Veneţia, unde se află şi astăzi. Tot în Veneţia se află şi o statuie a Sfântului Teodor, aşezată pe un stâlp, din vestita piaţă a Sfântului Marcu.

Întru această zi, pomenirea Sfântului prooroc Zaharia.

Numele Zaharia însemnează "pomenirea lui Dumnezeu", iar proorocul Zaharia era din neamul lui Israel, din tribul lui Levi, fiu al lui Varahia şi s-a născut în robie. Nu-i unul şi acelaşi om cu Zaharia proorocul mucenic, de care vorbeşte Mântuitorul în Evanghelie (Matei 23, 35).

El era preot când a venit din Babilon, în Ţara sfântă şi a propovăduit, împreună cu proorocul Agheu, îmbărbătând poporul la zidirea templului, pe vremea lui Darius I(520 i.Hr.) şi a lui Zorobabel, la şaptesprezece ani de la întreruperea lucrărilor. Cu acest gând de îmbărbătare a poporului, a folosit proorocul, în cuvântul său, amintiri din trecut, fapte din vremea sa şi povestiri din viitor.

El a proorocit, astfel, că Ierusalimul şi templul vor fi clădite din nou şi se vor umple de binecuvântări cereşti; că Zorobabel, chemat să zidească templul, este o preînchipuire a lui Mesia, cel aşteptat să vie; că Dumnezeu se va împăca cu Israel, numai dacă acest popor va păzi dreptatea, primind un duh de milă şi de rugăciune, iar neamurile păgâne vor fi pedepsite şi se vor întoarce la Dumnezeu, care va fi singurul Dumnezeu peste tot pământul; că Mesia va intra în Ierusalim biruitor şi smerit, pentru o veşnică domnie de pace, iar fericirea adusă de El va începe de la Ierusalim.

Cartea lui este cea mai lungă din scrierile proorocilor mici. Deci, proorocind el, încă, şi multe altele, a adormit în Domnul cu pace, la adânci bătrâneţi.

Întru această zi, cuvânt din Limonar, despre întoarcerea la credinţă a unui pustnic eretic de către patriarhul Efrem.

Antiohia, fiind dărâmată cu totul, Justin împăratul a trimis pe dregătorul Efrem ca să o facă la loc. Şi, acest Efrem a fost un om cu viaţă sfântă şi, mai târziu, a fost hirotonit patriarh al Antiohiei, după proorocirea episcopului Pavel zidarul.

Şi, era atunci, în acele părţi, un eretic din ceata lui Sever, care, în chipul Sfântului Simeon Stâlpnicul, petrecea pe un stâlp şi, de acolo, prin înşelătoarea sa sfinţenie, amăgea norodul, şi pe mulţi i-a tras la eresul său. Că mulţimea mai mult căuta la viaţă decât la Scriptură.

Şi, patriarhul, văzând că turma lui piere, mâncată de acel eretic, a mers la dânsul şi l-a sfătuit să se unească cu Biserica, şi să asculte de Sinodul Calcedonului. Iar acela i-a răspuns: "Eu de Sinod nu vreau să ştiu."

A răspuns sfântul: „Deci, atunci, pe unul ca tine cum să te sfătuiesc, ca să nu pieri împreună cu poporul?"

Iar stâlpnicul, vrând a înfricoşa pe patriarh, a zis: „Preasfinţite patriarh, să aprindem un foc şi cine, dintre noi, nu va arde, acela are credinţa cea bună".

Şi s-a minunat patriarhul de aceste cuvinte şi i-a zis lui: „Fiule, ţie ţi se cuvine ca sfătuirea părintelui tău să o primeşti. Dar ceea ce voieşti tu întrece a mea smerenie. Însă, pentru a ta mântuire şi a poporului, nădăjduind la mila lui Dumnezeu, voi face şi aceasta."

Şi a poruncit să aţâţe focul şi când s-au aprins lemnele şi se înălţa para focului, a zis către stâlpnic: „Vino şi să intrăm în foc, precum însuţi ai judecat."

Iar el, înspăimântându-se de foc, nu voia să se pogoare. Dar patriarhul, dezbrăcând omoforul său, l-a aruncat pe el în foc, rugându-se lui Dumnezeu şi zicând: „Doamne, Iisuse Hristoase, care pentru noi în pântecele Născătoarei de Dumnezeu Te-ai întrupat, arată-ne nouă adevărul". Şi trei ceasuri a fost omoforul în foc şi nu s-a vătămat nicicum, ci întreg a rămas.

Şi, văzând aceasta acel eretic, a blestemat pe Sever şi eresul lui şi, venindu-şi întru cunoştinţă, s-a unit cu sobornicească Biserică. Şi din mâinile dumnezeiescului Efrem a primit prea curatele Taine şi a proslăvit pe Dumnezeu.

Întru acest fel este biruinţa Bisericii noastre; că întăreşte cuvântul prin minuni şi nu învaţă numai cu cuvinte deşarte, încurcate şi goale.

Dumnezeului nostru, slavă! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 februarie)

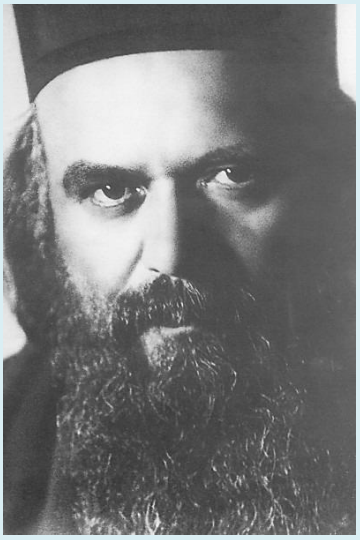

Toate muceniciile sunt scumpe înaintea lui Dumnezeu, dar există mucenicii mai scumpe decât cele mai scumpe. ***Valoarea unei mucenicii depinde de mărimea bunurilor pe care le leapădă creştinul, acceptând mai bine să moară penru Hristos; şi mai departe, depinde şi mai mult de mărimea suferinţei pe care o îndură creştinul de dragul credinţei lui în Hristos.***

Sfântul Teodor, care era mare comandant militar în armata romană în timpul împărăţiei lui Licinius, şi guvernator al cetăţii Heraclea, şi-a dispreţuit tinereţea, marea frumuseţe, înaltul rang militar şi onorurile cu care îl înconjura împăratul; toate acestea, de dragul lui Hristos. Teodor a fost mai întâi biciuit, fiind lovit cu şase sute de lovituri de bici peste stomac. După aceea, a fost înălţat pe o cruce şi străpuns peste tot cu lăncii. La sfârşit i s-a tăiat capul. ***De ce? Pentru că Sfântul Teodor îl iubea pe Hristos mai mult decât orice altceva în această lume.*** El se scârbea de idolatria prostească de la curtea imperială, dominată de superstiţiosul Licinius. El dărîma la pământ idolii de argint şi de aur şi împărţea bucăţile săracilor.

El a întors pe mulţi la credinţa în Hristos şi îi striga chiar şi lui Licinius să se lepede de idoli şi să creadă în Unul adevăratul Dumnezeu cel Viu.

În timp ce era torturat, Sfântul Teodor spunea fără încetare: „Slavă Ţie, o Doamne Dumnezeul meu, Slavă Ţie!" Sfântul Teodor Stratilat şi-a dat duhul în mâinile Domnului nostru la 8 februarie din anul 319 după Hristos, la ceasul al treilea al după amiezii.

Sfântul Teodor este socotit apărătorul ostaşilor care îl strigă pe el pentru ajutor.

Sfintele sale moaşte făcătoare de minuni au fost mutate de la Evhaita la Constantinopol şi îngropate în Biserica din Vlaherne.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat (8 iunie)

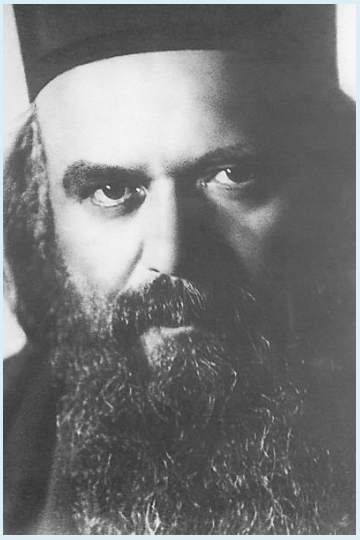

Acest sfânt se prăznuieşte la 8 februarie, când se povesteşte viaţa lui. Totuşi, Biserica îl pomeneşte şi la 8 iunie, când se face prăznuirea mutării sfintelor lui moaşte de la Heraklion la Evhaita.

Înaintea muceniciei sale, Sfântul Teodor a lăsat următoarele porunci în testamentul pe care i l-a lăsat lui Varus, robul lui: ***„în Evhaita să îngropi trupul meu, în pământul strămoşilor mei."***

Sfântul Anastasie din Sinai a scris despre o minune a icoanei Sfântului Teodor: ***în oraşul Karast de lângă Damasc se afla o biserică închinată Sfântului Teodor Stratilat. Când saracinii au cucerit Damascul, un grup de saracini s-au instalat în biserică cu nevestele şi copiii lor. Acolo în frescă pe un perete se afla pictat chipul Sfântului Teodor. Unul dintre saracini a tras cu o săgeată şi a lovit chipul sfântului în faţă. Pe dată din faţa sfântului a început să curgă sânge. Curând după aceea, toţi saracinii aceia au pierit în acea biserică.*** Sfântul Anastasie zice că el însuşi a fost în acea biserică şi a văzut chipul sfântului şi urmele de sânge închegat de pe faţa lui.

“Îndrăzneşte, Teodore, că sunt cu tine!”

“Eu - zice scriitorul pătimirilor lui -, Uar, notarul, văzând chinurile lui cele grele şi auzind suspinele lui cele dureroase, aruncând cărticica pe care o scriam, am început să plâng înaintea picioarelor lui, zicând: “Binecuvântează-mă. Dă cuvântul tău cel mai de pe urmă robului tău”. Iar stăpânul meu, ostaşul lui Hristos - Teodor - a zis către mine cu glas blând: ***Uare, nu lăsa slujba ta şi nu înceta privind la chinurile mele, ci scrie toate pătimirile mele şi ziua sfârşitului meu***”.

Cuvintele Sfântului mucenic Teodor Stratilat, prăznuit astăzi, 8 februarie ne dau, credem noi, şi sensul pentru care este necesară ca aerul străduinţa de a ne aduce aminte şi de a ne înfăţişa chinurile prin care Sfinţii mucenici, Mărturisitori şi Cuvioşi au trecut, de bunăvoie, pentru a urma chemării lui Hristos. În faţa unor astfel de mărturii, de chinuri de nedescris şi de neîndurat, te simţi tentat să dai la o parte aceste pagini care parcă strigă la tine… Greu este acest cuvânt, cine poate să îl ducă? Ce îţi mai rămâne decât să stai perplex, paralizat de frică, în faţa unui om zdrobit, cu ochii scoşi, străpuns cu sadism în părţile cele mai intime ale trupului? Să plângi, să te tânguieşti, să dai la o parte, neindurând priveliştea…***Te întrebi: oare, la ce bun să însemnezi astfel de chinuri? Pentru cine? Cine le va putea urma? Cine le va înţelege? Cine le va preţui?*** Poate că toate aceste întrebări vor fi frământat, măcar odată, pe toţi cei care, de pildă, astăzi, adună mărturii despre chinurile inimaginabile suferite de sfinţii mucenici ai închisorilor comuniste. Şi credem că fiecare dintre aceştia a primit, tainic, în inimă, indemnul Adevărului – nu lăsa slujba ta şi nu înceta privind la chinurile mele, ci scrie toate pătimirile mele şi ziua sfârşitului meu.

Sfântul Simeon Metafrast începe viaţa şi pătimirile Sfântului Teodor Stratilat cu aceste cuvinte: *"Precum lumina soarelui veseleşte ochii celor ce-l privesc, tot astfel cuvântul despre mucenici străluceşte în minţile celor ce-l ascultă. Precum cerul se împodobeşte cu stelele, tot astfel şi Biserica lui Dumnezeu, cu sfinţii mucenici. Precum florile împodobesc câmpul, tot astfel şi mucenicii Biserica.* ***Pomenirea mucenicilor este iertare de datorii, doctorie pentru boli, mângâiere celor necăjiţi, izbăvire celor ce pătimesc de duhuri necurate şi sănătate iubitorilor de mucenici. Nevoinţele cele mari ale mucenicilor sunt cununi strălucite ale sfinţilor, pentru că ei şi-au dat trupurile lor la bătăi, toate cele frumoase ale lumii acesteia le-au socotit ca gunoiul, numai de Hristos să nu se lepede.*** *De aceea şi Domnul le-a răsplătit a fi ca îngerii cei fără de trupuri. Vechiul vrăjmaş al neamului omenesc, sîrguindu-se să-i biruiască, li s-a făcut pricinuitor de locuinţa Raiului; şi tot el n-a încetat a porni fiarele cele cumplite asupra celor dreptcredincioşi".*

Mucenicii au fost cei care au arătat pustiul cel neroditor al omului căzut cu înseşi trupurile şi cu sângele lor. Mărturiile despre ei sunt ca şi minunile - incredibile. Şi la fel că minunile, ajung greu la inimile noastre. Le percepem exterior, le pomenim formal, ne raportăm la ele ca la oarecare fapte de vitejie şi eroism. ***Nu le înţelegem, pentru că nu pot fi înţelese decât în duh.*** Nu ajung să ne scuture de praful deşertăciunilor cu care ne-am îmbâcsit sufletele. Dacă am sta cu mintea la ele, dacă ne-am aduce aminte de ele, neîncetat privind la Mucenicii lui Hristos, poate am începe şi noi să fim mai puţin slăbănogiţi de asaltul neîncetat al ispitelor din afară şi din lăuntrurile noastre.

Pentru că ei, Sfinţii Mucenici, sunt cei care *"având tăria Ta, pe chinuitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioase îndrăzneri"*, după cum grăieşte troparul. ***Trăind împreună cu Sfinţii mucenici, prin pomenire, însemnându-ne adânc, în inimă, vieţile lor, am trăi mai puţin cu patimile din noi. Privind mereu jertfa Mucenicilor, a acestor miei sfâşiaţi de lupi, blânzi, buni, dar şi BIRUITORI, poate am avea mai multă bărbăţie pentru a ne înfrunta proprii balauri cei nevăzuţi din noi. Şi ne vom ruga, astfel, precum se ruga Sfântul Teodor Stratilat la Hristos, pentru a birui balaurul cel văzut: "Doamne Iisuse Hristoase, numele cel frumos, Cel ce ai răsărit din fiinţa Tatălui, să nu treci rugăciunea mea Tu, Care m-ai ajutat în războaie şi mi-ai dat biruinţă asupra potrivnicului; Tu eşti acelaşi, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeule. Trimite-mi biruinţă din înălţimea Ta cea sfântă, ca să biruiesc pe vrăjmaşul balaur".***

Numai cine a învins balaurii cei nevăzuţi poate merge la lupta cea bună a mărturisirii. Numai cine l-a izgonit pe drac cu totul din inima sa, poate înfrunta de acum prigonirile cele mai crunte ale aceluiaşi ucigaş de oameni. Dar la fel de adevărat este că nimeni nu va putea să ocolească această luptă. Ori înfruntăm răul din noi, ori ne dăm bătuţi, dezertăm. ***Mai bine ar fi, spunea Cuviosul***

***Paisie Aghioritul**, să cădem în această luptă, decât să ne predăm sufletele în ghearele patimilor din noi.*

Aşa putem actualiza noi pildele Sfinţilor mucenici. ***Să înţelegem ce fel de război nevăzut se duce în chiar inimile noastre.*** *Şi să ne rugăm, aşa cum se ruga Sfântul Teodor când se apropia de cetatea lui împăratul Licinius, prigonitorul său:* ***"Doamne Dumnezeule atotputernic, care nu părăseşti pe toţi cei ce nădăjduiesc în Tine şi îi aperi, fii milostiv şi mă păzeşte de înşelăciunea vrăjmaşului, prin a Ta apărare, ca să nu cad înaintea potrivnicilor mei şi să nu se bucure vrăjmaşul meu de mine. Fii cu mine, Mântuitorule, în nevoinţa mea în care doresc să intru, pentru numele Tău cel sfânt. Tu mă întăreşte, ca să rabd pentru Tine cu bărbăţie, până la sânge şi să-mi pun sufletul pentru dragostea Ta, precum şi Tu, iubindu-ne, Ţi-ai dat pe cruce sufletul pentru noi".***

*Nu întâmplător, **Sfântul Nicolae Velimirovici** a ales în această zi de pomenire a Sfântului Teodor Stratilat, în Proloagele sale, să tâlcuiască următorul verset: **Şi veţi fi urâţi de toţi, pentru Numele Meu (Luca 21: 17).*** Redăm mai departe şi tâlcuirea:

- ***"Toţi cei care se iubesc pe ei înşişi mai mult decât pe Dumnezeu îi vor urî pe următorii Stăpânului Iisus.***
- ***Toţi cei care iubesc trupul mai mult decât sufletul îi vor urî pe următorii Stăpânului Iisus.***
- ***Toţi cei care iubesc această lume mai mult decât împărăţia cea Veşnică a lui Dumnezeu îi vor urî pe următorii Stăpânului Iisus.***
- ***Toţi cei care iubesc păcatul mai mult decât virtutea îi vor urî pe următorii Stăpânului Iisus.***

Numărul celor care urăsc Numele lui Iisus este uneori mai mare şi alteori mai mic. Dar oricât de mare ar fi numărul lor, fraţilor, nu vă temeţi, căci numărul îngerilor şi sfinţilor este miriade. Numărul celor din neamurile voastre care se află în ceruri, adică al iubitorilor de Iisus Hristos, este mai mare decât stelele de pe cer şi decât nisipul mării. O, nu vă temeţi, căci Hristos este cu voi şi aceasta înseamnă că sunteţi mai tari decât cei care vă urăsc! Atunci când Cel Puternic este de partea voastră, voi sunteţi întotdeauna cei mai numeroşi căci sunteţi mai puternici decât oricâte mii de mii ale adeversarilor.

O Stăpâne Iisuse, Stăpâne Atotputernice, fii totdeauna cu noi şi ne ajută nouă ca să fim pururea cu Tine şi toată frica să fugă de la noi, Căci a Ta este slava şi mulţumita în veci, Amin."

A trăi pentru Hristos în această lume este ceva de neiertat în ochii multora, chiar în ochii tuturor, cum spune Evanghelia. Aşa a fost, aşa este şi aşa va fi

până la apostazia cea de pe urmă. ***Aşa a fost şi cu Sfântul Teodor, conducător militar al cetăţii Iraclia care întorsese pe mulţi la credinţă. Un conducător militar care se gândea însă la sufletele oamenilor, care s-a rănit de dragostea lui Hristos până la Cruce, nu putea trece fără prigoană în vremuri de cruntă respresiune a creştinilor.*** A avut de înfruntat mânia împăratului însuşi, turbat de rezistenţa acestui om pe care, credea el, îl putea zdrobi şi ucide în orice clipă, el, părelnicul "atotputernic".

Să reţinem însă ce răspunde mâniei împăratului Sfântul Teodor: ***"Tu, împărate, te mânii şi te superi, iar eu mă îmbărbătez şi nu bag în seamă mânia ta. Tu te mâhneşti, iar eu mă bucur de pierderea zeilor tăi. Tu te lupţi cu Dumnezeu, iar eu binecuvântez pe Dumnezeu. Tu huleşti pe adevăratul Dumnezeu, iar eu Îl laud cu cântări. Tu te închini zeilor celor morţi, iar eu mă închin Dumnezeului celui viu. Tu slujeşti necuratului Serapid, iar eu slujesc preacuratului meu Stăpân, Hristos, cel ce şade pe serafimii cei curaţi. Tu cinsteşti pe urâtul Apollon, iar eu cinstesc pe Dumnezeu Cel ce trăieşte în veci… Nu te mânia, o, împărate, nici nu te iuţi, pentru că acestea făcându-le, arăţi tirania ta cea dinăuntru şi te asemeni măgarului şi catârului". [...]***

Împăratul, mâniindu-se mai tare, iarăşi i-a zis: "Oare mărturiseşti încă pe Hristos?" Şi a poruncit ca să-l bată cu vergi de plumb, pe spate, fără milă, apoi cu unghii de fier să-i strujească trupul şi cu făclii aprinse să-l ardă şi cu hârburi ascuţite să-i frece rănile.

Sfântul, răbdând toate acestea cu bărbăţie, nimic nu zicea decât numai: "Slavă Ţie, Dumnezeul nostru".

După toate acestea împăratul a poruncit să-l închidă pe sfânt în temniţă şi să-i lege picioarele în obezi şi să nu-i dea nimic să mănânce timp de cinci zile. După cinci zile, a poruncit să se pregătească o cruce şi l-a scos pe mucenic să-l răstignească. ***Deci Sfântul Teodor a fost răstignit precum Hristos, Domnul nostru, de către Pilat.*** Aşa şi Liciniu i-a pironit mâinile şi picioarele. Apoi, nemilostivii chinuitori au mai adăugat sfântului răni şi dureri, căci au bătut un piron ascuţit şi lung în părţile ascunse ale lui şi cu briciul l-au tăiat. Alţi tineri şi copii, încordându-şi arcurile cu săgeţi, săgetau faţa lui, încât i-au scos cu săgeţi şi luminile ochilor. [...] Apoi, strigând către Domnul, el a zis: ***"Doamne, ai zis mai înainte: Eu sunt cu tine, iar acum pentru ce m-ai lăsat? Vezi Doamne, că fiarele cele sălbatice m-au chinuit pentru Tine. Luminile ochilor mei sunt scoase, mi se răneşte faţa, mi se sfărâmă dinţii iar oasele pe cruce mi se frâng. Pomeneşte-mă, Doamne, pe mine, cela ce rabd cruce pentru Tine, fier, foc şi piroane; de acum, primeşte duhul meu, ca să mă duc din viaţa aceasta."***

Iată că Sfântul Teodor Stratilat a băut, până la capăt, din acelaşi pahar din care a băut însuşi Mântuitorul, şi s-a botezat cu acelaşi botez al jertfei pe cruce, până la capăt, botezul lui Hristos.

Să ne înscriem în inimile noastre pildele Sfinţilor Mucenici. Să ne nevoim pentru Hristos, neîncurcându-ne în treburile acestei lumi şi în viermuiala patimilor noastre. Să nu ne dăm bătuţi, ca şi noi să auzim, la vreme de încercare, cum a auzit Sfântul Teodor: "Îndrăzneşte, Teodore, că sunt cu tine".

(Surse: Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului marelui mucenic Teodor Stratilat, scrisă de Uar, sluga sa şi Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida, Vol I, Ed. Cartea Ortodoxă, 2005)

Icoane

Dionisie din Furna, în Erminia picturii bizantine (ed. Sophia, Bucureşti, 2000, pp. 154, 197) arată că Sfântul Teodor Stratilat se zugrăveşte tânăr, cu părul creţ, cu barbă mică, creaţă, împărţită în două şi în veşminte militare romane.

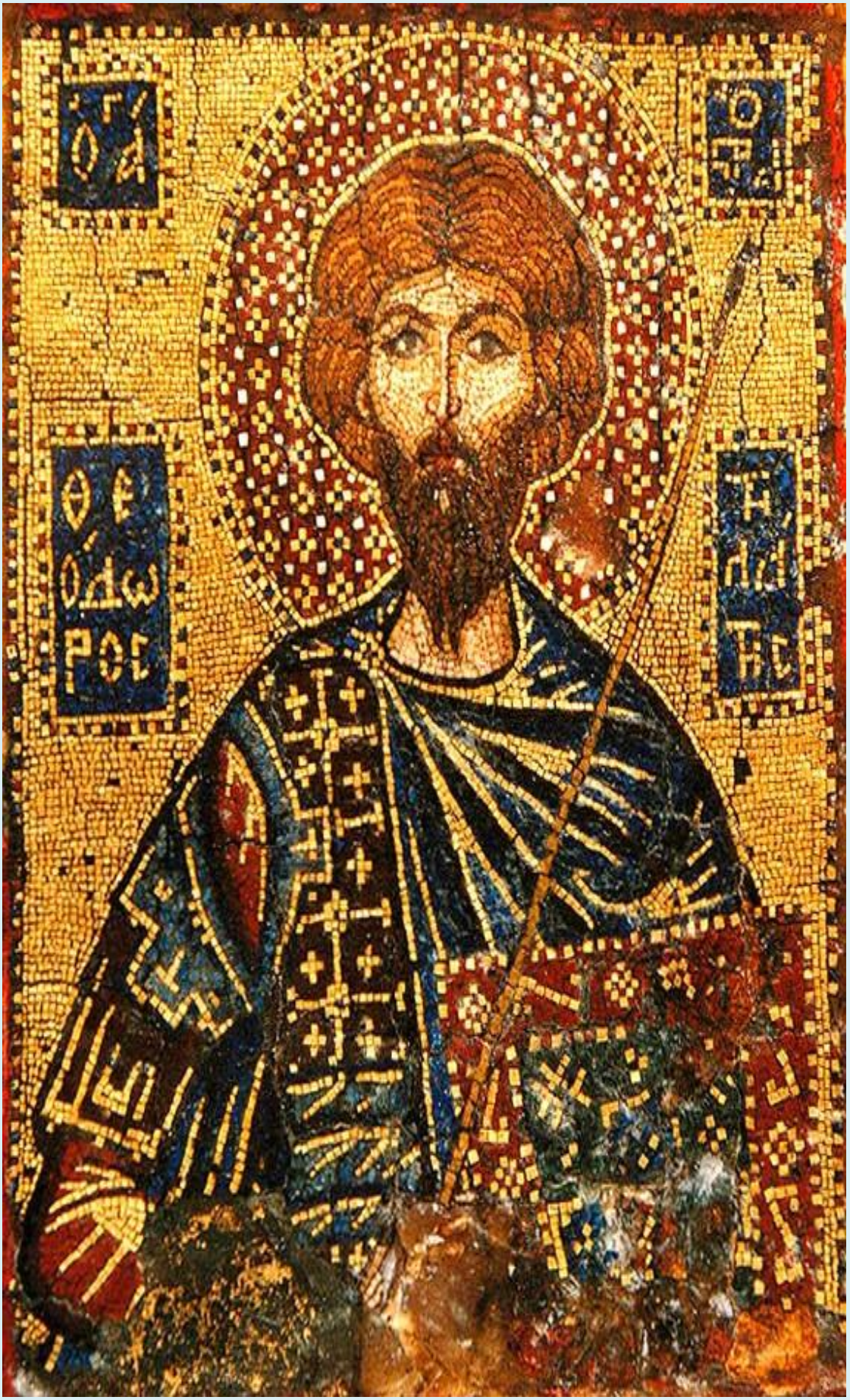

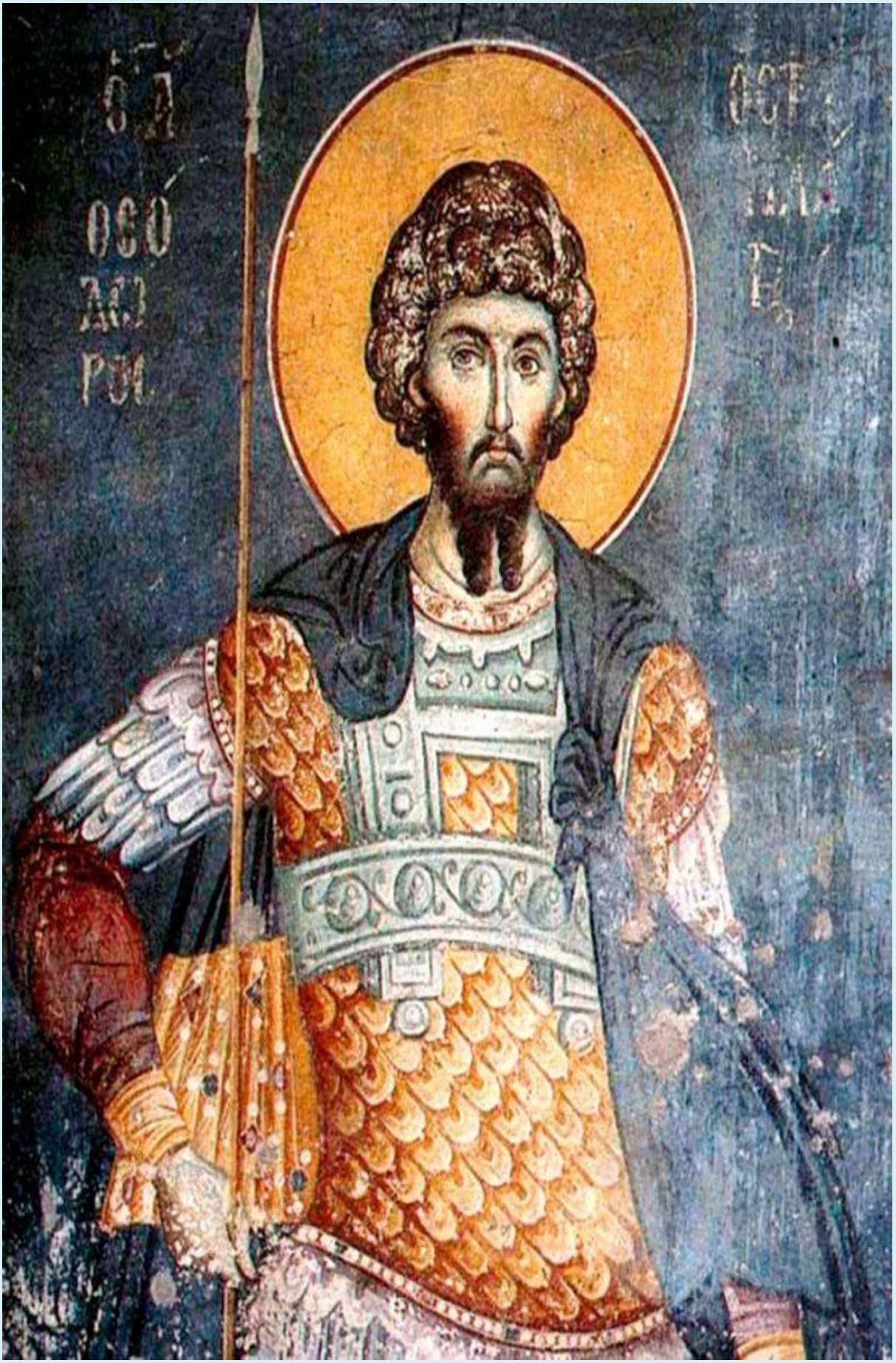

ὁ ἅγιος
θεόδωρος

ΘΕΟ
ΑΩΡΟ
ΟΤΡΑ
ΤΗΛΑΤΗ

Ὁ ἅγιος
Θεόδωρος

SFÂNTUL
TEODOR
stratilat

Γ΄
ΘΕΟ
ΑΩΡ
ΟΤΡΑ
ΤΗΛΗ

Святой Феодор Ушаков

SFÂNTUL TEODOR
STRATILAT

СТЫ
ѲЕѠРЬ
СТРАТН
ЛАТЬ

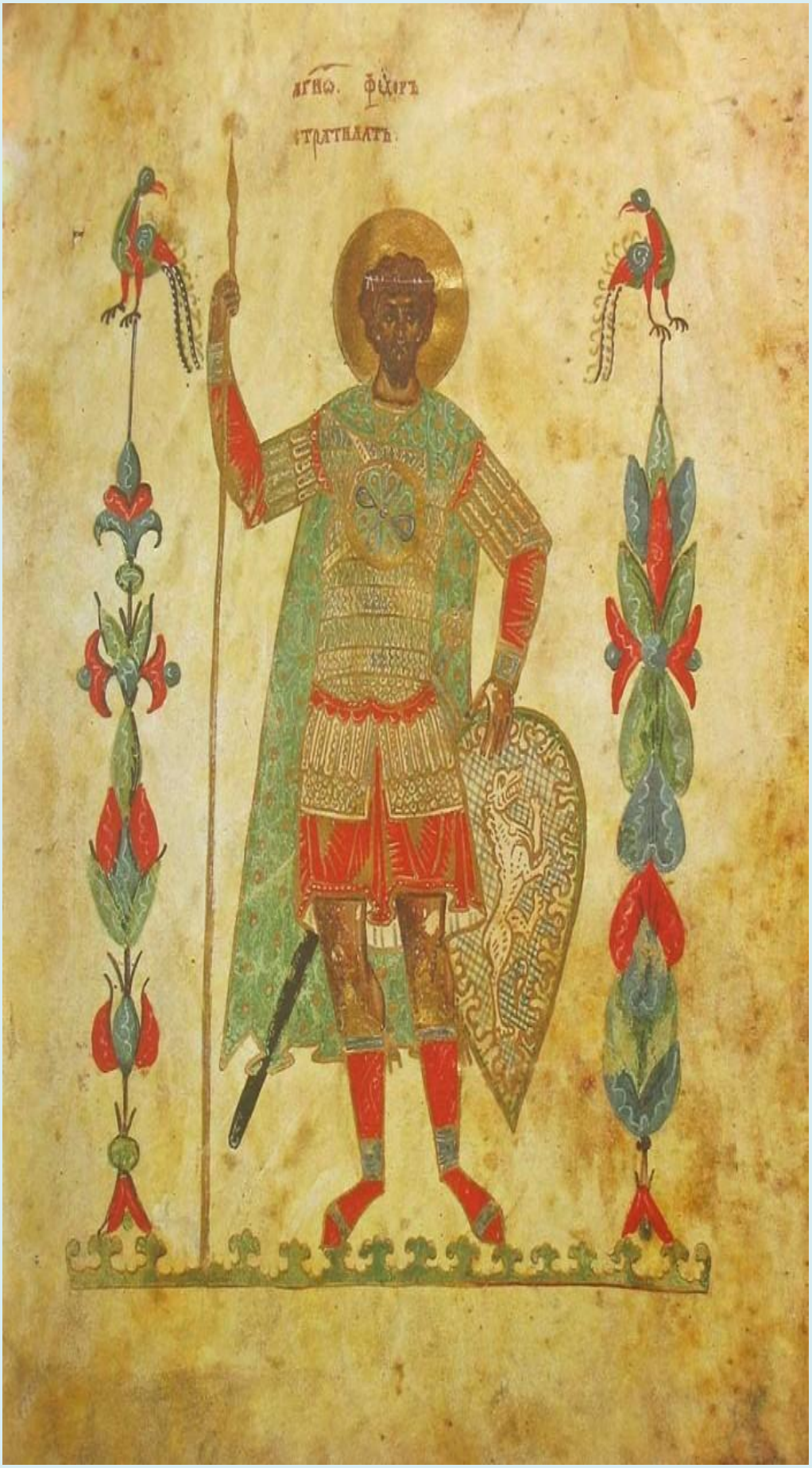
ΑΓΙΟ. ΦΩΡΟΣ
ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Ο ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟ
ΣΡΑΤΙΛΑΤΗΣ

ΟΓΙ
ΘΕΟ
ΔΩ
ΡΟΣ
Ο
ΣΡΑΤΗΛΑΤΗΣ

ΙΣ ΧΣ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Ο ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Ο ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΘΕΟ
ΔΩ
ΡΟΣ

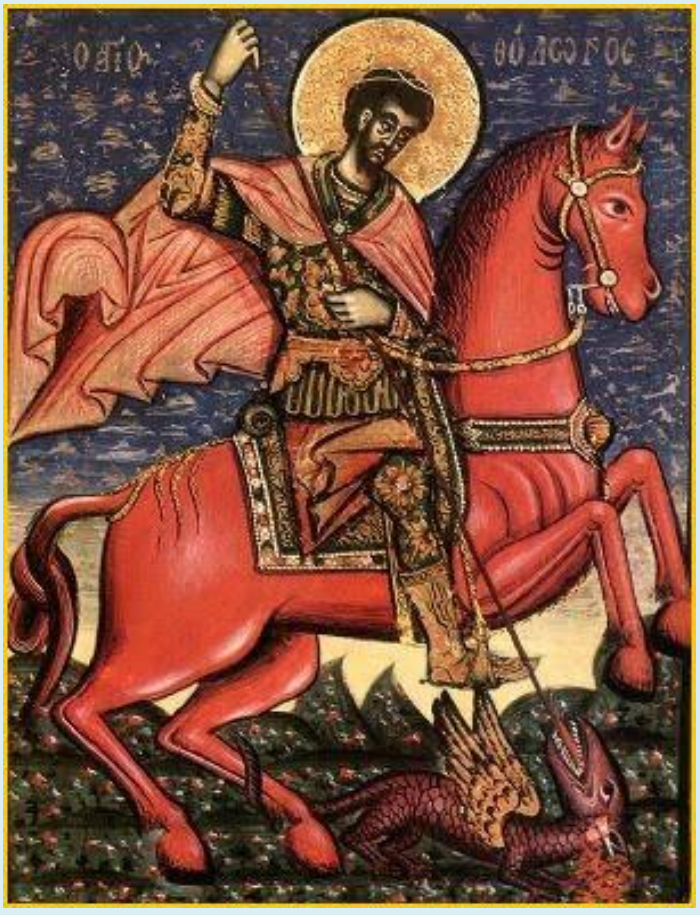
Ο ΑΓΙΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ

Saint Martyrs Dimitry from Solun, Theodore the Tyro, Stratelates Theodore. A detail of the mural in the church at the Smolensky Skete, 2005 - ©Valaam Monastery

Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat, Sfântul prooroc Zaharia - Icoană sec. XX, Mănăstirea Panahrantou, Megara (Grecia) - Colecţia Sinaxar la Sfinţii zilei (icoanele litografiate se găsesc la Catedrala Mitropolitană din Iaşi)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΡΑΤ. ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΠΡΟΦ. 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

8 februarie

Sfântul prooroc Zaharia

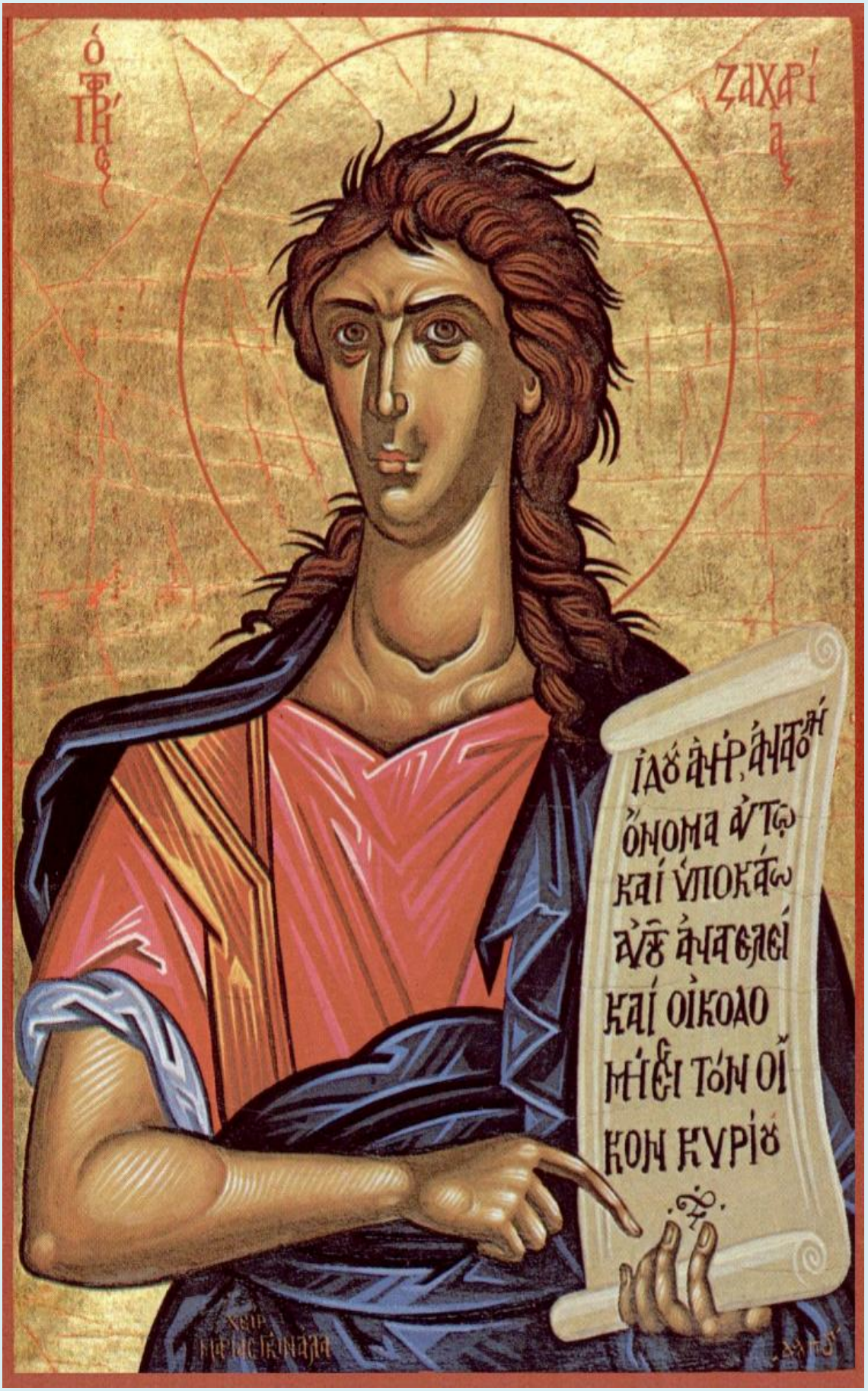

Sfântul prooroc Zaharia

Sf. M. Mc. Teodor Stratilat
Sf. prooroc Zaharia

Sf. M. Mc. Teodor Stratilat
Sf. prooroc Zaharia

SF. M. MC.
TEODOR
STRATILAT
SF. MC. CALIOPIA
08 iunie

Sf. M. Mc.
TEODOR
STRATILAT
Sf. Mc. CALIOPIA
8 iunie

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Ο
ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ
ΑΓΙΑ ΜΑΡΓ
ΚΑΛΛΙΟ
ΠΗ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΣΤΡΑΤ. ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΜΑΡΤ. 8 ΙΟΥΝΙΟΥ

SF. M. MC. TEODOR STRATILAT
SF. M. MC. TEODOR STRATILAT

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat

8 Februarie - Glasul 4

Strălucit voievod al adevăratei Oşti a Împăratului Ceresc ai ajuns, Fericite Teodor, purtătorule de biruinţă; că înţelepţeşte te-ai luptat cu armele credinţei şi mulţimile demonilor le-ai biruit şi adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Troparul aducerii moaştelor Sfântului Marelui Mucenic Teodor Stratilat

8 Iunie - Glasul 4

Cu numirea oştirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului împărat, voievod preabun te-ai făcut, Mare Mucenice Teodore. Căci cu armele credinţei te-ai oştit înţelepţeşte şi ai biruit cetele demonilor şi purtător de biruinţă viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

6 lucruri despre

Feb
8

Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat

- A fost un comandant roman în armata împăratului păgân Licinius
- A distrus idolii de aur și de argint, împărțind bucăți din ei celor săraci
- I-a convertit pe mulți la creștinism
- A primit chinuri neînchipuite pentru Hristos
- Este considerat sfântul ocrotitor al soldaților
- Este sărbătorit și în 8 iunie, data aducerii sfintelor sale moaște

BASILICA.RO

ORTHODOX POSTERS
4 AMĂNUNTE DIN VIAȚA
SFÂNTULUI TEODOR
STRATILAT
1
Era voievod al cetății Heraclea, pe vremea împăratului Liciniu, acest împărat a fost un mare persecutor;
Liciniu auzind că Teodor e creștin i-a adus statuile unor zei sa li se inchine, dar el a distrus statuile, și a împărțit aurul săracilor;
2
3
Teodor a fost răstignit, iar trupul i-a fost străpuns de săgeți, dar după toate acestea s-a arătat sănătos;
În cele din urmă, la porunca împăratului Liciniu i-a fost tăiat capul.
4

Sfântul mare mucenic Teodor Tiron (17 februarie)

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

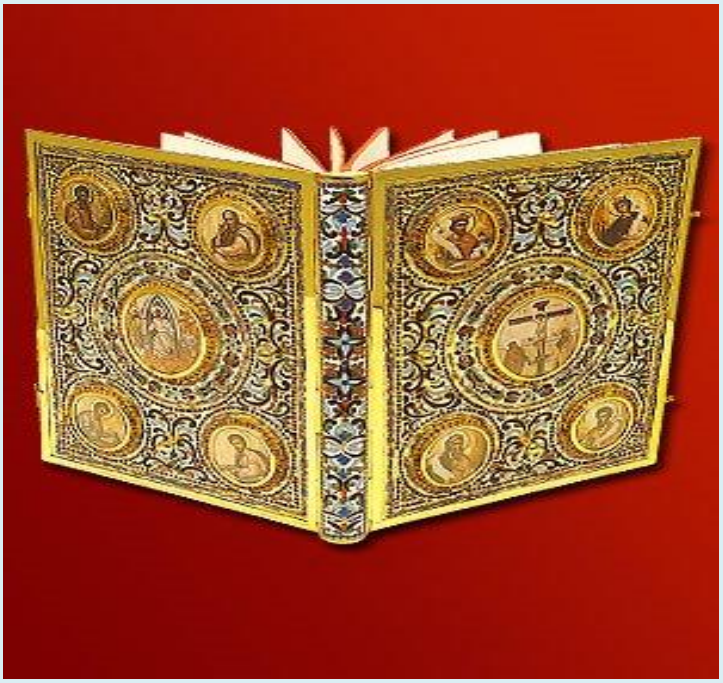

Ioan 15, 17-27; 16, 1-2

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:

17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiţi unul pe altul.
18. Dacă vă urăşte pe voi lumea, să ştiţi că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât.
19. Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteţi din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăşte.
20. Aduceţi-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu şi pe al vostru îl vor păzi.
21. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22. De n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovăţire pentru păcatul lor.
23. Cel ce Mă urăşte pe Mine, urăşte şi pe Tatăl Meu.
24. De nu aş fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut păcat nu ar avea; dar acum M-au şi văzut şi M-au urât şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
25. Dar (aceasta), ca să se împlinească cuvântul cel scris în Legea lor: "M-au urât pe nedrept".
26. Iar când va veni Mângâietorul, pe care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine.
27. Şi voi mărturisiţi, pentru că de la început sunteţi cu Mine.

1. Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiţi.
2. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va ucide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

Apostol

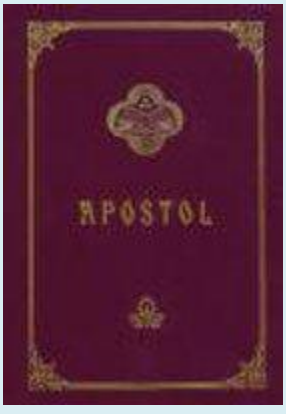

Epistola către Timotei a Sfântului apostol Pavel

II Timotei 2, 1-10

1. Tu, deci, fiul meu, întăreşte-te în harul care e în Hristos Iisus,

2. Şi cele ce ai auzit de la mine, cu mulţi martori de faţă, acestea le încredinţează la oameni credincioşi, care vor fi destoinici să înveţe şi pe alţii.
3. Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaş al lui Hristos Iisus.
4. Nici un ostaş nu se încurcă cu treburile vieţii, ca să fie pe plac celui care strânge oaste.
5. Iar când se luptă cineva, la jocuri, nu ia cununa, dacă nu s-a luptat după regulile jocului.
6. Cuvine-se ca plugarul ce se osteneşte să mănânce el mai întâi din roade.
7. Înţelege cele ce-ţi grăiesc, căci Domnul îţi va da pricepere în toate.
8. Adu-ţi aminte de Iisus Hristos, care a înviat din morţi, din neamul lui David, după Evanghelia mea,
9. Pentru care sufăr până şi lanţuri ca un făcător de rele, dar cuvântul lui Dumnezeu nu se leagă.
10. De aceea toate le rabd, pentru cei aleşi, ca şi ei să aibă parte de mântuirea care este întru Hristos Iisus şi de slava veşnică.

În această lună ziua a şaptesprezecea - Sfântul marele mucenic Teodor Tiron (Minei)

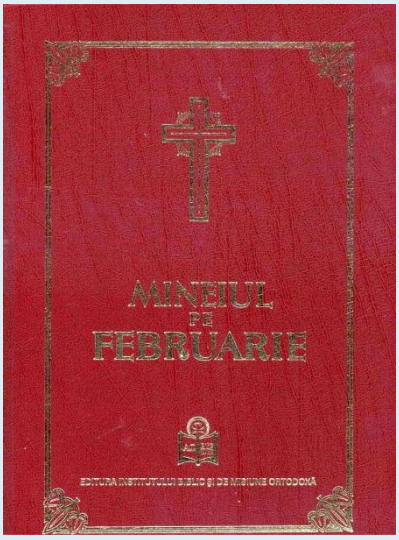

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., **Stihirile** pe 6, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Dar făcător de bogăţie te-a dat pe tine Hristos lumii, ca un făcător de bine Dumnezeu, care a primit cinstitul tău sânge Teodore, ce s-a vărsat pentru dânsul, şi pentru râvna credinţei lui Dumnezeu, aducându-se lui ca un dar. Căruia stând acum înainte cu îndrăzneala bunei credinţe, mucenice, mântuieşte pe toţi cei ce aleargă la tine.

Turn eşti întărit, care goneşti năpădirile potrivnicilor, apărător nebiruit celor ce te laudă pe tine, sprijinitor grabnic, părtinitor fierbinte, şi mântuire grabnică, ajutor de obşte, solitor foarte tare, fericite, mântuitor gata tuturor, celor ce te caută cu credinţă Teodore.

Având pârâul desfătării, şi apa iertării, pe Hristos cel blând, şi făcându-te mucenic al lui prea adevărat, mântuieşte-mă de păraiele nelegiuirii. Linişteşte-mi apa cea nesuferită. Potoleşte viforul supărărilor. Mântuieşte-mă către liniştea cea de sus, vrednicule de fericire Teodore.

Alte **Stihiri** glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Mişcându-te de râvnă dumnezeiască, şi arzându-te la suflet de dragostea Mântuitorului Hristos, mărite, împreună cu capiştea ai ars pe zeiţa cea cu nume mincinos, care lua asupra ei numele Stăpânului, şi Dumnezeu; şi ai ruşinat meşteşugurile muncitorilor, răbdătorule de chinuri Teodore, şi te-ai învrednicit bucuriei celei veşnice.

Suindu-te către înălţimea cunoştinţei lui Hristos, Teodore, ai trecut cele văzătoare, şi numai pe acesta l-ai găsit, şi aflându-l l-ai iubit, şi cu suflet viteaz pentru acesta ai pătimit. Pe care roagă-l ca să se mântuiască de stricăciune şi de nevoi, cei ce cu credinţă săvârşesc prea mărită pomenirea ta.

Cu putere ce ţi s-a dat de la Dumnezeu, şi cu cumplite răni înfăşurându-te, răbdătorule de chinuri, ai stătut înaintea lui Hristos Dumnezeu Împăratului a toată făptura, primind cununi de la dânsul; pe care roagă-l să se mântuiască de stricăciune şi de nevoi, cei ce cu credinţă săvârşesc prea mărită pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 2-lea

Pe tine cel numit cu numele dumnezeieştilor daruri te cinstesc, de trei ori fericite Teodore, că arătându-te luminător neapus al luminii celei dumnezeieşti, ai strălucit cu chinurile tale în toată lumea, şi decât focul mai puternic arătându-te, văpaia ai stins, şi capul vicleanului balaur l-ai sfărâmat. Pentru aceasta spre chinurile tale Hristos uitându-se, a încununat dumnezeiescul tău cap, mare mucenice nevoitorule, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu; cu dinadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Primeşte cântarea cea de robi a robilor tăi, Născătoare de Dumnezeu, pe care o aducem ţie Stăpână. Mântuieşte-ne pe noi cei lipsiţi, şi scoate din primejdii această turmă a ta, care cade la tine cu credinţă, întru cinstită Biserica ta. Că tu născând pe Mântuitorul, ai îndrăzneală ca o Maică, a te ruga neîncetat, să ne mântuim noi.

A Crucii, a Născătoarei

Când a văzut Mieluşeaua cea nespurcată, pe Mielul său trăgându-se de voie la junghiere ca un osândit, tânguindu-se zicea: Acum te sârguieşti Hristoase ca să mă faci fără de fiu, pe ceea ce te-am născut. Pentru ce ai făcut aceasta Mântuitorule al lumii? Însă laud, şi slăvesc pogorârea ta cea desăvârşită, şi mai presus de cuget şi de cuvânt, Iubitorule de oameni.

Stihoavna din Octoih

Slavă..., a sfântului, glasul al 2-lea

Darul cel de Dumnezeu dăruit, al minunilor tale mucenice Teodore, tuturor îl tinzi, celor ce aleargă către tine cu credinţă. Pentru care te lăudăm pe tine, zicând: Pe cei robiţi îi slobozeşti, pe bolnavi tămăduieşti, pe cei săraci îmbogăţeşti, şi mântuieşti pe cei ce înoată cu corăbiile. Alergarea spre cele zadarnice a robilor o opreşti, şi arăţi pagubele celor ce li s-au făcut pătimitorule, şi pe ostaşi îi înveţi să se ferească de răpire, pruncilor dăruieşti cu milostivire cererile, fierbinte ajutor te afli celor ce săvârşesc sfinţită pomenirea ta. Cu care prea sfinte pătimitorule, şi nouă ce lor ce lăudăm mucenicia ta, cere de la Hristos mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Nou Cer de curând arătat, văzându-te pe tine, însuşi văzătorii Dumnezeului celui ceresc, îţi propovăduiesc slava cea lăţită de la Cer până la pământ, şi făptura mâinilor lui o vestesc în lume, având întărirea celui ce s-a întrupat din tine. Căci graiul lor a ieşit până la marginile pământului Fecioară, propovăduind limbilor naşterea ta.

A Crucii, a Născătoarei

Când te vedea pe cruce Mieluşeaua, pe tine Mielul său, pironit cu piroane, se văita spăimântându-se tare şi lăcrimând, zicea: Cum mori Fiul meu, vrând să spargi zapisul lui Adam cel întâi zidit, şi să mântuieşti din moarte toată omenirea? Slavă rânduielii tale, Îndelung-răbdătorule.

Troparul, glasul al 2-lea: Mari sunt isprăvile credinţei, în izvorul văpăii ca într-o apă de odihnă, Sfântul mucenic Teodor s-a bucurat. Că cu foc tot arzându-se,

ca nişte pâine dulce, Treimii s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

Canoanele ale Octoihului fără stihurile mucenicului. Şi al sfântului pe 6.

Canonului Sfântului

Cântarea 1-a

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat, şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Nevoindu-te mucenice al lui Hristos nevoinţa cea dumnezeiască, ai săvârşit călătoria, şi păzind credinţa dumnezeieştii dreptăţi, ai aflat cunună.

Făcându-te dănţuitor ceresc împreună cu cei fără de trupuri, mărite, mântuieşti de primejdii şi de întâmplări, pe cei ce te cheamă pe pământ întru ajutor.

Slavă...

Luând de la Hristos slava cea mai presus de fire, purtătorule de chinuri înconjuri tot pământul, mântuind pe toţi cei ce te laudă cu credinţă după cuviinţă.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce negrăit ai născut pe Înţelepciunea şi Cuvântul Tatălui, tămăduieşte rana cea cumplită a sufletului meu, şi îmblânzeşte durerea inimii mele.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce...

Nu te-a spăimântat focul chinurilor; pentru aceea încetezi focul ispitelor, celor ce aleargă la tine Teodore.

Cu rugăciunile tale mântuieşte-mă de necazul care mă cuprinde, mucenice al lui Hristos, netezindu-mi toată calea cea aspră a vieţii.

Slavă...

Toată inima mea şi cugetul şi sufletul îmi tind la tine, având trebuinţă de ajutorul tău, purtătorule de chinuri.

Şi acum..., a Născătoarei

Încetează-mi tulburarea cugetelor cea neîncetată, prea curată Maică a lui Dumnezeu, întreptându-mi mişcarea către Fiul tău.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la tine: Doamne, tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe tine te laudă Duhul meu.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Primind asupra ta toată într-armarea cea dumnezeiască, şi surpând înşelăciunea cea idolească, pe îngeri i-ai îndemnat, să laude nevoinţele tale, ca aprinzându-te cu gândul de dumnezeiasca dragoste, cu vitejie ai îndrăznit la moartea cea prin foc; pentru aceasta ca un purtător de numele darului, împarţi darurile cele dumnezeieşti, celor ce cer de la tine, purtătorule de chinuri Teodore. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Slavă... Şi acum..., asemenea

Preasfântă Fecioară Maica lui Dumnezeu, patimile sufletului meu cele grele, vindecă-le rogu-mă, şi-mi dăruieşte iertare greşelilor mele, care nebuneşte le-am făcut, întinându-mi sufletul şi trupul eu ticălosul. Vai mie ce voi face, în ceasul acela, când îngerii vor despărţi sufletul meu, de ticălosul meu trup? Atuncea Stăpână ajutătoare să-mi fii, şi folositoare fierbinte. Că pe tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-l pe cruce înălţat, plângând striga cu amar: Lumea se bucură, prin tine luând mântuire, iar pântecele meu arde văzând răstignirea ta, care o rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, Doamne cel fără de păcat, căruia cu credinţă să-i stri-

găm: Milostivire arată Fecioară spre noi, şi iertare de păcate dăruieşte, celor ce ne închinăm Patimilor aceluia.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am lucrurile tale, şi am prea slăvit Dumnezeirea ta.

Ocârmuitor te pun pe tine, robul lui Dumnezeu, tu să mă ocârmuieşti cu vetreala Duhului şi cu dumnezeieştile vânturi, prea lăudate.

Rugămu-ne prea fericite Teodore, mântuieşte de toată îngrozirea, pe cei ce cu credință te fericesc, şi cinstesc dumnezeiască pomenirea ta.

Rugând Teodore pe dătătorul de bine, şi dăruitorul de cele mari, ai îndreptat pe cei împilaţi în locul răutăţii.

Slavă...

Nici viaţa, nici moartea, nici aceste de faţă, nici cele viitoare, nici focul, nici bătăile de dragostea lui Hristos nu te-au despărţit de Dumnezeu, cugetătorule.

Şi acum..., a Născătoarei

Făcându-se sub vreme, cel ce a strălucit din Tatăl fără vreme, l-ai născut nouă Maica lui Dumnezeu. Pe care roagă-l, să mântuiască pe cei ce te laudă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm ţie Doamne: Mântuieşte-ne pe noi. Că tu eşti Dumnezeul nostru, afară de tine pe altul nu ştim.

Fiind podoabă mucenicilor, mucenice al lui Hristos, fii ajutor credincioşilor şi zid neclintit.

Îndulcindu-te prin unirea cea mai bună, a bunătăţilor celor mai presus de gând, mântuieşte pe cei ce te cinstesc pe tine, Teodore.

Slavă...

Rănindu-te de dragostea Ziditorului, te-ai lepădat de bună pătimirea celor lumeşti, şi bine ai plăcut lui Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe Dumnezeu Cuvântul care l-ai născut Fecioară prea curată, roagă-l neîncetat, pentru cei ce te laudă cu credință.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Fiind ajutor fierbinte Ortodoxiei, şi făcându-te ocărâtor înşelăciunii idolilor, pierde din sufletul meu nălucirea dracilor şi chipurile patimilor.

Fii mie întărire şi zid nemişcat, mucenice, întărind neputinţa şi putrejunea cugetului meu, cu folosirile tale Teodore, păzindu-mă nealunecat.

Slavă...

De oştirea cea făcătoare de stricăciune şi trecătoare, n-ai băgat seamă. Iar oştirea vieţii desăvârşit o ai iubit, prea fericite Teodore, întru care te-ai arătat purtător de biruinţă, vrednicule de laudă.

Şi acum..., a Născătoarei

Strălucit-a din Sion bună cuviinţa celui Preaînalt, îmbrăcându-se prin unire negrăită, cu luarea trupului din tine pururea Fecioară, şi lumea a luminat.

Irmosul: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor rogu-mă. Căci către tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Credinţa lui Hristos ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele potrivnice ai călcat mult-pătimitorule, şi cu cunună cerească te-ai încununat, în vecie Teodore, ca un nebiruit.

Icos: Pe tine Cela ce te porţi pe scaunul luminii, cu mulțumire prin credinţă te lăudăm, că dumnezeiesc dar ne-ai dăruit, pe viteazul întru chinuri Teodor, cel de trei ori fericit în viață, ca pe un apărător al adevărului, şi luminat al tău purtător de cunună, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta până în sfârşit a răbdat pătimind, ca un nebiruit.

Sinaxar

Întru această lună, în 17 zile, pomenirea Sfântului marelui mucenic Teodor Tiron.

Stih: Tiron de curând ales ostaş arătându-se.
La Dumnezeu de curând ars ostaş este apropiindu-se.
În a şaptesprezecea zi a lui februarie.
A ars pe Tiron focul văpaie.

Acest sfânt mucenic, era în anii lui Maximian şi Maximin împăraţii, din mitropolia Amasiei, din oraşul ce se cheamă Humialon. Deci numărându-se de curând în oastea Tironilor, şi în ceata lui Vringa prepozitului aflându-se, fu scos, la întrebare de dânsul; şi mărturisind că Hristos este Dumnezeu, şi batjocorind închinăciunile elinilor ca nişte idoli fără de suflet ciopliţi, şi lucru de mâini omeneşti, şi dându-i vreme să-şi ia seama mai bine, nu a cheltuit acea vreme spre nelucrare şi zăbavă, ci spre foarte mare apucătură. Că a ars idolul mumei dumnezeilor, după cum bârfesc elinii.

Drept aceea fu prins, şi mărturisind că singur el a fost pricina arderii, întâi spanzurându-l îl strujiră; după aceea îl băgară într-un cuptor aprins şi-şi luă sfârşitul în acela.

Şi se face pomenirea lui în sfânta sa mănăstire ce este în Forachia, în Sâmbăta săptămânii dintâi a postului, când s-a făcut de dânsul minunea colivelor, izbăvind pe poporul ortodox de bucatele cele spurcate junghiate idolilor.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mariamni. sora Sfântului Filip, apostolul.

Stih: Fecioara Mariamni pământul lăsând,
Pe Hristos cel din Fecioara Maria, acum este văzând.

După înălţarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, mergând Sfântul Filip cu Vartolomeu şi Mariamna soru-sa la Iearopoli şi pentru că a propovăduit cuvântul lui Hristos, îl spânzurară. Şi când era a se săvârşi, rugă pe Dumnezeu, şi se cufundară în pământ antipatul şi poporul ce era sub ascultarea lui.

Iar ceilalţi, temându-se, se rugară Sfântului Vartolomeu şi Sfintei Mariamnei care şi ei stau spânzuraţi, ca să nu se cufunde şi ei. Iar Sfântul Vartolomeu şi Mariamni se rugară Sfântului Filip, şi nu i-au prăpădit, ci încă şi pe cei ce erau cufundaţi i-a scos afară. Iar pe antipatul şi pe Ehidna femeia lui i-a lăsat dedesubt. Atuncea fură slobozi Vartolomeu şi Mariamni.

Deci Vartolomeu mergând la India cea bogată, şi răstignindu-l, şi-a dat sfârşitul. Iar Mariamni mergând la Licaonia şi propovăduind cuvântul lui Hristos, şi botezând ea pe mulţi, s-a săvârşit cu pace.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Auxivie, episcopul Solonului Ciprului.

Stih: Pe Auxivie nu-l trece cuvântul tăcând,
Deşi dimpotrivă s-a arătat din viaţă trecând.

Acesta era din Roma cea veche, elin cu credinţa. Deci urmând Sfântului apostol şi evanghelist Marcu, şi învăţându-se de el cuvântul adevărului, s-a botezat, şi a fost hirotonit episcop Solonului celui din Cipru; şi pe mulţi din necredincioşi întorcându-i la Hristos, şi a feluri de minuni însuşi lucrător făcându-se, s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teostirict.

Stih: Teostirict întărind temelia pe Dumnezeu cu adevărat.
Prin fapte întărit de Dumnezeu se vede arătat.

Tot în această zi, aflarea sfintelor moaşte ale Sfântului Mina Calicheladul (adică cel cu bun glas)

Stih: Cu cuvântul pământul săpându-l ca cu un dichel,
De acolo scot pe Mina cel ascuns în el.

Pe vremea iubitorului de Dumnezeu împărat Marchian, acest fericit Mina s-a arătat într-o noapte la un om, Filomat numit, care era împreună numărat la şcoala ce se numea a icanaţilor, şi i-a zis lui că el este Mina Calicheladul, şi că este ascuns sub pământ despre partea mării, unde se află marginea cetăţii; şi i-a arătat lui cu însuşi degetul său şi locul.

Deci iubitorul de Dumnezeu Filomat sculându-se mai de dimineaţă, a arătat cu de-amănuntul visul la prietenul său Marchian Numerie, şi acesta iarăşi l-a arătat împăratului, şi îndată au fost trimişi ostaşi la locul arătat; care săpând cu grăbire, au aflat un sicriu de fier, înlăuntru căruia erau moaştele sfântului, pe care erau şi litere scrise, arătând anii de când s-au pus acolo sfintele moaşte; şi socotind anii, au aflat că erau trecuţi patru sute de ani. Deci mulţumind tot poporul, au slăvit pe Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea celor cu bună credinţă, pururea pomeniţii împăraţi Marchian şi Pulheria. Şi se face soborul lor în biserica cea mare.

Stih: Pe Marchian împreună cu Pulheria ca cei prea îmbunătăţiţi,
Nu am cum a-i numi neînsoţiţi, sau însoţiţi.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Teodor Vizantiul, cel ce a mărturisit în Metilina, la anul o mie şapte sute nouăzeci şi cinci; prin sugrumare s-au săvârşit.

Stih: Lui Teodor celui nou laudă nouă înnoind,
Pătimitorului lui Hristos cu dreptul este alcătuind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce merseseră din Iudeia în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Pe tine te aduc apărător vieţii mele şi ajutor mântuirii mele şi păzitor, de Dumnezeu, cugetătorule. Că dai întărire celor ce cu credinţă strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Ca pe o jertfă prea veselitoare, şi prea sfinţită, pe sine-ţi te-ai adus Domnului prea fericite, şi cu focul muncilor de tot te-ai ars, mărite, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă...

Umplându-te fericite de suflarea vieţuitoare a dumnezeiescului Duh, izgoneşti duhurile, bolile vindeci, şi veselindu-te strigi: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum..., a Născătoarei

Din pântecele tău a ieşit cu trup Domnul tuturor, Fecioară. Pentru aceea cu dreaptă credinţă socotindu-te Născătoare de Dumnezeu, strigăm Fiului tău: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Cu tot felul de întreite valuri, fiind înconjuraţi, prea lăudate, şi cu primejdiile vieţii fiind cuprinşi, folositor degrab, şi împreună lucrător şi ajutor, toţi credincioşii te aducem rugător către Stăpânul, strigând: Nu înceta a te ruga pentru cei ce lăudăm prea cinstită pomenirea ta.

Cu lanţurile păcatelor fiind legat, şi împiedicat cu piedicile greşelilor mele prea fericite, alerg la acoperământul tău, cerşind dezlegare, purtătorule de cunună; ci ca cel ce ai mare îndrăzneală către Stăpânul tuturor, de Dumnezeu cugetătorule, roagă-te să ne mântuim, cei ce lăudăm pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Luminându-te cu razele cele mucenicești prea lăudate, te-ai numărat în cetele îngereşti. Cu care împreună veselindu-te, şi dănţuind pururea mucenice, cu faceri de minuni tămăduitoare luminezi, pe cei ce cinstesc, şi cu credinţă cântă: Noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Ziditorul şi Mântuitorul zidirii, ca un milostiv prin întrupare s-a amestecat cu oamenii, luând trup din tine cea neispitită de bărbat. Pentru aceasta credincioşii te slăvim cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, strigând, şi cu credinţă cântând: Noroade prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, a strigat: Tineri bine îl cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine Maica lui Dumnezeu...

Avându-te pe tine păzitor neadormit, mare mucenice, care lesne goneşti cugetul cel rău al vrăjmaşilor, şi Bisericii îi dai pace, purtătorule de chinuri, neîncetat te fericim.

Putere ți-a dăruit ție Stăpânul, asupra dracilor, cu îndrăzneală cu totul drept credincioasă, rugându-te Mântuitorului, tămăduieşti patimile sufleteşti şi trupeşti, fericite; pentru aceasta toți te fericim.

Slavă...

Arătat priveşti purtătorule de chinuri, o unită lumină în trei sori, şi o Dumnezeire în trei fețe, şi o începere mai presus de începere, izvorul bunătăţii, păzeşte pe cei ce te laudă.

Şi acum..., a Născătoarei

Mântuieşte-mă de robia cea înţelegătoare, prea curată Stăpână, care ai dat răscumpărare prin răstignirea Fiului tău, care s-a făcut pentru mântuirea tuturor, şi pentru pacea şi mântuirea celor ce te laudă.

Irmosul: Pe tine Maica lui Dumnezeu, şi Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Dumnezeu cel adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele puteri, cu doxologii fără de tăcere te slăvim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi glas...

Tuturor dai darurile tămăduirilor sfinte din destul, purtătorule de chinuri Teodore. Ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul totdeauna, apucă înainte de mântuieşte, pe cei ce cu credință fierbinte te cheamă, prea fericite.

A Născătoarei

Ţinând în braţele tale Preacurată pe Domnul, cela ce cu prea curata lui mână ține toate. Pe acela roagă-l de Dumnezeu fericită, să mă mântuiască din mâna balaurului celui viclean, care fără ruşine spintecă inima mea cea smerită, spre desfătări stricătoare de suflet.

La Laude

Stihirile pe 1, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Cu prea luminată prăznuirea dumnezeiescului mucenic să ne ospătăm toţi, şi cu credinţă să ne veselim iubitorilor de praznic, cinstind luminată prăznuirea săvârşirii lui, cu cântări lăudând pe Iisus, cel ce a slăvit pomenirea lui. (de două ori)

Pe viteazul oştirii celei de sus, ca pe un bărbat într-armat al bine cinstitei credinţei noastre adunându-ne credincioşii, cu cântări de taină împreună să-l lăudăm, zicând: Vrednicule de minune, mucenice al lui Hristos, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Bogăţia creştinătăţii şi luminarea, cu ostenelile cele mucenicești adunându-o întru tine, toată tăria ta, dar primit lui Hristos o ai adus plinind cu osârdie prin chinuri chemarea ta cea de Dumnezeu dăruită.

Slavă..., glasul al 6-lea

Dar de sfinţenie şi bogăţie de dumnezeiască viaţă te-ai arătat lumii Teodore. Că Hristos a prea mărit pomenirea ta înţelepte, întru care credincioşii bucurându-ne, cu un glas lăudăm luptele chinurilor tale.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Toată nădejdea punându-şi...

Fiind rănit de năpădirile cele tâlhăreşti ale dracilor, şi zăcând pururea cu totul nelucrător, în calea vieţii celei nestatornice, trebuindu-mi mila ta prea curată, degrab mă cercetează, ceea ce eşti îndreptarea celor căzuţi. Şi-mi dăruieşte tămăduire şi mântuire Stăpână, ca să te slăvesc, şi cu dragoste după datorie să laud slăvirile tale prea curată, singură Maică Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei

Mieluşeaua cea curată, şi Stăpâna cea fără prihană, dacă a văzut pe Mielul său înălţându-se pe Cruce, ca o Maică se văita, şi spăimântându-se striga: Ce este această vedere nouă şi străină, dulcele meu Fiu? Cum te-a dat la divanul lui Pilat poporul cel nemulţumitor, şi te-a osândit spre moarte pe tine viaţa tuturor? Dar eu îţi laud, Cuvinte pogorârea ta cea negrăită.

Stihoavna Octoihului.

Slavă... a sfântului, glasul al 8-lea

Cu bărbăţie mucenicească, creştineşte într-armându-te, purtătorule de chinuri al lui Hristos, şi slujba cea cuvântătoare prin taină apărându-o, cu puterea lui, ai arătat păgânătatea idolilor, şi cumplirea tiranilor a fi neputincioasă, nebăgând seamă de munci, şi de focul cel vremelnic. Ci o ! Cela ce eşti al dumnezeieştilor daruri şi cu fapta şi cu numele, de toată primejdia mântuieşte cu rugăciunile tale, pe cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Toată viaţa mea este nesăţioasă, şi sufletul şi trupul prea spurcat, şi cugetul necurat, şi faptele de tot ocărâte, şi cu totul adevărat sunt vinovat de osândire şi de defăimare. Unde mă voi duce acum, şi către cine voi fugi! Fără numai către tine Stăpână; milostiveşte-te, şi vino de mă mântuieşte.

A Crucii, a Născătoarei

O prea slăvită minune! O taină înfricoşată! O lucru cutremurat! Zicea Fecioara dacă a văzut pe Cruce spânzurat în mijlocul a doi tâlhari, pe cel ce înfricoşat l-a născut fără durere. Plângând zicea: Vai mie Fiul meu prea iubite! Cum te-a pironit pe Cruce poporul cel rău şi nemulţumitor.

Şi cealaltă slujba a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile Octoihului şi ale Sfântului, Cântarea a 3-a pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea. Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu... Apostol către Timotei : Fiule Timotei, întăreşte-te în Darul... Aliluia, glasul al 4-lea. Dreptul ca finicul va înflori... Stih: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia de la Ioan: Zis-a Domnul ucenicilor săi: Acestea poruncesc vouă... Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi...

Sâmbătă, în întâia săptămână a Sfântului şi marelui post (Minei)

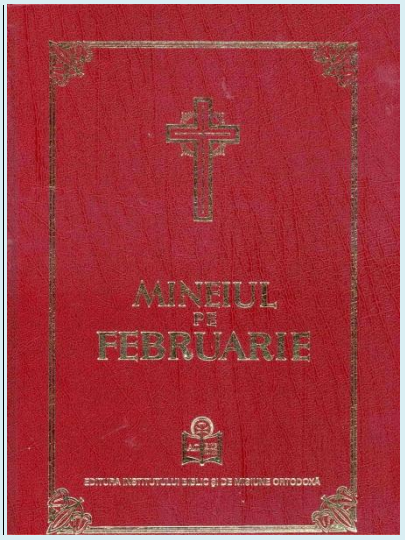

La Vecernie, Vineri seara

După Psalmul începător, obişnuita Catismă. La Doamne strigat-am..., punem Stihiri 10 şi cântăm **Stihira** zilei, de două ori Glasul al 5-lea, singur glasul.

Veniţi credincioşilor să lucrăm la lumină lucrurile lui Dumnezeu; să umblăm cu chip smerit ca ziua. Toată scrisoarea nedreaptă a celui de aproape să o lepădăm de la noi, nepunându-i împiedicare spre sminteală. Să lăsăm desfătarea trupească, să creştem darurile sufletului, să dăm celor lipsiţi pâine şi să ne apropiem către Hristos cu pocăinţă, strigând: Dumnezeul nostru miluieşte-ne pe noi.

Apoi cântăm şi patru martirice, ale glasului ce se întâmplă la Octoih. Şi îndată patru **idiomele** ale Sfântului Teodor, glasul al 2-lea:

Veniţi toţi iubitorii de mucenici să ne veselim duhovniceşte şi să serbăm. Că astăzi, ne pune înainte masa de taină mucenicul Teodor, veselindu-ne pe noi iubitorii de prăznuire, şi să strigăm către dânsul:
Bucură-te, purtătorule de chinuri cel nebiruit, cela ce ai surpat pe pământ îngrozirile tiranilor.
Bucură-te, cela ce ţi-ai dat trupul tău cel de ţărână muncilor, pentru Hristos Dumnezeu.
Bucură-te, cela ce te-ai arătat în multe feluri de primejdii ostaş iscusit al oştii celei cereşti.
Pentru aceasta te rugăm pe tine, lauda mucenicilor: Roagă-te pentru sufletele noastre.

Darul cel de Dumnezeu dăruit al minunilor tale, mucenice Teodore, îl întinzi tuturor celor ce aleargă către tine cu credinţă. Pentru care te lăudăm pe tine zicând: Pe cei robiţi îi mântuieşti, pe bolnavi tămăduieşti, pe cei săraci îmbogăţeşti şi mântuieşti pe cei ce înoată cu corăbiiie. Alergarea spre cele zadarnice a robilor o opreşti, şi arăţi, pătimitorule, pagubele celor ce li s-a furat. Pe ostaşi îi înveţi să se ferească de răpire. Pruncilor dăruieşti cu milostivire cererile. Fierbinte ajutător te afli celor ce săvârşesc sfinţită pomenirea ta. Pentru care, prea sfinţite pătimitorule, şi nouă celor ce lăudăm mucenicia ta cere-ne de la Hristos mare milă.

Dar al lui Dumnezeu prea mare te-ai arătat, mucenice Teodore; că şi după sfârşit, ca un viu, dai cererile celor ce aleargă la tine; pentru că şi fiul femeii, răpindu-se odinioară rob în oaste păgânească, venind înaintea ta văduva şi udând cu lacrimi Biserica ta, tu ca un milostiv pe cal alb încălecând ai pus pe fiul ei înaintea ei, nevăzut. Şi după aceasta, şi cu aceasta, n-ai încetat lucrând minuni. Ci roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Pe tine, cel numit cu numele dumnezeieştilor daruri, te cinstesc de trei ori, fericite Teodore. Că arătându-te luminător neapus al luminii celei dumnezeieşti, ai strălucit cu chinurile tale în toată lumea; şi arătându-te decât focul mai puternic, văpaia ai stins şi capul vicleanului balaur l-ai sfărâmat. Pentru aceasta spre chinurile tale Hristos uitându-se, a încununat dumnezeiescul tău cap. Mare mucenice biruitorule, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, cu dinadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea

Lucrând vrăjmaşul cu tiranul cel ca şi dânsul viclean, ca printr-un organ, prin rea izvodire se ispitea să spurce cu bucate, din jertfele cele necurate, pe prea creştinul popor, cel ce se curăţea cu postul. Ci tu ai stricat meşteşugirea lui cu chibzuială mai înţeleaptă şi în vis arătându-te arhiereului celui de atunci, i-ai descoperit adâncul gândului, arătându-i meşteşugirea cea necuvioasă a viclea-nului. Pentru aceasta aducându-ţi ţie mulţumire, te numim mântuitor şi facem în toți anii pomenirea minunii ce s-a făcut. Şi încă ne rugăm să ne păzim nevă-tămaţi de meşteşugirile vicleanului, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, mucenice Teodore.

Şi acum..., a Născătoarei, a glasului ce se va întâmpla de rând

Ieşire, fără Evanghelie.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina

cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimen, glasul al 6-lea: Psalm 19: Auză-te Domnul în ziua necazului.

Stih: Scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

De la Facere citire:

Cap. 2, Vers. 20, Cap. 3, Vers. 20.

Şi a pus Adam nume tuturor dobitoacelor. Şi tuturor pasărilor cerului şi tuturor fiarelor pământului; iar lui Adam nu s-a aflat ajutor asemenea lui. Şi a pus Dumnezeu somn în Adam şi a adormit; şi a luat o coastă dintru ale lui şi a plinit cu carne locul ei. Şi a făcut Dumnezeu coasta, care o a luat din Adam, femeie, şi o a adus pe ea la Adam. Şi a zis Adam: Iată acum os din oasele mele şi trup din trupul meu, aceasta se va chema femeie, pentru că din bărbatul său s-a luat. Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va lipi de femeia sa şi vor fi amândoi un trup. Şi erau amândoi goi şi Adam şi femeia lui, şi nu se ruşinau.

Iar şarpele era mai înţelept decât toate fiarele cele de pe pământ, care le-a făcut Domnul Dumnezeu. Şi a zis şarpele către femeie: Ce este, că a zis Dumnezeu să nu mâncaţi din tot pomul Raiului?

Şi a zis femeia către şarpe: Din tot pomul care este în Rai mâncăm, iar din rodul pomului, care este în mijlocul Raiului a zis Dumnezeu: Să nu mâncaţi dintr-însul, nici să vă atingeţi de dânsul, ca să nu muriţi.

Şi a zis şarpele către femeie: Nu veţi muri cu moarte. Că ştie Dumnezeu, că ori în ce zi veţi mânca dintr-însul, se vor deschide ochii voştri şi veţi fi ca nişte dumnezei, cunoscând binele şi răul.

Şi a văzut femeia că bun este pomul la mâncare şi plăcut ochilor la vedere, şi cum că frumos este a cunoaşte; şi luând din rodul lui a mâncat şi a dat şi bărbatului său şi a mâncat cu dânsa. Şi li s-au deschis ochii amândorura şi au cunoscut că erau goi. Şi au cusut frunze de smochin şi şi-au făcut acoperământ împrejurul trupului. Şi au auzit glasul Domnului Dumnezeu umblând prin Rai după miazăzi, şi s-au ascuns Adam şi femeia lui de către faţa Domnului Dumnezeu între pomii Raiului.

Şi a strigat Domnul Dumnezeu pe Adam şi a zis lui: Adame, unde eşti ?

Iar el a zis: Glasul tău am auzit umblând prin Rai şi m-am temut, că gol sunt şi m-am ascuns.

Şi i-a zis Dumnezeu: Cine ţi-a spus ţie că eşti gol? Fără numai că ai mâncat din pomul, din carele ți-am poruncit numai dintru acesta să nu mănânci.

Şi a zis Adam: Femeia care mi-ai dat să fie cu mine aceea mi-a dat din pom şi am mâncat.
Şi a zis Domnul Dumnezeu femeii: De ce ai făcut aceasta?
Şi a zis femeia: Șarpele m-a amăgit şi am mâncat.

Şi a zis Domnul Dumnezeu şarpelui: Pentru că ai făcut aceasta, blestemat să fii tu din toate dobitoacele şi din toate fiarele pământului; pe pieptul tău şi pe pântece te vei târî şi pământ vei mânca în toate zilele vieţii tale. Vrăjmăşie voi pune între tine şi între femeie şi între sămânţa ta şi între sămânţa ei; aceea va păzi capul tău şi tu vei păzi călcâiul ei.

Femeii a zis: Înmulţind voi înmulţi necazurile tale şi suspinul tău, în dureri vei naşte fii şi spre bărbatul tău va fi întoarcerea ta; şi el te va stăpâni.

Iar lui Adam a zis: Pentru că ai ascultat glasul femeii tale şi ai mâncat din pomul din care ţi-am poruncit ție, numai dintru acela să nu mănânci, şi ai mâncat dintr-însul, blestemat să fie pământul întru lucrurile tale; întru necazuri vei mânca dintr-însul în toate zilele vieţii tale. Spini şi pălămidă va răsări ție, şi vei mânca iarba pământului. Întru sudoarea feţei tale vei mânca pâinea ta, până când te vei întoarce în pământ din care eşti luat: Că pământ eşti şi în pământ te vei întoarce.

Şi a pus Adam numele femeii sale Eva, adică Viaţă, pentru că ea este mamă tuturor celor vii.

Prochimen, glasul al 6-lea: Psalm. 20: Înalţă-Te Doamne întru puterea Ta; cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Stih: Doamne întru puterea Ta se va veseli împăratul şi în mântuirea Ta se va bucura foarte.

De la Pilde citire:

Cap. 3, Vers. 19-34.

Dumnezeu cu înţelepciune a întemeiat pământul, şi a gătit cerurile cu priceperea. Întru cunoştinţa lui adâncurile s-au deschis şi norii au izvorât apă. Fiule să nu treci, ci păzeşte sfatul meu şi gândul. Ca să fie viu sufletul tău, şi să fie har împrejurul tău, şi va fi vindecare trupului tău, şi purtare de grijă de oasele

tale. Ca să umble în pace, având nădejde în toate căile tale, şi ca să nu se poticnească piciorul tău. Că de vei şedea, fără de frică vei fi, şi de vei dormi, dulce vei dormii. Şi nu te vei teme de frica ce va veni asupră-ţi, nici de năvălirile necredincioşilor cele împresurătoare. Că Domnul va fi întru toate căile tale, şi va întări piciorul tău, ca să nu te clătească. Nu te lepăda a face bine celui lipsit, când poate a ajuta mâna ta. Nu zice; du-te şi să te întorci şi mâine îţi voi da, putând tu face bine, că nu ştii ce va aduce ziua ce vine. Nu meşteşugi rele asupra prietenului tău, carele vine de aiurea şi nădăjduieşte spre tine. Nu fii iubitor de vrajbă împotriva omului în zadar, ca să nu-ţi facă ţie ceva rău. Nu-ţi agonisi ocările oamenilor răi, nici urma căilor lor. Că necurat este înaintea Domnului tot călcătorul de lege, şi cu cei drepţi nu se împreună. Blestemul Domnului în casele celor necredincioşi. Iar curţile drepţilor bine se cuvântează. Domnul mândrilor le stă împotrivă, iar celor smeriţi le dă dar.

După aceasta:Să se îndrepteze rugăciunea mea..., Şi cealaltă rânduială, a Liturghiei celei mai înainte sfinţite. Iar după rugăciunea Amvonului cântăm acest canon de rugăciune, al Sfântului Teodor. Aducându-se şi coliva, începem cu: Doamne, auzi rugăciunea mea..., Apoi: Dumnezeu este Domnul...

Şi îndată **Troparul**, glasul al 2-lea: Mari sunt isprăvile credinţei, în izvorul văpăii, ca întru o apă de odihnă, Sfântul mucenic Teodor s-a bucurat; căci cu foc tot arzându-se ca nişte pâine dulce Treimii s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

Slavă..., tot aceasta. ***Şi acum..., a Născătoarei***

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt prea slăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pe Dumnezeu cel adevărat. Pe carele, roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Şi îndată

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi acest **Canon**, compunere a lui Ioan Damaschin

Cântarea 1-a

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Pe tine, Teodore, ştiindu-te iubitor de Dumnezeu şi fiind legat cu dragostea ta cea nedepărtată, sufletul şi trupul meu şi cuvintele laudelor, ţie închin.

Se scria porunca cea urâtă lui Dumnezeu, a aduce jertfe idolilor, iar nu lui Dumnezeu celui viu. Ci tu ai venit, nu ca să jertfeşti lor, purtătorule de biruinţă. Ci ca să te aduci jertfă lui Dumnezeu.

Slavă..., a Treimii

Fiind pătruns cu dumnezeiasca dragoste a lui Dumnezeu Celui Prea Înalt, mucenice Teodore, te-ai făcut ostaş Fiului, celui Unuia Născut şi darurile nu le-ai greşit.

Şi acum..., a Născătoarei

Cetele îngereşti şi omeneşti, maică ce nu ştii de mire, te laudă neîncetat; pentru că ai ţinut în braţele tale pe Ziditorul lor, ca pe un prunc.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Cântare din buzele mele şi din sufletul meu rugăciune cu durere aduc ţie, milostiveşte-te spre mine purtătorule de chinuri, Teodore.

Trupul ţi-ai supus minţii celei singure stăpânitoare, mare mucenice, şi cu amândouă slujeşti Ziditorului.

Slavă..., a Treimii

Stătut-ai la judecata cea tirănească, vestind Dumnezeu pe Hristos împăratul; şi te-ai lepădat a jertfi celor spurcaţi, Teodore.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe Tine toţi creştinii te-am câştigat scăpare şi zid pururea; pe tine te slăvim fără tăcere, ceea ce nu ştii de mire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Din tainele cele dumnezeieşti gustând cu cunoştinţa, mucenice Teodore, fără sfială ai propovăduit naşterea lui Dumnezeu şi o ai mărturisit.

Cei ce slujeau patimilor, socoteau Dumnezeirea pătimitoare, pe care, cu duhul luminându-te, i-ai mustrat, pătimitorule Teodore.

Slavă..., a Treimii

Rugămu-ne, fericite Teodore, să ne fii cu rugăciunea ta ajutător nouă, celor ce te lăudăm. Scapă-ne din tot felul de primejdii şi de patimi.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce, fiind brazdă nearată, ai odrăslit spicul cel de viață făcător, care dăruieşte lumii viață, Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi, că Tu eşti Dumnezeul nostru; afară de Tine pe altul nu ştim.

Iubiţi pe Domnul, cel ce vă iubeşte ! Strigat-ai, viteazule Teodore, către mucenicii cei ce au pătimit împreună cu tine.

Aprinzându-ţi inima cu râvnă, purtătorule de biruinţă, ai ars pe dumnezeița cea cu numire mincinoasă, împreună, cu capiştea ei.

Slavă..., a Treimii

Cu puterea ta cea nebiruită purtătorule de chinuri, Teodore, pierde îndrăzneala barbarilor şi patimile mele.

Şi acum..., a Născătoarei

Fecioară, după naştere, te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu ai născut lumii pe Dumnezeu-Cuvântul cu trup.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Ca o slabă, ca o neputincioasă ce era întărâtarea mincinoşilor dumnezei, spre izbândirea sa cerea ajutor de la oameni; de vreme ce se biruia de împotrivirea nemincinoşilor mucenici, care propovăduiau adevărul. (de două ori)

Slavă..., a Treimii

Întărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, lauda mucenicilor Teodore, muncile cele de la păgâni ca nişte săgetături de prunci, fericite, le-ai socotit, trăinicia celor viitoare mai înainte văzându-o.

Şi acum..., a Născătoarei

Fă să ne mântuim de greşeli cu rugăciunile tale, curată Născătoare de Dumnezeu, şi să aflăm prea curată dumnezeiască strălucirea Fiului lui Dumnezeu, Celui ce s-a întrupat din tine negrăit.

Condac, glasul al 8-lea: Credinţa lui Hristos, ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele potrivnice le-ai călcat, mult pătimitorule; şi cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Din Iudeea venind tinerii...

Rănitu-te-ai la trup, pentru Cuvântul cel ce s-a rănit după trup pentru noi, şi acestuia cu mulţumire veselindu-te, ai strigat, mucenice Teodore: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Precum s-a pus în mormânt şi de bunăvoie s-a pecetluit Mântuitorul tuturor, aşa te-ai sălăşluit în temniţă pecetluită, purtătorule de biruinţă, Teodore, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Omorât fiind şi de patimile trupeşti de bunăvoie scuturându-te, nu cu mâncarea, purtătorule de chinuri, ci cu dragostea cea dumnezeiască hrănindu-te, ai cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă..., a Treimii

În temniţă, ca în cuptorul tinerilor oarecând, unul din nestricata Treime arătându-se, ţi-a dat îndrăzneală ţie, purtătorule de chinuri, celui ce cântai: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum..., a Născătoarei

Când ai vrut să rânduieşti mântuirea noastră, Mântuitorule, te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei, pe care o ai arătat folositoare lumii; Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Orbit fiind la minte, mai marele nelegiuitorilor te îngrozea pe tine păgâneşte, cinstitorule de Dumnezeu; pentru ce în deşert ţi-ai pus nădejdile nebune, spre omul carele cu sila a murit ? Iar tu ai strigat: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Ca un priceput şi înţelept iconom al darului, cu darul ce s-a dăruit ţie de la Dumnezeu ai strigat, Teodore, celui ce poruncea păgâneşte: Această ruşine să fie mie şi celor ce cântă: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Vitejeşte te-ai nevoit, cu îndrăzneală ai mustrat, strigând către tiranul: Pentru ce eşti fără de minte, poruncind să lăsăm pe Făcătorul şi să slujim cu minciună făpturilor? Iar eu cânt: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu închipuiri trupeşti, cu multe feluri de graiuri ascunse şi cu arătări înseninătoare şi închipuitoare, au vestit mai înainte grăitorii de Dumnezeu naşterea ta, Fecioară, cea mai presus de fire şi minunată. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine cu bună credinţă te lăudăm, prea înălţând pe Hristos întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine cea neispitită...

Pricina muceniciei tale, Teodore a fost dragostea lui Dumnezeu. Pentru aceasta trupul tău s-a dat focului celui material, şi prin aceasta ai mers la focul cel dumnezeiesc, bucurându-te purtătorule de biruinţă, cinstitorule de Dumnezeu, Teodore.

Mucenic prea slăvit, ai ars, dar nu te-ai ars; că tu ai ars înşelăciunea, şi stai viu înaintea lui Dumnezeu, şi întru dânsul ca un mucenic te veseleşti, purtătorule de biruinţă, şi cinstitorule de Dumnezeu Teodore.

Slavă..., a Treimii

Pe Tine un Hristos Te ştim, pe unul din Treime în două firi desăvârşit; păzeşte pe poporul Tău acesta, pe carele l-ai câştigat cu scump sângele Tău; pentru rugăciunile lui Teodor, purtătorul de biruinţă.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe tine mântuitoare întru primejdii, ceea ce ai purtat în braţe pe Dumnezeu cel nevăzut şi lăudat în ceruri de toate puterile, şi carele pe sine s-a dăruit nouă, pururea te slăvim.

Irmosul: Pe tine, Maica lui Dumnezeu şi Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine, ceea ce ai născut mai presus de minte prin cuvânt pe Dumnezeu cel adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele puteri, cu neîncetate doxologii te slăvim.

Şi îndată: Sfinte Dumnezeule..., Apoi Troparul Sfântului: Mari sunt isprăvile credinţei...

Slavă...

Condacul: Credinţa lui Hristos, ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele potrivnice le-ai călcat, mult pătimitorule; şi cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

Şi acum..., a Născătoarei, glasul acelaşi

Ca pe o folositoare şi sprijineală tare, toţi cei ce am greşit am câştigat ajutorul tău cel fierbinte, prea curată Fecioară, maică Marie, mântuirea creştinilor. Pentru aceasta nu înceta rugând pe Mântuitorul, ca să ne dăruiască iertare.

Şi se face binecuvântarea colivei.

Apoi: Fie numele Domnului... (de trei ori), Bine voi cuvânta pe Domnul... Şi se dă anafură de Preot. Şi Apolisul. Iar unde nu se face Liturghia cea mai înainte sfinţită, sfârşim ceasurile aşa : După: Slăbeşte, lasă, iartă Dumnezeule... Şi după metaniile cele de pe urmă. Zicem: Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Doamne miluieşte (de 12 ori) , Apoi rugăciunea aceasta: Prea Sfântă Treime, Stăpânie...

Şi începem Vecernia: Veniţi să ne închinăm... (de trei ori)

Şi Psalmul 103. Apoi obişnuita Catismă. Cântăm, la Doamne strigat-am... stihirile pe 6 : Martirice 3, din Octoih, ale glasului ce va fi de rând, şi ale Sfântului Teodor 3. Slavă..., a sfântului Teodor; Şi acum..., a Născătoarei, a glasului ce va fi de rând. Ieşire nu facem. Lumină lină... Paremiile.

La Stihoavnă

Stihira idiomelă a zilei (de două ori); Apoi Martirica, glasul al 5-lea: Binecuvântată este oastea..., Slavă..., a Sfântului Teodor, glasul al 2-lea : Al dumnezeieştilor daruri... (Caută la stihirile Vecerniei) Şi acum..., a Născătoarei: Toată nădejdea mea..., Acum slobozeşte..., Sfinte Dumnezeule..., După Tatăl nostru..., Troparul: Mari sunt isprăvile credinţei..., Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei: Toate tainele tale..., Apoi, Ecteniile şi trei metanii.

Se îmbracă preotul în felon mohorât şi începe: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Iar noi citim psalmul 142 şi celelalte, precum mai înainte am arătat, Canonul pe 4. Şi după sfârşitul canonului, în loc de: Cade-se să te fericim... Cântăm Irmosul Cântării a 9-a: Pe tine, Maica lui Dumnezeu..., Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Troparul: Mari sunt isprăvile credinţei..., Slavă..., Condacul: Credinţa lui Hristos, ca o pavăză..., Şi acum..., a Născătoarei: Ca pe folositoarea..., Apoi rugăciunea şi binecuvântare a colivei. După aceasta: Fie numele Domnului binecuvântat..., Bine voi cuvânta pe Domnul... Apolisul. Intrând la masă, gustăm vin şi untdelemn, pentru ziua sfântului.

Obiceiul acesta este luat după datinile din Lavra cuviosului părintelui nostru Sava şi din Mănăstirile de obşte ale cuviosului Eftimie cel mare şi altele. Dar pentru cinstea zilei, nu facem aşa. Ci mâncăm prune fierte, fără de untdelemn, şi varză; Iar cei ce vor voi, mănâncă mâncare uscată ca şi Miercuri.

Spre ştiinţă: În Vinerile sfântului post, la Vecernie şi Pavecerniţă, nu facem metanii; numai unde sunt însemnate, la Liturghia cea mai înainte sfinţită, adică; după, Să se îndrepteze rugăciunea mea..., 3 metanii; după Ieşirea cu Sfintele daruri, metanii 3; la Fie numele Domnului..., 3 metanii. Iar Pavecernița o citim pe cea mare, la care cântăm, Canonul morţilor, la gropniţă, al glasului de rând. Iar Canoanele Mineiului, ce se vor întâmpla întru această Sâmbătă şi Duminică, le cântăm când va socoti cel mai mare; unul îl cântăm la Pavecerniţa Vinerii, iar altul la Pavecerniţa Duminicii; aşa facem la toate Vinerile seara, în tot sfântul post.

Sâmbătă, întâia săptămână a Sfântului post

La Utrenie

După cei şase Psalmi, cântăm: Dumnezeu este Domnul..., pe glasul al 2-lea. Şi zicem Troparul Sfântului Teodor: Mari sunt isprăvile credinţei... (de 2 ori) Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei: Toate tainele tale... Şi obişnuitele Catisme.

După întâia Catismă, cântăm Sedelnele mucenicilor, din Octoih ale glasului de rând.

După a doua Catismă, cântăm aceste **Sedelne** ale Sfântului Teodor, glasul al 8-lea:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Înfierbântat fiind de adevărul credinţei, ai stins înşelăciunea păgânătăţii, surpând dumnezeirea idolilor; şi jertfă dumnezeiască făcându-te, cu minunile răcoreşti marginile lumii, slăvite mucenice. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă...

Dar dumnezeiesc te-a dat pe tine, spre mântuirea a toată lumea, Domnul, cel ce te-a întărit întru pătimire; bolile noastre cele sufleteşti tămăduindu-le şi patimile trupeşti biruindu-le, mucenice Teodore, roagă pe Hristos Dumnezeu să dăruiască nouă mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei

Fecioară curată, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Dumnezeu cel ce a răsărit din Tatăl fără patimă mai-nainte de veci, pe Cuvântul cel într-un ipostas, şi Fiul cel de o fiinţă, pe acesta roagă-L, cu profeţii şi cu mucenicii, cu cuvioşii, pustnicii şi drepţii, să ne dea nouă dezlegare greşalelor.

Apoi citim viaţa Sfântului Teodor. După aceea, Psalmul 50 şi canonul hramului, cu Irmosul pe 6, şi al sfântului Teodor pe 8, cântând: Să cântăm Domnului...

Canonul

facere a lui Ioan, mitropolitul Evhaitenilor

Cătarea 1-a

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cel ce este mai presus de toate, pe tine, ceea ce L-ai născut negrăit, te-a pus mai-nainte decât toţi aleşii lui; pentru aceasta astăzi lăudând pe cel încununat de dânsul, ţie Prealăudată, mai înainte începem laudă.

Pe marele între mucenici Teodor, pe viteazul cel prea luminat, pe cel prea numit şi prea slăvit, pe cel întru minuni vestit de la marginile pământului până la margini, cu cântări îl vom lăuda.

Zi de veselie a strălucit întru cele de întristare şi mâhnirea lor o a veselit, luminând de departe cu darul dumnezeiescului mucenic începuturile şi zilele cele dinaintea sărbătorilor.

Cel ce s-a jertfit şi în jertfă a primit sfânta înjunghiere, stropeşte Biserica pe care o a ales, ca şi cu nişte curăţiri, cu sângele celui ce a pătimit pentru dumnezeiască slăvirea lui.

A Născătoarei de Dumnezeu

Frumos lucru s-a legiuit a prăznui, măcar şi fără vreme. Pentru că Stăpâna ceea ce împodobeşte toate, şi acum s-a arătat de faţă la pomenirea celui ce mai înainte s-a primejduit pentru dânsa prin sânge.

Alt **Canon**, tot al aceluiaşi părinte

Cântarea 1-a

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Dumnezeule, cela ce eşti minunat întru sfinţi cu adevărat, minunează întru mine milele Tale, Hristoase, dăruindu-mi cuvânt ca să laud minunile mucenicului Tău.

Tărie întru pătimire şi răbdare în dureri ai arătat, mucenice al lui Hristos; şi iarăşi grabnic ajutorul tău spre noi ţi-ai arătat, Teodore.

Slavă...

Dreapta credinţă a părinţilor din sufletul său tiranul lepădându-o, a voit a umbla de-a pururea în sfat păgânesc, împotrivindu-se lui Dumnezeu.

Şi acum.... A Născătoarei

Proorociile bărbaţilor, ce au grăit de Dumnezeu mai de demult, întru tine arătat s-au împlinit, Maică Fecioară, că ai născut Dumnezeu adevărat şi om adevărat, mai presus de fire şi cu minune.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Canonul

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Dorind creştinescul popor a vedea ziua Fiului tău, spre închipuirea ei Stăpână prăznuieşte acum mai înainte, punându-te pe tine pricina prăznuirii şi pe măritul mucenicul tău.

Biruiesc în tot chipul cele mai bune; că cel prea mare între mucenici spre veselie a întors întristarea vremii, schimbând greutatea curatului post spre odihnă.

Osebit al tău şi cuvios îţi este darul; că dintru ale tale este, pătimitorule. Şi noi, pe care ne-ai sălăşluit în această latură a ta, cu bucurie îţi aducem daruri de laude.

Pus-ai prea bună temelie cu vitejiile tale, viteazule, surpând ca pe o nimica, cu bărbăţia cea mai presus de fire, fiara cea atot pierzătoare, care sufla cu foc şi cu ucideri.

Tulburându-se cumplit noul vrăjmaş, întocmai ca şi cel de demult, a amestecat în bucate sângele jertfelor ca nişte otravă. Ci înşelându-se ticălosul, s-a biruit cu înţelepciunea mucenicului.

A Născătoarei de Dumnezeu

Umplutu-s-a tot pământul, Fecioară, a cunoaşte pe Domnul, cel ce s-a arătat lumii din tine. Mulţumită ţie şi dumnezeieştilor mucenici, căci printr-înşii s-a întărit adevărul.

Alt Canon

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cela ce mai înainte a şoptit cu vicleşug în urechile Evei şi pe Adam printr-însa cu înşelăciune l-a amăgit; acela şi acum şi-a vărsat veninul răutăţii, spre înşelăciune.

Ură având în sine, hrănind tulburarea împotriva celor ce drept vieţuiau, nelegiuitul căuta timp potrivit, în care cugeta să isprăvească viclenia.

Slavă...

Sosit-a începutul zilelor sfântului post, în care tot creştinul prin multă postire se curăţeşte pe sine, de toate ferindu-se.

Şi acum..., a Născătoarei

Nădejdea lumii cea tare, acoperământul şi folosinţa, Preasfântă bună Fecioară, nu trece cu vederea rugăciunea robilor tăi, celor ce din dragoste te fericesc pe tine pururea.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Dumnezeiasca într-armare luând şi înşelăciunea idolilor surpând, pe îngeri ai îndemnat să laude luptele tale. Căci cu dumnezeiasca dragoste aprinzându-ţi mintea, moartea prin foc, ca un viteaz, întru nimica o ai socotit. Pentru aceasta, după numirea numelui tău, dai dumnezeieştile daruri celor ce cer de la tine dar de tămăduiri, purtătorule de biruinţă Teodore. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă...

Neplecându-te amăgirilor lui Maximin, ci cu cuvintele lui Hristos îmbărbătându-te, capiştile idoleşti prin foc în cenuşă le-ai întors, şi vitejeşte biruind pe cel potrivnic, după zisa proorocului, ai trecut prin foc şi prin apă. Pentru aceasta, după vrednicia nevoinţelor, ai luat răsplătire a izvorî tămăduiri celor ce cer cu credinţă, purtătorule de biruinţă Teodore. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca o mireasă cu totul fără prihană a Făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, care nu ştii de bărbat, ca ceea ce eşti locaş Celui Prea Înalt, prea lăudată, pe mine cel ce m-am făcut sălăşluire spurcată fărădelegilor întru cunoştinţă bat-jocură dracilor, sârguieşte de mă scapă din răutatea acestora, şi mă fă luminată sălăşluire, prin fapta bună, prea curată primitoare de lumină. Goneşte-mi norul patimilor, şi strălucirii celei de sus mă învredniceşte, şi luminii tale celei curate şi neînserate, cu rugăciunile tale.

Canonul

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în Slavă pe Scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Mărire, Hristoase, puterii Tale!

O nouă şi prea slăvită amestecare şi împreunare ! Naşterea cu fecioria le-a unit Cel ce s-a născut Dumnezeu şi om. Şi cu zilele de întristare a amestecat ziua cea veselă, cinstind pe mucenicul său.

Vezi cum a iubit pe Domnul său, cel ce era ostaş lui Hristos. Că pe vrăjmaşii lui cu râvnă şi cu foc i-a pierdut şi mai la urmă pe sine s-a adus, cu dragoste, jertfă bună şi junghiere bine primită lui.

Purtător de biruinţă a scăpat din munci viteazul, cu îndrăznirea cuvintelor şi cu defăimarea muncilor, minunând pe cei ce priveau; şi făcându-se la toată lumea nouă şi prea slăvită vedere.

Os al lui Dumnezeu şi stăpânului meu, pătimind nu s-a sfărâmat nici după moarte. O, îndelungă răbdare! Tot aşa şi de ostaşul lui, primindu-l focul şi roata, s-au temut a se atinge de el şi mort fiind.

A Născătoarei de Dumnezeu

Slugile vieţii, care au murit împreună cu Stăpânul şi împreună au înviat, viază acum la dânsul veşnic şi pe maica împreună cu Fiul o slăvesc, binecuvântând pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul Sfânt.

Alt Canon

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Sfat s-a sfătuit prea păgânul, şi socotiţi cât este un adevăr de înfricoşat, că a gândit ticălosul să spurce prin bucate necurate pe poporul lui Hristos.

La îndeplinire a adus acel sfat fărădelege, poruncind să oprească mâncarea bucatelor celor curate şi să pună din cele ce le spurcase el cu sângiurile.

Slavă...

Făcut-a vestită şi cunoscută fărădelegea la toţi creştinii. Pentru aceea cum au înţeles, s-au adunat toţi împreună, în sfântă Biserica Domnului.

Şi acum..., a Născătoarei

Pe ceea ce Te-a născut pe Tine, cel mai înainte de veci născut din Tatăl, acum credincioşii o punem rugătoare. Deci pentru rugăciunile ei îmblânzindu-Te, fii milostiv robilor Tăi.

Canonul

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Astăzi se deschid uşile cele dinaintea darului. Şi această zi de odihnă acum mai înainte închipuieşte învierea; cinstind aşa de luminat pe luminata Stăpână, şi pe prea slăvitul mucenic.

Dăruieşte Dumnezeu dar pe Teodor cel numit cu numele darului, celor ce iubesc arătarea celui iubit ce s-a arătat, făcându-l lucrător de prea slăvite, şi săvârşitor de puteri dumnezeieşti.

Nimica nu pot asupra mucenicului arcele şi săgeţile tale, vrăjmaşule al mântuirii omeneşti; că şi mort fiind, viază şi priveghează, şi răutăţilor tale stând împotrivă, mântuieşte pe tot ortodoxul.

Străină era mai-nainte minunea fiicei lui Dumnezeu; iar cu mărturisirile mucenicilor a luat credinţă neîndoită şi aceea ce se crede pururea rămâne minunată, şi cu credinţă închinată.

Alt Canon

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiasca lumină...

Arhiereul cel de atunci cu totul minunându-se, dacă a cunoscut sfatul păgânului, cu laude de toată noaptea a rugat pe Dumnezeu, ca să nu treacă cu vederea, până în sfârşit, pe poporul carele este moştenirea sa.

Dar grabnicul ajutător al celor ce L-au chemat în adevăr şi cu căldură, rugăciunile lor nu le-a trecut cu vederea nicidecum; ci degrab le-a dat lor mijlocul spre stricarea acelei viclenii.

Slavă...

Dintru înălţime s-a trimis ajutător cât mai degrab pe pământ purtătorul de biruinţe Teodor, şi mai marelui păstor arătându-se, l-a învăţat cum să strice sfatul celui fărădelege.

Şi acum..., a Născătoarei

Nimenea din cei ce aleargă cu căldură, Stăpână, la a ta folosinţă, niciodată nu se ruşinează; ci cere milă şi primeşte darul, spre folosul cel grabnic al cererii.

Canonul

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-însa.

Nu pot posti, Mântuitorule, fiii nunţii Tale şi prietenii; că fiind de faţă Tu, Mirele, cu Maica Ta şi cu prietenul Tău, pe Tine Te ospătează şi-Ţi slujesc.

Depărtatu-s-a de la Dumnezeul cel ce mântuieşte, depărtatu-s-a şi din minte cel cu nume rău, şi cu nebunie s-a sculat asupra credinţei; ci în locul acesteia, a aflat pe cel cu nume mare.

Pătimind, s-a făcut mai înţelept şi lucrând viteazul, s-a făcut mai călduros; că deprinzându-se bine cu lupta şi cu biruinţa asupra tiranilor, nici după moarte nu s-a depărtat de buna faptă.

A Născătoarei de Dumnezeu

Scăpând astăzi Stăpână din primejdia cea stricătoare de suflet, prin minunea mucenicului tău, după dumnezeiasca ta rânduială, amândurora mulţumire vă aducem.

Alt Canon

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

De vederea ta cea străină minunându-se arhiereul a întrebat: Cine eşti tu, Doamne, cel ce grăieşti cu mine ? Arată-ne şi ne învaţă, cum vom afla mai degrab ajutor.

Eu sunt însuşi Teodor mucenicul, a zis. Ci ascultă: Grâu fierbând să împărţiţi poporului; şi aşa se vor feri de bucatele cele spurcate ale vrăjmaşului.

Slavă...

Cât este de mare minunea ta, şi prea mărită folosinţa ta, Teodore! Pentru aceasta îndrăznind toţi, alergăm către tine şi ne rugăm: Mântuieşte pe robii tăi.

Şi acum..., a Născătoarei

Locaş luminii şi sălăşiuire curată Cuvântului te-ai făcut, cu bunăvoirea Tatălui, şi cu cercetarea Duhului Sfânt. Pentru aceasta luminează-mă.

Condac glasul al 8-lea: Credinţa lui Hristos ca o pavăză înlăuntru, în inima ta, primind, puterile cele potrivnice le-ai călcat, mult pătimitorule. Şi cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

Icos: Pe Tine, cela ce Te porţi pe scaunul luminii, cu mulţumită întru credinţă Te lăudăm. Că dumnezeiesc dar ne-ai dăruit pe Teodor cel viteaz în chinuri, pe cel în viață de trei ori fericit, ca pe cel ce este apărător al adevărului. Carele cu gând creştinesc câştigând pe Hristos, s-a arătat puternic biruitor asupra înşelătorului, ca un nebiruit.

Sinaxar - În Sâmbătă întâia a Sfântului post şi marelui post

Sinaxarul din Minei, apoi acesta.

În aceeaşi zi, în Sâmbăta celei dintâi săptămâni a postului mare, prăznuim neobişnuita minune săvârşită cu ajutorul colivei de Sfântul şi slăvitul mare mucenic Teodor Tiron.

Stih: Cu hrană de colivă, Tiron cetatea hrăneşte.
Şi hrana pângărită, o nimica o vădeşte.

Mare prigoană s-a pornit împotriva creştinilor, pe faţă şi pe ascuns, pe timpul lui Iulian, paravatul. El a stăpânit sceptrul împărăţiei romane după Constantin, fiul lui Constantin cel mare şi trecuse de la Hristos la închinarea de idoli.

Necredinciosul împărat n-a vrut să-i osândească dintr-odată nici cu cruzime şi nici cu neomenie; dimpotrivă încerca cu astfel de purtări să-i facă păgâni, căci pe de o parte îi era ruşine să se poarte crud cu ei, iar pe de altă parte se temea să nu se înmulţească mai mult creştinii. De aceea s-a gândit vicleanul şi nelegiuitul să-i spurce oarecum pe ascuns.

Şi ştiind că poporul nostru al lui Hristos mai cu seamă în săptămâna întâia a postului mare caută să se curăţească şi să se apropie mai mult de Dumnezeu, a chemat pe prefectul cetăţii şi i-a poruncit să ridice din piaţă obişnuitele cumpărături de mâncare, adică pâine şi băutură, şi să pună în locul lor altele, după ce au fost mai întâi amestecate cu sângele jertfelor idoleşti şi au fost spurcate la facerea lor. A poruncit asta cu gândul că se vor spurca mai cu seamă în aceste zile de curăţie cei ce vor cumpăra aceste mâncări de post.

Prefectul a adus la îndeplinire îndată porunca; a pus în toată piaţa mâncări şi băuturi pângărite de jertfele şi spurcăciunile lor idoleşti.

Dar ochiul lui Dumnezeu, care vede totul, care prinde pe cei deştepţi în vicleniile lor și are grijă totdeauna de noi robii lui, a răsturnat planurile cele spurcate ale paravatului. Dumnezeu a trimis la Eudoxie, arhiereul cetăţii, care nu ştia nimic de planul împăratului, pe marele lui mucenic, pe Tiron, care a fost ostaş din ceata Tironilor, numit de aceea şi Tiron.

Tiron a stat înaintea episcopului aievea şi nu în vis şi i-a spus aşa: Scoală-te cât mai repede, adună turma lui Hristos şi porunceşte cu tărie să nu cumpere nimeni nimic din cele puse în piaţă, căci sunt spurcate de necredinciosul împărat cu sângele jertfelor idoleşti!

Episcopul, nedumerit, l-a întrebat: Cu ce au să se hrănească cei care n-au merinde acasă, dacă nu vor cumpăra din cele ca se vând în piaţă ?

Fă-le colivă, i-a răspuns sfântul, ca să le potoleşti nevoia!

Episcopul, nedumerit iarăşi, şi neînţelegând ce-i spune, l-a întrebat: Ce-i asta colivă ?

Grâu fiert, i-a răspuns marele Teodor. Aşa numim noi evhaitenii grâul fiert!

Patriarhul a vrut să ştie cine este acesta care poartă grijă de poporul creştin.

Sfântul i-a spus din nou: Teodor, mucenicul lui Hristos, trimis de el în ajutorul vostru.

Patriarhul s-a sculat îndată şi a vestit mulţimii cele văzute. Lucrând aşa, a păzit nepângărită turma lui Hristos de planurile împăratului duşman şi paravat.

El, când a văzut că este vădită viclenia lui şi că n-a putut face nimic, destul de ruşinat, a poruncit să pună din nou în piaţă obişnuitele cumpărături.

După ce a trecut săptămâna, poporul lui Hristos, înălţând mulţumiri binefăcătorului lor şi mucenicului, au săvârşit în această Sâmbătă cu colivă pomenirea lui.

Şi de atunci şi până acum, noi credincioşii, înnoind minunea, cinstim cu colivi pe marele Teodor, ca să nu se uite cu timpul o faptă aşa de mare a mucenicului.

Pe acest mare Teodor l-a muncit cumplit păgânul Vringa pe timpul împăratului Maximie. Mai întâi a fost supus la mari suferinţe. În urmă sfântul a dat foc templului zeiţei păgânilor, iar podoabele templului le-a împărţit la săraci.

Cu toate că unii au venit la el cu scopul de a-l sfătui să se lepede de credinţă, totuşi n-a vrut.

Aşadar, după ce a pătimit multe, în urmă a fost aruncat într-un cuptor foarte încins. Nepătimind nimic din pricina aceluia, şi-a dat lui Dumnezeu duhul său în mijlocul cuptorului.
Cu rugăciunile lui, Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte, Amin.

Canonul

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Zis-ai drepte Stăpâne; că nu este lege dreptilor Tăi. Pentru aceasta Maica Ta şi mult minunat robul Tău acesta, cu lumina pomenirii lor, astăzi dezleagă legile postului.

Cât este de dulce, mare şi vesel praznicul de acum, carele cel mai mare şi mai viteaz din mucenici, ne-a însemnat nouă cu o minune, păzind pe poporul lui Hristos curat despre cele necurate.

Pe cel ce a stătut împotriva balaurilor celor răi şi a biruit pe cel stricător de suflete şi vătămător de trupuri însufleţite, să-l încununăm cu cântări de biruinţă şi cu cununi de laude.

A Născătoarei de Dumnezeu

Începătorul neamului cunoscând mai înainte mâncarea cea pierzătoare de suflet, nu s-a ferit; iar credinciosul tău popor de la mucenicul tău mai înainte învăţându-se şi ferindu-se de hrana pierzătoare, cu el împreună, Stăpână, jertfeşte mulţumitele cele de mântuire.

Alt Canon

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a plecat a grăi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Răcoritor întristării şi nor văpăi ei te-ai arătat, prea lăudate, şi ai mântuit din cuptorul cel tirănesc pe toţi credincioşii, care strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Împărate prea fărădelege, ruşinează-te. Şi să se îngrădească gura ta care a gândit asupra noastră sfat fărădelege. Că împăratul împăraţilor şi Domnul tuturor a stricat puterea ta.

Slavă...

Iuliane fără minte, inima ta toată s-a umplut de răutate; dar înţeleptul Dumnezeul nostru zădărniceşte ceea ce s-a vărsat dintr-însa cu vicleşug asupra noastră, celor ce strigăm către dânsul: Dar ne dai nouă cu adevărat !

Şi acum..., a Născătoarei

Mai presus de cuvânt a fost zămislirea ta şi mai presus de minte naşterea ta, Preacurată; că ai născut pe Dumnezeu după trup, carele a mântuit pe toţi din stricăciune, ceea ce eşti binecuvântată. Pentru aceasta acum, de Dumnezeu Născătoare, pe tine te mărim.

Canonul

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul!

Ceea ce a umplut de bucurie cu naşterea cele cereşti şi cele pământeşti, în această vreme de întristare, dar de folos dă celui încununat, săvârşind luminat prăznuirile.

Să ne odihnim în Sâmbăta de astăzi, oamenilor, încetând de ostenelile cele de ieri, pentru Cel ce a binecuvântat această zi cu odihna şi cu prăznuirea cea de acum a mucenicului.

Cu adevărat, aceasta s-ar putea zice cea întâia între Sâmbete şi Sâmbăta Sâmbetelor; plină de dar mucenicesc şi de dumnezeiască putere şi pomenire de mare mântuire.

Cu mâncările cele curate ale împăratului Dumnezeu, a făcut netrebnice cel curat spurcăciunile împărăţiei celei fărădelege şi cu prea mărita mijlocire a facerii de minuni, a sfinţit a şaptea zi.

A Născătoarei de Dumnezeu

Moartea cea cu dragoste a mucenicilor adeverează taina ta, Fecioară; căci crezând ei lui Dumnezeu, cel ce s-a născut, carele a suferit de bunăvoie patimă, singuri pe sineşi viteji s-au jertfit.

Alt Canon

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pe tine te prea înălţăm întru toți vecii.

Precum ai scăpat din văpaie, mucenice Teodore, cu dumnezeiasca putere, aşa şi acum pe noi ne-ai mântuit însuţi, cu dumnezeiască folosinţa ta, de sfatul celui fărădelege şi răului viclean.

Aseară s-a sălăşluit plângere robilor tăi, prin vicleană meşteşugirea potrivnicului nostru; iar întru această dimineaţă bucurie a strălucit, mucenice răbdătorule, prin căldurosul tău ajutor.

Slavă...

Mântuitor pe tine aflându-te noi cei ce am căzut în primejdii şi scutitor de vicleşugul vrăjmaşului, mucenice al lui Hristos, purtătorule de biruinţă Teodore, pe tine te slăvim întru toţi vecii.

Şi acum..., a Născătoarei

Nu se pricepe mintea omenească a spune taina naşterii tale, prea curată. Pentru aceasta cu dreaptă credinţă, ca pe o Născătoare de Dumnezeu, pe tine te cinstim şi te slăvim întru toţi vecii.

Canonul

Cântarea a 9-a

Irmos: Naşterea ta nestricată s-a arătat, Dumnezeu din coapsele tale a ieşit, că S-a arătat purtător de trup pe pământ şi cu oamenii a petrecut. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, toţi te mărim.

Aleargă împreună mulţimea de pretutindenea la cortul mărturiei şi la darul cel ajutător al Celui ce a strălucit întru slavă mai mult decât toţi mucenicii; pe carele împreună cu Stăpâna tuturor îl slăvim.

Îmbărbătează-te, Biserica lui Hristos, şi biruieşte pe cei ce se luptă cu tine în zadar. Că prietenii lui Hristos şi de faţă şi departe fiind de tine se grijesc, ca şi viteazul căruia îi cânţi laudele.

Pe cel ce se părea de demult a fi mort, lucrurile îl arată că trăieşte şi după sfârşit şi că este iarăşi părtinitor credinţei, cu aceeaşi râvnă. Pe carele câştigându-l făcător de bine, îl slăvim.

A Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine, cartea lui Dumnezeu cea pecetluită, având-te ca pe o pecete dumnezeiască, te pun mai presus de toate cântările şi aduc la tine, Fecioară, toate laudele, aşa prea mult slăvind pe mucenicul tău.

Alt Canon

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine Preacurată S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Ca un mare viteaz te-ai arătat prea lăudate şi mare sprijin nouă celor ce cinstim acum prea cinstită şi fericită pomenirea ta şi isprăvile vitejiilor tale şi dumnezeiescul ajutor ce ni s-a făcut.

Minunea ta, prea fericite Teodore, ce s-a săvârşit prin sfintele tale îndestulări, în toată lumea se laudă. Pentru aceasta adunându-ne în tot anul, laudă înălţăm lui Hristos, celui ce te-a prea slăvit.

Slavă...

Văzând dragostea celor ce te laudă pe tine, mucenice al lui Hristos, dăruieşte-ne şi mai mare dar. Ştiind şi credinţa câtă este, slăvite mucenice, nu înceta a fi rugător prea fierbinte şi mijlocitor către Dumnezeu pentru noi.

Şi acum..., a Născătoarei

Nu încetăm a te lăuda pe tine, Fecioară, ajutătoarea, acoperământul, grabnica sprijineală şi folositoarea noastră cea neruşinată. Păzeşte pe rugătorii tăi de toată răutatea, izbăvindu-ne pururea de tot vicleşugul înşelătorului.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Purtătorule de cunună, sfinte, împreună cu îngerii stând acum înaintea scaunului lui Hristos şi de lumina cea de acolo umplându-te, biruitorule, roagă-te neîncetat pentru pacea lumii şi pentru mântuirea noastră, celor ce cu bună credinţă

săvârşim purtătoarea de lumină pomenirea ta, Teodore prea fericite, mucenice prea lăudate. (de două ori)

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

În pântecele tău, de Dumnezeu Născătoare, s-a sălăşluit Domnul precum însuşi ştie, vrând să cheme din stricăciune lumea cea pierdută. Deci aflând toţi mântuire, strigăm ţie ca îngerul: Bucură-te, prea lăudată între toate femeile binecuvântată; că ai născut bucuria la toată lumea.

La Laude

Punem **Stihiri** 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Pe viteazul oştirii celei de sus, ca pe un bărbat într-armat al credinței noastre, adunându-ne credincioşii, cu cântări de taină să-l lăudăm, zicând: Vrednicule de minune, mucenice al lui Iisus, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Cu numirea ta cea după nume, dar lui Dumnezeu cu adevărat, tuturor celor scârbiţi mângâiere te-ai dat Teodore de trei ori fericite. Căci cu adevărat tot cel ce aleargă la Biserica ta, cu bucurie luând răsplătirile minunilor tale, cinsteşte pe Hristos.

Bogăţia şi lumina creştinătăţii, cu ostenelile cele mucenicești, adunându-o întru tine, toată tăria ta dar primit lui Dumnezeu ai adus, plinind cu osârdie prin chinuri, chemarea ta cea de Dumnezeu dăruită.

Cu prea luminată prăznuirea dumnezeiescului mucenic, să ne ospătăm toţi şi cu credinţă să ne veselim, iubitorilor de prăznuire; şi cinstind luminată pomenirea sfârşitului lui, să lăudăm cu cântări pe Iisus, cel ce l-a prea slăvit.

Slavă..., glasul al 6-lea

Dar de sfinţenie şi bogăţie de dumnezeiască viaţă te-ai arătat lumii, Teodore; că Hristos a prea slăvit pomenirea ta, înţelepte; întru care credincioşii bucurându-ne, cu un glas lăudăm nevoinţele ostenelilor tale.

Şi acum..., a Născătoarei

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii. Ţie ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, împreună cu purtătorul de biruinţă şi cu toţi sfinţii, să se miluiască sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile sfântului, glasul al 4-lea, singur glasul:

Dănţuiesc adunările mucenicilor cu bucurie acum, în Biserica ta, purtătorule de biruinţă, Teodore, şi cetele îngerilor săvârşesc nevoinţele răbdării tale; şi însuşi dătătorul de cununi, Hristos, stă de faţă, daruri bogate cântăreţilor tăi cu dreapta Sa dăruindu-le. Pe carele iubindu-L, L-ai căutat şi aflând pe acela de carele ai dorit, viezi împreună cu Dânsul. Pe carele roagă, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Postul cel curat şi fără prihană, la noi acum ajungând, săvârşire de minuni mucenicești a adus cu sine. Că prin post ne curăţim de spurcăciunile şi întinăciunile cele mucenicești şi prin chinuri vitejești asupra patimilor ne îmbărbătăm. Pentru aceasta şi cu darul sfintei ajunări luminându-ne şi cu minunile mucenicului Teodor, ne întărim prin credinţă întru Hristos; cerând de la dânsul să dea mântuire sufletelor noastre.

Stih: Răsădit fiind din casa Domului, în curţile casei Dumnezeului nostru va înflori.

Cu mucenicească ta îndrăznire cea către Dumnezeu, Teodore, ai făcut netrebnică meşteşugirea vicleanului cea împotriva credinţei lui Hristos, apărător făcându-te poporului celui creştinesc, păzindu-l, prin înştiinţarea minunată, de bucatele cele spurcate ale jertfelor idoleşti. Pentru aceasta pe tine ca pe un surpător al idolilor şi mântuitor şi păzitor şi turmei lui Hristos şi folositor al nostru lesne ascultător, cinstindu-te cu cântări, te rugăm: Să se dăruiască prin tine sufletelor noastre iertare şi luminare.

Slavă..., glasul al 8-lea

Cu bărbăţie mucenicească creştineşte într-armându-te, mucenice al lui Hristos, şi slujba cea adevărată tainic apărându-o cu puterea lui, ai arătat neputincioasă păgânătatea idolilor şi cumplirea tiranilor; nebăgând seamă de munci şi de focul cel vremelnic. Ci, o! cela ce eşti al dumnezeieştilor daruri şi cu fapta şi cu numele, de toată primejdia mântuieşte cu rugăciunile tale, pe cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei

Stăpână primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei, după rânduială; apoi Ceasul întâi şi Apolisul.

La Liturghie

Fericirile din Canonul Sfântului: Cântarea 3-a şi a 6-a, pe 8. Prochimen, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul şi va nădăjdui întru dânsul. Stih: Auzi Dumnezeule glasul meu, când mă rog către Tine. Apostolul zilei şi al Sfântului. Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi. Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru va înflori. Evanghelia de la Marcu şi a sfântului, de la Ioan. Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi dreptul. Aliluia.

La masă citim Cuvântul cel de laudă pentru Sfântul Teodor, al Sfântului Grigorie Nisis. Şi mâncăm bob fiert, măsline albe şi negre şi fierturi cu unt-delemn; de se va întâmpla şi colivă, bem şi vin câte două pahare, pentru sfântul. Acest obicei l-am luat din Lavrele cuviosului părintelui nostru Sava şi din ale purtătorului de Dumnezeu părintelui nostru Eftimie.

Cade-se a şti: Că numai de două ori se îngăduie să mâncăm peşte întru acest mare post: la Buna Vestire şi la Duminica Floriilor. Când Aflarea cinstitului cap al sfântului Ioan Botezătorul sau 40 de mucenici, cade în Duminica cea dintâi a postului, caută Tipicul la sfârşitul cărţii la litera O.

Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Teodor Tiron (17 februarie)

Troparul Sfântului mare mucenic Teodor Tiron, glasul al 4-lea: Mari sunt faptele credinţei! În izvorul văpăii ca într-o apă de odihnă Sfântul mucenic Teodor s-a bucurat. Că în foc cu totul fiind ars, ca o pâine plăcută Preasfintei Treimi s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luptând până la capăt, mucenice al lui Hristos, lupta cea dumnezeiască şi călătoria săvârşind-o, păzind credinţa, ai aflat cununa dumnezeieştii dreptăţi.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te dănţuitor ceresc împreună cu cei fără de trupuri, mărite, izbăveşte de primejdii şi de necazuri pe cei de pe pământ, care te cheamă într-ajutor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luând de la Hristos mărirea cea mai presus de fire, purtătorule de chinuri, înconjori tot pământul smulgând din nevoi pe toţi cei ce întru credinţă cu evlavie te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce în chip de negrăit ai născut pe Înţelepciunea şi Cuvântul Tatălui, tămăduieşte rana cea cumplită a sufletului meu şi potoleşte durerea inimii mele.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea celor ce...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu te-a înspăimântat focul chinurilor; pentru aceea faci să înceteze focul ispitelor, pentru cei ce aleargă la tine, fericite Teodor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu rugăciunile tale scapă-mă de necazul care mă cuprinde, mucenice al lui Hristos, netezindu-mi toată calea cea aspră a vieţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Toată inima mea şi cugetul şi sufletul le îndrept către tine, având trebuinţă de ajutorul tău, purtătorule de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Încetează-mi tulburarea cugetului cea neîncetată, prea curată Maică a lui Dumnezeu, îndreptându-mi mişcarea către Fiul tău.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ocârmuitor te pun înainte pe tine, robul lui Dumnezeu, tu să mă ocârmuieşti cu vetreala Duhului şi cu dumnezeieştile vânturi, prea lăudate.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugămu-ne prea fericite Teodor, scapă de toată ameninţarea pe cei ce cu credinţă te fericesc şi cinstesc dumnezeiasca ta pomenire.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugând, fericite Teodor, pe Dătătorul de bine şi pe Dăruitorul de mari daruri, ai întărit, la locul osândirii, pe cei împilaţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nici viaţa, nici moartea, nici lucrurile de faţă, nici cele viitoare, nici focul, nici bătăile nu te-au despărţit de dragostea lui Hristos, înţelepţitule de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Cel ce a Strălucit mai înainte de vreme din Tatăl, venind sub vreme, L-ai născut nouă, Maica lui Dumnezeu; pe Acela roagă-L să mântuiască pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ţie, Doamne: mântuieşte-ne pe noi; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Podoabă a mucenicilor arătându-te, mucenice al lui Hristos, fii ajutor al credincioşilor şi zid de apărare neclintită.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndulcindu-te de unirea cea prea bună a bunătăţilor celor mai presus de cuget, scapă pe cei ce te cinstesc pe tine, mucenice Teodor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Rănindu-te de dragostea Ziditorului, te-ai lepădat de râvna celor lumeşti şi ai bine plăcut lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Dumnezeu Cuvântul, pe care L-ai născut, Fecioară prea curată, roagă-L neîncetat, pentru cei ce te laudă cu credinţă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Apărător fierbinte al dreptei credinţe fiind şi batjocoritor al înşelăciunii idolilor făcându-te, şterge din sufletul meu nălucirile demonilor şi chipurile patimilor.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fii mie întărire şi zid de apărare neclintit, mucenice, întărind neputinţa şi putreziciunea cugetului meu, cu ocrotirile tale, fericite Teodor şi mă păzeşte fără de greşeală.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De oştirea cea aducătoare de stricăciune şi trecătoare nu ai ţinut seamă; dar Oştirea vieţii în chip desăvârşit ai iubit-o, prea fericite Teodor; întru care te-ai arătat purtător de biruinţă, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Strălucit-a din Sion, buna cuviinţă a Celui Preaînalt, îmbrăcată prin unire negrăită cu trupul cel luat din tine, Fecioară nenuntită şi lumea a luminat.

Irmosul: Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog ridică-mă din adâncul răutăţilor. Căci către Tine am strigat şi m-ai auzit, Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 4-lea: Credinţa lui Hristos ca pe o pavăză înăuntru în inima ta primind-o, puterile cele potrivnice le-ai călcat în picioare, pătimitorule şi cu cunună cerească ai fost încununat, în veci, prea fericite Teodor, ca un nebiruit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce veniseră din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine te aduc apărător al vieţii mele şi ajutător al mântuirii mele şi păzitor, de Dumnezeu înţelepţitule, că dai întărire celor ce cu credinţă strigă: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe o jertfă bine plăcută şi prea sfinţită pe tine însuţi te-ai adus Domnului, prea fericite şi cu focul chinurilor de tot te-ai ars, mărite, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Umplându-te, fericite, de suflarea cea dătătoare de viaţă a Dumnezeiescului Duh, alungi duhurile necurate, bolile le vindeci şi veselindu-te strigi: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din pântecele tău a ieşit Întrupat Domnul tuturor, Fecioară. Pentru aceasta cu dreaptă credinţă socotindu-te Născătoare de Dumnezeu, strigăm Fiului tău: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori a ars cuptorul...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De întreitele valuri de tot felul fiind înconjuraţi, prea lăudate şi de primejdiile vieţii fiind cuprinşi, ocrotitor grabnic şi împreună lucrător şi ajutător ştiindu-te, toţi credincioşii te aducem rugător către Stăpânul, strigând: nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă prea cinstită pomenirea ta.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lanţurile păcatelor fiind legat şi cu piedicile greşelilor mele împiedicat, prea fericite, mare mucenice Teodor, alerg la acoperământul tău, cerând dezlegare,

purtătorule de cunună; ci, ca un minunat, care ai câştigat îndrăzneală multă către Stăpânul tuturor Dumnezeu, înţelepţitule, roagă-te să se mântuiască cei ce laudă pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Luminându-te cu razele cele mucenicești, prea lăudate, te-ai numărat în Cetele îngereşti. Cu care împreună veselindu-te şi dănţuind pururea, mucenice, cu faceri de minuni tămăduitoare luminezi pe cei ce cu credinţă cântă: popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ziditorul şi Izbăvitorul zidirii, ca un Milostiv, S-a amestecat cu oamenii prin Întrupare, luând Trup din tine, cea neispitită de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta credincioşii te mărim, cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, strigând şi cu credinţă cântând: popoare prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinîm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

De şapte ori a ars cuptorul nebuneşte chinuitorul haldeilor, pentru cinstitorii de Dumnezeu. Dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o Putere mai mare, Făcătorului şi Mântuitorului striga: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine, Maica lui Dumnezeu...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Avându-te pe tine păzitor neadormit, mare mucenice, care lesne goneşti cugetul cel rău al vrăjmaşilor şi Bisericii pace îi dai, purtătorule de biruinţă, neîncetat te fericim.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Teodor Tiron, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Putere ţi-a dăruit ţie Stăpânul asupra demonilor şi tămăduieşti patimile sufleteşti şi trupeşti, cu îndrăzneală binecredincioasă, rugându-te Mântuitorului, fericite. Pentru aceasta toţi te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Privind către Izvorul bunătăţilor, purtătorule de biruinţă, Lumina cea în Trei Sori dar Una, o Dumnezeire în Trei Feţe şi o Începătorie mai presus de începere, păzeşte pe cei ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Izbăveşte-mă de robia cea înţelegătoare, prea curată Stăpână, ceea ce ai dat drept răscumpărare Răstignirea Fiului tău, care s-a făcut pentru izbăvirea tuturor şi pentru pacea şi mântuirea celor ce te laudă pe tine.

Irmosul: Pe tine Maica lui Dumnezeu şi Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt, pe Dumnezeu cel Adevărat, pe cea mai înaltă decât prea curatele Puteri, cu doxologii fără încetare te mărim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Primind asupra ta toată într-armarea cea dumnezeiască şi surpând înşelăciunea cea idolească, pe îngeri i-ai îndemnat să laude nevoinţele tale; că aprinzându-ţi cugetul de dumnezeiasca dragoste, către moartea cea prin foc cu vitejie ai îndrăznit. Pentru aceasta, ca un purtător de nume de dar al lui Dumnezeu, împărţeşti daruri dumnezeieşti celor ce cer de la tine, purtătorule de biruinţă, Sfinte Teodor. Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, vindecă patimile cele grele ale sufletului meu şi-mi dăruieşte iertare greşelilor mele, pe care nebuneşte le-am făcut,

întinându-mi sufletul şi trupul, eu, ticălosul. Vai mie! Ce voi face în ceasul acela, când îngerii vor despărţi sufletul de ticălosul meu trup? Atunci, Stăpână, ajutătoare să-mi fii şi fierbinte ocrotitoare, că pe tine te am nădejde, eu, nevrednicul robul tău.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe Mieluşelul şi Păstorul şi Izbăvitorul văzându-L Înălţat pe Cruce, Mieluşeaua se văita vărsând lacrimi şi striga cu amar: lumea se bucură, luând mântuire; dar inima mea arde văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi din milostivirea milei, Îndelung Răbdătorule, Doamne; Cel ce eşti Adâncul milei şi Izvorul cel Ne-secat, milostiveşte-Te şi dăruieşte iertare de greşeli celor ce laudă cu credinţă, precum se cuvine, Dumnezeieştile Tale Patimi.

Acatistul Sfântului mucenic Teodor Tiron

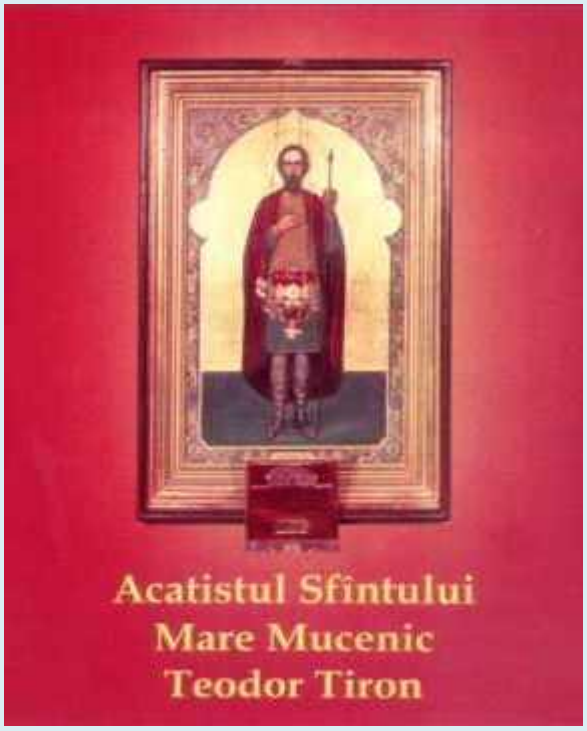

Acatistul Sfântului mare mucenic Teodor Tiron (17 februarie):
https://www.youtube.com/watch?v=ADV3b9ME84Y

Textul acatistului este citit de protoiereul mitrofor Teodor Roşca, preot Anatol Zmeu, diacon Rodion Severin.

Interpretează: Corul mănăstirii Sfântul mare mucenic Teodor Tiron din municipiul Chişinău.

Dirijor: Svetlana Moţpan

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pă-mântului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Alesului luptător şi marelui mucenic Teodor Tiron, al Sfintei Treimi mărturisitor, apărătorul credinţei şi surpătorul păgânătăţii, cu mulţumire să-i cântăm noi credincioşii întru veselia inimii, strigându-i din tot sufletul: ***Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!***

Icosul 1

Îngeri din ceruri veniţi cu noi pe tânărul Teodor Tiron cu bucurie să-l lăudăm, căci el cu căldură a iubit şi a mărturisit pe Hristos Dumnezeu şi Om, pentru aceasta să-i strigăm:
Bucură-te, că prin tine Dumnezeu s-a proslăvit;
Bucură-te, că prin ţine satana s-a ruşinat;
Bucură-te, al Sfintei Treimi înflăcărat vestitorule;
Bucură-te, al idolilor neînsufleţiţi mare biruitorule;
Bucură-te, al celor două firi ale lui Hristos propovăduitorule;
Bucură-te, al dumnezeirii şi omenirii Lui mărturisitorule;
Bucură-te, cel ce pe Maria Fecioara o vesteşti;
Bucură-te, cel ce pe ea Născătoare de Dumnezeu o numeşti;
Bucură-te, al credinţei adevărate îndreptătorule;
Bucură-te, de Hristos încununat biruitorule;
Bucură-te, că prin mijlocirea ta la Hristos mulţi au venit;
Bucură-te, al dreptcredincioşilor întâi stătător neadormit;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 2

Văzând bărbăţia sufletului tău, Domnul ţi-a arătat ţie, de Dumnezeu înţelepţite, semnul de a primi mucenicia. Iar tu, lepădând toate cele pământeşti, ai strigat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

În locul acela, unde vieţuia balaurul, te-ai născut tu. Teodore Tirone, şi cu vitejia ta l-ai învins pe el; iar Evsevia văzând moartea lui s-a bucurat, şi cântând a strigat:

Bucură-te, viitorul mucenic al Hristosului meu;
Bucură-te, al patriei mele laudă către Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce balaurul pierzător ai zdrobit;
Bucură-te, cel ce întru bărbăţie eşti nebiruit;
Bucură-te, al lui Hristos din lume alesule;
Bucură-te, întru slava Lui râvnitorule;
Bucură-te, al credinţei ortodoxe întărire;
Bucură-te, al tinerilor evlavioşi povăţuire;
Bucură-te, mare îngrădire în dreapta credinţă;
Bucură-te, asupra celor necredincioşi biruinţă;
Bucură-te, al harului dumnezeiesc vas ales şi neîntinat;
Bucură-te, al faptelor celor bune chivot binecuvântat;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 3

„Vino, dar, Teodore, - a strigat vrăjmaşul lui Hristos Vringa - şi adă jertfă idolilor precum noi, iar dacă nu vei asculta te voi da chinurilor” - tu însă, prea slăvite, laudă ai înălţat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Foc dumnezeiesc ai pus tu, mare mucenice, pe altarul idolesc şi ai ars idolii, fiind minat către vitejie de focul dragostei dumnezeieşti, pentru aceasta strigăm ţie aşa:

Bucură-te, ostaş tânăr al Împăratului împăraţilor;
Bucură-te, podoaba prea slăvită a mucenicilor;
Bucură-te, cel ce pe Vringa cu cuvântul l-ai cucerit;
Bucură-te, cel ce prin vitejia ta pe Hristos l-ai proslăvit;
Bucură-te, cel ce cu foc pe idolii păgâneşti ai mistuit;
Bucură-te, cel ce puterea focului ai biruit;
Bucură-te, mare mucenice bucuria îngerilor;
Bucură-te, apărătorul cel prea dulce al bisericilor;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 4

Prietenia diavolească a lui Publie şi Vringa ai batjocorit-o prin bărbăţia ta, mare mucenice, şi mărturisind pe Hristos drept Fiul lui Dumnezeu ai osândit păgânătatea, strigând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Îngerii au lăudat pe Hristos Mântuitorul, cel ce te-a cercetat pe tine în temniţă, umplându-te de veselie cerească. Domnul ţi-a poruncit ţie: „Bucură-te, şi nu te înfricoşa, mare mucenice, căci cu Mine vei birui şi de cunună te voi învrednici”, -pentru aceasta şi de la noi auzi:
Bucură-te, prietene a lui Hristos Mântuitorul;
Bucură-te, pâine dulce a lui Hristos Izbăvitorul;
Bucură-te, viteazule mărturisitor;
Bucură-te, înţelepţirea tinerilor;
Bucură-te, a păcătoşilor grabnică îndreptare;
Bucură-te, că în legături fiind de la Hristos ai primit cercetare;
Bucură-te, că ai văzut în temniţă cerească luminare;
Bucură-te, a nebuniei păgâneşti prea înţeleaptă mustrare;
Bucură-te, că la icoana ta privind lumea în credinţă se întăreşte;
Bucură-te, că prin apărarea ta Ortodoxia se îngrădeşte;
Bucură-te, Teodore - darul cel trimis nouă de la Dumnezeu;
Bucură-te, dulce mângâiere şi alinare a sufletului meu;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 5

Te-ai asemănat unui crin frumos în grădina celui Preaînalt, fiind răsădit de credinţa cea fierbinte întru Hristos, de aceea acum cânţi lui Dumnezeu în Raiul cel ceresc: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzându-te pe tine dat chinurilor, Teodore Tirone, necuviosul Publie s-a umplut de mânie, deşi s-a mirat de îndelunga răbdarea ta, iar noi slăvind pe Dumnezeu, cu veselie strigăm ţie aşa:
Bucură-te, mucenice a lui Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, că spre patimile Lui ai avut râvna mereu;
Bucură-te, că temniţa pentru el ai primit;
Bucură-te, că pentru Domnul ai fost înlănţuit;
Bucură-te, ca pâine dulce a Treimii te-ai jertfit;
Bucură-te, că prin credinţa ta idolii ai risipit;
Bucură-te, cel ce cu bărbăţie hrana păgânească nu ai primit;
Bucură-te, că pentru Domnul de păgânul Publie ai fost biciuit;
Bucură-te, celor flămânzi cu pâinea vieţii hrănitorule;
Bucură-te, al celor ce te cheamă pe tine ajutătorule;
Bucură-te, raza strălucitoare al celor ce rătăcesc în noaptea păcatelor;

Bucură-te, laudă prea slăvită a dreptcredincioşilor;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 6

„Ardeţi în foc pe batjocoritorul idolilor” - a strigat tiranul ostaşilor săi, iar ei te-au aruncat pe tine în cuptorul cel cu foc, ca să primeşti sfârşitul cel fericit cântând: ***Aliluia!***

Icosul 6

Duhul Sfânt a luminat inima ta, mare mucenice, şi ţi-a dat înţelegerea vitejiei lui Cleonic, care întărindu-se în mărturisirea ta, strigă ţie aşa:
Bucură-te, cel ce ai stins văpaia focului prin credinţă;
Bucură-te, cu marii mucenici, purtător de biruinţă;
Bucură-te, că prin vitejiile tale Hristos s-a proslăvit;
Bucură-te, cel ce puterea focului în rouă ai prefăcut;
Bucură-te, cel ce împărăţiei lui Hristos ai urmat;
Bucură-te, cel ce în feciorie trupul ţi l-ai păstrat;
Bucură-te, cel ce prin nevoinţă sufletul ţi-ai luminat;
Bucură-te, cel ce asupra morţii de obşte te-ai înălţat;
Bucură-te, cu sfinţii Îngeri împreună vieţuitorule;
Bucură-te, al Ortodoxiei înfocat râvnitorule;
Bucură-te, apărătorul ei de cursele ereticilor;
Bucură-te, sfinte, bucuria dreptcredincioşilor;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 7

Primit-ai mucenicia şi la Hristos te-ai arătat înţelepte al Domnului, şi cu solirea şi ruga ta la scaunul celui Preaînalt aprinzi focul dragostei către Dumnezeu a celor, ce cu credinţă cântă: ***Aliluia!***

Icosul 7

Râvnind vitejia mironosiţelor, smerita Evsevia mironosiţă s-a făcut. Şi pe când ele se gândeau la cele lumeşti şi au cumpărat mir, ea cumpărând cinstitele tale moaşte, înflăcărat striga:
Bucură-te, că pentru Hristos ai voit a primi mucenicia;
Bucură-te, că prin aceasta ai adus părinţilor tăi bucuria;
Bucură-te, al euhaiţilor purtător de slavă;
Bucură-te, al Bisericii Ortodoxe podoabă;
Bucură-te, cel ce locuieşti în câmpiile cereşti;
Bucură-te, cel ce în Împărăţia Cerului sălăşluieşti;
Bucură-te, că întru înţelepciune îţi voi zidi biserică;
Bucură-te, că cinstite moaştele tale vor fi puse în ea;
Bucură-te, al casei mele sfinţire;

Bucură-te, al sufletului meu bucurie;
Bucură-te, între mucenicii lui Hristos, stea luminoasă;
Bucură-te, lauda şi dragostea noastră;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacut 8

Cel ce întăreşte toate, Iisus Atotţiitorul, a iubit podoaba sufletului tău, pe care tu, prea slăvite, ai păstrat-o neprihănită, sfinţind-o cu sângele tău şi strigând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

Adusa-i în jertfa Domnului inima toată şi mintea, şi trupul. El, însă, pro-slă-vindu-te pe tine în ceruri şi pe pământ Teodore, ţi-a dăruit puterea minunilor, pentru aceea auzi de la noi:
Bucură-te, cel ce cu prietenia lui Dumnezeu te-ai îmbogăţit;
Bucură-te, cel ce pământul de minuni l-ai umplut;
Bucură-te, al evlaviei înaltă dobândire;
Bucură-te, al celor ce te slăvesc mare apărare;
Bucură-te, cel ce ai săvârşit calea vieţii cea slăvită;
Bucură-te, al dreptăţii cunună neveştezită;
Bucură-te, cel ce cu Hristos pe viclean l-ai biruit;
Bucură-te, cel ce cu bărbăţie credinţa ai păzit;
Bucură-te, cel plin de slavă negrăită;
Bucură-te, către Dumnezeu rugăciune neadormită;
Bucură-te, cel ce lauzi pe Dumnezeu cu mulţimea îngerilor;
Bucură-te, împreună vorbitorule cu ceata mucenicilor;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 9

Cuprins de răutate diavolească, hulitorul şi prigonitorul adevăratei credinţe - păgânul împărat Iulian apostatul - a vrut ca prin gustarea mâncărilor spurcate spre păcat să aducă ceata lui Hristos, care cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Cunoscând viclenia apostatului, mare mucenice Teodore Tirone, prin mijlocirea ta pe fiii lui Hristos de sminteală ai izbăvit, cel ce ai urât înşelăciunea diavolească, de aceea auzi de la noi:
Bucură-te, al ortodocşilor izbăvire de închinarea păgânească;
Bucură-te, al Bisericii stâlp şi creştinilor întărire duhovnicească;
Bucură-te, al vrăjmaşului apostat biruitor;
Bucură-te, al celui ce de Dumnezeu s-a lepădat grabnic mustrător;
Bucură-te, al dorinţelor celor păcătoase înfrânare;
Bucură-te, al împăratului nelegiuit ruşinare;

Bucură-te, al prea sfintei minuni făcătorule;
Bucură-te, al vicleniei împăratului biruitorule;
Bucură-te, al darului dumnezeiesc plinătate;
Bucură-te, al Duhului Sfânt vas luminate;
Bucură-te, cel ce pe Hristos în lume l-ai proslăvit;
Bucură-te, cel ce la Domnul în ceruri te-ai sălăşluit;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 10

Voind după mare mila Sa a păzi curaţi de spurcăciune pe fiii săi, Mântuitorul te-a trimis pe tine, mare mucenice Teodore Tirone, către ierarhul Constantinopolului să-i vesteşti voia Sa, pe care cunoscând-o, a cântat împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul 10

„Spune dreptcredincioşilor să nu se atingă de hrana cea din târg, căci a spurcat-o pe ea cu porunca sa necuviosul apostat," - ai zis ierarhului şi pentru aceasta strigăm ţie aşa:
Bucură-te, al legii nescrise împlinitorule;
Bucură-te, al voinţei dumnezeieşti vestitorule;
Bucură-te, că nebunia lui Iulian ai biruit;
Bucură-te, cel ce mâncarea cea spurcată nu ai primit;
Bucură-te, că ai păstrat postul dreptcredincioşilor;
Bucură-te, veselia cea dumnezeiască a mucenicilor;
Bucură-te, cel ce de Dumnezeu ne eşti dăruit;
Bucură-te, că celui Preaînalt cu râvnă ai slujit;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 11

A lăudat ierarhul pe cel Preaînalt când a cunoscut uneltirile apostatului viclean, întrebându-te pe tine, Teodore: „Cine eşti tu şi cu ce vei hrăni pe cei credincioşi şi săraci ?" - pentru aceasta să-i cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11

Tu, însă, ai răspuns ierarhului: „O, păstorule, pregăteşte colivă şi o dă credincioşilor spre mâncare, iar numele meu este mucenicul lui Hristos Teodor, de la Dumnezeu trimis vouă spre ajutor", - şi pentru aceasta strigăm ţie aşa:
Bucură-te, al nostru de grijă mare purtător;
Bucură-te, al Ortodoxei viteaz apărător;
Bucură-te, dezrădăcinătorul rătăcirii idoleşti;
Bucură-te, stâlpul şi întărirea credinţei creştineşti;
Bucură-te, de Dumnezeu trimis nouă ajutătorule;
Bucură-te, despre hrana cea nespurcată povăţuitorule;

Bucură-te, cel ce coliva a întrebuinţa ne-ai învăţat;
Bucură-te, că şi prin aceasta Hristos este lăudat;
Bucură-te, al minunii tale descoperire şi pururea proslăvire;
Bucură-te, cu mucenicii lui Hristos împreună vieţuire;
Bucură-te, că celor drepţi le eşti înălţare;
Bucură-te, către Hristos solitor întru neadormire;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 12
Voind Domnul a arăta harul pe care l-a dat ţie, te-a făcut izbăvitorul celor robiţi, tămăduitorul celor neputincioşi, cârmaciul celor ce călătoresc pe mare, povăţuitorul celor ce greşesc, descoperitorul celor ce fură, ca să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12
Slăvind nevoinţele şi minunile tale, mare mucenice Teodore, cântăm ţie întru smerenie, căci Domnul care a primit patimile tale s-a sălăşluit în inima ta, învăţându-ne a te chema aşa:
Bucură-te, că ai păstrat sufletul tău neprihănit;
Bucură-te, că prin cinstitele tale patimi l-ai sfinţit;
Bucură-te, al celor robiţi izbăvitorule şi înainte stătătorule;
Bucură-te, doctorul rănilor trupeşti şi a celor bolnavi, vindecătorule;
Bucură-te, izbăvitorul celor ce sunt în primejdie pe mare;
Bucură-te, trâmbiţă dulce şi răsunătoare;
Bucură-te, că rugăciunile celor tineri le împlineşti;
Bucură-te, că te-ai sălăşluit în lăcaşurile cele cereşti;
Bucură-te, întărirea neputincioşilor;
Bucură-te, mângâierea vârstnicilor;
Bucură-te, al săracilor bogăţia cea dreaptă;
Bucură-te, cântând cu îngerii cântarea cea întreit sfântă;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Condacul 13 (de trei ori)
O, prea minunate mare mucenice Teodore Tirone, dar de Dumnezeu dăruit celor ce cu dragoste te laudă pe tine! Primeşte cu milostivire acest prinos, izbăveşte-ne pe noi de toată scârba şi întristarea cu solirea ta, şi scoate din muncile viitoare pe cei, care pentru tine cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi:

Condacul 1

Alesului luptător şi marelui mucenic Teodor Tiron, al Sfintei Treimi mărturisitor, apărătorul credinţei şi surpătorul păgânătăţii, cu mulţumire să-i cântăm noi credincioşii întru veselia inimii, strigându-i din tot sufletul: ***Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!***

Icosul 1

Îngeri din ceruri veniţi cu noi pe tânărul Teodor Tiron cu bucurie să-l lăudăm, căci el cu căldură a iubit şi a mărturisit pe Hristos Dumnezeu şi Om, pentru aceasta să-i strigăm:
Bucură-te, că prin tine Dumnezeu s-a proslăvit;
Bucură-te, că prin ţine satana s-a ruşinat;
Bucură-te, al Sfintei Treimi înflăcărat vestitorule;
Bucură-te, al idolilor neînsufleţiţi mare biruitorule;
Bucură-te, al celor două firi ale lui Hristos propovăduitorule;
Bucură-te, al dumnezeirii şi omenirii Lui mărturisitorule;
Bucură-te, cel ce pe Maria Fecioara o vesteşti;
Bucură-te, cel ce pe ea Născătoare de Dumnezeu o numeşti;
Bucură-te, al credinţei adevărate îndreptătorule;
Bucură-te, de Hristos încununat biruitorule;
Bucură-te, că prin mijlocirea ta la Hristos mulţi au venit;
Bucură-te, al dreptcredincioşilor întâi stătător neadormit;
Bucură-te, mare mucenice Teodore Tirone!

Rugăciune către Sfântul mare mucenic Teodor Tiron

O, prea sfinte mare mucenice Teodore Tirone, auzi rugăciunea noastră, a credincioşilor, celor ce te prea mărim, şi întru smerenie o aducem către tine din tot sufletul. Cel, ce din tinereţe ai arătat credinţă înflăcărată în Hristos Domnul, şi pentru dânsa viaţa ţi-ai pus, dăruieşte celor ce ne rugăm ţie puteri sufleteşti, ca să păstrăm şi noi în toate zilele vieţii noastre curăţenia credinţei adevărate.

Cel ce în cuptorul cel cu foc mărturisirea credinţei ai pecetluit-o cu mucenicia ta, fii nouă pildă în râvna propovăduirii adevărului lui Hristos.

Cel ce ai îngrădit pe cei drepţi de păcatul păgânătăţii şi al lepădării de Dumnezeu, păzeşte-ne şi pe noi curaţi de cursele ereticeşti şi de năvălirea diavolească.

O, prea sfinte mare mucenice Teodore Tirone, cu mijlocirea ta în faţa Prestolului celui Preaînalt, roagă-l pe Domnul Dumnezeul nostru să ne învrednicească pe noi a trece vămile vrăjmaşului celui cumplit, ca împreună să proslăvim întru Împărăţia Cerului: pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Sursa:**http://www.sarbatori-crestine.ro/rugaciuni/acatiste-catre-sfinti/acatistul-sfantului-mucenic-teodor-tiron/**

Acatistul Sfantului mucenic Teodor Tiron

Prăznuire la 17 februarie şi în prima Sâmbătă din Postul mare. Sfântul mucenic Teodor Tiron este unul dintre marii mucenici, împreună cu Teodor Stratilat, Sfântul Gheorghe, Sfântul Dimitrie. Este pomenit permanent în toate rugăciunile şi cinstirea sa se face de către mulţi credincioşi, mai ales în amintirea „minunii ” sale cu „grâul colivă”. Cei ce-i poartă numele îl prăznuiesc şi mai mult.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pă-mântului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început, se zice Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Înfricoşătoare este mucenicia, dar şi mai tare este iubirea de Dumnezeu, pe care tu ai avut-o, de s-a cutremurat păgânătatea idolească şi aşa ai biruit muncile cumplite şi la nepătimirea veşniciei ai ajuns. Pentru aceasta şi noi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!***

Icosul 1

Se zbătea păgânătatea veche să-şi salveze ultimele rămăşiţe idoleşti, că noua credinţă creştină tot mai mult se răspândea şi chiar căpeteniile de vază o mărturiseau.
Bucură-te, fericite, care ai moştenit credinţa creştină;
Bucură-te, că ai crescut în lumina lui Hristos;
Bucură-te, că te-ai plămădit din harul dumnezeiesc;
Bucură-te, floare răsărită între spinii păgâni;
Bucură-te, sămânţă bună în pământul uscat;
Bucură-te, odraslă aleasă;
Bucură-te, cel ales de Însuşi Hristos ca ostaş al Său;
Bucură-te, mărgăritar dezgropat din ţarină;
Bucură-te, comoară nestricată a credinţei creştine;
Bucură-te, marele mărturisitor;
Bucură-te, mucenicie biruitoare;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 2-lea

Creştin din neam în neam, totuşi te ascundeai de ceilalţi, şi aşa ostaş făcându-te, numele de „tiron iscusit” ai câştigat, şi tot ţinutul Amasiei te ştia, mai ales cei credincioşi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Şi în ceata generalului Vringa, spre răsărit, ai mers, şi toţi te vedeau într-o lumină de taină, pe care idolatrii nu o înţelegeau.
Bucură-te, că a crescut în tine darul lui Hristos;
Bucură-te, că la vremea cuvenită a rodit;
Bucură-te, că la timpul sorocit s-a dezvăluit;
Bucură-te, vitejie iscusită Tiron;
Bucură-te, bărbăţie de nimic abătută;
Bucură-te, de păgâni neînşelat;
Bucură-te, de cele lumeşti nepătat;
Bucură-te, cel luminat de Duhul cel din adânc;
Bucură-te, ostaş bine credincios;
Bucură-te, următor al virtuţilor;
Bucură-te, fiul vrednic al părinţilor binecuvântaţi;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 3-lea

Ajuns în ţinuturile îndepărtate, acolo un mare şarpe balaur ucigător bântuia, de care toţi înfricoşaţi fugeau şi nimeni împotrivă nu-i sta, dar tu plin de credinţă asupra lui ai pornit, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Ca şi marele mucenic Teodor Stratilat, cu rugăciunea lui Hristos întărit, pe balaur ai biruit şi, mai mult, ţi s-a descoperit că este voia Domnului să te arăţi mărturisitor al Său.
Bucură-te, că asemenea Sfântului Teodor Stratilat ai fost;
Bucură-te, că asemenea lui pe balaurul ucigător ai omorât;
Bucură-te, că prin aceasta credinţa ai adeverit;
Bucură-te, că aşa curaj de mărturisire ai prins;
Bucură-te, că năvalnic la mărturisire ai alergat;
Bucură-te, că ostaş al lui Hristos dintr-odată te-ai făcut;
Bucură-te, că neînfricat mucenic ai devenit;
Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu acum ţi-ai arătat;
Bucură-te, că virtutea cea curată acum s-a scos la iveală;
Bucură-te, tinereţe cu avânt de taină;
Bucură-te, tinereţe cu râvnă fără margini;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 4-lea

Întărit cu puterea dumnezeiască fiara ai omorât şi aşa, totodată, „fiara păgânătăţii” ai vădit, că mărturisitor al lui Hristos făcându-te, idolii i-ai surpat, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

S-au cutremurat cei din ceata ostăşească de arătarea chipului tău de creştin, şi nu îndrăzneau pe tine, cel iscusit Tiron, la munci să te dea, momindu-te cu daruri şi promisiuni lumeşti, pe care tu nu le-ai primit.
Bucură-te, că ostaşii cei cu tine s-au întristat;
Bucură-te, că tu lumină de taină le-ai arătat;
Bucură-te, că generalul Vringa şi el s-a mâhnit;
Bucură-te, că pe tine, viteazul cel mai iscusit, te-au pierdut;
Bucură-te, că mânia păgână nu te-a înfricoşat;
Bucură-te, că muncile mucenicești le doreai;
Bucură-te, că iubirea de Hristos aşa ţi-ai probat;
Bucură-te, că dăruirea de sine aşa ţi-ai cunoscut;
Bucură-te, că plin de curaj de bună voie muncile ai ales;
Bucură-te, al chipului mucenicesc doritor;
Bucură-te, că frumuseţea chipului mucenicesc ai câştigat;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 5-lea

În temniţă închis, în foame şi în sete te-au ţinut, dar Domnul pe care tu Îl iubeai pe Îngerii Săi i-a trimis cu hrană cerească, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Poruncă tot mai aspră de la împăraţii Maximian şi Maxim venea, ca toţi creştinii fără milă să fie chinuiţi şi omorâţi, şi aşa la grele chinuri şi pe tine te-au supus.
Bucură-te, mucenic al iubirii de Hristos;
Bucură-te, răbdare peste margini;
Bucură-te, îndurare peste fire;
Bucură-te, că în suferinţe te veseleai;
Bucură-te, că în foame şi sete cu Domnul te săturai;
Bucură-te, că Îngerii te-au hrănit;
Bucură-te, că Însuşi PreaSfântul Duh te-a împuternicit;
Bucură-te, că slăbit cu trupul, cu sufletul te-ai întărit;
Bucură-te, că aşa pe idoli ai surpat;
Bucură-te, că prin aceasta din întunericul vechi ai ieşit;
Bucură-te, mucenice, iubirea cea mare de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 6-lea

Cu râvnă tot mai mare, mărturisitor al lui Hristos te-ai arătat, de se temeau muncitorii de puterea darului creştin, care idolatria lor o clătina prin cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Plin de răni şi în chinuri amare, peste fire Hristos te-a prefăcut pe tine, mare mucenic Tiron iscusit, de acum ostaşul Său credincios.
Bucură-te, că la chinuri mari ai fost dat;
Bucură-te, că şuvoi sângele ţi-a curs;
Bucură-te, credinţă mai tare decât orice suferinţă;
Bucură-te, că aşa pe păgâni ai mustrat;
Bucură-te, că de cinstea lumească te-ai lepădat;
Bucură-te, că cinstea lui Hristos ai luat;
Bucură-te, cu umilinţa sfântă încununat;
Bucură-te, jertfa Crucii biruitoare;
Bucură-te, viteaz neînfricat;
Bucură-te, mucenice vrednic de laudă;
Bucură-te, sfinte mucenice, plăcutul lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 7-lea

Privelişte de uimire ai fost şi celor de pe pământ şi Îngerilor din Cer, că te-ai arătat neclintit în dragostea de Hristos, fără să te împuţinezi de groaznicele chinuri mucenicеşti, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Hotarul lumii l-ai trecut şi hotarul ceresc de asemenea, şi aşa la chipul omului împlinit ai ajuns, asemănarea lui Hristos.
Bucură-te, noul Rai al lui Hristos;
Bucură-te, noul Ierusalim creştinesc;
Bucură-te, fiul lui Adam spălat de păcat;
Bucură-te, chipul noului Adam mântuit;
Bucură-te, înger pământesc;
Bucură-te, asemenea unui Arhanghel ceresc;
Bucură-te, mucenic adevărat;
Bucură-te, că însăşi moartea ai călcat;
Bucură-te, că viaţa nemuritoare ai primit;
Bucură-te, că în firea viitoare te-ai prefăcut;
Bucură-te, mare mucenice, sfinţenia Pământului;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 8-lea

Aruncat în foc, ţi-a fost ultima spălare şi curăţire, şi aşa sufletul la cele de sus ţi s-a ridicat şi sfintele tale moaşte neatinse ne-au rămas, pentru bucuria celor credincioşi, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Un bun credincios, Cleonic, toată mucenicia ta privind, de darul tău a fost pătruns şi aşa în mucenicie te-a urmat, ca primul tău rod binecuvântat.
Bucură-te, cel primit în Locaşurile cereşti;
Bucură-te, cel ajuns la odihna veşniciei;
Bucură-te, locuitor de acum cu sfinţii;
Bucură-te, împodobit cu virtutea de sus;
Bucură-te, cel îmbrăcat în haina lui Hristos;
Bucură-te, cel chemat la cina dumnezeiască;
Bucură-te, de acum piatra sfântă a Bisericii;
Bucură-te, piatră de prea sfânt Altar;
Bucură-te, prinosul cel bine primit;
Bucură-te, pământescul prefăcut în Trupul lui Hristos;
Bucură-te, taina lumii împlinită;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 9-lea

Credincioasa Evsevia, moaştele tale le-a răscumpărat de la lacomii idolatri, şi comoară lumii ai rămas, pentru cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Darurile mucenicești din plin se arată şi prin sfintele tale moaşte, ca şi prin pomenirea ta cu cinstire, că din Ceruri, spre nevoile lumii priveşti, ca un mare ajutător.
Bucură-te, biruinţa creştină;
Bucură-te, holda curată a lui Hristos;
Bucură-te, vas de păstrare nestricată;
Bucură-te, dar pentru lumea de jos;
Bucură-te, că aşa lumii eşti de-a pururi ajutător;
Bucură-te, rugăciunea tămăduitoare;
Bucură-te, rugăciunea grabnic ascultată;
Bucură-te, lucrătorul cel sfânt al lumii;
Bucură-te, cel deodată în Cer şi pe Pământ;
Bucură-te, fiul lumii ajuns la cinstea Împăratului de sus;
Bucură-te, sfinte mucenice, şi nădejdea credinţei noastre;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 10-lea

Păgânătatea cea veche batjocoriri celor credincioşi mereu încearcă să aducă, prin tot felul de vicleşuguri, dar sfinţii sunt necontenit de „veghe”, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Iulian împăratul, de la Hristos lepădat, a dat ordin în taină, ca în Postul cel mare, toate cele de hrană să fie în ascuns amestecate cu jertfele idoleşti şi aşa să spurce pe creştini.

Bucură-te, râvnă de dreaptă credinţă şi după moarte;
Bucură-te, veşnicule luptător cu păgânătatea;
Bucură-te, că şi din Cer te îngrijeşti de cei de pe pământ;
Bucură-te, că nu ai uitat pe credincioşii de jos;
Bucură-te, că ai rămas iubitorul cel mare;
Bucură-te, că ai rămas iubitorul făpturilor în primejdii;
Bucură-te, sfinte la care cu toţii alergăm;
Bucură-te, sfinte la care ajutor cerem;
Bucură-te, milă pentru suferinţele noastre;
Bucură-te, bucuria credinţei noastre;
Bucură-te, bucuria cinstirii ce-ţi aducem;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 11-lea

Aşa, te-ai arătat patriarhului Eudoxie şi viclenia împăratului i-ai descoperit, şi l-ai învăţat ca nimeni din cei creştini să nu cumpere nimic, să „fiarbă grâu” în loc de pâine, şi aşa curaţi să se păstreze, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

De atunci, sfânta ta pomenire cu chipul „colivei grâului fiert” se face şi sărbătorirea ta este cu mare dar, pe care lumii mereu îl reverşi, ca un iubitor al Bisericii celor de jos.

Bucură-te, că ne hrăneşti şi pe noi cu darurile cereşti;
Bucură-te, că amintirea ta cu „chipul colivei” o facem;
Bucură-te, că prin acest chip şi noi primim binecuvântarea;
Bucură-te, că prin pomenirea ta şi noi ne întărim;
Bucură-te, că şi noi aşa te sărbătorim;
Bucură-te, că prin aceasta aproape te avem;
Bucură-te, că din comoara ta datoriile plătim;
Bucură-te, că înaintea lui Dumnezeu şi pe noi ne numeşti;
Bucură-te, că aşa nădejdea mântuirii ne-o întărim;
Bucură-te, că deznădejdea noastră o alungăm;
Bucură-te, că prin tine şi noi la Hristos venim;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 12-lea

Printre sfinţii marii mucenici şi tu, mare mucenice Teodore Tiron, ne eşti piatră Bisericii lui Hristos, mărturisire neştearsă şi tărie de credinţă biruitoare, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Şi noi cei în nevoi şi în luptă cu păgânătatea patimilor şi atâtor răutăţi, la tine alergăm şi ajutor cerem, ca să nu fim batjocoriţi în chipul adevărat de creştini drept-credincioşi.

Bucură-te, al lumii sfânt mucenic;
Bucură-te, al lumii sfeşnic de lumină nestinsă;
Bucură-te, că prin tine şi noi ne luminăm;
Bucură-te, că prin tine şi noi credinţa ne-o păstrăm;
Bucură-te, că numele tău ne este povaţă;
Bucură-te, că numele tău ne este liman;
Bucură-te, cel vestit în toată lumea;
Bucură-te, cel cunoscut de toţi credincioşii;
Bucură-te, marele dar şi scump al Bisericii;
Bucură-te, şi îndrăznirea noastră către Dumnezeu;
Bucură-te, sfinte mare mucenice, icoană de închinat;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

Sfinte mare mucenice Teodore Tiron, nume binecuvântat, nume bine plăcut în Cer şi pe Pământ, ca unul ce de acum lângă Hristos stai, rugăciunea ta şi pentru noi să fie, că în nevoi ne zbatem şi ajutor căutăm, să cântăm şi noi: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1

Se zbătea păgânătatea veche să-şi salveze ultimele rămăşiţe idoleşti, că noua credinţă creştină tot mai mult se răspândea şi chiar căpeteniile de vază o mărturiseau.

Bucură-te, fericite, care ai moştenit credinţa creştină;
Bucură-te, că ai crescut în lumina lui Hristos;
Bucură-te, că te-ai plămădit din harul dumnezeiesc;
Bucură-te, floare răsărită între spinii păgâni;
Bucură-te, sămânţă bună în pământul uscat;
Bucură-te, odraslă aleasă;
Bucură-te, cel ales de Însuşi Hristos ca ostaş al Său;
Bucură-te, mărgăritar dezgropat din ţarină;
Bucură-te, comoară nestricată a credinţei creştine;
Bucură-te, marele mărturisitor;

Bucură-te, mucenicie biruitoare;
Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!

Condacul 1

Înfricoşătoare este mucenicia, dar şi mai tare este iubirea de Dumnezeu, pe care tu ai avut-o, de s-a cutremurat păgânătatea idolească şi aşa ai biruit muncile cumplite şi la nepătimirea veşniciei ai ajuns. Pentru aceasta şi noi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Teodore Tiron, mucenicia iubirii de Hristos!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Imnografie

Tropar, glasul al II-lea: Mari sunt faptele credinţei! În izvorul văpăii ca într-o apă de odihnă Sfântul mucenic Teodor s-a bucurat. Că în foc cu totul arzându-se, ca o pâine plăcută Treimii s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluieşte sufletele noastre.

Condac, glasul al IV-lea: Credinţa lui Hristos ca pe o pavăză, înlăuntru în inima ta primind-o, puterile cele potrivnice le-ai călcat în picioare, pătimitorule, şi cu cunună cerească ai fost încununat, în veci, Teodore, ca un nebiruit.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mare mucenic Teodor Tiron

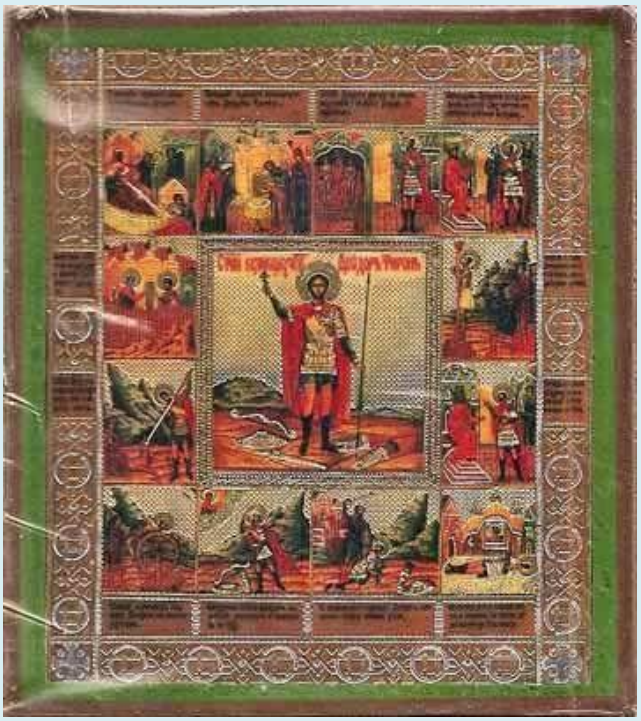

Împărăţind Maximian şi Maximin, împăraţi păgâni, mare primejdie era asupra neamurilor care credeau în Hristos. Căci au trimis porunci înfricoşătoare, iar împreună cu poruncile lor cele păgâneşti şi fără de Dumnezeu, au trimis ighemoni, oameni tirani, cruzi şi fără de omenie prin toată stăpânirea lor, poruncind ca oricare dintre creştini ar voi să se lepede de Hristos, mare cinste şi dregătorii să aibă de la împăraţi. Iar dacă vor fi tari în credinţa lor şi nu vor voi să jertfească zeilor elineşti, au să pătimească munci, pedepse grozave şi cumplite şi cu amară moarte să se omoare.

Era mare frică şi nevoie asupra creştinilor. Unii dintre dânşii, care erau mai mari la suflet şi tari în credinţă, se duceau şi mărturiseau la arătare şi cu îndrăzneală înaintea tiranilor acelora, că Hristos este Dumnezeul cel adevărat. Apoi mureau cu multe şi cumplite munci. Alţii de frică vai, se duceau şi se lepădau de Hristos şi jertfeau idolilor. Iar câţi nu puteau să mărturisească pe Hristos înaintea tiranilor, nici să se închine idolilor, fugeau şi se ascundeau prin munţi şi peşteri. Iar alţii, temându-se a se descoperi că sunt creştini, se făţărniceau că sunt elini, dar într-ascuns erau creştini.

Unul dintre aceştia era şi Sfântul mare mărturisitor Teodor, creştin într-ascuns, din moşi-strămoşi, din cetatea Amasiei, care se numea Mialon. Nu că doară se temea a mărturisi că este creştin şi că-i era frică de munci, dar avea în mintea sa că nu va fi încă pe voia lui Dumnezeu să mărturisească pe faţă. De aceea voia să ispitească de este voia lui Dumnezeu şi ispitirea lui a fost

astfel: ***vrând să meargă cu ceata în care era numărat şi sfântul care se numea Tiron, pentru cunoştinţa şi vitejia lui, în părţile Răsăritului pentru păzire, l-a pus pe el mai mare peste ceata ce se numea Legheon. Legheon era oastea cea mai aleasă din toate cetele, în care erau 893 de ostaşi, căci oamenii Legheonului atâta număr cuprindea.***

Această ceată, pentru că era mai aleasă din toate cetele avea şi numele deosebit şi se numea Margariti, adică tari şi puternici. Deci s-au ridicat din Amasia şi au mers cu generalul lor Vringa în părţile Răsăritului, la locul ce se numea Evhlita. Aproape de locul acesta, ca de 40 de mile, era o pădure şi în pădurea aceea era un balaur înfricoşător, încât nimeni nu mai îndrăznea să treacă pe acea cale. Prin târârea acelei fiare, toate lemnele de prin jurul locului erau dezrădăcinate. Încă şi mulţi oameni de frica fiarei şi-au lăsat ţarinile şi viile lor, pe care le aveau pe acolo pe aproape. Când şuiera acel balaur, toată latura din jur tremura de frica fiarei şi multă frică aveau locuitorii de la el.

Sfântul Teodor, vrând să ispitească, precum am zis mai sus şi să cunoască de este voia lui Dumnezeu să mărturisească numele lui, s-a dus acolo în pădurea aceea şi a căutat să afle balaurul. Umblând cu calul său multă vreme, căutându-l, s-a dat în lături puţin şi descălecând, se odihnea după osteneală şi a adormit.

Iar o femeie, anume Evsevia, s-a întâmplat să treacă în acel ceas prin locul acela şi a văzut pe sfânt dormind. Ea, ca o iubitoare de oameni, s-a dus şi l-a deşteptat, zicându-i cu lacrimi: "O, prea frumosule tânăr, dacă voieşti să-ţi dobândeşti viaţa şi să fii viu, fugi din locul acesta, căci aici s-a încuibat un balaur mare şi înfricoşător, de a cărui frică nu îndrăzneşte nimeni să treacă pe aici. Cum ai îndrăznit de ai venit în locul acesta?"

Atunci, Sfântul i-a zis: "Cine eşti tu?"

Femeia i-a răspuns: "Eu sunt creştină şi am avut aici moşie de la părinţii mei, dar acum, de frica acestei fiare, voiesc s-o părăsesc, căci am văzut cu ochii mei că pe mulţi oameni i-a omorât, înaintea mea balaurul acesta. Pentru aceasta, te jur pe tinereţile tale să nu întârzii aici, să nu cumva să vie fiara aceea asupra ta şi să te mănânce".

Sfântul a zis: "O, femeie nu te teme şi nici nu plânge, căci astăzi te voi libera de această fiară, de vreme ce Domnul meu, Iisus Hristos, va surpa puterea lui şi vă va izbăvi de ispită. Iar pentru binele ce mi-ai făcut, că m-ai deşteptat, Dumnezeu să-ţi dea iarăşi moşia pe care ai avut-o moştenire". Acestea a zis sfântul, apoi îndată şi-a făcut cruce, a încălecat pe cal şi a pornit iarăşi spre pădure. Şi numaidecât cum a auzit zgomotul fiarei, a alergat şi a văzut că

balaurul venea asupra lui cu totul înfricoşător, căci din ochii lui ieşea foc şi şuiera foarte tare. Dar Sfântul, îndată şi-a făcut cruce şi a alergat asupra balaurului. Apoi, aruncând tare cu suliţa, l-a lovit în cap şi l-a străpuns. Balaurul, de durere a şuierat foarte tare şi cu coada se încolăcea şi se zvârcolea. Apoi făcând câteva învârtituri înfricoşătoare, a murit acolo. Atunci Sfântul a ieşit din pădurea aceea, bucurându-se, căci a cunoscut că este voia lui Dumnezeu ca să mărturisească pentru El. Căci pusese în mintea sa, că de vreme ce a biruit acea fiară înfricoşată, va birui şi puterea diavolului, care este fiara cea gândită. Şi aşa, locul acela s-a slobozit de ispita acelei fiare, iar Sfântul s-a dus iarăşi la locul unde era adunată cealaltă oaste.

Dar a venit vremea în care oastea şi Vringa, generalul ei, voiau să jertfească idolilor. Ceilalţi ostaşi s-au dus şi au jertfit, iar Sfântul Teodor stătea în cortul său. Atunci s-a făcut cunoscut că este creştin. Vringa, mai marele oastei, înştiinţându-se că sfântul este creştin, a adunat toată oastea şi a zis către el: *"Teodore, pentru ce nu jertfeşti zeilor ca noi toţi? Oare numai tu singur eşti creştin?"*

Adevăratul ostaş al lui Hristos, Sfântul Teodor, umplându-se de Duh Sfânt, cu multă îndrăzneală a răspuns: "Eu sunt creştin din început şi cred în Hristosul meu şi Lui voiesc să-I jertfesc, având pe Iisus Hristos Dumnezeu adevărat şi împărat al tuturor, iar celor desfrânaţi zei, nicidecum nu le voi jertfi".

Atunci, Vringa prepozitul a zis: *"Ascultă-mă, Teodore, ia toate armele tale şi ostăşindu-te, vino şi jertfeşte zeilor ".*

Sfântul Teodor a răspuns: "Eu sunt ostaş Împăratului meu, Hristos, iar mai mult nu pot să slujesc altuia".

Zis-a Vringa: *"Şi aceştia toţi, care sunt acolo, sunt creştini şi sunt ostaşi împăraţilor Romei".*

Răspuns-a Sfântul: "Fiecare ştie cui ostăşeşte, iar eu ostăşesc Stăpânului meu şi Împăratului ceresc, Dumnezeu şi Unuia Născut Fiul său".

Posidon sutaşul, stând de faţă, a zis: *"Are şi Fiu Dumnezeul tău, o, Teodore?"*

Sfântul Teodor a zis: "Are cu adevărat fiu, pe Cuvântul adevărului, prin care a făcut toate".

Prepozitul a zis lui: *"Putem să-L cunoaştem şi noi pe El?"*

Grăit-a Sfântul: ***"Aş fi voit de v-ar fi dat vouă Dumnezeu o înţelegere ca aceasta, ca să-L fi cunoscut pe El".***

Zis-a Posidon lui: *"Chiar de L-am cunoaşte pe El, apoi am putea oare să lăsăm pe împăraţii noştri şi să ne apropiem de El?"*

Grăit-a Sfântul Teodor: ***"Nimeni nu vă opreşte pe voi ca să lăsaţi întunericul şi pe vremelnicii împăraţi pământeşti şi să vă apropiaţi de Dumnezeul cel viu, Împăratul şi Stăpânul cel veşnic şi să-I oştiţi Lui ca şi mine".***

Vringa a zis către sutaş: *"Să-l lăsăm pe el câteva zile ca să-şi aleagă cele de folos".* ***Apoi, luând Sfântul Teodor vremea cea dată lui, se ruga neîncetat şi lăuda pe Dumnezeu.*** Iar păgânii cârteau cu mânie asupra unora din cetăţeni, pe care îi prinseseră şi-i duseseră în temniţă pentru Hristos. ***Sfântul Teodor, mergând în urma lor, striga învăţându-i pe ei calea cea mântuitoare şi răbdarea şi să nu se lepede de Hristos, Împăratul.***

Aceia fiind închişi în temniţă, Sfântul Teodor a aflat vreme lesnicioasă şi a ars noaptea capiştea maicii zeilor. Dar un oarecare slujitor al capiştei, cu numele Cronid, văzuse pe sfânt când a dat foc capiştei şi temându-se să nu cadă vina pe dânsul, a prins pe Teodor şi l-a dus la ighemonul Puplie, zicând: "Domnul meu, acest om pierzător, din nou ales tiron, cu răutate venind în cetatea noastră, a ars capiştea maicii zeilor noştri şi a necinstit pe zei. Deci, prinzându-l l-am adus la măria ta, ca după poruncile împăraţilor şi stăpânilor lumii, să ia vrednică pedeapsă pentru lucrul făcut cu îndrăzneală".

Ighemonul, chemând pe Vringa, prepozitul, i-a zis lui: "Tu ai dat putere acestuia ca să ardă capiştea maicii zeilor noştri?"

El a răspuns: *"Eu adeseori l-am sfătuit pe el, dându-i vreme ca să jertfească zeilor, iar de a făcut el acestea, apoi a defăimat cu totul pe zei şi a trecut cu vederea împărăteştile porunci, dar tu, fiind judecător fă ceea ce împăraţii au poruncit".*

Atunci ighemonul, şezând la judecată, a pus de faţă pe fericitul Teodor şi i-a zis lui: "Pentru ce, când se cădea să aduci jertfă zeilor şi tămâie zeiţei, tu i-ai adus foc?"

Grăit-a Sfântul Teodor: ***"De ceea ce am făcut nu mă lepăd. Am aprins lemnele ca să ardă piatra, pentru că astfel este zeiţa voastră şi puterea ei, căci focul se atinge de ea şi o arde".***

Mâniindu-se, judecătorul a poruncit să-l bată, zicându-i: "Vorba mea cea blândă te-a făcut îndrăzneţ; nu-mi răspunde cuvinte multe, căci te aşteaptă muncile cele mai cumplite, dacă nu te supui poruncilor împărăteşti".

Grăit-a Sfântul Teodor: ***"Nici de tine, nici de muncile tale nu mă tem, deşi sunt foarte cumplite. De acum, fă ceea ce voieşti - căci aşteptarea bunătăţilor celor viitoare, care sunt pregătite de Dumnezeul meu, mă îndeamnă să îndrăznesc pentru nădejdea cea păstrată mie şi pentru cununa cea împletită mie de la Dumnezeu".***

Zis-a judecătorul: "Jertfeşte zeilor, Teodore şi te vei libera de chinurile ce te aşteaptă pentru că rău şi cu amar ai să mori".

Grăit-a Sfântul Teodor: ***"Muncile cele aduse de tine asupra mea nu sunt chinuri pentru că Domnul şi Împăratul meu, Iisus Hristos, este înaintea feţei mele, izbăvindu-mă de muncile tale şi pe Care tu nu-L vezi, de vreme ce nu vezi cu ochii minţii".***

Apoi, judecătorul umplându-se de mânie şi răcnind ca un leu, a poruncit să-l arunce în temniţă, să pecetluiască uşile şi să-l lase acolo să moară de foame. *Dar fericitul Teodor, fiind aruncat în temniţă, era hrănit de Sfântul Duh. Căci, în noaptea aceea, i s-a arătat Domnul, care i-a zis: "Îndrăzneşte, Teodore, iată Eu sunt cu tine. Să nu primeşti hrană sau băutură pământească, că vei avea altă viaţă nepieritoare şi veşnică în ceruri". Acestea zicând, Domnul S-a dus de la dânsul. Iar Sfântul Teodor a început a cânta şi a se veseli şi-i slujeau o mare mulţime de îngeri. Străjerii, auzind acea dulce cântare de laudă, au alergat la uşile temniţei şi văzând uşile încuiate şi pecetea întreagă, au privit prin ferăstruie şi au văzut mult popor cu haine albe, cântând împreună cu Sfântul Teodor.*

Temându-se străjerii, au spus ighemonului Puplie. Iar el sculându-se, a mers cu sârguinţă la uşile temniţei şi văzându-le încuiate, iar lanţul cel de fier cu pecetea întreagă, apoi auzind înăuntru glasul celor ce cântau împreună cu Sfântul Teodor, a poruncit ostaşilor înarmaţi să înconjoare temniţa, părându-i că şi alţi creştini sunt cu Teodor. Dar, intrând înăuntru, n-a aflat pe nimeni, decât numai pe Teodor, sluga lui Hristos, legat în obezi. Atunci a căzut asupra ighemonului frică şi cutremur, precum şi asupra tuturor celor ce erau cu dânsul. Apoi, ieşind din temniţă, a încuiat uşile iarăşi şi s-a dus. După aceea, judecătorul a poruncit ca să-i dea în toate zilele o bucată mică de pâine şi apă. *Iar marele şi credinciosul mucenic al lui Hristos, precum este scris - dreptul din credinţă va fi viu - nicidecum n-a voit să ia de la dânşii pâine şi apă, zicându-le lor:* ***"Pe mine mă hrăneşte Domnul şi Împăratul meu, Iisus Hristos".***

A doua zi, a poruncit judecătorului să-l scoată la divan. Deci, stând înaintea lui i-a zis: "Ascultă-mă şi jertfeşte marilor zei, ca să scriu degrab pentru tine la stăpânii lumii, căci vei fi slujitor mare al zeilor şi vei lua nu puţină cinste şi pe acelaşi scaun pe care şedem noi, vei şedea şi tu".

Sfântul Teodor, căutând spre cer şi cu semnul Crucii însemnându-se, a grăit către tiran: ***"Chiar şi cu foc de ai arde trupul meu şi cu felurite munci de l-ai rupe, cu săbiile de-l vei tăia, fiarelor spre mâncare de-l vei da, totuşi până ce duhul meu este în mine, nu mă voi lepăda de numele Hristosului meu".***

Tiranul, sfătuindu-se cu prepozitul, a poruncit să-l spânzure pe lemn pe sfânt şi cu unghii de fier să-i strujească trupul lui. Atât de mult a strujit pe mucenicul, până au rămas oasele goale. Însă fericitul Teodor nu răspundea nimic ighemonului, ci cânta: ***"Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea".***

Tiranul mirându-se de atâta răbdare şi bărbăţie, i-a zis: "Oare nu te ruşinezi, o, ticălosule, mai mult decât oamenii a nădăjdui spre Omul ce se cheamă Hristos, Care a fost omorât cu moarte silnică şi pentru Dânsul te dai la chinuri şi la pedeapsă, cu atâta nesocotinţă?"

Sfântul Teodor, mucenicul lui Hristos, i-a răspuns: ***"Necinstea aceasta să-mi fie mie şi tuturor celor ce cheamă numele Domnului nostru, Iisus Hristos".***

Atunci, poporul a strigat: "Să se ridice din mijloc, Teodor!"

Ighemonul l-a întrebat pe Teodor, zicându-i: "Voieşti să aduci jertfă zeilor sau te chinuiesc şi mai mult?"

Dar Sfântul mucenic i-a răspuns cu îndrăzneală: ***"Necuratule şi plin de toată înşelăciunea, fiu al diavolului, nu te temi oare de Dumnezeu, Care ţi-a dat atâta stăpânire şi putere? Căci printr-Însul împăraţii împărăţesc, iar puternicii stăpânesc pământul. Tu mă sileşti şi pe mine să părăsesc pe Dumnezeul cel viu şi să mă închin pietrei celei neînsufleţite?"***

Judecătorul, gândindu-se mult, a zis Sfântului Teodor: "Spune, voieşti să fii cu noi sau cu Hristos al tău?"

Sfântul i-a răspuns cu mare bucurie: ***"Cu Hristos al meu am fost, sunt şi voi fi, iar tu de acum, fă ceea ce voieşti".***

Văzând ighemonul că nimic nu-l poate ucide, nici chinurile împotriva răbdării lui Teodor nu fac nimic, a hotărât asupra lui condamnare la moarte, zicând: "Pe

Teodor, care nu s-a supus stăpânirii slăviţilor împăraţi şi marilor zei şi a crezut în Iisus Hristos, Care a fost răstignit pe vremea lui Pilat din Pont precum povestesc iudeii, poruncesc să-l dea focului". Hotărârea fiind luată, se împlini grabnic. Îndată, slujitorii adunând mulţime de lemne de pe la casele ce erau aproape, au adus pe fericitul Teodor la locul cel de moarte.

Ostaşii au voit să-l pironească pe pământ, dar Sfântul n-a voit şi a zis: "Lăsaţi-mă nepironit, căci Hristos, Care mi-a dat putere să rabd celelalte torturi, mă va întări să rabd şi focul". Deci nu l-au pironit. *Atunci, Sfântul a ridicat mâinile spre cer către Dumnezeu şi se rugă cu lacrimi, zicând: "Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule, Unule Născut al Tatălui Celui fără de moarte, Care pentru a noastră mântuire Te-ai pogorât din cer şi ai venit pe pământ, Îţi mulţumesc că m-ai învrednicit să rabd cazne şi chinuri pentru sfântul Tău nume. Te slăvesc că m-ai învrednicit să urmez patima Ta; mă mărturisesc Ţie, că m-ai întărit să mărturisesc pentru dragostea Ta. Învredniceşte-mă, Hristoase al meu şi împărăţiei Tale şi precum am răbdat chinurile pentru dragostea Ta, aşa şi Tu, Dumnezeul meu, slăveşte-mă în împărăţia Ta. Apoi şi pe ostaşii care au fost cu mine, iar acum sunt în temniţă pentru numele Tău, învredniceşte-i şi pe ei să mărturisească şi să ia moarte pentru dragostea Ta, ca şi mine".*

Astfel a zis şi era ascuns acolo un creştin, cu numele Cleonic, care vedea pe sfânt şi lăcrima. Iar Sfântul i-a zis: "Frate Cleonic, te aştept, vino!" Acestea a zis Sfântul şi iarăşi a început a se ruga lui Dumnezeu, zicând: "Hristoase al meu, Dumnezeule adevărat, Care ai arătat întâi această mucenicie Care ai răbdat cruce şi moarte pentru mântuirea noastră, ca să ne arăţi drumul mântuirii şi cum să venim la împărăţia Ta, primeşte această mică mucenicie a mea şi ia sufletul meu în veşnica împărăţie a Ta şi-l rânduieşte cu sufletele sfinţilor Tăi mucenici, căci îndrăznind în Tine, am răbdat muncile şi caznele şi nădăjduind spre slava Ta, voiesc să iau moarte". Acestea a zis Sfântul şi îndată a sărit în mijlocul focului aceluia, lăudând şi slăvind pe Dumnezeu.

Dumnezeu, ca să arate minune şi să slăvească pe sfântul Său, a iconomisit un lucru ca acesta: văpaia aceea s-a făcut ca o lumânare, încât numai a înconjurat trupul sfântului, dar nu l-a vătămat deloc. Sfântul, mulţumind lui Dumnezeu, şi-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

"Şi am văzut, zice scriitorul care a fost martor, cinstitul şi sfântul său suflet ridicându-se spre cer, ca un fulger!"

Femeia aceea, Evsevia, de care am mai spus mai înainte că a deşteptat pe sfânt în pădure, a cumpărat moaştele lui cu multă bogăţie şi le-a dus în patria ei, Evhaita şi-l avea ajutător la toată nevoia. Nu numai ea, dar şi toţi bolnavii locului aceluia şi lumea toată îl avea doctor sufletesc şi trupesc şi nu numai câţi erau aproape, dar şi cei ce erau îndepărtaţi luau deasemenea, darurile lui.

Întâiul semn este minunea pe care o voi povesti, cu puterea lui Dumnezeu.

Constantinopolul mai de mult se numea Bizanţ şi pentru că marele Constantin a făcut zidurile cetăţii, s-a numit Constantinopol, adică cetatea lui Constantin. În această cetate a împărăţit împăratul Constantin şi în vremea aceea era întărită dreapta credinţă. Vrăjmaşul adevărului, diavolul, văzând că creştinătatea creşte, căuta de-a pururea să afle un ceas rău şi un om viclean, să facă voia lui. Apoi, căutând necuratul, a aflat un ceas blestemat şi pe Iulian împăratul. După moartea marelui Constantin, au împărăţit cei trei fii ai lui Constantin: Constantie şi Consta, iar după ei a împărăţit necuratul Iulian. Câte rele a făcut păgânul acesta, ce cuvânt de om le va povesti? Acela era elin, de trei ori blestematul, deşi mai înainte de a lua împărăţia era creştin, însă în ascuns era elin, căci se temea de moşul său, marele Constantin. După ce a murit marele Constantin şi Iulian apostatul a luat împărăţia, a căutat să prigonească pe creştini.

Aducându-şi aminte, că în săptămâna întâi a marelui post, mai ales creştinii au post, a vrut să spurce bucatele întregii cetăţi cu sângele de la jertfe. Atunci a chemat pe eparhul cetăţii şi i-a zis: "Ascultă, eparhule, zeii cei mari mi-au adus aminte că creştinii nazarineni şi galileeni nu ne ascultă bine, ci ne fac rău. Să facem şi noi ceva ca să ne asculte de silă. Porunceşte să nu se vândă în cetate altă mâncare decât numai cele împărăteşti, dar acestea să fie îmbibate cu sângele jertfelor, căci aşa făcând, se vor împărtăşi creştinii cu sila şi ni se vor supune. Dar acestea să se facă pe ascuns, ca să nu ştie creştinii şi să se păzească".

Aceasta a zis necuratul împărat şi eparhul a răspuns: "Pe puterea marilor zei, acesta este sfat dumnezeiesc, iar nu omenesc". Şi îndată a poruncit de s-a îndeplinit porunca împăratului. Însă, creştinii nu cunoşteau nicidecum gândul cel rău al păgânului împărat.

Dar ochiul cel atotvăzător al lui Dumnezeu, care poticneşte pe cei răi şi meşteşugurile lor şi poartă grijă robilor Săi, Domnul a stricat meşteşugul cel tăinuit şi înşelător al călcătorului de lege, pentru că a trimis la Evdoxie, care era pe atunci patriarh al Constantinopolului, pe răbdătorul Său de chinuri, Sfântul marele mucenic Teodor, care era din rânduiala tironilor în oaste şi se chema Tiron. Acesta, venind la arhiereu, i-a zis astfel: ***"Degrab sculându-te, să aduni turma lui Hristos şi să porunceşti cu tărie ca nimeni să nu mănânce bucatele şi băuturile cele ce se vând în târg, căci toate sunt întinate cu sânge din jertfele idoleşti, după porunca păgânului împărat".***

Arhiereul întrebă: "Cum s-ar putea ca cei săraci să nu cumpere bucate din târg?"

Atunci i-a grăit Sfântul: ***"Să li se dea colivă şi se va mângâia neajungerea lor".***

Apoi, nepricepându-se ce este coliva, i-a zis marele Teodor: ***"Coliva este făcută din grâu fiert şi aşa ne-am obişnuit noi a numi grâul fiert în Evhaita".***

Arhiereul a întrebat iarăşi pe cel ce i s-a arătat: "Cine eşti tu, sfinte al lui Dumnezeu, care ai venit la mine? Spune-mi numele tău ca să-l ştiu".

Sfântul i-a răspuns: ***"Eu sunt mucenicul lui Hristos, Teodor, care am mărturisit în Evhaita şi m-a trimis Dumnezeu să-ţi descopăr sfatul păgânului împărat Iulian. Pentru aceasta fă cum îţi zic! Şi s-a făcut nevăzut.***

Patriarhul, sculându-se îndată, a adunat toată lumea creştinilor şi le-a spus ceea ce a văzut şi a auzit. Deci, făcând colivă a ferit turma lui Hristos nevătămată de meşteşugul vrăjmaşului. Nimeni n-a cumpărat din bucatele împărăteşti, încât

toate s-au stricat în săptămâna aceea şi le-au aruncat în mare. Nelegiuitul împărat, văzând că tăinuita lui cursă s-a vădit şi nimic n-a sporit, foarte tare s-a ruşinat. El a poruncit ca iarăşi să se vândă în târg obişnuitele bucate. ***Iar poporul lui Hristos, sfârşindu-se săptămâna întâia a marelui post, în Sâmbăta aceea a făcut pomenirea Sfântului Mucenic Teodor, cu colivă mulţumind lui Dumnezeu şi cinstindu-l pe sfântul Său rob, Teodor. De atunci până acum, cei dreptcredincioşi din toată lumea, în sâmbăta întâia a marelui post, săvârşesc pomenirea minunii ce s-a făcut în zilele cu coliva şi cinstesc pe răbdătorul de chinuri al lui Hristos, ca să nu se uite milostivirea şi purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru creştini şi ajutorul Sfântului Marelui Mucenic Teodor.***

Dar şi alte minuni prea slăvite, ***a făcut sfântul şi acesta: pe cei robiţi i-a eliberat, bolnavii i-a vindecat şi pe fiul unei văduve l-a eliberat din robia perşilor.***

În Constantinopol era o biserică a lui, care se numea Fanerotis (adică arătătoare). Oricine ar fi pierdut pe robul său, numai dacă ar fi venit într-acea biserică îl afla, orişiunde ar fi fost.

- *Unii au furat din mijlocul bisericii nişte bani şi cu toate acestea Sfântul i-a arătat pe dânşii.*
- *Pe nişte ostaşi i-a certat să se ferească de răpire.*
- *Apoi, pe un prunc l-a dăruit celor ce-l căutau;*
- *şi pe nişte oameni care se primejduiau în mare, i-a scăpat de la moarte.*

Şi multe alte minuni mari şi prea slăvite a făcut spre slava Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, a unei dumnezeiri şi Împărăţii. Prin a căreia iubire de oameni să dobândim veşnicele bunătăţi, întru nemărginiţii veci fără de sfârşit. Amin.

(Istoria despre uciderea balaurului în cărţile ruseşti se află pusă la Sfântul marele mucenic Teodor Stratilat, în ziua a şapte a acestei luni, iar în cele greceşti este la celălalt mucenic, Teodor Tiron, care pătimise cu puţin mai înainte. Deci, sau că este vreo greşeală sau că s-a făcut minunea aceasta a uciderii balaurilor de amândoi Teodorii, pentru că la Stratilat se arată că l-a ucis într-un câmp pustiu, iar la Tiron într-o pădure, tot lângă Evhaita. Tot despre aceeaşi dreptcredincioasă femeie, Evsevia, se vorbeşte la amândoi, care şi moaştele lor le-a îngropat).

Sfântul mare mucenic Teodor Tiron - drumul spre sfințenie

Ostaș în ceata mai aleasă, Sfântul Teodor aștepta vremea potrivită în care să mărturisească faptul că el este creștin, așa că într-o zi a refuzat să iasă din cort ca să aducă jertfe idolilor, cum făceau ceilalți. Răbdând chinurile, a fost hrănit de Duhul Sfânt și întărit de Dumnezeu, încât nici focul nu l-a ars. Și a trecut la cele veșnice mulțumind Domnului, iar minunile nu au încetat după moartea sa, căci toți cei bolnavi și aflați în primejdii au găsit ajutor, rugându-se lui.

***

Făcând parte din oastea cea mai aleasă din toate cetele, Sfântul Teodor tăinuia faptul că este creștin, nu pentru că ar fi fugit de pătimire, ci pentru că încă nu venise vremea aceea. Împărații Maximian și Maximin dăduseră poruncă pentru ca toți cei ce cred în Dumnezeu să fie omorâți, dacă nu vor să se lepede și să slujească zeilor.

Într-o zi, pe când mergea împreună cu oastea, nu a ieșit din cortul său, ca să aducă jertfe idolilor, precum ceilalți. Atunci conducătorul oștii l-a întrebat de ce el nu aduce jertfă, iar Sfântul Teodor și-a mărturisit atunci credința în Dumnezeu. Timp de câteva zile a fost lăsat să aleagă, totuși, dar în această perioadă sfântul a distrus capiștea mamei idolilor, demonstrând astfel că nu e loc de alegere pentru el, căci nu se va lepăda de Hristos.

Așa că a fost aruncat în temniță, cu gândul că va muri de foame, dar el era hrănit de Sfântul Duh, iar Domnul i se arătase acolo, îndemnându-l să îndrăznească în

lupta lui și să privească la viața veșnică. Ostașii, care au văzut mulțime de îngeri cum cântau cu Sfântul Teodor în temniță, s-au speriat și l-au dus la judecător, iar din porunca acestuia Sfântul Teodor a fost atât de rău chinuit, încât carnea i se desprinsese de oase. Și cum tot nu voia să se lepede de credință, a fost aruncat în foc, dar văpaia s-a făcut ca o lumânare și nu l-a rănit pe cuvios. Iar el, mulțumind, și-a dat sufletul, alergând spre cununa biruinței.

Iar o femeie din cetate, Evsevia, a cumpărat sfintele sale moaște și le-a dus în Evhaita, mulțime de bolnavi fiind vindecați pentru rugăciunile pe care le făceau lângă trupul sfântului. Căci acesta făcuse multe minuni pe când trăia, eliberând pe robi, găsindu-i pe cei pierduți, pe alții scăpându-i de la moarte și din primejdii, iar minunile nu au încetat odată cu moartea lui, ci au continuat să fie dovadă a iubirii pe care Sfântul Teodor i-o purta Domnului, rugăciunile lui fiind biruitoare.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului marelui mucenic Teodor Tiron

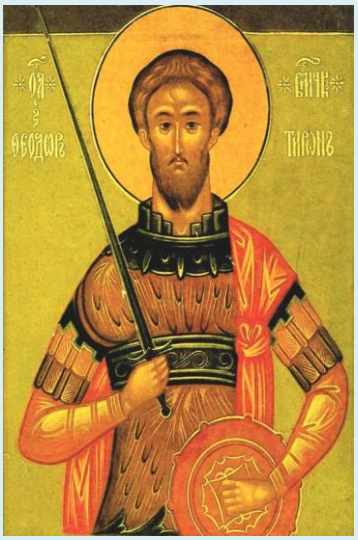

În această lună (februarie), ziua a şaptesprezecea, pomenirea Sfântului marelui mucenic Teodor Tiron.

Acest sfânt mucenic a trăit pe vremea împăraţilor Maximian şi Maximin şi era de fel din mitropolia Amasiei, din satul ce se cheamă Himialon. Fiind încorporat de curând în oastea tironilor şi făcând parte din ceata prepozitului Vringa, a fost chemat de acesta la cercetare şi a mărturisit că Hristos este Dumnezeu, batj-ocorind idolii elinilor ca pe nişte statui neînsufleţite şi lucruri făcute de mâinile omeneşti.

Dându-i-se vreme să se gândească mai bine, el nu a cheltuit aceea vreme în nelucrare, ci a săvârşit o faptă cât se poate de mare. A ars cu foc statuia aceleia pe care elinii o socoteau mama idolilor. Drept aceea, fiind prins şi mărturisind că el singur a fost cel care a dat foc statuii, a fost chinuit în felurite chipuri; şi fiind băgat într-un cuptor aprins şi-a primit sfârşitul acolo.

Şi se face pomenirea lui în sfânta sa mănăstire ce este în Torachia, în sâmbăta dintâi a Postului mare, când a săvârşit el o minune deosebită şi a izbăvit poporul ortodox de mâncarea din animalele junghiate idolilor.

Minunea colivei, săvârşită de Sfântul Teodor Tiron

La 50 de ani după moartea Sfântului Teodor, împăratul Iulian Apostatul (361-363), dorind să-i batjocorească pe creştini, a dat ordin guvernatorului oraşului Constantinopol să stropească toate proviziile din pieţele de alimente cu sângele jertfit idolilor, în prima săptămână a Postului mare. Sfântul Teodor, apărându-i în vis arhiepiscopului Eudoxie, i-a poruncit acestuia să-i anunţe pe creştini să nu cumpere nimeni nimic din piaţă, ci mai degrabă să mănânce grâu fiert cu miere (coliva).

În amintirea acestei întâmplări minunate, biserica ortodoxă sărbătoreşte anual pe Sfântul mare mucenic Teodor Tiron, în prima sâmbătă a Postului mare.

Vinerea seara, la Sfânta Liturghie a Darurilor înainte sfinţite, după rugăciunea din amvon, se cântă Canonul Sfântului mare mucenic Teodor, compus de Sfântul Ioan al Damascului.

După aceasta, se sfinţeşte coliva şi se împarte credincioşilor. Această sărbătoare a Sfântului mare mucenic Teodor în prima sâmbătă a Postului mare, a fost rânduită pe vremea patriarhului Nectarie al Constantinopolului (381-397).

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mare mucenic Teodor Tiron

Sfântul mare mucenic Teodor (†304) a trăit în timpul împăratului Diocleţian (284-305) şi era din Mitropolia Amasiei, din cetatea Homialon. El a fost ostaş în ceata Tironilor (a recruţilor) din legiunea condusă de generalul Vringa.

Atunci când a venit poruncă ca toţi soldaţii să jertfească idolilor, Teodor nu a intrat în templu. Judecat şi îndemnat să jertfească, Teodor le-a răspuns: „Fiecare ştie cui ostăşeşte, iar eu ostăşesc Stăpânului meu Hristos!“ Şi mărturisea că Hristos este Dumnezeu, iar zeii păgânilor sunt idoli fără de suflet şi ciopliturі de mâini omeneşti.

Pentru multa dragoste pe care ostaşii o aveau faţă de Teodor, Vringa l-a lăsat câteva zile să se hotărască. În acest timp, Teodor s-a rugat lui Dumnezeu să-i dea răbdare, iar ca să arate neputinţa zeilor, a dat foc noaptea templului păgân. Pentru aceasta, din porunca dregătorului Puplie, a fost supus la chinuri cumplite. L-au bătut cu vergi, l-au întins pe roată şi i-au strujit tot trupul cu unghii de fier. Însă, de fiecare dată, el rămânea nevătămat, mărturisind cu bucurie: „Cu Hristos al meu am fost, sunt şi voi fi!“ Atunci, dregătorul, plin de mânie, a poruncit să fie aruncat într-un cuptor cu foc. Şi, intrând în mijlocul văpăii, Sfântul Teodor Tiron şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul mare mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna, sora Sfântului apostol Filip şi Sfinţii împăraţi Marcian şi Pulcheria

Sfântul mare mucenic Teodor Tiron († 304)

Sfântul Teodor a trăit la sfârşitul secolului al III-lea şi începutul secolului al IV-lea. El s-a născut în Siria şi a fost ostaş de seamă în armata romană în legiunea Tironilor formată din ostaşi tineri (de aici şi numele de Teodor Tiron ce-l poartă) sub conducerea generalului Vringa.

Sfântul comanda o cohortă de 893 de ostaşi, cei mai buni dintre toţi ostaşii legiunii (care numărau peste 5 000 de soldaţi) şi aceştia se numeau margariţi (adică tari şi puternici). În toamna anului 304, legiunea a fost mutată din Siria în Amasia, capitala Pontului, oraş aşezat la 85 de km de Marea Neagră.

La ceva timp după aşezarea în Amasia, legiunea a primit ordin ca toţi ostaşii să aducă jertfă zeiţei Cibela. Ritualul păgân era totodată şi un mod prin care se verifica credinţa ostaşilor, împăraţii voind să cunoască în ce măsură pătrunsese creştinismul în rândurile armatei.

La o mare sărbătoare a păgânismului legiunea s-a îndreptat spre templul din mijlocul cetăţii. Sfântul Tiron a mărturisit că este creştin în faţa comandantului Vringa. Acesta l-a sfătuit să renunţe la credinţa în Hristos şi să jertfească idolilor. Pentru a lua o decizie, sfântului i s-a dat un timp de gândire. În acea noapte Sfântul Teodor a incendiat templul zeiţei Cibele, a fost descoperit şi dus înaintea guvernatorului Puplie. A rămas statornic în credinţă şi de aceea a fost ars.

După trecerea sa la Domnul a fost cinstit din ce în ce mai mult prin numeroasele minuni care au avut loc la mormântul lui şi prin bisericile construite în numele lui.

Ilustra Evsevia, o credincioasă creştină din Evhaita a cumpărat moaştele sfântului şi le-a dus în patria ei.

În secolul al XII-lea, moaştele Sfântului mare mucenic Teodor Tiron au fost mutate din Evhaita la Brindisi, în Italia.

Sfânta Mariamna, sora Sfântului apostol Filip

După Înălţarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Sfântul Filip găsindu-se la Ierapole cu Vartolomeu şi Mariamna, sora lui, pentru că propovăduiau acolo cuvântul lui Hristos, a fost spânzurat. Şi în timp ce se săvârşea, a rugat pe Dumnezeu, şi antipatrul şi poporul ce era sub ascultarea lui au fost scufundaţi în pământ.

Iar ceilalţi, temându-se, s-au rugat de Sfântul Vartolomeu şi de Sfânta Mariamna, care şi ei se găseau spânzuraţi, ca să nu fie scufundaţi şi ei. Atunci Sfântul Vartolomeu şi Mariamna s-au rugat Sfântului Filip şi nu i-a mai prăpădit, ci încă pe cei ce erau scufundaţi i-a scos afară. Iar pe antipatru şi pe Ehidna, femeia lui, i-au lăsat dedesubt.

Atunci Vartolomeu şi Mariamna au fost sloboziţi. Vartolomeu s-a dus de aici în India, unde fiind răstignit şi-a dat sfârşitul; iar Mariamna, mergând la Licaonia a propovăduit acolo cuvântul lui Hristos şi făcând pe mulţi să se boteze, s-a săvârşit în pace.

Sfinţii împăraţi Marcian şi Pulcheria

Murind Arcadie împăratul grec, a lăsat pe fiul său cel mic Teodosie fiind de opt ani, şi pe cele trei fiice, Pulheria, Arcadia şi Marina. Şi era Pulheria cu cinci ani mai mare decât fratele său, foarte înţeleaptă şi curată.

Purtarea de grijă a lui Dumnezeu a dăruit-o ca pe un dar împărăţiei greceşti, spre ajutor tânărului Teodosie şi spre apărarea Ortodoxiei care, în acea vreme, era

tulburată de eretici. Aceasta, având o înţelegere care covârşea anii ei, a fost primită la împărăţie împreună cu fratele său şi a fost rânduita Augustă. Şi era atunci de şaisprezece ani când, luând puterea cea împărătească, nu cu cunoştinţă femeiască, ci cu înţelepciune bărbătească, a început a aşeza împărăţia grecească; de la înţelepciunea şi cunoştinţa ei toată lumea se minuna, pentru că de la Dumnezeu avea această dăruire pentru curăţia vieţii sale.

Că pentru dragostea lui Dumnezeu şi purtând grijă de pacea grecilor n-a vrut să se însoţească cu bărbat, ca să nu fie vreo dezbinare între bărbatul şi fratele ei, ci făgăduindu-se pe sine mireasă lui Dumnezeu a vrut ca până la moarte să petreacă în feciorie.

Troparul Sfintei împărătese Pulheria, glasul al 4-lea: Sfântă împărătească Pulheria, roagă pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Încă îndemna spre paza fecioriei şi pe Arcadia şi pe Marina, surorile ei, care aşijderea au făgăduit lui Dumnezeu ca să-şi păzească curăţia lor până la sfârşitul vieţii. Şi vieţuiau cu dânsa în post şi în rugăciune, supunându-se ele acesteia nu numai ca celei mai mari surori, ci ca şi maicii lor, şi ca împărătesei; încă ţinea loc de maică şi fratelui său Teodosie, împăratul, pentru că se îngrijea de dânsul foarte mult, învăţându-l pe el frica lui Dumnezeu. Şi ştiind bine limba greacă şi latină, singură i-a fost lui învăţătoare, nu numai învăţându-l pe el carte, ci şi la bunele obiceiuri povăţuindu-l pe dânsul.

În timpul acestor drept credincioşi împăraţi a fost soborul al treilea a toată lumea în Efes, care a discutat erezia lui Nestorie, prin sârguinţa fericitei Pulheria, pentru că mare râvnă avea aceasta pentru dreapta credinţă. Şi pe fratele său, fiindcă începuse a se în-şela cu eresul şi a rătăci din adevărata cale, l-a sfătuit, şi în dreapta credinţă l-a întărit, fapt pentru care era cinstită de Sfinţii părinţi cu multe laude.

Iar trăind împăratul Teodosie de la naşterea sa patruzeci şi doi de ani, i-a sosit sfârşitul şi a spus Sfintei Pulheria o descoperire dumnezeiască, care i se făcuse lui în Efes, pe când se afla în Biserica Sfântului Ioan Teologul. Pentru că stând el acolo în rugăciune, i s-a descoperit lui că, după moartea lui, o să ia Marcian ostaşul sceptrul împărăţiei greceşti şi a rugat-o pe ea ca să-i ajute lui Marcian la împărătescul scaun.

Deci, era Marcian de neam din Turcia, fiul oarecărui ostaş, el însuşi ostaş viteaz, înţelept în toate, iscusit, milostiv şi bun; încă din tinereţe era însemnat la împărăţie, fiind el păzit de sus din întâmplări de moarte.

Iar ea le punea lor înainte că şi-a făgăduit lui Dumnezeu fecioria sa, pe care datoare este să o păzească până la moarte. Dar, aşijderea şi împăratul spunea că şi-a făgăduit şi el lui Dumnezeu curăţia sa. Dar pentru nevoia Sfintei Biserici care era tulburată de ereticii cei ce atunci se înmulţiseră, a fost silită să se însoţească cu Marcian împăratul, însă într-o însoţire ca aceea în care floarea fecioriei n-a veştejit-o, ci neatinsă până la sfârşitul vieţii a păzit-o. Că şi făgăduinţa cea lui Dumnezeu făcută şi obişnuita curăţenie a amîndorura nu-i lăsară a-şi călca făgăduinţele date, pentru că ea era atunci de cincizeci şi unu de ani şi nici împăratul nu mai era tânăr.

Şi se numea Pulheria femeia împăratului, dar într-adevăr nu femeie, ci ca o soră îi era, împărăţind cu dânsul şi bine ocârmuind sceptrul împărăţiei cu mare folos pentru toată biserica lui Dumnezeu şi pentru toată împărăţia.

Şi puteai atunci să vezi pe scaunul împărăţiei greceşti fecioreasca curăţie împărăţind, pentru că au împărăţit păzindu-se pe sine şi împăratul cu sufletul şi cu trupul curat, şi împărăteasa fecioară neprihănită.

Cu sârguinţă acestei sfinte împărătese s-a adunat sinodul Sfinţilor părinţi în Calcedon, împotriva rău credinciosului Dioscor şi a lui Eftihie arhimandritul. Apoi, asemenea sinod a fost şi în Efes tot după purtarea ei de grijă, pentru că foarte mult ajuta dreapta credinţă.

Scriitorii Istoriei Bisericeşti Universale ne descriu că această împărătească a luat parte la amândouă sinoadele atât din Efes, cât şi din Calcedon, ca o mare apărătoare a credinţei.

Era într-însa râvna de dreaptă credinţă şi mare înţelepciune; că în sufletul şi în inima ei cea curată petrecea Sfântul Duh ca într-o biserică sfântă, şi cu mari daruri a îmbogăţit-o pe ea.

Apoi, vieţuind cincizeci şi patru de ani şi toate averile sale la biserică, la mânăstiri şi la săraci împărţindu-le, s-a mutat la Dumnezeu, căruia cu toată osârdia i-a slujit.

Proloage - Pomenirea Sfântului, marelui, mucenic Teodor Tiron (†304)

Luna februarie în 17 zile: Pomenirea Sfântului, marelui, mucenic Teodor Tiron (†304)

Acest sfânt mucenic a trăit în anii împăratului Diocleţian (284-305) şi era dintr-o cetate a Amasiei, numită Homialon. Era ostaş tânăr, în ceata Tironilor (recruţilor), din legiunea Margariţilor, condusă de generalul Vringa.

Deci, venind poruncă de la împărat, ca toţi ostaşii să aducă jertfă zeilor, Vringa a mers în capiştea idolilor, cu toată legiunea sa, spre împlinirea poruncii. Şi n-a voit Sfântul Teodor să intre în capişte, ci a rămas în cortul său. Şi au cunoscut toţi că el este creştin. Deci, l-au scos pe el la întrebare. Şi-l îndemna generalul său să jertfească şi să-şi scape viaţa, precum au făcut şi alţi creştini.

Iar sfântul răspundea, zicând: "Fiecare ştie cui ostăşeşte, iar eu ostăşesc Stăpânului meu Hristos". Şi mărturisea că Hristos este Dumnezeu, iar zeii păgânilor sunt idoli, fără de suflet şi cioplitură de mâini omeneşti.

Deci, pentru multa dragoste pe care, ostaşii o aveau către Teodor, Vringa a dat poruncă, zicând: "Să-l lăsăm pe el câteva zile, ca să aleagă, în linişte, cele de folos".

Şi sfântul n-a petrecut în nelucrare vremea aceasta, ci neîncetat lăuda pe Domnul şi se ruga lui Dumnezeu să-i dea lui răbdare. Iar, ca să arate neputinţa zeilor, a mers noaptea la capiştea zeiţei din cetatea aceea, şi, dându-i foc, a

prefăcut-o în cenușă. Deci, a fost prins și dat pe mâna lui Puplie, dregătorul cetății. Și acesta a pus de l-au bătut cumplit cu vergi pe sfântul, l-au întins pe roată și i-au strujit trupul cu unghii de fier.

Iar sfântul, nepierzându-și liniștea, în timpul cumplitelor patimi, se arăta ca un neștiutor la toate suferințele și neîncetat mărturisea cu bucurie: "Cu Hristos al meu, am fost, sunt și voi fi".

Și, văzând că nimic nu-l poate clinti din credință, nici cruzimea, nici făgăduințele, dregătorul l-a osândit să fie ars de viu, ceea ce s-a și făcut, fiind aruncat într-un cuptor aprins. Și, intrând în mijlocul flăcărilor și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

De asemenea, să fie știut, că se mai face prăznuirea lui și în săptămâna dintâi a Postului mare, când s-a făcut de Sfântul Teodor minunea colivelor, întru pomenirea izbăvirii poporului dreptcredincios, pe vremea păgânului împărat Iulian apostatul, de bucatele cele spurcate, stropite cu sânge din jertfele idolești.

Cu rugăciunile Sfântului mare mucenic, Teodor Tiron, Doamne miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Întru această zi, cuvânt din Pateric, despre ava Macarie.

Spunea ava Sisoe: "Când eram în Schit cu Macarie, ne-am suit să secerăm, împreună cu dânsul, șapte inși. Și, iată, o văduvă, adunând în urma noastră spice, nu înceta să plângă.

Deci, a chemat bătrânul pe stăpânul țarinei și i-a zis lui: "Ce are bătrâna aceasta, că totdeauna plânge ?"

Și i-a zis lui: "Bărbatul ei avea un amanet al cuiva și a murit, deodată, și nu i-a spus ei unde l-a pus. Și stăpânul amanetului vrea acum să o ia pe dânsa și pe fiii ei și să-i vândă robi".

I-a zis bătrânul: "Spune-i să vină la noi, unde ne odihnim de arșiță".

Și, venind femeia, i-a zis ei bătrânul: "De ce plângi așa, mereu ?"

Și i-a răspuns ea: "Bărbatul meu a murit, luând amanetul cuiva, și n-a spus, când a murit, unde l-a pus."

Și a zis bătrânul, către dânsa: "Vino, arată-mi unde l-ai îngropat".

Și, luând pe frați cu dânsul, a ieșit cu ea împreună. Și, venind la locul acela, i-a zis bătrânul: "Du-te la casa ta".

Și, rugându-se ei, a chemat bătrânul pe mort, zicând: "Cutare, unde ai pus amanetul cel străin ?"

Iar acela, răspunzând, i-a zis: "În casa mea este ascuns, sub picioarele patului."

Și i-a zis lui bătrânul: "Dormi, iarăși, până la ziua învierii".

Și, auzind frații, de frică, au căzut la picioarele lui. Și le-a zis lor bătrânul: "Nu pentru mine s-a făcut aceasta că nimic nu sunt, ci, pentru văduvă și pentru copiii ei cei săraci, a făcut Dumnezeu lucrul acesta".

Și, venind, a vestit văduvei unde este pus amanetul. Iar ea, luându-l, l-a dat stăpânului ei și și-a izbăvit fiii săi. Și, toți cei ce au auzit au slăvit pe Dumnezeu.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Efrem, despre nevoința călugărească.

Deci, să ne sârguim fraților, să ne facem după asemănarea vieții și faptelor cuvioșilor părinți, să umblăm după pașii lor, să ne călugărim ca și dânșii. Să-ți călugărești, adică mintea, să-ți călugărești duhul, călugărește-ți chipul, călugărește-ți și trupul, călugărește-ți bucatele, călugărește-ți limba și căutătura și gândul și râsul, ca să te arăți întru toate ca un desăvârșit monah și pătimitor.

De voieşte firea să ne ducă pe noi întru saţiu, cu postul să-i stăm împotrivă. Dacă la poftă ne-ar trage pe noi răbdare luând, să ne ținem simțirea. Dacă ne pornește pe noi spre mânie, cu pace să ne într-armăm. De ne gătește spre iuțime, blândeţele să primim. De ne aţâţă pe noi spre ură, de dragoste să ne lipim. De ne-ar îndemna spre căutarea cinstirii de la oameni, ocară să-i arătăm. De ne mișcăm pe noi spre slavă, stricăciunea trupului să o luăm în minte. Dacă ne ridică pe noi la mărire, a Domnului smerenie să o primim. Dacă spre pizmă ne-ar împinge pe noi, să cunoaștem blestemul lui Cain. De ne îndeamnă pe noi spre clevetire, cu tăcere să ne îngrădim, de ne îngreunează cu somnul, cu privegherea să ne întărim. Dacă spre beție ne-ar sili pe noi, deșteptarea cea trează să o alegem. Dacă în acest chip ne vom împotrivi va pieri vrăjmașul, și nu va sta, darul lui Dumnezeu ajutându-ne.

Cela ce voieşte să vadă zile bune, să-și oprească limba sa de la cuvinte multe. Că sabie este limba, de amândouă părțile ascuțită. Dacă iubești cele cerești, nu te opri la cele pământești, pe acestea vremelniciei să le socotești. Să nu te temi a începe calea cea aspră, care ne duce la viața cea veșnică, ci numai să începi a umbla pe ea și te vei afla mergând. Să alergi și să scapi de-a pururea spre

Dumnezeu, cu rugăciuni, cu post și cu lacrimi, ca să te izbăvești de cursele vrăjmașilor.

Să îndrăznești, iubitule, că nici dregătoria, nici cinstea, nici mărirea, nici egumenia, nici episcopia, nici slava, nu ne vor duce pe noi întru Împărăția Cerurilor, nici iertare de păcate nu ne vor da, sau ne vor izbăvi din osândă, fără numai smerenia și dragostea, răbdarea și sărăcia, pogorârea și chinuirea, lipsirea și defăimarea, acestea fac pe fiii Luminii.

Să nu-ți fie amestecată viața, frate: astăzi, adică, înfrânându-te, iar dimineață săturându-te, astăzi nebând apă, iar mâine vin căutând; astăzi opinci, iar mâine papuci; astăzi haine de păr, iar mâine haine de mult preț; astăzi înjosire, iar mâine, înfrumusețare; astăzi blând și smerit, iar mâine măreț; astăzi, plângere și tânguire, iar mâine, fără de măsură; astăzi, culcare pe pământ gol, iar mâine pe așternut moale; deci nu așa pestriț, ci într-o măsură să fii.

Să-ți aduci aminte de cuvioșii părinți, cum au petrecut, fără de poticnire, strălucind întru rânduiala aceasta călugărească, până la sfârșit și până la moarte neschimbându-și canonul lor, înfrânându-se cu măsură și minunat, limba ținându-și, pe pământul gol culcându-se, prin smerita înțelepciune călugărindu-se, cu blândețe, cu dragoste și cu deplină credință prin duhovnicească folosire, încă peste toate acestea și cu sărăcia, de la toate cele pământești înfrânându-se, cu blândă și cu lină viață petrecând, priveghind și rugându-se, cu pocăință multă și cu lacrimi. Iar mândria era călcată de dânșii și mânia lepădată și iuțimea uscată, s-a stins de la dânșii aurul, iar argintul era defăimat de dânșii. Și singuri pe sine s-au silit a se curăți degrabă, din toate, pentru aceasta Dumnezeu S-a sălășluit întru dânșii și i-a proslăvit pe ei. Că Aceluia Se cade toată slava, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor ! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfîntului mare mucenic Teodor Tiron

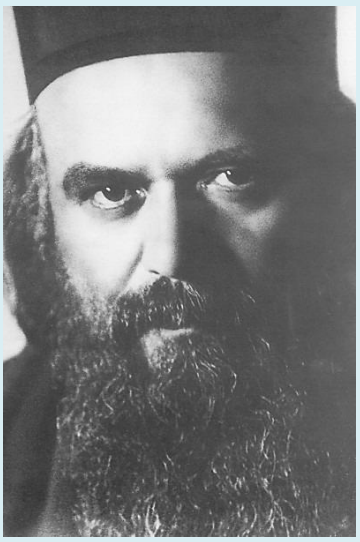

Cuvântul tiron înseamnă recrut. De îndată ce Teodor a intrat în armată, în regimentul Marmarit, în oraşul Amasia, a şi izbucnit persecuţia contra creştinilor, pornită de împăraţii Maximian şi Maximus.

Cum Teodor nici nu s-a gândit să ascundă faptul că este creştin, el a fost târât înaintea curţii şi aruncat în temniţă, care a fost încuiată şi pecetluită, pentru că ticălosul judecător voia ca Teodor să moară de foame.

Mântuitorul Hristos însuşi a venit la Teodor în temniţă şi l-a întărit pe mucenicul Său, zicându-i: Nu te teme, Teodore, căci Eu sunt cu tine; de hrana cea trupească şi de băutura cea pământească de acum nici să nu te mai atingi, căci cu Mine vei fi în împărăţia Mea cea cerească şi veşnică.

Atunci în temniţă au venit mulţime de îngeri şi temniţa a strălucit tare, încât temnicerii s-au umplut de spaimă; căci i-au văzut şi ei pe îngeri îmbrăcaţi în haine albe, strălucitoare.

După aceasta Sfântul Teodor a fost scos afară, schingiuit mult şi osândit la moarte. El a fost aruncat în foc, şi aşa şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu Celui Preaînalt.

Sfântul Teodor a luat mucenicia pentru Hristos la anul 306.

Cântare de laudă la Sfântul Teodor Tiron

În lume necazuri veţi avea, dar îndrăzniţi,
Eu am biruit lumea (Ioan 16: 33).

Sfinte cuvinte sunt acestea,
Au fost atunci, sunt acum,
Şi pururi vor fi.

Ele sunt mângâierea cea tare
A celor chinuiţi,
Şi mai ales
A slăviţilor mucenici pentru Hristos.

De ce te-ai teme tu, omule,
De cei care se tem mai mult decât tine?
Căci iată lumea se teme de propria ei umbră.

De ce ne-am teme de cei puternici,
Şi de cele pieritoare,
Care pururea pier?
Cel care este cu Stăpânul Casei,
De Casă nu se teme,
Căci Stăpânul vede toate cele din ea,
Şi nimic nu se află în ea

Fără îngăduinţa Lui.

Aşadar robul Lui,
Pentru ce s-ar mai teme?
El mai vârtos să se bucure,
Când ÎI aude pe Domnul zicând:
Nu vă temeţi de lume, căci iată Eu
Am biruit lumea.

Stăpânul nostru Hristos
Este Stăpânul şi împăratul lumii.
De aceea Teodor de focul morţii
Celei lumeşti a râs,
Căci prin el cununa cea neveştejită
A vieţii celei nepieritoare
De-a pururi a dobândit.

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Statornicia martirilor, adevărata dragoste pentru Hristos

17 feb, 2021

Creştinismul este o religie mărturisitoare. Urmând cuvintelor Mântuitorului Hristos, creştinii din toate timpurile au răbdat cu credinţă şi nădejde ocările, batjocurile, suferinţele şi chiar moartea pentru a primi odorul de mare preţ al moştenirii Împărăţiei cereşti. Din acest motiv, Tertulian a spus că „sângele martirilor este sămânţa creştinilor”, iar în tradiţia ortodoxă, la târnosirea unei biserici, se aşază în piciorul Sfintei Mese moaşte ale sfinţilor mucenici.

Sfântul mare mucenic Teodor Tiron, pomenit astăzi, rămâne un exemplu de statornicie şi nădejde, alături de ceilalţi martiri care au mărturisit până la capăt credinţa în Hristos.

Ziua de sărbătorire a unui mucenic este un moment în care ne amintim de suferinţele prin care au trecut şi încă mai trec creştinii pentru a mărturisi credinţa lor în Hristos. Mucenicii sunt lucrul de mare preţ din istoria Bisericii, pentru că pe jertfa lor s-au zidit comunităţile creştine care mărturisesc până astăzi credinţa în Hristos. Istoria primelor veacuri creştine din Imperiul Roman este marcată de mai multe persecuţii declanşate de împăraţii romani, care considerau creştinismul un pericol pentru statul roman păgân.

Învăţătura Evangheliei era considerată de păgâni o apostazie de la credinţele politeiste ale strămoşilor şi o formă de dispreţ faţă de zei. Din acest motiv, creştinii erau acuzaţi de orice calamitate se abătea asupra imperiului şi a cetăţenilor săi.

Primul împărat persecutor a fost Nero (54-68), care i-a acuzat pe nedrept pe creştini că au dat foc Romei în anul 64. Tacitus spune că în această persecuţie declanşată de Nero au murit mulţi creştini.

După acesta, împăraţii Domiţian (81-96), Traian (98-117), Antonin piosul (138-161), Marc Aureliu (161-180), Comod (180-192), Septimiu Sever (193-211) şi Maximin tracul (235-238) au elaborat regulamente pe baza cărora erau judecaţi şi condamnaţi creştinii.

Odată cu venirea pe tronul imperial a lui Deciu (249-251), persecuţiile împotriva creştinilor s-au generalizat în întreg Imperiul Roman. Acest împărat a publicat un edict pentru distrugerea creştinismului.

Aceeaşi politică a fost continuată şi de împăraţii Valerian (253-260) şi Aurelian (270-275).

Cea mai dură persecuţie prin care a trecut Biserica a fost cea din timpul lui Diocleţian (284-305). Prin edictele date împotriva creştinismului în timpul domniei sale, mii de creştini au suferit moarte martirică pentru Hristos.

În timpul lui Maximian (286-305) şi Maximin Daia (305-313) a suferit moarte martirică şi Sfântul Teodor Tiron, pe care îl sărbătorim astăzi.

Acesta a fost militar în armata imperială romană şi a făcut parte din ceata Tironilor, parte a legiunii conduse de generalul Vringa. După ce a devenit legionar roman, în oraşul Amasia a izbucnit persecuţia împotriva creştinilor. Sfântul nu a ascuns faptul că este creştin şi a refuzat să jertfească idolilor. Pentru acest lucru, el a fost judecat şi închis în temniţă, fără a primi apă şi mâncare. Aici i S-a arătat Mântuitorul, întărindu-l şi promiţându-i Împărăţia cerurilor.

Din ordinul dregătorului Puplie a fost supus la chinuri, de fiecare dată scăpând nevătămat. În cele din urmă, dregătorul, văzând că sfântul biruieşte orice muncă, a poruncit să fie aruncat într-un cuptor cu foc. Astfel şi-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu Sfântul mare mucenic Teodor Tiron.

Viaţa şi martiriul Sfântului mucenic Teodor Tiron sunt pentru creştini un model de urmare a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Pentru tinerii de astăzi, sfântul este un exemplu de curaj, credinţă, mărturisire şi jertfelnicie pentru credinţa în Hristos. El este o mărturie peste timp a vremurilor grele de persecuţii prin care a trecut Biserica în primele veacuri, dar şi a slavei pe care cei care le suferă o primesc de la Dătătorul a tot binele.

Acest lucru se arată lămurit şi în cazul Sfântului Teodor Tiron care, după cinci decenii de la primirea cununii muceniciei, i-a ajutat în mod minunat pe creştinii din Constantinopol.

Împăratul Iulian apostatul (361-363) a poruncit stropirea tuturor produselor vândute în Constantinopol cu sângele animalelor sacrificate zeilor.

Cu privire la acest episod, Sinaxarul sfântului relatează: *„Mucenicul lui Hristos, apărându-i în vis arhiepiscopului Eudoxie al Constantinopolului, i-a poruncit să-i anunțe pe creștini să nu cumpere nimic din piață, ci mai degrabă să mănânce grâu fiert amestecat cu miere și fructe, până ce va trece urgia. Iar Iulian, văzând că vicleșugul său a eșuat și comercianții din piețe erau în pragul revoltei pentru că nu cumpăra nimeni, a lăsat libertate creștinilor”.* Astfel, Sfântul mucenic Teodor i-a salvat pe creştinii din Constantinopol de întinarea idolatriei, iar în istoria Bisericii a apărut coliva. În urma acestei minuni, arhiepiscopul a stabilit să serbeze în fiecare an, la încheierea primei săptămâni a Postului mare, sâmbăta Sfântului Teodor. De atunci se aduc în această zi în biserici colive de grâu fiert, în cinstea sfântului şi întru pomenirea celor adormiţi.

Biserica noastră îl sărbătoreşte astfel pe Sfântul Teodor Tiron atât la 17 februarie, când a primit cununa cea nepieritoare, cât şi în prima sâmbătă din Postul mare, fericindu-l prin cuvintele imnografului inspirat: „Credinţa lui Hristos ca pe o pavăză înăuntru în inima ta primind-o, puterile cele potrivnice le-ai călcat în picioare, pătimitorule, şi cu cunună cerească ai fost încununat, în veci, prea fericite Teodor, ca un nebiruit” (Condacul Sfântului mare mucenic Teodor Tiron).

Arhim. Ioanichie Bălan - Predică la Sâmbăta întâi a Postului mare (pomenirea Sfântului Teodor Tiron) despre unitate prin Biserică

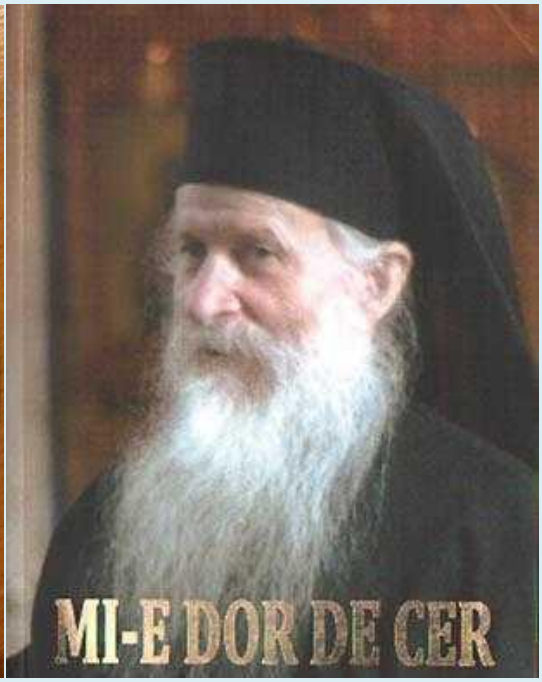

„Mari sunt isprăvile credinţei, în izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat...” (Troparul Sfântului Teodor).

Iubiţi credincioşi, în sâmbăta de astăzi, după primele zile ale Postului mare, Biserica ortodoxă face pomenirea unei minuni prea slăvite pe care a săvârşit-o Marele Mucenic Teodor Tiron.

Este drept că acum mulţi credincioşi aleargă la Sfintele biserici, aduc colive de grâu pentru cei vii şi cei morţi, sfinţesc tărâţe pentru vite, dar ei ştiu prea puţin despre însemnătatea acestei zile şi ce rost are coliva de grâu în cultul nostru ortodox. Pentru a vă răspunde la acestea, vă voi povesti mai întâi istoricul minunii săvârşite de Sfântul Teodor.

Între anii 361-363 domnea la Constantinopol un împărat păgân cu numele Iulian apostatul, adică lepădat de Dumnezeu, pentru că după ce fusese creştin, s-a lepădat de Hristos şi s-a întors la închinarea de idoli. Astfel, deschizând capiştile idoleşti, silea pe toţi creştinii să jertfească zeilor păgâni. Apoi, sosind începutul Postului mare, se gândea tiranul cum să batjocorească pe creştini, tocmai acum, în aceste zile de curăţire sufletească. Deci a poruncit eparhului cetăţii să schimbe bucatele cele obişnuite din oraş cu altele care să fie stropite şi amestecate cu sânge de la jertfele idoleşti, pentru ca, neştiind creştinii şi cumpărând din acelea, să se întineze.

Dar milostivul Dumnezeu, Care are grijă de plăcuţii Săi, a stricat sfatul cel diavolesc într-un chip ca acesta: A trimis aievea pe Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron la Sfântul Eudoxie, patriarhul cetăţii Constantinopolului, căruia i-a descoperit toată înşelăciunea tiranului. Apoi i-a poruncit sfântul ca să adune tot poporul creştinesc şi să-i poruncească să nu cumpere bucate din oraş în acele zile de post.

Patriarhul l-a întrebat atunci pe Sfântul Teodor: „Dar ce să mănânce poporul în aceste zile?".

Şi i-a răspuns sfântul mucenic: „Dându-le colivă, vei mângâia lipsa lor".

„Dar ce este aceea colivă?" l-a întrebat din nou patriarhul.

Şi i-a răspuns mucenicul: „Grâu fiert".

Deci, adunând tot poporul, Sfântul Eudoxie a arătat înşelăciunea împăratului şi descoperirea Sfântului Teodor, ca nimeni să nu cumpere bucate întinate din oraş, ci să se hrănească cu grâu fiert, adică cu colivă. Şi de atunci, în amintirea acelei minuni a Sfântului Teodor, se aduc în sâmbăta aceasta la biserici colive de grâu fiert.

Şi astfel a intrat în tradiţia Bisericii de a se aduce ca ofrande colivă de grâu fiert, fie în amintirea unor sfinţi, fie întru pomenirea celor adormiţi.

Iubiţi credincioşi, Maica noastră cea de obşte, care este Biserica, întotdeauna a avut şi are grijă de fiii săi. Şi în vreme de linişte şi în vreme de încercare, şi în vreme de lipsă şi în vreme de îndestulare, şi în vreme de bucurie şi în vreme de întristare, Biserica sună din trâmbiţele sale care sunt: clopotele, Sfintele Evanghelii, preoţii, cântările, slujbele, postul, rugăciunile, canoanele, tipicul etc şi ne adună pe toţi la sânul ei. Biserica ne uneşte inimile, ne păzeşte sufletele, ne împacă cugetele, ne călеşte voinţa. Biserica ne curăţeşte prin baia Botezului şi a Spovedaniei, ne hrăneşte din Dumnezeieştile Taine şi din Sfintele Scripturi, ne adapă din învăţăturile Sfinţilor Părinţi.

Biserica ne păzeşte de vrăjmaşul cel de obşte - diavolul. Biserica ne învaţă, ne călăuzeşte, ne acoperă, ne îmbărbătează în încercări, ne rabdă slăbiciunile, ne scoală din păcate. Biserica ne mântuieşte sufletele noastre.

După Sfântul Ioan Gură de Aur, Biserica este spital duhovnicesc, unde se vindecă cei bolnavi cu sufletul. Biserica este corabie, în care se salvează de furia veacului acestuia, toţi cei ce aleargă la sânul ei. Biserica este un staul sufletesc, care adună înăuntrul ei pe toţi credincioşii, pentru a nu fi sfâşiaţi de lupul cel

nevăzut. Biserica este cer duhovnicesc, care închipuieşte cel mai bine slava Tronului dumnezeiesc.

Biserica este deci viaţa şi scăparea noastră. Ea, ca o mamă care a purtat chinurile naşterii pentru noi, fiii ei, face totul pentru mântuirea noastră. Ea ne rânduieşte vreme de post şi rugăciune, vreme de spovedanie şi pocăinţă pentru curăţirea sufletelor noastre. Ea ne rânduieşte preoţi şi povăţuitori duhovniceşti, iar la urmă ne rânduieşte Prea Curatele Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos. Biserica ne rânduieşte zile de nevoinţă şi zile de desfătare; zile de bucurie şi zile de reculegere; zile de înfrânare şi zile de prăznuire.

Se cuvine deci, nouă creştinilor, să ascultăm de Sfânta Biserică ca de Maica noastră duhovnicească, să o iubim ca pe aceea ce este Mireasa lui Hristos, să alergăm la sânul ei ca la ceea ce este spital de vindecare, corabie de salvare, liman de mântuire, staul de oi cuvântătoare. Nimeni să nu cârtească în cugetul său că Biserica pune sarcini grele pe spatele fiilor ei, post aspru şi lung, zile de reculegere, vremi de pocăinţă, timp de înfrânare de la tot felul de păcate. Nimeni să nu zică că preoţii sunt aspri, canoanele grele, slujbele lungi, cântările obositoare.

Acolo unde este dragoste, totul este uşor, totul este bun. Acolo unde este credinţă şi frică de Dumnezeu, nu mai este cârtire, nici dezbinare, nici ceartă, ci permanentă supunere şi desăvârşită păzire a poruncilor dumnezeieşti. Tocmai aceasta este temelia unităţii creştineşti. Biserica este locul de împăcare a omului cu Dumnezeu. Biserica este baia de curăţire a tuturor păcătoşilor. Biserica este staulul de unire a întregii creştinătăţi. Iar Sfântul Prestol este temelia acestei unităţi, ca cel ce este Masa dragostei care ni se întinde înainte în fiecare zi. Cine caută în alt loc întâlnirea cu Hristos, zadarnic se trudeşte. Cine caută altă baie curăţitoare se va îneca în marea focului de veci. Cine aleargă la alt spital de vindecare, va muri în păcatele sale. Cine rămâne în afară de staulul adevăratei Biserici, acela este fur şi tâlhar.

Cât despre osteneala postului, să nu slăbim cu voinţa. Căci unde este voinţă este şi putere. Cei trei tineri care erau robiţi în Babilon, fiind hrăniţi numai cu seminţe, erau mult mai frumoşi decât cei hrăniţi cu multe desfătări (Daniil 1, 12-15). Aşa se întâmplă şi cu noi creştinii. Nu este oare adevărat că fiii Bisericii care postesc şi mănâncă în post vegetale, sunt adesea mult mai sănătoşi, mai limpezi la gândire, mai mulţumiţi în viaţă, decât cei ce mănâncă tot felul de bucate, fără nici o rânduială? Ei se mulţumesc cu o mâncare cât de simplă, cu o haină modestă şi cu o viaţă cât mai curată. Iar ceilalţi niciodată nu sunt mulţumiţi. Zilnic aleargă după carne, după băuturi, după bani cât mai mulţi, după haine cât mai frumoase. Aceştia mereu mănâncă din jertfele veacului

acestuia, iar cei dintâi întotdeauna gustă din coliva dragostei creştine, care îi uneşte pe toţi în jitniţa Bisericii lui Hristos.

Deci Biserica nu poate face mereu pogorăminte, pentru comoditatea unora, afară de pricini întemeiate. Ea are prestigiul ei nealterat. Ea are meritul ei netăgăduit. Ea are tezaurul sfintelor dogme şi comoara sfintelor canoane, fixate de dumnezeieştii părinţi, pe care nu poate să le schimbe după voia fiecărui muritor.

Cine vrea să se mântuiască, trebuie neapărat să se şi ostenească cât de puţin. Fără de osteneală nimic nu se poate face. Cu trudă se trăieşte, cu osteneală se posteşte, cu multă nevoinţă Raiul se dobândeşte. Cu trudă se nasc şi se cresc copiii, cu trudă se câştigă pâinea cea de toate zilele. Toate se fac cu trudă. Şi dacă cele pământeşti cu atâta osteneală şi lacrimi se câştigă, apoi cu cât mai mult cele cereşti?

Iubiţi credincioşi, minunea Sfântului Teodor Tiron, pe care o pomenim astăzi, are o adâncă însemnătate. Coliva, prin mulţimea boabelor de grâu închipuieşte, mai întâi de toate, unitatea tuturor creştinilor, prin credinţă şi dragoste. Iar faptul că ea se face din grâu fiert, înseamnă călirea credincioşilor în focul ispitelor. Căci nimeni nu poate fi fiu al Bisericii lui Hristos, dacă mai întâi nu rabdă ispitele şi încercările acestei vieţi. Cine iese la nevoinţă, să se pregătească de ispite. Numai aceia sunt creştini statornici şi fii ascultători, care merg pe calea lui Hristos, pe drumul răbdării, al rugăciunii, al smereniei, al iertării, al dragostei, pe drumul încercărilor de tot felul.

Coliva mai închipuieşte şi masa cea de taină a Sfintei Împărtăşanii, postul, rugăciunea, spovedania, Sfintele Scripturi, pe care Biserica le oferă fiilor ei. Iar mâncărurile cele pângărite de jertfe idoleşti, sunt toate poftele cele lumeşti, distracţiile cele pătimaşe, desfrânarea, beţiile, mâncărurile cele oprite şi tot felul de păcate pe care satana, stăpânitorul veacului acestuia, ni le pune înainte, ca să ne ispitească şi să ne piardă. Noi însă să luăm aminte cum umblăm, de cine ascultăm şi din ce masă ne hrănim. Din masa Bisericii sau din cea otrăvită a lumii? Doi sunt stăpânii - Hristos şi Veliar. Două sunt mamele - Biserica şi lumea. Două sunt mesele cu hrană ce ni se oferă.
Biserica ne pune acum înainte masa postului, a rugăciunii, a pocăinţei, a Sfintelor Taine. Iar lumea ne cheamă la masa ei, la mâncăruri alese, la petreceri, la beţii, jocuri, desfrânări şi la tot felul de păcate. Spre încercare ni s-au întins în faţă două feluri diferite de bucate. Omul este liber să guste de unde voieşte. Noi însă să luăm aminte din ce masă gustăm, în ce blid întindem mâna, din ce colivă ne hrănim.

Hristos este pâinea vieţii; rugăciunea, postul şi milostenia formează hrana sufletelor noastre. Deci noi, fraţilor, lăsând mâncărurile cele idoleşti ale veacului acestuia, să alergăm cu osârdie la maica noastră cea de obşte care este Biserica, spre a ne hrăni din darurile ei cele bogate, căci numai aşa vom putea să ne mântuim sufletele noastre şi să trăim în veacul veacului. Amin.

Istoria minunată a colivei - Sfântul Teodor Tiron - "Sâmbăta lui Toader"

Mutându-se la Domnul, în jurul anului 306, în timpul împăratului roman Galeriu (305-311), ***Sfântul Teodor Tiron este unul dintre cei mai cunoscuţi Sfinţi făcători de minuni atât în timpul vieţii, cât şi după moarte.***

Istoria uciderii balaurului din Evhaita, cu puterea Sfintei Cruci, apare povestită şi în viaţa Sfântului Teodor Tiron, şi în cea a Sfântului Teodor Stratilat (8 februarie). De fapt, sinaxarele greceşti atribuie relatarea uciderii balaurului, Sfântului Teodor Tiron, iar cele ruseşti Sfântului Teodor Stratilat.

„Sau că este vreo greşeală, sau că s-a făcut minunea aceasta a uciderii balaurilor de amândoi Teodorii, pentru că la Stratilat se arată că l-a ucis într-un câmp pustiu, iar la Tiron într-o pădure, tot lângă Evhaita.” - explică Vieţile Sfinţilor, publicate cu binecuvântarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, 1901-1911.

Indiferent de diferenţele dintre sinaxare, un lucru este cert: ***Sfântul Teodor Tiron a biruit puterea diavolului, „balaurul gânditor”.***

Sfintele sale moaşte, după martiriu, au fost îngrijite de creştina Evsevia (despre care se aminteşte şi la viaţa Sfântului Teodor Stratilat), fiind transferate din Evhaita la Constantinopol. Capul Sfântului Teodor Tiron este astăzi în Gaeto, Italia.

***Cea mai cunoscută minune a Sfântului** este cea „a colivei”, în cinstea căreia este pomenit în prima sâmbătă a Postului mare.*

Împăratul Iulian apostatul (361-363) a urmat gândul diavolesc de a stropi toate produsele comerciale destinate hranei, din pieţele Constantinopolului, cu sânge de la jertfele idolilor, fără ştirea creştinilor. Începuse prima săptămână a Postului Paştelui şi cu atât mai mult se bucura acela, să strice rânduiala creştinească. Înainte de a fi cumpărate acele produse, Dumnezeu i-a încredinţat Sfântului mucenic Teodor sarcina de a vesti episcopului Eudoxie punerea la cale.

Pentru cei care nu aveau hrană depozitată - adică săracii oraşului - Sfântul Teodor a indicat modalitatea preparării colivei: grâu fiert îndulcit. Se pare că până atunci coliva se făcea în unele regiuni, nefiind strict legată de pomenirea morţilor.

„Aşa ne-am obişnuit noi a numi grâul fiert în Evhaita”, a mărturisit Sfântul Teodor Tiron, potrivit sursei citate.

Creştinii din zonă au scăpat de ispită, iar împăratul a renunţat la procedeul său de falsificare, fiindcă mâncarea din pieţe nu a mai fost cumpărată şi s-a stricat.

Pomenirea Sfântului Teodor din prima sâmbătă a Postului mare, consfinţită în Sinod, pe vremea patriarhului Nectarie al Constantinopolului (381-397), a fost

corelată cu pregătirea colivei, în amintirea minunii. ***De atunci, coliva a fost asociată, astfel, cu pomenirea morţilor, în nădejdea învierii.***

Se poate vorbi astăzi despre o semnificaţie teologică explicită a colivei - element nelipsit la slujba parastasului şi a înmormântării - ***„ca expresie materială a credinţei noastre în nemurire şi înviere, fiind făcută din boabe de grâu, pe care Domnul Însuşi le-a înfăţişat ca simboluri ale învierii trupurilor”*** (cf. „Liturgica specială”, pr. prof. dr. Ene Branişte; vezi şi I Corinteni XV, 36).

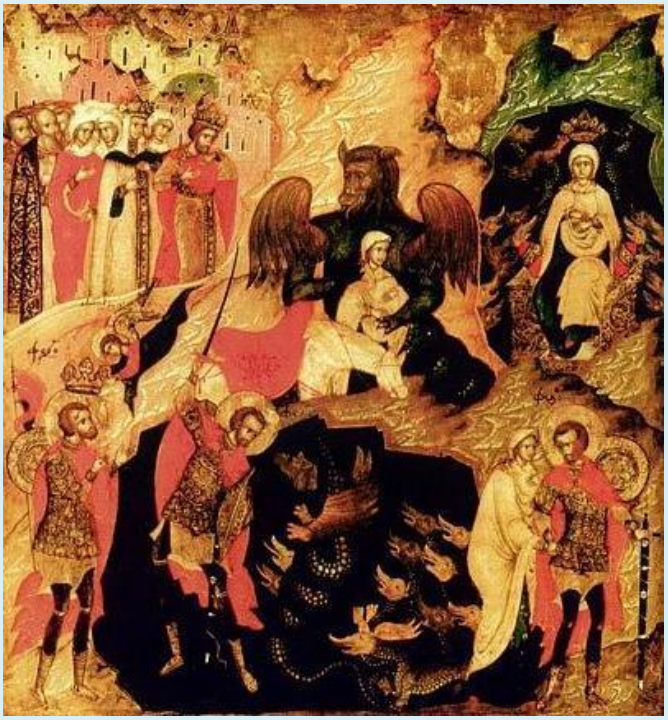

„Dulciurile şi ingredientele care intră în compoziţia colivei reprezintă virtuţile sfinţilor sau ale răposaţilor pomeniţi, ori dulceaţa vieţii celei veşnice, pe care nădăjduim că a dobândit-o mortul”, continuă studiul citat.

Între alte minuni ale Sfântului mare mucenic Teodor Tiron sunt menţionate: descoperirea hoţilor şi a obiectelor furate, înapoierea persoanelor luate în robie, ocrotire pe timp de furtună.

Ce simbolizează coliva?

Coliva a fost introdusă în practica Bisericii după minunea Sfântului Teodor Tiron, săvârşită la 50 de ani după moartea sfântului, în vremea împăratului Iulian Apostatul (361-363), care dorind să-i batjocorească pe creştini, a dat ordin guvernatorului oraşului Constantinopol să stropească toate proviziile din pieţele de alimente cu sângele jertfit idolilor, în prima săptămână a Postului Mare. Sfântul Teodor, apărându-i în vis Arhiepiscopului Eudoxie al Constantinopolului (360-370), i-a poruncit acestuia să-i anunţe pe creştini să nu cumpere nimeni nimic din piaţă, ci mai degrabă să mănânce grâu fiert cu miere (coliva).

La început, coliva a servit ca hrană, iar mai târziu la pomenirea morţilor, după modele şi tradiţii care existau deja în lumea păgână a timpului. ***Coliva făcută din grâu fiert, închipuie însuşi trupul mortului, deoarece hrana principală a trupului omenesc este grâul (din care se face pâinea).***

Ea este totodată o expresie materială a credinţei noastre în nemurire şi înviere, fiind făcută din boabe de grâu, pe care Domnul însuşi le-a înfăţişat ca simboluri ale învierii trupurilor: după cum bobul de grâu, ca să încolţească şi să aducă roadă, trebuie să fie îngropat mai întâi în pământ şi să putrezească, tot aşa şi trupul omenesc mai întâi se îngroapă şi putrezeşte, pentru ca să învieze apoi intru nestricăciune (vezi Ioan 12, 24 şi I Corinteni 15, 36). ***Dulciurile şi ingredientele care intră în compoziţia colivei reprezintă virtuţile sfinţilor sau ale răposaţilor pomeniţi, ori dulceaţa vieţii celei veşnice pe care nădăjduim că a dobândit-o mortul.***

Legănarea colivei cu mâinile este pe de-o parte expresia legăturii reale cu cei adormiţi, iar pe de altă parte, un semn al învierii, asemănător celui din Sfânta Liturghie, când preoţii leagănă sfântul aer deasupra Darurilor la citirea Crezului până la momentul când se zic cuvintele "Şi a înviat a treia zi, după Scripturi", închipuind ***cutremurul care a avut loc cu ocazia morţii şi învierii lui Iisus Hristos (Matei 27, 51).***

Ieromonahul Makarios Simonopetritul - Sâmbăta Sfântului Teodor – minunea colivelor şi pomenirea morţilor

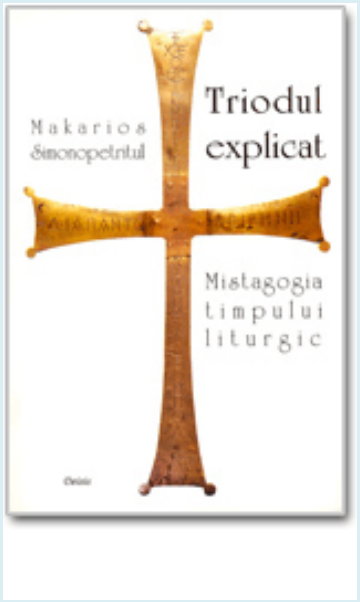

“Praznicul Sfântului mucenic Teodor Tiron este, după Karabinov, cea mai veche sărbătoare fixă deplasată în ciclul liturgic mobil. Marea popularitate a acestui sfânt, al cărui sanctuar din Euhaita atrăgea mulţimile, a făcut ca pomenirea lui să fie transferată în prima sâmbătă a Postului mare, după cum atestă Typikon-ul Marii Biserici.

Nu este însă vorba doar de un transfer al sărbătoririi prăznuite de Triod. Căci, în timp ce Typikon-ul Marii Biserici nu indică decât sinaxa mucenicilor, Triodul comemorează în această zi mai precis minunea colivelor, a cărei naraţiune e atribuită patriarhului Nectarie al Constantinopolului (sfârşitul secolului IV).

În timpul domniei tiranice a împăratului Iulian Apostatul, acesta a poruncit să se stropească cu sângele animalelor sacrificate idolilor toate produsele vândute pe piaţa cetăţii imperiale, pentru a întina astfel prima săptămână din Postul mare al creştinilor. Dar mucenicul Teodor s-a arătat în vis arhiepiscopului de atunci, Eudoxie (360-369), descoperindu-i planul lui Iulian şi sfătuindu-l să fiarbă grăunte de grâu (kolva) şi să le distribuie locuitorilor Constantinopolului pentru ca aceştia să nu meargă să cumpere de la piaţă.

Fiind astfel izbăviţi de întinăciunea idolatriei graţie acestui mucenic surpător al idolilor, arhiepiscopul a poruncit credincioşilor să serbeze în fiecare an, la încheierea primei săptămâni a Postului mare, un praznic care să comemoreze acest eveniment. Această primă sâmbătă e, aşadar, ocazia unei duble bucurii: încheierea primei perioade a postului şi prăznuirea mucenicului.

"Să ne odihnim în sâmbăta de astăzi, oamenilor, încetând ostenelile cele de ieri, pentru Cel ce a binecuvântat această zi cu odihnă şi cu prăznuirea cea de acum a mucenicului".

Praznicul mucenicului e dublu şi el, pentru că în el ne bucurăm atât de minunea colivelor, cât şi de nevoinţele mucenicеşti ale Sfântului Teodor. De aceea, slujba zilei nu are "Aliluia" pentru adormiţi, ca în celelalte sâmbete, ci "Dumnezeu este Domnul". Imnologia cuprinde piese rezervate laudei lui Teodor şi altele închinate minunii colivelor. Lectura sinaxarului care relatează această minune e completată de cea a panegiricului Sfântului Teodor atribuit Sfântului Grigorie al Nyssei.

Comemorarea mucenicului Teodor Tiron într-o sâmbătă în mod normal consacrată memoriei colective a sfinţilor şi a martirilor apare, aşadar, drept o specificare a acesteia, înscriindu-se ca un fel de concluzie a seriei celor trei sâmbete festive: Sâmbăta Morţilor, Sâmbăta Asceţilor şi Sâmbăta lui Teodor.

Pe de altă parte, cu excepţia Sâmbetei Acatistului, celelalte sâmbete din Postul mare nu vor cuprinde comemorări deosebite, sărbătoarea colivelor îngăduind astfel evidenţierea caracterului privilegiat al primei săptămâni. La încheierea acesteia din urmă, adunarea mucenicilor reprezentată de Sfântul Teodor se asociază, aşadar, prin rugăciunile şi exemplele ei eforturilor întreprinse de credincioşi, pentru a-i ajuta pe calea ce le rămâne de parcurs în săptămânile următoare.

"Postul cel curat şi fără prihană la noi acum ajungând, a adus cu sine săvârşire de minuni mucenicеşti. Căci prin post ne curăţim de întinăciunile şi de necurăţiile cele sufleteşti iar prin dovezi şi lupte vitejeşti asupra patimilor ne îmbărbătăm. Pentru aceasta şi cu darul sfintei postiri luminându-ne şi cu minunile mucenicului Teodor întărindu-ne în credinţa întru Hristos, cerem de la El să dea mântuire sufletelor noastre".

Ca şi în Sâmbăta Morţilor, după Vecernie (şi Liturghia Darurilor mai înainte sfinţite) de vineri se trece la Panihide şi la binecuvântarea colivelor, dar aici semnificaţia e puţin diferită. E vorba mai puţin de supravieţuirea vechilor ospeţe funerare ale primilor creştini, cât de un oficiu festiv comemorând minunea colivelor şi biruinţa împotriva planului perfid al Iui Iulian Apostatul, graţie intervenţiei miraculoase a mucenicului Teodor.

Această diferenţă apare şi în structura Panihidei: aceasta nu mai cuprinde Psalmul 90 şi "Aliluia" ca la Panihida adormiţilor, ci Psalmul 142 şi "Dumnezeu este Domnul" festiv, un canon al Sfântului Ioan Damaschinul la această minune, binecuvântarea colivelor şi apolisul Liturghiei Darurilor mai

înainte sfinţite, la sfârşitul căreia se reintră în procesiune în trapeză pentru prima masă oficială a săptămânii.

Obiceiul lavrei Sfântului Sava cel Sfinţit şi al chinoviei Sfântului Eftimie era ca în cursul acestei mese să se acorde o dispensă de vin şi untdelemn intru cinstirea sfântului zilei, dar Typikon-ul tipărit precizează că a fost desfiinţat din pricina respectului datorat primei săptămâni a Postului mare”.

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Sâmbăta Sfântului Teodor Tiron

Dacă ne uităm în calendarul bisericesc, vedem că prima sâmbătă din Postul mare este dedicată Sfântului mare mucenic Teodor Tiron. El a primit cununa muceniciei în anul 306, în timpul persecuţiei împăraţilor Maximian şi Maximin şi mai este sărbătorit de Biserică în ziua de 17 februarie.

În această sâmbătă cinstirea lui se datorează unei minuni săvârşite de el în secolul al-4-lea în Constantinopol. Minunea a avut loc în timpul domniei împăratului Iulian Apostatul (361-363). Acest împărat al Bizanţului a apostaziat de la credinţa creştină şi dorea să distrugă creştinismul. El a ordonat să se stropească cu sângele animalelor sacrificate idolilor toate produsele vândute în oraşul Constantinopol pentru a întina astfel prima săptămână din Postul mare al creştinilor.

Sfântul mucenic Teodor s-a arătat arhiepiscopului de atunci al Constantinopolului, Sfântul Eudoxie (360-369), descoperindu-i planul împăratului, şi l-a sfătuit să fiarbă grăunțe de grâu (colivă) și să le distribuie locuitorilor Capitalei imperiale pentru ca aceștia să nu meargă să cumpere ceva din piață. Astfel au fost izbăviți de întinarea idolatriei creștinii din Constantinopol.

În urma acestei minuni, arhiepiscopul de atunci a stabilit să serbeze în fiecare an, la încheierea primei săptămâni a Postului mare, Sâmbăta Sfântului Teodor.

De aceea şi astăzi, în amintirea minunii sfântului, se aduc în această sâmbătă la biserici colive de grâu fiert, fie în amintirea unor sfinţi, fie întru pomenirea celor adormiţi.

În acea sâmbătă, lectura Sinaxarului care relatează minunea colivei este completată de cea a panegiricului Sfântului Teodor, atribuit Sfântului Grigorie al Nyssei.

Comemorarea Sfântului Teodor Tiron într-o sâmbătă, în mod normal consacrată memoriei colective a sfinților şi a martirilor, se înscrie ca un fel de concluzie a seriei celor trei sâmbete festive: Sâmbăta morţilor (Moşii de iarnă), Sâmbăta asceţilor şi Sâmbăta Sfântului Teodor.

Nicolae Pintilie - Coliva, între istorie și actualitate

„Chiar trebuie colivă, părinte?”, „Nu se poate fără colivă?”, „Am văzut eu la bunica, dar nu știu cum se face. Nu pot aduce altceva, în locul colivei? Și așa, cine mai mănâncă astăzi colivă?”... Acestea sunt întrebări ale unor credincioși ai Bisericii noastre, trăitori într-o lume în care totul este fast și fast-food. Prinși în valul și în febra lumii, tradițiile strămoșilor devin, pentru noi, curiozități. Se naște, astfel, întrebarea logică: ce este mai important, fondul sau forma? Putem veni la biserică așa cum vrem și cu ce putem, fiecare, ori trebuie să împlinim întru totul practicile tradiționale?

***

Multe dintre discuții se nasc în jurul colivei, una dintre practicile istorice ale Bisericii. Coliva, în limba greacă Κόλλυβα, un aliment făcut din grâu fiert, îndulcit cu miere sau cu fructe, este atestată încă din primele secole ale creștinismului. Unii istorici coboară această practică în timpurile de dinaintea întrupării Mântuitorului, coliva existând în culturile iraniene și mediteraneene, acolo unde s-a născut și grâul.

Cele mai vechi dovezi arheologice, referitoare la cultivarea grâului, au fost descoperite în Siria, Iordania, Turcia, Armenia și Irak. Ele datează de acum aproximativ 7.000 ani, când omul nu măcina grâul, ci doar îl decojea și, apoi, îl consuma crud sau fiert. Din Orientul Mijlociu, cam pe vremea Mântuitorului, specialiștii spun că grâul a luat calea cetăților grecești, iar prin cunoscutul „drum al mătăsii” a ajuns și în Europa. Așa se înțelege de ce Mântuitorul Iisus Hristos face, de multe ori, aluzie la rodul grâului: „Adevărat zic vouă, dacă

grăuntele de grâu, când cade în pământ nu va muri, rămâne singur, iar dacă va muri, aduce roadă” (Ioan 12, 24).

Paginile Sfintei Scripturi ne adeveresc de faptul că Sfinții apostoli, trecând prin grâul pârguit, au luat spice pe care le-au frământat în mâna lor, apoi au mâncat boabele culese. Nu știm dacă după Înviere au consumat sau nu boabe de grâu, dar cunoaștem că, încă de la sfârșitul secolului I, creștinii vorbeau despre unitatea Bisericii - chip al unirii boabelor de grâu, așa cum ne înfățișează prima scriere creștină, cunoscută drept Didahia celor doisprezece apostoli: „mulţimea boabelor de grâu care devenit un singur trup este chip al unităţii noastre într-o singură Biserică”.

Constantinopolul, locul de naștere al colivei

Dacă simbolismul boabelor de grâu fierte era cunoscut de către creștini încă de la sfârșitul secolului I, coliva, așa cum o știm noi astăzi, apare în viața bisericii în secolul al IV-lea. Ea apare în Sinaxarul din prima sâmbătă din Postul Păresimilor, ca rezultat al unei necesități practice, „în vremea împăratului Iulian apostatul (361-363) care, dorind să-i batjocorească pe creștini, a dat ordin guvernatorului orașului Constantinopol să stropească toate proviziile din piețele de alimente cu sângele jertfit idolilor.

Sfântul Teodor, munenicul lui Hristos, apărându-i în vis arhiepiscopului Eudoxie al Constantinopolului (360-370), (după alte surse, numele episcopului era Ioan, născut în cetatea Evhaita din Asia Mică), i-a poruncit să-i anunțe pe creștini să nu cumpere nimic din piață, ci mai degrabă să mănânce grâu fiert amestecat cu miere și fructe, până ce va trece urgia.

Iar Iulian, văzând că vicleșugul său nu a ținut și comercianții din piețe erau în pragul revoltei pentru că nu cumpăra nimeni, a lăsat libertate creștinilor”.

Acest episod din viața credincioșilor constantinopolitani a dus la introducerea în cultul Sfintei biserici a unei zile speciale de slăvire a lui Dumnezeu pentru această binefacere. Astfel, încă din timpul episcopului Nectarie al Constantinopolului (381-397), în prima sâmbătă a Postului mare, se face pomenirea minunii Sfântului mucenic Teodor Tiron.

Ofrandă liturgică în momente de bucurie

În viața Sfintei Pulheria, sora împăratului bizantin Teodosie al II-lea, cea care a salvat Ortodoxia în timpul disputelor monofizite, se precizează că „în azilul din Constantinopol și în mănăstirile din Capitală, săracii orașului erau hrăniți cu grâu fiert”. Așadar, grâul era o necesitate practică, în caz de nevoie și foamete.

În amintirea minunii Sfântului Teodor Tiron, încă din secolul al IV-lea, cultul Bisericii trăia momente de bucurie, prin aducerea și împărțirea colivei - unire simbolică a oamenilor și a îngerilor, a cerului și a pământului, în slăvirea lui Dumnezeu. Iar reminiscența pregătirii colivei de grâu în momentele de bucurie ale Bisericii o găsim până astăzi. În mănăstirile noastre, dar și la unele parohii, se aduce colivă la hramul bisericii, în semn de cinstire a praznicului sau a Sfântului ocrotitor.

În unele părți ale țării, există și o practică a colivei, la nouă zile de la nuntă. Tinerii căsătoriți, în prima sau a doua duminică după cununie, vin cu lumânările aprinse la biserică, aducând colivă de grâu, în semn de mulțumire.

Tot în același scop, colivă se aduce la biserică, în unele zone geografice, și la ziua numelui și a cinstirii sfântului ocrotitor.

Chip al credinței în viața veșnică

Deși istoria cultului creștin ne demonstrează faptul că grâul fiert a fost folosit și în momentele festive ale Bisericii, atunci când folosim termenul colivă, gândul ne duce la practicile funerare. În ce moment al istoriei s-a făcut transferul de la bucurie la tristețe, încă nu se știe. Cunoaștem, însă, că simbolismul colivei a fost trăit încă din leagănul credinței creștine. Coliva a fost interpretată drept expresie materială a credinței în nemurire și în Înviere: după cum bobul de grâu, ca să încolțească și să aducă roadă, trebuie să fie îngropat mai întâi în pământ și să putrezească, tot așa și trupul omenesc mai întâi se îngroapă și putrezește, pentru ca să învieze apoi întru nestricăciune, subliniază Sfântul apostol Pavel.

De aceea, în cadrul slujbelor de pomenire a celor adormiți, un element aproape nelipsit îl reprezintă coliva. Rânduiala tipiconală a statornicit pomenirea „celor din veac adormiți” prin aducerea de colivă la biserică în zilele special rânduite și însemnate în calendar: cele două pomeniri generale, cunoscute sub numele tradițional de Moșii de iarnă și Moșii de vară, în sâmbetele Postului mare, la Înălțarea Domnului și la Schimbarea la Față a Mântuitorului. În afară de aceste zile statornicite de rânduielile tipiconale, credincioșii mai fac colivă la soroacele sau zile de pomenire ale celor dragi, trecuți la Domnul: la trei zile, moment ce coincide cu slujba de înmormântare, la nouă și la patruzeci de zile, la jumătate de an și, apoi, din an în an, până la șapte ani. În plus, rânduiala nu oprește să se facă colivă și în alte zile decât cele menționate.

Între tradiție și actualitate

Cu toții ne amintim de vremea copilăriei, când bunicile noastre ne aduceau un pumn de colivă învelit în hârtie - și, parcă nu era nimic mai bun! Așteptam

Sâmbăta Colivei sau a Sfântului Toader, când în vase de tuci, la focul molcom al plitei, bunica fierbea coliva. Era o sărbătoare asemenea Paștelui, coliva rivalizând în mintea noastră cu pasca și cu ouăle roșii.

„Apăi, să știți, coliva nu se face oricum, la întâmplare. Trebuie să te pregătești de cu seara, că nu faci o mâncare oarecare, ci aduci colivă lui Dumnezeu. Amu este arpacaș, înainte fierbeam grâul, spălându-l în nouă ape, după cele nouă daruri ale Sfântului Duh. Apoi, îl strecuram să râmână coaja și pleava. Îl puneam într-o covățică de lemn, la răcit, până dimineața. Și acum, când fac colivă, mă scol la patru dimineața, mă spăl, aprind sfânta candilă, fac rugăciunea și așa, cu rugăciune, așez coliva. Amestec grâul cu nucă și zahăr, fructe uscate și alte aromate. Din bătrâni, am prins că se pune și o lingură de sare. Apoi după ce amestec bine, o tipăresc în forma platoului, însemnându-o cu Sfânta Cruce și așa o duc la Biserică”, ne povestește rânduiala colivei bunica Floarea din satul Vârful Câmpului, județul Botoșani.

Astăzi, totul s-a mutat în laboratoarele cofetăriilor, multe dintre colivele actuale semănând mult cu torturile. Mai nou, unele firme comercializează și „înghețată de colivă”.

Între tradiție și actualitate, coliva rămâne o realitate a Bisericii. Indiferent de formă, indiferent dacă respectă sau nu canoanele tradiționale, coliva este semnul văzut al credinței noastre în Înviere, dogma fundamentală a credinței noastre.

Preot Ştefan Rîmbu: Ce ne învaţă sâmbăta Sfântului mare mucenic Teodor Tiron şi minunea colivelor?

Prima sâmbătă din Postul mare se numeşte sâmbăta Sfântului mare mucenic Teodor Tiron, sau pe alocuri se mai numeşte sâmbăta colivelor. Aceste denumiri s-au dat sâmbetei respective, în amintirea unei minunii petrecute în a doua jumătate a secolului IV, prin intermediu Sfântul Teodor Tiron.

Nu vom mai repeta toată istorisirea cum s-a petrecut această minune, întrucât, în linii generale vă este cunoscută, mai cu seamă celor care frecventaţi regulat slujbele bisericii, sau aveţi frumoasa şi creştineasca preocupare de a citi cărţi cu vieţi şi istorisiri sfinte.

Vom spune doar că, împăratul păgân, Iulian apostatul, din ură mare faţă de creştini, ştiindu-i pe aceştea că postesc, a dat poruncă în prima săptămână a Postului mare, să fie pângărite cu sânge din jertfile idoleşti, toată mâncarea de prin pieţe şi magazine, gândindu-se că, astfel, creştinii se vor spurca mâncând din ele. Dar Domnul nu-i lasă să piară sau să se spurce ce-i care îl caută şi-L urmează cu adevărat. De aceea, Dumnezeu a intervenit prin Sfântul Teodor, care l-a îndemnat pe episcopul Eudoxie, să poruncească creştinilor din Constantinopol, să nu mănânce din cele pe care împăratul le spurcase în pieţe cu sânge de jertfe idoleşti, ci să facă grâu fiert şi cu această fiertură să se hrănească.

Şi noi, suntem de multe ori salvaţi de Dumnezeu, prin marea Lui purtare de grijă, din unele curse ale vrăjmaşului, doar că nu ne dăm întotdeauna seama de cele petrecute minunat în viaţa noastră. Noi zicem: aşa s-a întâmplat, dar de fapt a intervenit Dumnezeu în chip tainic şi miraculos.

Într-o omilie, Sfântul Ioan Gură de Aur, ne sugerează, să fim cu luare aminte la întâmplările minunate din veţile sfinţilor, pentru că în ele găsim nu doar o simplă relatare istorică a unei minuni săvârşite, ci putem desprinde din ele, învăţături folositoare pentru mântuirea sufletului.

Astfel, şi din întâmplarea minunată, cu Sfântul Teodor şi cu coliva, putem şi trebuie, de altfel să culegem unele învăţături duhovniceşti.

În cartea Vechiului Testament, Înțelepciunea lui Isus a lui Navi se spune: „Fiule, atunci când începi să-I urmezi lui Dumnezeu, pregăteşte-ţi sufletul şi pentru ispite". Vedeţi, creştinii de atunci, au început să postească, diavolului însă nu i-a plăcut şi a găsit o cale prin sluga sa, Iulian apostatul, să-i spurce cumva pe creştinii postitori. Dar creştinii de atunci au rămas nespurcaţi, pentru că au ascultat de glasul episcopului. Astăzi mulţi creştini ajung robi ai diferitor patimi şi cad în mrejile celui rău, tocmai din motivul că nu ascultă de Biserică, care le vorbeşte prin ierarhi şi preoţi.

În afară de cele 10 porunci dumnezeieşti, mai avem 9 porunci bisericeşti, care şi ele trebuie respectate. Iar în a şasea poruncă bisericească se spune: „Să ţinem posturile pe care le-ar orânduit ierarhul locului în vreme de primejdii, de boli sau alte necazuri". Dacă noi nu ţinem cuviincios cele patru posturi de peste an şi zilele de miercuri şi vineri, care sunt rânduite de Dumnezeu prin Biserică şi Sfinţii Părinţi, oare cele care le-ar rândui episcopul, pentru vreo oarecare încercare, le-am ţine oare?

Închipuiţi-vă, dintr-o dată, episcopul Eudoxie le spune creştinilor săi, să mănânce colivă. Ei nici nu ştiau ce-i aceea, pe urmă li s-a explicat. Sigur că atunci, mai ales cum au făcut pe moment, acea coliva, nu era aşa cum o facem astăzi, dulce, cu diferite componente şi ingrediente gustative, de nu ne mai putem sătura câteodată. Era mult mai simplă, doar grâul fiert. Şi totuşi, creştinii de atunci, de dragul lui Dumnezeu, din ascultare faţă de păstorul lor, din grijă pentru curăţia şi mântuirea sufletului, au mâncat acea fiertură.

Astăzi postim, dar ne sofisticăm mâncărurile de post în felurite chipuri, cu tot felul de găteli. Mai nou, cădem într-o cursă, întinsă de cel rău, iar mulţi dintre noi nu o conşteintizăm. Prin tehnologia modernă a industriei alimentare, ni se propun tot felul de bucate, chipurile de post - salam de post, brânză de post, carne de post, lapte de post şi altele asemenea. Nu ştiu în ce măsură ne poate socoti Dumnezeu postul, dacă ne desfătăm pântecele şi gâtlejul cu tot felul de bucate sofisticate.

Nu întâmplător ni se relatează în istorisirea de care vorbim că: „Făcând creştinii colivă, au mâncat din ea şi s-au ferit de meşteşugul vrăjmaşului, şi nimeni n-a cumpărat din bucatele împărăteşti”.

Oare nu vi se pare mai creştineşte să postim şi noi cu bucate, mai de post, așa cum făceu părinții și buneii noştri, mâncând fasole, cartofi, varză, mălai etc., iar pe cele „ale împăraţilor”, care ca şi cum sunt de post - diferite salamuri și brânzeturi - să le lăsăm puțin într-o parte. Căci chiar dacă o fi ele şi cu adevărat de post, dar spunea foarte frumos şi înţelept un părinte duhovnicesc: „Postul adevărat şi desăvârşit este când te înfrânezi până şi de la cele permise în post”.

Mă întreb de multe ori, oare trebuie să vină şi la noi Sfântul Teodor, sau alt sfânt, să ne spună cum să postim adevărat şi de care bucate să ne ferim? Oare nu ne este suficient să înţelegem din învăţătura şi pildele scrise, atâtor sfinţi, cum să postim? Tind să cred că, în mod conştiincios, răspunsul îl înţelegeţi fiecare.

Așadar, să-l rugăm pe Sfântul Teodor Tiron, dar și pe alți sfinți, să ne ajute a călători cât mai duhovnicește pe calea Sfântului și marelui Post.

Icoane

Dionisie din Furna, în Erminia picturii bizantine (ed. Sophia, Bucureşti, 2000, pp. 154, 197) arată că Sfântul Teodor Tiron trebuie reprezentat ca militar, cu barba neagră şi stufoasă, cu părul până mai sus de urechi.

Frescă din veacul al XIV-lea, Sfântul Munte Athos

Frescă din veacul al XIV-lea, Mănăstirea Decani, Kosovo, Serbia

Frească din veacul al XIV-lea, Patriarhia din Peci, Kosovo, Serbia

CTLI
ΘΕΩΡΙ

ΘΕΟΔΩ
ΡΟΣ
ΣΤΡΑ
ΤΗΛΑ
ΤΗ
ΡΩ
Ν

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ

SF. MC.
TEODOR
TIRON
13.11.2013

SF. MC
TEODOR
TIRON
11.06.2013

SF. MC. IRINA
SF. MC TEODOR TIRON

DOXOLOGIA.ro
Sf. M. Mc.
Teodor Tiron

Γ΄
Ὁ Α
ΘΕΟΔΩ
ΡΟϹ
Ὁ ΤΗΡΩΝ

Ο Γ Α
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Ο ΤΗΡΩΝ

Θεόδωρε Τήρων

Icoană din veacul al XVI-lea, Măn. Pantocrator, Sfântul Munte Athos, Grecia

ΘΕΟΔΩ
ΡΟ
Ϛ
Ὁ ΤΗΡΩΝ

Icoana din Biserica Sfântul Ioan Rusul, Evia, Grecia

Ὁ Α
ΘΕΟΔΩ
ΡΟϹ
Ὁ ΤΗΡΩΝ

17 februarie

17 februarie

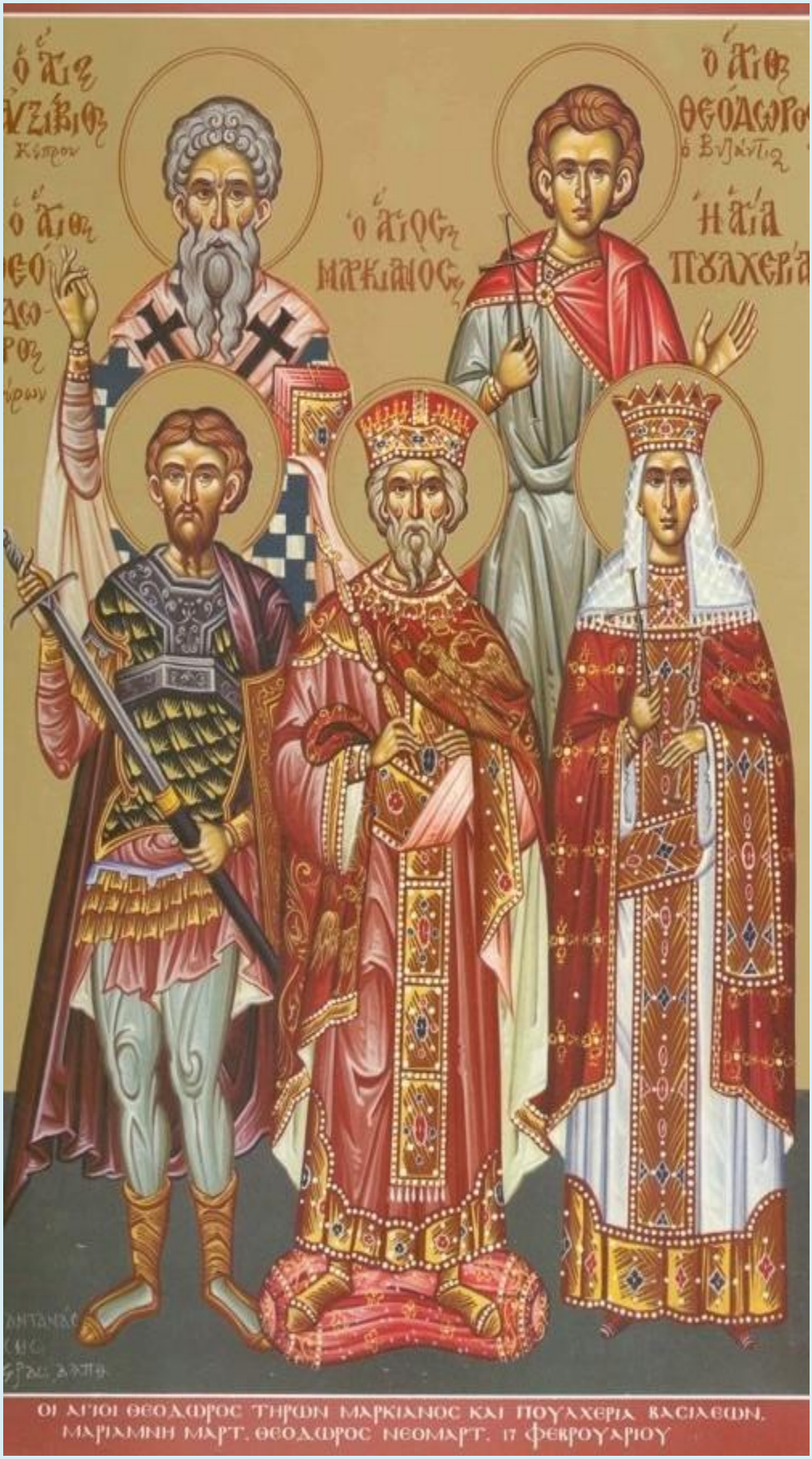

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΗΡΩΝ ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΠΟΥΛΧΕΡΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.
ΜΑΡΙΑΜΜΗ ΜΑΡΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤ. 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ЧУДОТО С КОЛИВОТО
СВ. ВМЧК
ТЕОДОР
ТИРОН

ΣΤ. ΙΩΑΝΝΗΣ
ΙΩΑΝΝΗ
ΣΥΚΗ ΝΕ
ΑΥΚ
ΣΤ. ΜΓ.
ΤΕΘΚΟΥ
ΤΙΚΟΝ

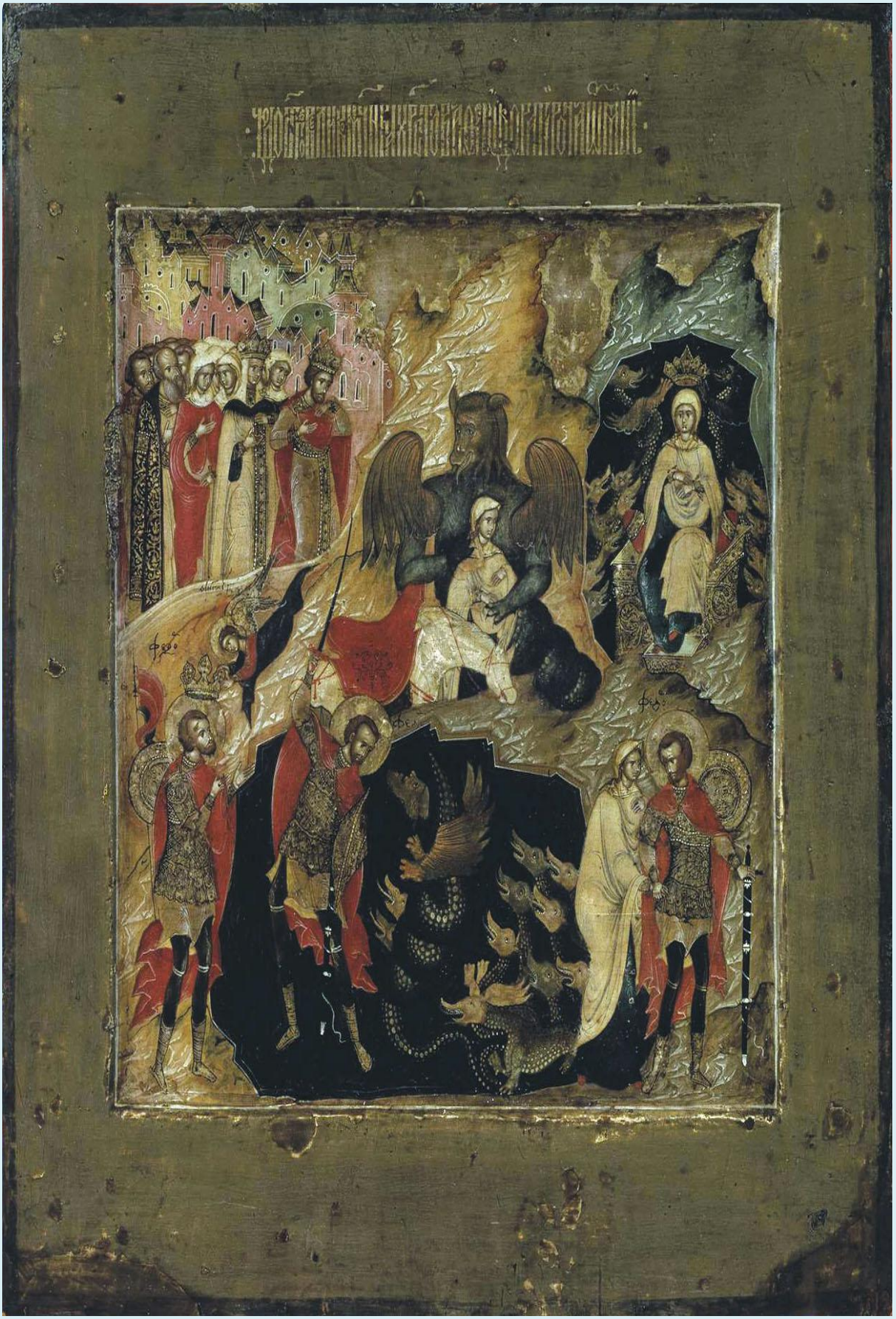

St. Theodore conquering the dragon and delivering the princess Eusebia

Minune a Sfântului Teodor Tiron

SF. MC.
TEODOR
TIRON

SC.
M. MC.
TEODOR
TIRON
SCRIPTURA

Februarie 17 Calendar Ortodox

„Mari sunt isprăvile credinței, în izvorul văpăii,
ca într-o apă caldă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat.
Ca cu foc tot arzându-se, ca niște pâine dulce Treimii
s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule,
mântuiește sufletele noastre".

Troparul Sf. Mucenic Teodor Tiron
(fragment)

BASILICA.RO

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron

17 Februarie - Glasul 4

Mari sunt faptele credinței!
În izvorul văpăii ca într-o
apă de odihnă Sfântul
Mucenic Teodor s-a bucurat.
Că în foc cu totul fiind ars,
ca o pâine plăcută
Preasfintei Treimi s-a adus.
Pentru rugăciunile lui,
Hristoase Dumnezeule,
mântuieşte sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron

17 Februarie - Glasul 4

Mari sunt faptele credinței!
În izvorul văpăii ca într-o
apă de odihnă Sfântul
Mucenic Teodor s-a bucurat.
Că în foc cu totul fiind ars,
ca o pâine plăcută
Preasfintei Treimi s-a adus.
Pentru rugăciunile lui,
Hristoase Dumnezeule,
mântuieşte sufletele noastre.

Sfinte moaşte ale Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat

Sfinte moaşte în străinătate ale Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat

- **Mănăstirea Mega Spileo**

Sfântul Teodor Stratilat si Sfântul Teodor Tiron
Η ΧΕΙΡ. ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΟΥ
Η ΧΕΙΡ ΤΟΥ ΑΓ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΤΥΡΩΝΟΣ

Sfântul Teodor Stratilat si Sfântul Teodor Tiron

Moaştele sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat se află la mănăstirea Mega Spileo

- **Church of Agioi Theodoroi, Serres**

The Church of Agioi Theodoroi, Serres

Part of the Sacred Skull of St. Theodore Stratelates, treasured in the Church of Agioi Theodoroi, Serres

Sfinte moaşte în România ale Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat

Mănăstirea Slănic

Părticele din moaştele Sfinţilor Teodor Stratilat (prăznuit pe 8 februarie) şi Teodor Tiron (prăznuit pe 17 februarie şi în "Sâmbăta Sfântului Teodor" de dinaintea Duminicii I-a a Postului mare - "Duminica Ortodoxiei") se află într-o casetă la Mănăstirea Slănic, sat Slănic, com. Aninoasa, jud. Argeş

Biserica în care se slujeşte (cu hramul Sfântului Calinic de la Cernica) adăposteşte moaştele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat, ale Cuviosului Neofit, ale Sfântului Cuvios Antonie de la Iezerul.

Mănăstirea Bistriţa, Neamţ

La Mănăstirea Bistriţa de Neamţ sunt moaştele Sfântului apostol Bartolomeu, Sfântului Pantelimon, Sfinţilor mucenici Cosma şi Damian, Sfântului apostol Pavel, Sfântului mucenic Mina, Sfântului Agata, Sfântului Teodor Stratilat.

Schitul rupestru Corbii de Piatră, sat Corbi, jud. Argeş

Părticele din moaştele Sfinţilor Teodor Stratilat (prăznuit pe 8 februarie), Teodor Tiron (prăznuit pe 17 februarie şi în "Sâmbăta Sfântului Teodor " de dinaintea Duminicii I-a a Postului mare - "Duminica Ortodoxiei"), mucenici Prov, Tarah, Andronic (prăznuiţi pe 12 octombrie), Teodosie cel mare (prăznuit pe 11 ianuarie), mucenicul Gheorghe (prăznuit pe 23 aprilie), Ioan Rusul

(prăznuit pe 27 mai) ş.a. - se află în mai multe casete la Schitul rupestru Corbii de Piatră, sat Corbi, jud. Argeş (lângă Domneşti, locuri tămăduitoare şi de putere din vremuri predacice), alături de alte casete ce adăpostesc: părticică de veşmânt de moaşte al Sfântului Ioan Iacob Hozevitul de la Neamţ (prăznuit pe 5 august), mir şi vată de la Sfântului Ioan cel nou de la Suceava (prăznuit pe 2 iunie)

- **Mănăstirea Pissiota (Crivina)**, com. Poienarii Burchii, jud. Prahova

Părticele din moaştele Sfinţilor:
Teodor Stratilat (prăznuit pe 8 februarie),
Dimitrie izvorâtorul de mir (prăznuit pe 26 octombrie),
40 mucenici (prăznuiţi pe 9 martie)
Mc. ucişi în Sinai şi Rait (prăznuiţi pe 14 ianuarie),
Nicolae (prăznuit pe 6 decembrie),
Gheorghe (prăznuit pe 23 aprilie),
Pantelimon (prăznuit pe 27 iulie),
Ioan cel nou (prăznuit pe 2 iunie),
Mc. Trifon (prăznuit pe 1 februarie),
Sfântul necunoscut (prăznuit în Duminica 1-a după Pogorârea Sfântului Duh)
Ioachim de Vatoped

- **Mănăstirea Samurcăşeşti**, com. Ciorogârla, jud. Ilfov

Părticele din moaştele Sfinţilor ce se află într-o raclă:
Teodor Stratilat (prăznuit pe 8 februarie),
Teodor Tiron (prăznuit pe 17 februarie şi în "Sâmbăta Sfântului Teodor" de dinaintea Duminicii I-a a Postului Mare -"Duminica Ortodoxiei"),
Ioan Gură de Aur (prăznuit pe 30 ianuarie şi 13 noiembrie),
Modest (protectorul animalelor, prăznuit pe 18 decembrie),
Silvestru (prăznuit pe 2 ianuarie),
Ap. Andrei (prăznuit pe 30 noiembrie),
Ştefan (prăznuit pe 27 decembrie),
Dimitrie izvorâtorul de mir (prăznuit pe 26 octombrie),
Mc. Ermin (prăznuit pe 31 mai)
Acachie
Un veşmânt de moaşte al Sfintei cuvioase Parascheva (prăznuită pe 14 octombrie)

- **Catedrala Mitropolitană „Sfânta Treime" din Sibiu**, jud. Sibiu

Părticele din moaştele Sfinţilor:
Mc. Zotic, Atal, Camasis şi Filip (prăznuiţi pe 4 iunie),
Teodor Tiron (prăznuit pe 17 februarie şi în "Sâmbăta Sfântului Teodor" de dinaintea Duminicii 1-a a Postului mare - "Duminica Ortodoxiei"),
Dimitrie izvorâtorul de mir (prăznuit pe 26 octombrie),

Nectarie de Eghina (prăznuit pe 9 noiembrie),
Cuv. Părinţi ucişi în Mânăstirea Sf. Sava (prăznuiţi pe 20 martie),
Iosif de la Partoş (prăznuit pe 15 septembrie),
Clement al Romei (prăznuit pe 24 noiembrie)
Laurenţiu (prăznuit pe 10 august)
O părticică din Sfânta Cruce pe care a fost răstignit Hristos (sărbătorile Sf. Cruci: Duminica a 3-a din Postul mare, 7 mai, 1 august, 11 septembrie şi 14 sep-tembrie)

- **Biserica „Sfântul Teodor Tiron" din Constanţa** (Cartierul Medeea, str. Spiru Haret, nr. 4 d)

Părticele din moaştele Sfinţilor:
Teodor Tiron (prăznuit pe 17 februarie şi în "Sâmbăta Sfântului Teodor" de dinaintea Duminicii 1-a a Postului mare - "Duminica Ortodoxiei")
Mc. Trifon (prăznuit pe 1 februarie)

- **Catedrala Episcopiei din Constanţa** – lângă Cazinou

Racla cu moaşte ale Sfântului :
Pantelimon (prăznuit pe 27 iulie)

O casetă cu părticele din moaştele :
Sfântul Auxenţie – prăznuit pe 14 februarie
Sfântul Simeon Stâlpnicul – prăznuit pe 1 septembrie,

4 casete cu părticele din moaştele:
Sfinţilor Teodosie cel mare – prăznuit pe 11 ianuarie,
Antipa de la Calapodeşti – prăznuit pe 10 ianuarie,
Teodor Tiron - prăznuit pe 17 februarie şi în "Sâmbăta Sfântului Teodor" de dinaintea Duminicii 1-a a Postului Mare - "Duminica Ortodoxiei"
Stelian - prăznuit pe 26 noiembrie,

O casetă cu părticele din moaştele Sfinţilor mucenici:
Eftimie, Ignatie şi Acachie – prăznuiţi pe 1 mai,
Paraschevi (prăznuită pe 26 iulie)
Mercurie (prăznuit pe 25 noiembrie),

2 racle cu părţi din moaştele Sfinţilor
Mc. Epictet şi Astion – prăznuiţi pe 8 iulie

- **Episcopia din Râmnicu Vâlcea** (Str. Argeş 53)

Mercurie (prăznuit pe 25 noiembrie)- capul sfantului
Carp (prăznuit pe 13 octombrie) -antebratul sf.

Teodor Stratilat (prăznuit pe 8 februarie) – antebratul sf.

Mănăstirea Horezu, jud. Vâlcea

Într-o raclă părticele din moaştele Sfinţilor:
Ap. Andrei (prăznuit pe 30 noiembrie),
Pantelimon (prăznuit pe 27 iulie),
Mercurie (prăznuit pe 25 noiembrie),
Mina (prăznuit pe 11 noiembrie),
Fevronia (prăznuită pe 25 iunie),
Haralambie (prăznuit pe 10 februarie),
Procopie (prăznuit pe 8 iulie),
Teodor Tiron (prăznuit pe 17 februarie şi în "Sâmbăta Sfântului Teodor" de dinaintea Duminicii 1-a a Postului Mare - "Duminica Ortodoxiei")
Minodora (prăznuită pe 10 septembrie)

O a 2-a raclă conţine părticele din moaştele Sfinţilor:
Ap. Filip dintre cei 7 Diaconi (prăznuit pe 11 octombrie),
Mc. Marina (prăznuită pe 17 iulie)
Ierarh Mihail (prăznuit pe 23 mai)
Biserica Schitului Sihla, comuna Vânători, jud. Neamţ

Moaşte ale:
Cuv. Ep. Ioan din Kiev / de Carpaţi (sec. XX, necanonizat)

Părticele din moaştele Sfinţilor se află într-o raclă:
Ioan Botezătorul (prăznuit pe 7 ianuarie, 24 iunie şi 29 august),
Maria Magdalena (prăznuită pe 22 iulie),
Modest (protectorul animalelor, prăznuit pe 18 decembrie),
14000 prunci mucenici ucişi de Irod (prăznuiţi pe 29 decembrie),
Mc. ucişi în Sinai şi Rait (prăznuiţi pe 14 ianuarie),
Ioan Rusul (prăznuit pe 27 mai),
Ierarh Iacob şi Cuv. Ieremia (capul său) (necanonizat încă, ucenic al Sfântului Paisie Velicikovschi) –
din , alături de o a 2-a

Raclă cu părticele din moaştele Sfinţilor:
Calinic de la Cernica (prăznuit pe 11 aprilie),
Dimitrie izvorâtorul de mir (prăznuit pe 26 octombrie),
Sfinţi mc. de la Măn. "Sfântul Teodosie cel mare" din Pustia Iordanului,
Modest (protectorul animalelor, prăznuit pe 18 decembrie),
Mc. ucişi în Sinai şi Rait (prăznuiţi pe 14 ianuarie),
Ioasaf (t 1824),
Sf. necunoscuţi (prăznuiţi în Duminica 1-a după Pogorârea Sfântului Duh),

Mc. Prov, Tarah, Andronic (prăznuiţi pe 12 octombrie),
Gheorghe Hozevitul,
Teodor Stratilat (prăznuit pe 8 februarie),
Teodor Tiron (prăznuit pe 17 februarie şi în "Sâmbăta Sfântului Teodor" de dinaintea Duminicii 1-a a Postului mare - "Duminica Ortodoxiei"),
Ioan cel nou de la Suceava (prăznuit pe 2 iunie), Ap. şi arhidiacon Ştefan (prăznuit pe 27 decembrie), Valentin (prăznuit pe 30 iulie),
Mărturisitor de la Aiud,
Cuv. Chesarie de la Atos (1844)
ş.a.

Biserica Mănăstirii Văratec, comuna Agapia, sat Văratec, jud. Neamţ
Părticele din moaştele Sfinţilor:
Ap. Toma (prăznuit pe 6 octombrie şi în Duminica a 2-a după Paşti "Duminica Tomii / a Sfântului apostol Toma"),
Ap. Simon Zelotul, mirele din Cana Galileii (prăznuit pe 10 mai şi 30 iunie, protector al căsătoriei),
Maria Magdalena (prăznuită pe 22 iulie),
Gheorghe (prăznuit pe 23 aprilie),
Mina (prăznuit pe 11 noiembrie),
Teodor Tiron (prăznuit pe 17 februarie şi în "Sâmbăta Sfântului Teodor" de dinaintea Duminicii 1-a a Postului Mare - "Duminica Ortodoxiei"),
Haralambie (prăznuit pe 10 februarie),
Longin Sutaşul (prăznuit pe 16 octombrie),
Xenia Petrovna (prăznuită pe 24 ianuarie şi 11 septembrie),
14.000 de prunci mucenici ucişi de Irod (prăznuiţi pe 29 decembrie),
Marina (prăznuită pe 17 iulie),
Chiriachi (prăznuită pe 7 iulie),
Grigorie de Nissa (prăznuit pe 10 ianuarie),
Grigorie de Nazianz (prăznuit pe 25 şi 30 ianuarie),
Gheorghe Hozevitul (prăznuit pe 8 ianuarie),
Cuv. Omugiel cel mare (?),
Mc. ucişi în Sinai şi Rait (prăznuiţi pe 14 ianuarie),
Mc. Ermolae (prăznuit pe 26 iulie) -

O părticică din Sfânta Cruce pe care a fost răstignit Hristos (sărbătorile Sfintei Cruci: Duminica a 3-a din Postul mare, 7 mai, 1 august, 11 septembrie şi 14 septembrie)
În pronaosul Bisericii „Adormirea Maicii Domnului" aflându-se mormântul Cuv. Iosif de la Văratec (prăznuit pe 28 decembrie)
Moşul Gheorghe Lazăr (sec. XX, necanonizat) - Mormântul său se află în cripta de sub altarul Bisericii Mănăstirii Văratec, comuna Agapia, sat Văratec, jud.Neamţ)

Biserica Spitalului Judeţean din Suceava, jud. Suceava

Părticele din moaştele Sfinţilor:
Ioan Botezătorul (prăznuit pe 7 ianuarie, 24 iunie şi 29 august),
Ana (mama Sfintei Fecioare Maria) (prăznuită pe 9 septembrie),
Ap. Andrei (prăznuit pe 30 noiembrie),
Ap. şi arhidiacon Ştefan (prăznuit pe 27 decembrie),
Nicolae (prăznuit pe 6 decembrie),
Trei ierarhi: Vasile, Grigore şi Ioan (prăznuiţi pe 30 ianuarie),
Ierarh Alexandru (Patriarhul Constantinopolului) (prăznuit pe 30 august),
Dionisie Areopagitul (prăznuit pe 3 octombrie),
Haralambie (prăznuit pe 10 februarie),
Pantelimon (prăznuit pe 27 iulie),
Dimitrie izvorâtorul de mir (prăznuit pe 26 octombrie),
Gheorghe (prăznuit pe 23 aprilie),
Iacob Persul (prăznuit pe 27 noiembrie),
Teodor Stratilat (prăznuit pe 8 februarie),
Mercurie (prăznuit pe 25 noiembrie),
Ecaterina (prăznuită pe 25 noiembrie),
Chiriachi (prăznuită pe 7 iulie),
Mare Mc. Atanasia,
Mucenic şi cuvios Daniel (Muntele Sinai),
Iustina (prăznuită pe 2 octombrie),
Ioan cel nou de la Suceava (prăznuit pe 2 iunie),
Mare mucenic Panaghiotis din Ierusalim,
14.000 de prunci mucenici ucişi de Irod (prăznuiţi pe 29 decembrie),
Epictet şi Astion (prăznuiţi pe 8 iulie),
Teodosie cel mare (prăznuit pe 11 ianuarie),
Cuvios Mihail mărturisitorul - Episcopul Sinadei (prăznuit pe 23 mai),
Cuv. Parascheva de la Iaşi (prăznuită pe 14 octombrie),
Mucenic Cosma - Protosul Sfântului Munte(+1204),
Calinic de la Cernica (prăznuit pe 11 aprilie),
Leontie de la Rădăuţi (prăznuit pe 1 iulie),
Vichentie Mălău de la Secu (sec. XX, necanonizat),
Cuv. Varlaam,
Antonie de la Iezerul (prăznuit pe 23 noiembrie),
Cuv. Sofronie Aghiopavlitul (Sfântul Munte),
Mucenici de la Poarta Damascului şi Gaza,
Cuvioşi de la Mănăstirea Hozeva,
Mucenici ucişi în Mânăstirea Sfântului Sava (prăznuiţi pe 20 martie),
Cuv. Schimonah Ioasaf,
Cuv. Ghenadie de la Mănăstirea Putna,
Mc. din Sinai şi Rait (prăznuiţi pe 14 ianuarie),
Mucenici şi cuvioşi ucişi la Iordan (sec. V-VI),

Cuv. Arsenie cel smerit,
Cuv. Rafael,
Cuvioşii: Sila, Natan şi Paisie de la Sihăstria Putnei (sec. XVIII, necanonizaţi),
Moşul Gheorghe Lazăr (sec. XX, necanonizat),
Ioan Rusul (prăznuit pe 27 mai),
Nectarie de Eghina (prăznuit pe 9 noiembrie),
Mina (prăznuit pe 11 noiembrie),
Cuv. Ermoghen,
Cuv. Nifon - întemeietorul Schitului Prodrom,
Cuv.Nectarie – protopsaltul,
Cuv. Nifon, Cuvioşi de la Iordan ş.a

O părticică din Sfânta Cruce pe care a fost răstignit Hristos (sărbătorile Sfintei Cruci: Duminica a 3-a din Postul mare, 7 mai, 1 august, 11 septembrie şi 14 septembrie)
Un fragment din Brâul Maicii Domnului (sărbătoare pe 31 august)

- **Biserica „Sfântul Lazăr" din Iaşi** (lângă Palatul Culturii)

Părticele din moaştele Sfinţilor ce se află în 3 casete:
Haralambie (prăznuit pe 10 februarie),
Teodor Stratilat (prăznuit pe 8 februarie),
Mihail mărturisitorul, episcopul Sinadelor (prăznuit pe 23 mai)

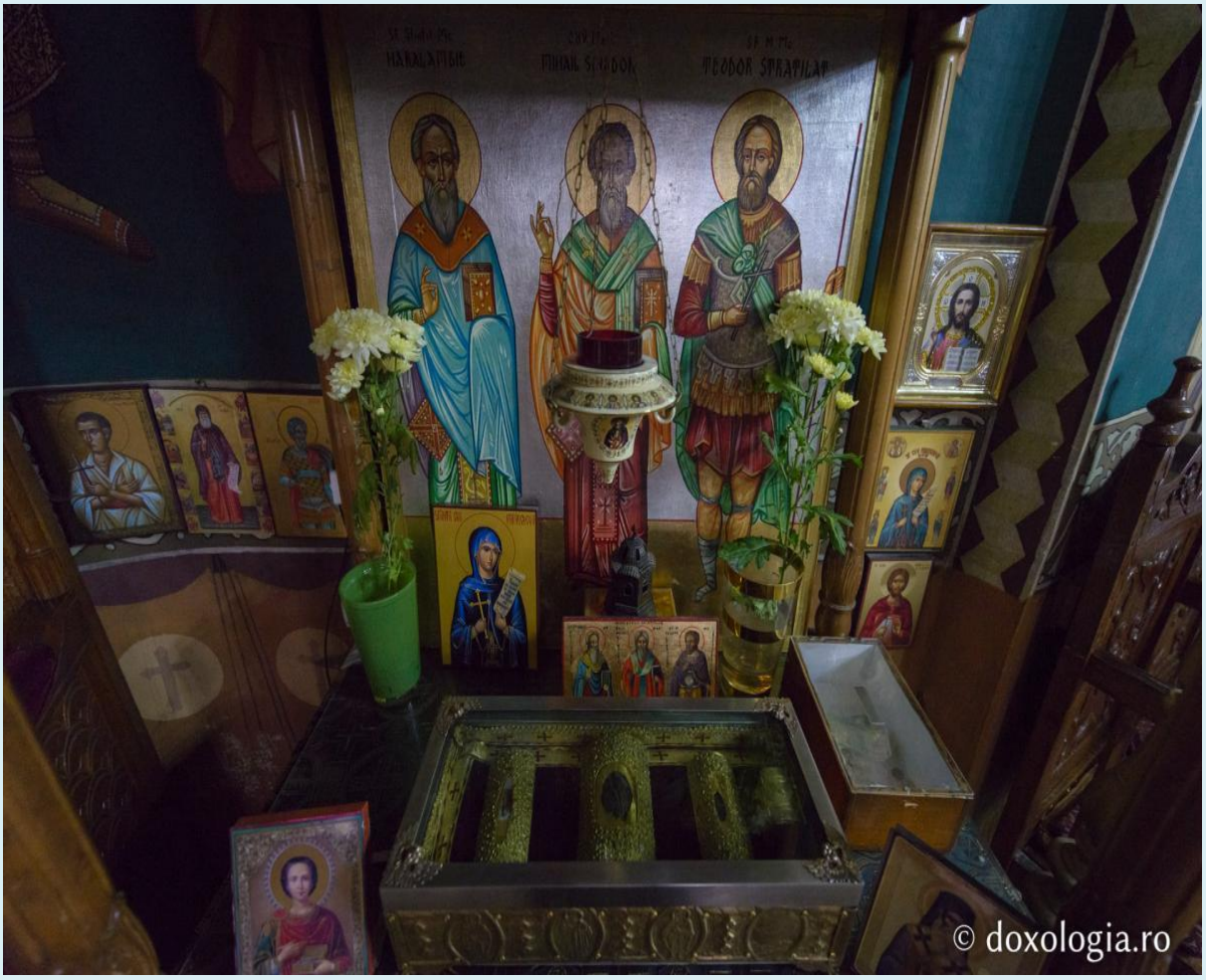
© doxologia.ro

MOAȘTELE SFINȚILOR
MART.
SF. MC
TEODOR
STRATILAT
CUV.
MIHAIL
SINADOR
© doxologia.ro

© doxologia.ro

(Foto) Hapovo - Mănăstirea unde se află moaștele Sfântului Teodor Tiron

Mănăstirea Hapovo (Serbia) înființată în 1541 de starețul Ștefan, adăpostește moaștele Sfântului Teodor Tiron.

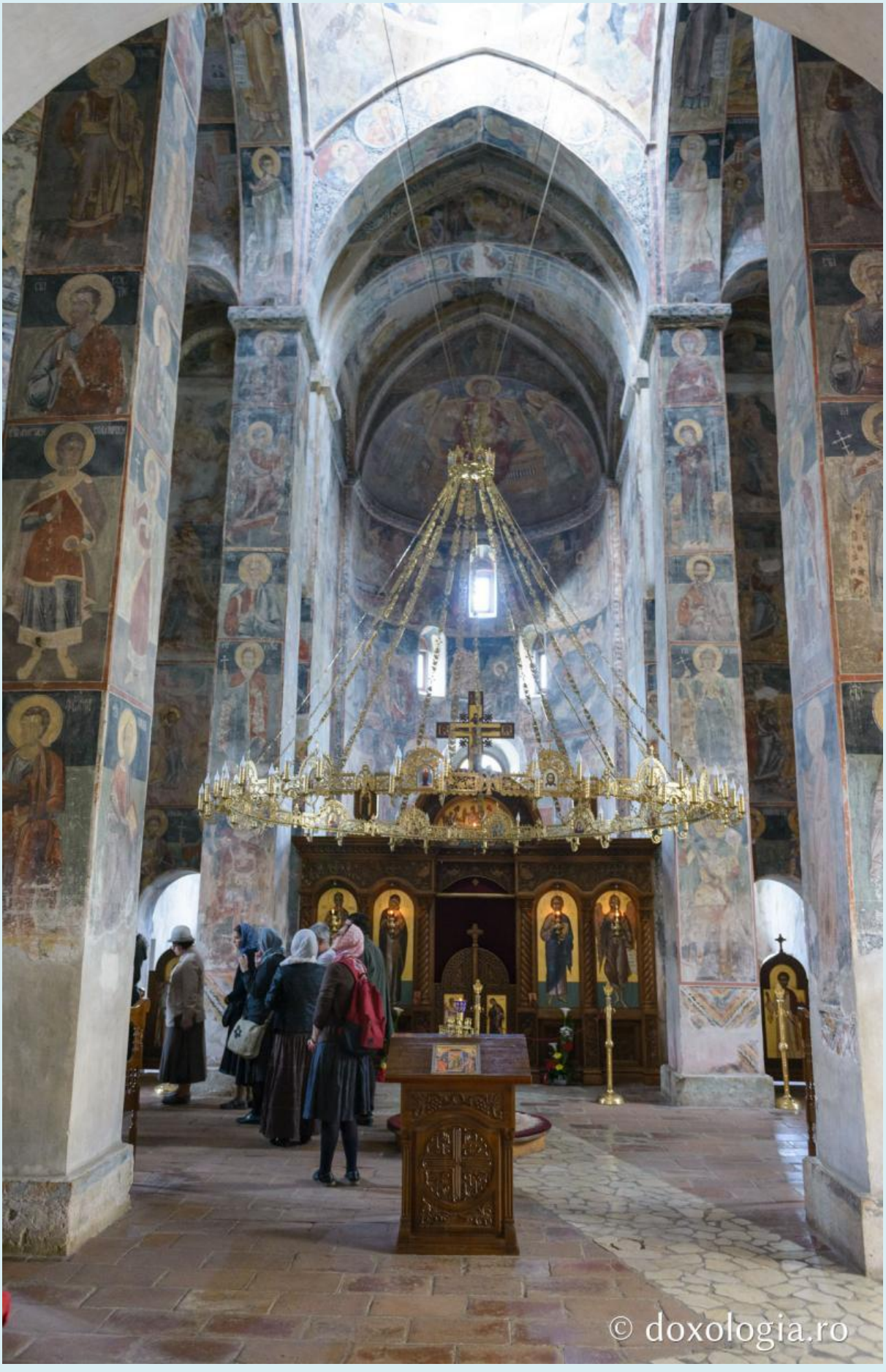
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΙΣ ΧΣ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Мошти светог
великомученика Теодора
Тирона, мученички страдао
306 година
The holy great martyr
Theodore Tiron gave
up his soul to God in
the year 306
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic și tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,

⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare mucenită Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

Sfinții Teodori Stratilat și Tiron în imnografie și iconografie

Marcel Muntean

Făcând parte din categoria sfinților militari ce au vieţuit în veacul al IV-lea, Sfinții Teodori Stratilat şi Tiron sunt prăznuiți de Biserica Ortodoxă în luna februarie, la aproximativ o săptămână distanță, respectiv, cel dintâi în data de 8, iar cel de-al doilea în ziua de 17 a lunii.

Este, cu siguranță, adevărat că, în Sinaxarul răsăritean, întâlnim mulți sfinți ce poartă numele de Teodor, nume cu semnificații adânci teologice, astfel cuvântul prin traducere din limba greacă desemnează Θεό-δώρο - *Darul lui Dumnezeu*.

Sfântul Teodor Stratilat a trăit în timpul împăratului Licinius (308-821), fiind originar din Evhaita, având slujbă militară de ordinul Stratilaților –στρατηλάτης, desemnând grad superior în armată, general. Sfântul Teodor avea în subordine cetatea Heracleea, cetate ce se afla în imediata apropiere a Mării Negre, de aceeea ea era numită şi Heracleea Pontica. Auzind de faptul că era creştin, însuşi împăratul a voit să-l cunoască. Zelul cu care Sfântul Teodor îl propovăduia pe Hristos, dar mai cu seamă cutezanța cu care oşteanul a luat idolii de aur şi zeităţile din templu spre a le sfărâma şi a le împărți săracilor l-au indignat foarte pe Licinius, care îl trimite la judecată. Sfântul Teodor şi-a recunoscut fapta şi a fost supus suplicilor şi chinurilor grele, fiind bătut cu vâna de bou, strujit cu unghii de fier, i s-au scos ochii, a fost chiar pironit pe cruce şi săgetat cu arcul. Mulți dintre ostaşii ce au fost martori ai pătimirii sale au crezut în Hristos. În cele din urmă, Sfântul Teodor a fost decapitat în anul 320, iar trupul său a fost îngropat în cetatea natală, Evahita. Moaştele sale au fost duse mai târziu la Veneția, respectiv pe la anul 1260. Cultul său a fost recunoscut şi în Apus, lui ridicându-i-se biserici, fiind totodată întâlnit în reprezentările artistice, ca de exemplu în mozaicurile de la San Marco din Veneția şi vitraliile de la Chartres din secolul al XIII-lea[1].

Sfinții Teodori, icoană portabilă rusească, Muzeul Ermitage, Sankt Petersburg (Rusia).

Contemporan cu Sfântul Teodor Stratilat, Sfântul Teodor Tiron a fost originar din cetatea Mialon (Holialon), din ținutul Amasiei, şi a trăit în timpul împăratului Diocleţian (284-305). El a fost ostaş, în ceata recruților ce purtau numele de tironi, fiind conduşi de generalul Vringa. Împreună cu toți soldații, şi Sfântul Teodor a primit poruncă împărătească de a jertfi zeilor. Sfântul nu s-a supus acestei porunci, rămânând încă câteva zile în cortul său să poată lua o hotărâre liberă şi suficient gândită. Se aminteşte că ajungând la templul cetății Sibila ori Cybela a dat foc zeităților, fapt ce i-a atras întemnițarea şi supunerea la o serie de suplicii cumplite şi îngrozitoare. A fost bătut groaznic, întins pe roată şi, în cele din urmă, ars de viu într-un cuptor aprins. La întrebările puse de crudul dregător, Sfântul Tiron a răspuns: *Cu Hristos al meu am fost, sunt şi voi fi.*[2] Martiriul său s-a petrecut în anul 304 la data de 17 februarie. Biserica Ortodoxă îl cinsteşte şi în prima sâmbătă a Postului Mare, datorită minunii colivelor.

În acest sens, se ia aminte faptul că, la doar cincizeci de ani de la martiriul Sfântului, împăratul bizantin Ioan Apostatul (361-363), dorind să-i batjocorească pe creştini, a dat ordin guvernatorului Constantinopolului să stropească, cu sângele jertfit idolilor, toate bucatele din piețele oraşului. Sfântul Teodor Tiron i s-a arătat în vis arhiepiscopului Eudoxie, căruia i-a poruncit ca creştinii să nu se atingă, nici să cumpere din piețe, ci să mănânce în acea zi doar grâu fiert amestecat cu miere. Astăzi, creştinii numesc acest amestec colivă, iar sâmbăta e cea a Sfântului Teodor Tiron al colivelor.

În spațiul Bisericii Ortodoxe, Sfântul Teodor Stratilat apare, mai întotdeauna, reprezentat alături de Sfântul Teodor Tiron, în picioare, fiind nelipsiți din decorul monumental al lăcaşurilor de cult. Ei sunt zugrăviți ca ostaşi, purtând straie după moda romană: mantie pe umăr, zale şi platoşă, având întotdeauna, sabie, scut şi suliță.

În această ipostază ne întâmpină cei doi sfinți militari, în registrul de jos al naosului bisericilor răsăritene, alături de Sfinții: Dimitrie, Gheorghe, Mina, Sebastian, Corneliu, Artemie, Procopie etc.

După Erminia lui Dionisie, primul este înfățişat *tânăr cu părul creț, cu puțină barbă creață [împărțită în două]*, în vreme ce Sfântul Teodor Tiron este *cu barbă neagră [stufoasă], cu părul până sus de urechi*[3].

O serie de icoane ni-i arată călare, împreună sau pe fiecare separat, dar şi în reprezentări bust, aşa cum îi vizualizăm pe tetrapod în ziua de sărbătoare a lor.

Biserici, mănăstiri, paraclise le poartă numele, ca de altfel şi mulți creştini din întreaga lume, având o deosebită venerație pentru cei ce sunt cu adevărat *daruri ale lui Dumnezeu* pentru noi.

Biserica răsăriteană îi prăznuieşte cu mare cinste în zilele lor de martiriu, rugându-i pe fiecare dintre ei să mijlocească înaintea lui Hristos, Mântuitorul nostru.

Strălucit voievod al adevăratei oşti a împăratului ceresc ai ajuns, fericite Teodor, purtătorule de biruință; că înțelepteşte te-ai luptat cu armele credinței, şi mulțimile demonilor le-ai biruit şi adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta, pe tine cu credință pururea te fericim. Tropar, glasul al 4-lea.

Mari sunt faptele credinței! În izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Că în foc cu totul fiind ars, ca o pâine plăcută Preasfintei Treimi s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre. (Tropar, glasul al 4-lea).

Apărătorii cei nebiruiți ai Evhaitelor, frumusețea mucenicilor şi a nevoitorilor, însufleţită podoabă, Tiron şi Stratilat Teodorii. Veniți cu laude şi cu cântări să-i încoronăm, căci lupte şi biruința muceniciei au răbdat pentru Hristos, Căruia se roagă neîncetat ca să ne izbăvim din toate nevoile, care strigăm: Bucuraţi-vă, mucenicii Domnului! (Condacul 1)

[1] David Hugh Farmer, *Oxford dicționar al Sfinților*, Ed. Univers Enciclopedic, București, 1999, p. 489.

[2] Aurelia Bălan Mihailovici, *Dicționar onomastic creştin*, Ed. Sophia, București, 2009, p. 579.

[3] Dionisie din Furna, *Erminia picturii bizantine*, Ed. Mitropolici Banatului, Timişoara, 2000, p. 154.

RENAȘTEREA
FONDATOR: EPISCOP NICOLAE IVAN 1919
Anul XXVIII
Serie nouă
Februarie
2017
2
(322)
Prețul: 3 lei
EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ A VADULUI, FELEACULUI ŞI CLUJULUI

Sfinții Teodori Stratilat și Tiron în imnografie și iconografie

Marcel Muntean

Făcând parte din categoria sfinților militari ce au viețuit în veacul al IV-lea, Sfinții Teodori Stratilat şi Tiron sunt prăznuiți de Biserica Ortodoxă în luna februarie, la aproximativ o săptămână distanță, respectiv, cel dintâi în data de 8, iar cel de-al doilea în ziua de 17 a lunii.

Este, cu siguranță, adevărat că, în Sinaxarul răsăritean, întâlnim mulți sfinți ce poartă numele de Teodor, nume cu semnificații adânci teologice, astfel cuvântul prin traducere din limba greacă desemnează Θεό-δώρο - *Darul lui Dumnezeu*.

Sfântul Teodor Stratilat a trăit în timpul împăratului Licinius (308-821), fiind originar din Evhaita, având slujbă militară de ordinul Stratilaților –στρατηλάτης, desemnând grad superior în armată, general. Sfântul Teodor avea în subordine cetatea Heracleea, cetate ce se afla în imediata apropiere a Mării Negre, de aceeea ea era numită şi Heracleea Pontica. Auzind de faptul că era creştin, însuşi împăratul a voit să-l cunoască. Zelul cu care Sfântul Teodor îl propovăduia pe Hristos, dar mai cu seamă cutezanța cu *Hristos al meu am fost, sunt şi voi fi.*[2] Martiriul său s-a petrecut în anul 304 la data de 17 februarie. Biserica Ortodoxă îl cinsteşte şi în prima sâmbătă a Postului Mare, datorită minunii colivelor.

În acest sens, se ia aminte faptul că, la doar cincizeci de ani de la martiriul Sfântului, împăratul bizantin Ioan Apostatul (361-363), dorind să-i batjocorească pe creştini, a dat ordin guvernatorului Constantinopolului să stropească, cu sângele jertfit idolilor, toate bucatele din piețele orașului. Sfântul Teodor Tiron i s-a arătat în vis arhiepiscopului Eudoxie, căruia i-a poruncit ca creştinii să nu se atingă, nici să cumpere din piețe, ci să mănânce în acea zi doar grâu fiert amestecat cu miere. Astăzi, creştinii numesc acest amestec colivă, iar sâmbăta e cea a Sfântului Teodor Tiron al colivelor.

În spațiul Bisericii Ortodoxe, Sfântul Teodor Stratilat apare, mai întotdeauna, reprezentat alături de Sfântul Teodor Tiron, în picioare, fiind nelipsiți din decorul monumental al lăcașurilor de cult. Ei sunt zugrăviți ca ostaşi, purtând straie după moda romană: mantie pe umăr, zale şi platoşă, având întotdeauna, sabie, scut şi suliță.

În această ipostază ne întâmpină cei doi sfinți militari, în registrul de jos al naosului bisericilor răsăritene, alături de Sfinții: Dimitrie, Gheorghe, Mina, Sebastian, Corneliu, Artemie, Procopie etc.

După Erminia lui Dionisie, primul este înfățişat *tânăr cu părul creț, cu puțină*

cu seamă cutezanța cu care oşteanul a luat idolii de aur şi zeităţile din templu spre a le sfărâma şi a le împărți săracilor l-au indignat foarte pe Licinius, care îl trimite la judecată. Sfântul Teodor şi-a recunoscut fapta şi a fost supus suplicilor şi chinurilor grele, fiind bătut cu vâna de bou, strujit cu unghii de fier, i s-au scos ochii, a fost chiar pironit pe cruce şi săgetat cu arcul. Mulți dintre ostaşii ce au fost martori ai pătimirii sale au crezut în Hristos. În cele din urmă, Sfântul Teodor a fost decapitat în anul 320, iar trupul său a fost îngropat în cetatea natală, Evahita. Moaştele sale au fost duse mai târziu la Veneția, respectiv pe la anul 1260. Cultul său a fost recunoscut şi în Apus,

Sfinții Teodori, icoană portabilă rusească, Muzeul Ermitage, Sankt Petersburg (Rusia).

cu părul creț, cu puțină barbă creață [împărțită în două], în vreme ce Sfântul Teodor Tiron este *cu barbă neagră [stufoasă], cu părul până sus de urechi*[3].

O serie de icoane ni-i arată călare, împreună sau pe fiecare separat, dar şi în reprezentări bust, aşa cum îi vizualizăm pe tetrapod în ziua de sărbătoare a lor.

Biserici, mănăstiri, paraclise le poartă numele, ca de altfel şi mulți creştini din întreaga lume, având o deosebită venerație pentru cei ce sunt cu adevărat *daruri ale lui Dumnezeu* pentru noi.

Biserica răsăriteană îi prăznuieşte cu mare cinste în zilele lor de martiriu, rugându-i pe fiecare dintre ei să mijlocească înaintea lui Hristos, Mântuitorul nostru.

lui ridicându-i-se bise-

rici, fiind totodată întâlnit în reprezentările artistice, ca de exemplu în mozaicurile de la San Marco din Veneția și vitraliile de la Chartres din secolul al XIII-lea[1].

Contemporan cu Sfântul Teodor Stratilat, Sfântul Teodor Tiron a fost originar din cetatea Mialon (Holialon), din ținutul Amasiei, și a trăit în timpul împăratului Dioclețian (284-305). El a fost ostaș, în ceata recruților ce purtau numele de tironi, fiind conduși de generalul Vringa. Împreună cu toți soldații, și Sfântul Teodor a primit poruncă împărătească de a jertfi zeilor. Sfântul nu s-a supus acestei porunci, rămânând încă câteva zile în cortul său să poată lua o hotărâre liberă și suficient gândită. Se amintește că ajungând la templul cetății Sibila ori Cybela a dat foc zeităților, fapt ce i-a atras întemnițarea și supunerea la o serie de suplicii cumplite și îngrozitoare. A fost bătut groaznic, întins pe roată și, în cele din urmă, ars de viu într-un cuptor aprins. La întrebările puse de crudul dregător, Sfântul Tiron a răspuns: *Cu*

[1] David Hugh Farmer, *Oxford dicționar al Sfinților*, Ed. Univers Enciclopedic, București, 1999, p. 489.

Strălucit voievod al adevăratei oști a împăratului ceresc ai ajuns, fericite Teodor, purtătorule de biruință; că înțelepțește te-ai luptat cu armele credinței, și mulțimile demonilor le-ai biruit și adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta, pe tine cu credință pururea te fericim. Tropar, glasul al 4-lea.

Mari sunt faptele credinței! În izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Că în foc cu totul fiind ars, ca o pâine plăcută Preasfintei Treimi s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre. (Tropar, glasul al 4-lea).

Apărătorii cei nebiruiți ai Evhaitelor, frumusețea mucenicilor și a nevoitorilor, însuflețită podoabă, Tiron și Stratilat Teodorii. Veniți cu laude și cu cântări să-i încoronăm, căci lupte și biruința muceniciei au răbdat pentru Hristos, Căruia se roagă neîncetat ca să ne izbăvim din toate nevoile, care strigăm: Bucurați-vă, mucenicii Domnului! (Condacul 1)

[2] Aurelia Bălan Mihailovici, *Dicționar onomastic creștin*, Ed. Sophia, București, 2009, p. 579.

[3] Dionisie din Furna, *Erminia picturii bizantine*, Ed. Mitropoliei Banatului, Timișoara, 2000, p. 154.

Icoane - Sfinţii mari mucenici Teodor Stratilat şi Teodor Tiron

Ὁ ἅγιος
Θεόδωρος
ὁ Στρατηλάτης
Ὁ ἅγιος
Θεόδωρος
ὁ Τήρων
eikonografos.com

Ο Γ Α
ΘΕΟΔΩ
ΡΟΣ
Ο ΤΗΡΩΝ
Ο Γ Α
ΘΕΟΔΩ
ΡΟ
Σ
Ο ΣΤΡΑ
ΤΗΛΑ
ΤΗΣ

SFINȚII
TEODOR TIRON
TEODOR
STRATILAT

SF. TEODOR TIRON ȘI SF. TEODOR STRATILAT

Fresca-Mănăstirea Panaghia Malevi, Grecia

www.orthodoxy-icons.com

СТЫ
ѲЕѠДОР
ТИРОН
СТЫ
ѲЕѠДОР
СТРАТИЛАТ

СТЫ
ѲЕѠДОР
ТИРОН
СТЫ
ѲЕѠДОР
СТРАТИЛАТ

ФЕОДОРЪ СТРАТИЛАТЪ
ФЕОДОРЪ ТИРОНЪ

SF. TEODOR
SF. TEODOR
STRATILAT
TIRON

Οἱ Ἅγιοι Θεόδωροι
Ο Τήρων
Ο Στρατηλάτης

Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ
Ο ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΤΗΡΩΝ

17 februarie

Sfântul Mare Mucenic

Teodor

Tiron

fotografii predici
articole acatist icoane video

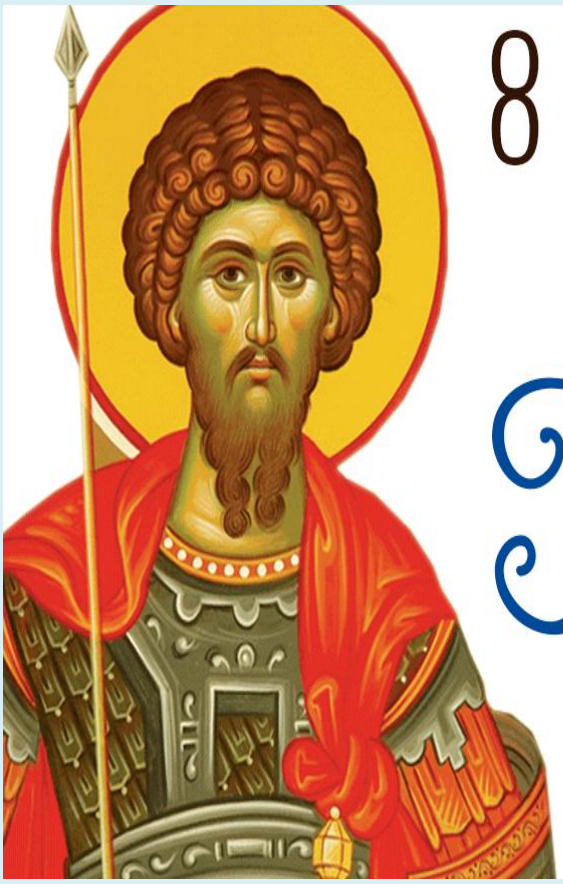

8 lunie

Aducerea moaștelor
Sfântului Mare Mucenic

Teodor

Stratilat

Sfinții militari

ostașii lui Hristos

Sf. Teodor Stratilat

8 februarie

„Stratilat" înseamnă grad de general în armată

A biruit vrăjmașii cu arma dreptei credințe și a pătimit pentru Hristos în secolul al IV-lea.

Sf. Teodor Tiron

17 februarie

„Tiron" înseamnă nou recrutat în armată

A sfătuit creștinii să fiarbă boabe de grâu cu miere, de unde își are originea și coliva.

BASILICA.RO

Bucuraţi-vă, Sfinţilor mari mucenici Teodor Stratilat şi Teodor Tiron!